

TỔNG TÀI BÀ ĐẠO
VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO
CỦA MINH

LanHoDiep134

Mục lục

[Chương 1: Paris](#)

[Chương 2: Kiều Nhi](#)

[Chương 3: Mạnh Hùng Nổi Giận](#)

[Chương 4: Trần Hạo](#)

[Chương 5: Kiều Đại Luật Sư](#)

[Chương 6: Mộng Dung](#)

[Chương 7: Lucas Martin](#)

[Chương 8: Gặp Mặt](#)

[Chương 9: Người Phụ Nữ Của Mạnh Hùng Tôi](#)

[Chương 10: Kẻ Thù Gặp Mặt](#)

[Chương 11: Mạnh Khang Và Dương Mẫn](#)

[Chương 12: Uy Hiếp](#)

[Chương 13: Lucas Martin Van Xin](#)

[Chương 14: Ông Chủ Thần Bí](#)

[Chương 15: Dục Vọng Chiếm Hữu](#)

[Chương 16: Mạnh Hùng Lưu Manh](#)

[Chương 17: Người Đàn Ông Đầu Tiên](#)

[Chương 18: Ám Sát](#)

[Chương 19: Về Biệt Thự Mạnh Viên](#)

[Chương 20: Mạnh Hùng Tô Tình](#)

[Chương 21: Kiều Nhi Mở Lòng](#)

[Chương 22: Nội Gian](#)

[Chương 23: Thân Bất Vô Kỳ](#)

[Chương 24: Nhà Minh](#)

[Chương 25: Mạnh Hùng Tỉ Mi](#)

[Chương 26: Vợ Sắp Cưới Thẩm Gia Quyên](#)

[Chương 27: Kiều Nhi Ghen](#)

[Chương 28: Oan Gia](#)

[Chương 29: Trần Siêu Và Thiết Sang Sang](#)

[Chương 30: Kim Chân Huy](#)

[Chương 31: Lôi Lạc Thiên Và Trình Lam Gặp Mặt](#)

[Chương 32: Mạnh Hùng Nói Cơn Ghen](#)

[Chương 33: Thuốc Kích Thích](#)

[Chương 34: Tình Yêu Khắc Cốt Ghi Tâm](#)

[Chương 35: Trần Siêu Và Thiết Sang Sang](#)

[Chương 36: Mạnh Hùng Chu Đáo](#)

[Chương 37: Xoay Chuyển Lại Tình Hình](#)

[Chương 38: Kiều Nhi Kiều Ngạo](#)

[Chương 39: Kiều Nhi, Anh Muốn Em](#)

[Chương 40: Mạnh Hùng Bá Đạo](#)

[Chương 41: Bức Ảnh](#)

[Chương 42: Mạnh Hùng Thất Vọng](#)

[Chương 43: Hàn Mạc](#)

[Chương 44: Mạnh Hùng Nổi Trận Lôi Đình](#)

[Chương 45: Mạnh Hùng Trở Về Thành Phố S](#)

[Chương 46: Thẩm Gia Quyên Giở Trò](#)

[Chương 47: Từ Hôn](#)

[Chương 48: Kiều Nhi Gặp Lại Hàn Mạc](#)

[Chương 49: Không Hối Hận](#)

[Chương 50: Mạnh Hùng Ghen](#)

[Chương 51: Mạnh Hùng Bị Tấn Công](#)

[Chương 52: Kiều Nhi Lo Lắng](#)

[Chương 53: An Úi](#)

[Chương 54: Kiều Nhi Lo Âu](#)

[Chương 55: Mặn Nồng](#)

[Chương 56: Mạnh Khang Ra Tay](#)

[Chương 57: Thiết Sang Sang Trở Về](#)

[Chương 58: Bệnh Viện Thân Ái](#)

[Chương 59: Bệnh Tim](#)

[Chương 60: Quyết Định Buông Tay](#)

[Chương 61: Phóng Túng](#)

[Chương 62: Uống Thuốc](#)

[Chương 63: Chia Tay](#)

[Chương 64: Tuyệt Tình](#)

[Chương 65: Mục Đích](#)

[Chương 66: Hai Thú Linh Gặp Mặt Nhau](#)

[Chương 67: Hà Chấn Đông](#)

[Chương 68: Vuốt râu Hùm](#)

[Chương 69: Nam Liệt Và Hàn Mạc Gặp Nhau](#)

[Chương 70: Nam Liệt Để Ý Đến Hàn Mạc](#)

[Chương 71: Trần Siêu Cứu Thiết Sang Sang](#)

[Chương 72: Kiều Nhi Tình Lại](#)

[Chương 73: Cửa Hàng Áo Cưới Huyện Thoại](#)

[Chương 74: Hai Người Gặp Lại](#)

[Chương 75: Mạnh Khang Bỏ Thuốc Vào Rượu Của Kiều Nhi](#)

[Chương 76: Gậy Ông Đập Lưng Ông](#)

[Chương 77: Dương Mẫn Gây Sự](#)

[Chương 78: Kiều Nhi Chinh Dương Mẫn](#)

[Chương 79: Lễ Đính Hôn Của Kiều Nhi Và Mạnh Khang](#)

[Chương 80: Mạnh Hùng Sánh Đôi Cùng Mộng Dung](#)

[Chương 81: Dục Vọng](#)

[Chương 82: Sinh Cho Anh Một Đứa Con Được Không?](#)

[Chương 83: Mộng Dung Chán Nản](#)

[Chương 84: Tử Đại Tài Phiệt Điều Có Mặt](#)

[Chương 85: Mạnh Khang Lòì Đuôi Cáo](#)

[Chương 86: Mạnh Khang Rơi Vào Bẫy](#)

[Chương 87: Nam Liệt Máu Lạnh](#)

[Chương 88: Mạnh Hùng Đau Lòng](#)

[Chương 89: Mạnh Hùng Mất Đi Lý Trí](#)

[Chương 90: Không Thế](#)

[Chương 91: Nợ Ân Tình](#)

[Chương 92: Kiều Nhi Tình Lại](#)

[Chương 93: Kiều Nhi Mang Thai](#)

[Chương 94: Quyết Định Tàn Nhẫn](#)

[Chương 95: Niềm Hạnh Phúc](#)

[Chương 96: Xuất Viện](#)

[Chương 97: Thiên Trường Địa Cửu](#)

[Chương 98: Kết Cuộc \(Đám Cưới.\)](#)

[Chương 99: Kết Cuộc 2](#)

[Chương 100: Ngoại Truyện Thiết Sang Sang Và Trần Siêu](#)

[Chương 101: Động Phòng Hoa Chúc](#)

[Chương 102: Ngoại Truyện Trùng Phạt Mộng Dung](#)

[Chương 103: Ngoại Truyện Trùng Phạt Mộng Dung 2](#)

[Chương 104: Ngoại Truyện Trùng Phạt Mộng Dung 3](#)

[Chương 105: Ngoại Truyện Kiều Nhi Sinh Em Bé](#)

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134
dtv-ebook.com

Chương 1: Paris

Thành Phố Paris là thủ đô của Nước Pháp, thuộc về Châu Âu.

Còn được mệnh danh là “Kinh đô ánh sáng”.

Paris là một nơi nhộn nhịp cùng với các kiến trúc và các người họa sĩ tài ba, làm thành phố càng thêm phần hoa hơn.

Paris cũng là một thành phố, đứng đầu trên thế giới về thời trang cao cấp.

Không gian yên tĩnh làm người ta cảm giác thoải mái.

Khi màn đêm buông xuống, những ánh sáng màu cam, tỏa ra từ những ngọn đèn đường và tháp Eiffel, chiếu xuống dòng sông Seline, làm cho thành phố này trở nên một nơi quyến rũ và lãng mạn vô cùng.

Paris còn được gọi là “Thành Phố Hoa Lệ.”

Tại quán bar Night Angel ở ngay trung tâm thành Phố Paris.

Mạnh Hùng cùng với mấy người đối tác, ngồi trong phòng VIP uống rượu trò chuyện.

Trên bàn tròn ngồi 5 người đàn ông u tú.

Mạnh Hùng mặc trên người âu phục màu đen huyền bí.

Trên khuôn mặt đẹp trai của anh, luôn hiện lên vẻ lạnh lùng ngạo mạn.

Đi theo bên cạnh Mạnh Hùng, lúc nào cũng là 2 thủ hạ đắc lực của anh.

Trần Siêu là người Mạnh Hùng coi trọng nhất, cũng là cánh tay phải của anh.

Trần Siêu là con của người tài xế, làm việc tại Mạnh Gia nhiều năm.

Mạnh Hùng và Trần Siêu là bạn từ nhỏ, nên anh rất tin cậy Trần Siêu.

Trần Siêu không chỉ xuất sắc về kinh doanh mà còn giỏi về võ thuật.

Người còn lại là Ngô Đức, một người điềm đạm sâu xa, với khuôn mặt lạnh lùng và mái tóc dài chấm vai.

Ngô Đức đi theo Mạnh Hùng đã mười năm, là cánh tay trái của anh.

Hai người là thủ hạ đắc lực, cũng đồng thời là cận vệ của anh.

Ngồi đối diện Mạnh Hùng, là 3 người Pháp cùng một người Trung.

Họ đến đây để bàn về việc hợp tác, thương hiệu thời trang mới.

Từ trước tới nay, Mạnh Hùng chỉ kinh doanh về ngân hàng.

Ngân hàng của anh, có mặt khắp nơi trên toàn thế giới.

Bây giờ ngân hàng của anh đã lên quỹ đạo.

Anh muốn bắt tay vào thế giới thời trang cao cấp, nên mới đến Pháp kỳ này.

Thương hiệu anh thành lập tại Paris được gọi là Mystery, cũng là huyền bí.

Chuyên về thời trang cao cấp, dành riêng cho phụ nữ.

Mạnh Hùng cầm ly rượu trong tay, lác nhẹ một cái.

Chất lỏng trong ly, chuyển động theo động tác của anh.

Mạnh Hùng đưa ly đến mép môi, nhâm nhi một miếng.

Trần Siêu cầm trong tay bản hợp đồng, anh lướt sơ lược toàn bộ nội dung cho họ nghe.

Vừa uống rượu vừa nghe Trần Siêu giải thích.

Trong lúc này cửa phòng VIP được mở ra.

Một người đàn bà trung niên bước vào, đi theo sau bà là 5 cô gái xinh đẹp với thân hình bốc lửa.

Người đàn bà trung niên là quản lý của mấy cô gái này, nhìn thấy Mạnh Hùng liền lên tiếng.

“Mạnh Tổng, ngài khỏe chứ hôm nay Sally mới tới.

Tôi kêu em ấy đến, phục vụ cho ngài.”

Mạnh Hùng nghe bà ta nói, anh không hề quan tâm.

Vẫn ngồi đó không có biểu cảm gì, không thèm ngước mắt nhìn Sally một cái.

Anh chỉ im lặng cầm ly rượu lên hớp một miếng.

Quản lý thấy Mạnh Hùng không nói gì, trong lòng hơi ngượng ngùng.

Bà bắt đầu nói sang qua chuyện khác.

“Mấy em mau, qua phục vụ cho mấy vị khách quý.”

Mấy cô gái liền đi đến, mỗi người ngồi bên cạnh một vị khách.

Sally được dặn dò từ trước, hôm nay cô phải phục vụ Mạnh Hùng.

Cô đi tới ngồi bên cạnh anh, Sally len lén, liếc nhìn Mạnh Hùng.

Cô nghe quản lý nói, Mạnh Hùng là một vị khách rất quan trọng.

Anh là người có quyền lực nhất tại đây, chỉ cần được anh để ý tới.

Thì chim sẻ cũng sẽ biến thành phượng hoàng.

Trước khi vào đây Sally nghĩ, chắc anh là một người, ở độ tuổi trung niên, thân hình mập mạp, mang cái bụng bia.

Nhưng Sally không ngờ, anh lại là một người, với dung mạo đẹp như vậy.

Khuôn mặt đẹp trai, dáng người hấp dẫn, mái tóc ngắn gọn màu rượu đỏ.

Cộng thêm chiếc bông tai ruby, làm tăng thêm phần cương nghị trên khuôn mặt anh.

Sally nhìn anh mà không chớp mắt.

Quản lý thấy Mạnh Hùng không nói gì, bà liền khéo léo lên tiếng.

“Mạnh Tổng, ngài phải chiếu cố Sally.

Hôm nay là đêm đầu tiên của em ấy.”

Bà biết, nguyên tắc của Mạnh Hùng.

Anh chỉ đụng vào xứ nữ, anh không thích dơ bẩn.

Chỉ có xứ nữ, mới có thể phục vụ anh.

Phụ nữ ở bên cạnh anh, lâu nhất chỉ được hai tháng.

Có người còn chỉ được một lần mà thôi.

Từ trước tới giờ, chưa có ai là ngoại lệ.

Sally cầm chai rượu lên, rót cho Mạnh Hùng thêm một ly.

Lúc này mấy người đối tác, điều vui vẻ một tay ôm người đẹp, một tay cầm ly rượu lên uống và trò chuyện.

“Mạnh Tổng, đề nghị của cậu đưa ra, tôi rất có hứng thú.

Nhưng nếu cậu muốn bước chân vào, thế giới thời trang tại Pháp.

Vốn liếng của công ty cậu, phải rất hùng hậu.”

“Simon, cậu đừng lo.

Tiền.....”

Dừng một chút Mạnh Hùng nhích môi cười, dùng giọng điệu kiêu căng nói tiếp.

“Mạnh Hùng tôi, cái gì không có chứ... tiền thì dư.”

Nói xong anh cầm ly rượu trong tay cụng vào ly của Simon.

“Click.....”

Tiếng ly chạm vào nhau vang lên.

Simon cùng 3 người bạn, bàn bạc một chút.

Suy nghĩ xong, Simon nhìn Mạnh Hùng nói.

“Được nếu cậu đã nói như vậy, chúng tôi cũng không còn gì phải lo.”

Simon nói xong cầm bút lên, ký vào bản hợp đồng Trần Siêu đưa cho anh.

Simon ký xong đưa qua cho 3 người ngồi bên cạnh.

“Chúc mừng cho lần hợp tác này của chúng ta.”

Nói xong Mạnh Hùng cùng bốn người họ cụng ly.

Lúc này Mạnh Hùng mới thả lỏng bản thân, anh vỗ vỗ lên ghế sofa bên cạnh mình.

Ý bảo Sally đến ngồi sát anh hơn, Sally vui vẻ xích người lại.

Mạnh Hùng đặt tay lên đùi cô, anh không thích khi bàn chuyện làm ăn mà tiếp xúc với phụ nữ.

Làm việc là ra làm việc, sau khi ký xong hợp đồng, lúc đó mới là thời gian riêng.

Anh là một người công tư phân minh.

Lúc này mấy vị đối tác đã ngà ngà say, Mạnh Hùng cho Ngô Đức đưa họ lên phòng bao trên lầu.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 2: Kiêu Nhi

Mạnh Hùng ôm eo Sally bước ra ngoài, chuẩn bị về biệt thự.

Mạnh Hùng có 2 căn biệt thự tại Paris, một căn là nhà riêng của anh, chưa từng có phụ nữ bước vào, được gọi là biệt thự Mạnh Viên.

Căn còn lại, là nơi anh qua đêm cùng phụ nữ.

Mạnh Hùng là người rất thích sạch sẽ, sau mỗi người phụ nữ anh tiếp cận, đồ đạc ra giường điều được người giúp việc, quăng đi thay vào bộ mới.

Mạnh Hùng và Sally đi trước, Trần Siêu và Ngô Đức cung kính đi phía sau.

Một đám thanh niên hướng về bar rượu hấp tấp đi tới.

Một người vì quá vội vã, nên đụng vào người của Mạnh Hùng.

Trần Siêu tức giận, bước tới tóm lấy cổ áo của hắn, cặp mắt trợn lên nhìn hắn nói.

“Muốn chết có phải không?”

Tên thanh niên ngược mặt lên nhìn vào người mình vừa đụng trúng.

Nhìn thấy sắc mặt nguy hiểm của Mạnh Hùng, anh liền hoảng sợ.

Giọng nói rung rung vang lên.

“Xin lỗi, chỉ vì muốn xem Betty, nên chúng tôi mới gấp gáp như vậy.”

Mạnh Hùng nheo cặp mắt đẹp dài của mình lại, Trần Siêu liền hiểu ý nói với giọng đầy nghi ngờ.

“Betty, có gì mà cậu phải hấp tấp muốn đi xem như vậy.”

“Các người không biết Betty sao?”

Cô ấy là người đẹp nhất, mà tôi từng thấy.

Hôm nay nghe nói cô ấy sẽ đấu rượu, với đại ca Phi Tú tại đây.”

Trần Siêu nghe hẳn nói vậy, anh nhìn Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng gật đầu nhẹ một cái, Trần Siêu liền hiểu ý, anh vẫy tay ý bảo hẳn đi đi.

Mạnh Hùng ôm Sally đi lên phòng phía trên lầu, đứng trước cửa sổ sát mặt đất,

Mạnh Hùng có thể quan sát được, toàn bộ hành động bên ngoài.

Nhưng từ bên ngoài không thể nhìn thấy vào bên trong.

Mạnh Hùng nhìn về hướng quầy bar, nơi đông đúc người tụ tập lại.

Một cô gái đứng quay lưng về anh, với thân hình gợi cảm, mặc một cái quần da màu đen, ngắn bó sát cặp mông tròn trịa của mình.

Cô mặc một cái áo thung ngắn, để lộ một khoản da trắng mịn ở phần eo.

Mái tóc dài đen óng ánh, nhìn vào thật quyến rũ vô cùng.

Trên quầy bar đặt mỗi bên mười ly rượu whisky.

Một người trọng tài đưa tay lên nói,

“Ai trong thời gian ngắn nhất, uống hết 10 ly rượu này, sẽ là người chiến thắng.”

Người trọng tài bắt đầu đếm.

“1....2.....3.....”

Đại ca Phi Tú và cô gái đó bắt đầu cầm rượu ly lên mà uống.

Hai người uống xong đặt ly xuống bàn, cầm ly khác lên uống tiếp.

Mạnh Hùng chăm chú nhìn vào cô gái kia, cô chỉ một hơi uống cạn sạch ly rượu trong tay.

Uống đến ly thứ 8, đại ca Phi Tú không còn chịu nổi nữa, liền nôn ra ngoài.

Cô gái kia vẫn bình tĩnh, ung dung mà uống hết 2 ly rượu còn lại.

Ngô Đức đứng bên cạnh Mạnh Hùng, nhìn Trần Siêu bằng cặp mắt bất thường.

Từ trước tới giờ anh chưa từng thấy, Mạnh Hùng chú ý vào một người phụ nữ nào như vậy.

Cô gái kia uống hết 10 ly rượu, cô quay người lại nhìn đại ca Phi Tú.

Khuôn mặt Kiều Nhi, hiện ra trước mặt anh.

Khuôn mặt xinh đẹp, làn da trắng nõn, cặp mắt hai mí to tròn, mũi cao và đôi môi gợi cảm, khi cười có má lúm đồng tiền thật dễ thương.

Cặp mắt sắc bén của Mạnh Hùng, liền tỏa sáng.

Nét mặt thích thú, hiện rõ trên khuôn mặt anh.

Kiều Nhi nhìn Đại Ca Phi Tú cười đặc ý nói.

“Anh thua rồi, chiếc Lamborghini của anh đã thuộc về tôi.”

Đại ca Phi Tú, thua một cách tâm phục khẩu phục.

Từ trước tới giờ anh chưa từng gặp, người phụ nữ nào, uống hết 10 ly rượu whisky mà mặt không hề đổi sắc.

Anh nhìn đàn em của mình, hăn liền móc trong túi ra một chiếc chìa khoá.

Phi Tú cầm lấy chìa khoá, đưa cho Kiều Nhi nói.

“ Nó là của em.”

Kiều Nhi nhận lấy chìa khoá trong tay anh, Cô cầm lên hôn vào nói một cái, rồi nhìn vào một người đàn ông ngồi trong bóng tối nói.

“Anh thua rồi, ngày mai cho người chuyển 10 triệu vào tài khoản của em.”

Mạnh Khang ngồi trong bóng tối, quan sát toàn bộ quá trình.

Anh đánh cược với Kiều Nhi, nếu cô có thể làm cho Phi Tú, cam tâm tình nguyện đưa chiếc xe Lamborghini mà hăn quý như tính mạng của mình cho cô, anh sẽ thua cho cô 10 triệu.

Mạnh Khang không ngờ, cô lại dùng cách này, để lấy được chiếc xe đó.

Anh tươi cười nhìn Kiều Nhi nói.

“Được, ngày mai 10 triệu, sẽ được chuyển vào tài khoản của em.”

Thật ra thì Mạnh Khang không hề quan tâm đến số tiền đó.

Kiều Nhi và anh 2 năm trước đã được gia đình phối hôn.

Cho dù cô không đồng ý, lễ đính hôn đã được định vào 1 năm sau.

Nói cách khác cô chính là vị hôn thê của anh.

Mạnh Khang là một người có rất nhiều phụ nữ, nhưng khi anh cặp mắt Kiều Nhi và biết về bối cảnh gia đình của cô.

Anh nói với lòng mình, anh nhất định phải có được cô.

Đàn ông điều là như vậy, cái mà họ càng khó có được, thì họ càng xem trọng.

Cũng giống như Mạnh Khang, mấy người phụ nữ, vì tiền và địa vị của anh, mà tiếp cận anh.

Anh chỉ xem họ như trò chơi qua đường.

Mạnh Hùng thì khác, đối với phụ nữ anh không hề bỏ ra tình cảm.

Anh chỉ xem bọn họ như công cụ, để anh phát tiết mà thôi.

Vui thì cho họ chút tiền, không vui thì họ liền biến khỏi tầm mắt của anh.

Kiều Nhi nhìn Mạnh Khang tươi cười nói.

“Vậy cảm ơn trước nhé, Mạnh Tổng.”

Kiều Nhi biết anh và cô có hôn ước, nhưng cô đã từ chối.

Ba cô nói, thời gian đến ngày đính hôn còn lâu.

Nếu đến lúc đó cô vẫn không có tình cảm với Mạnh Khang, thì ông sẽ suy nghĩ đến việc hủy bỏ hôn ước.

Nhưng đã 2 năm trôi qua, cho dù Mạnh Khang cố tìm đủ mọi cách để lấy lòng cô, không thích chính là không thích.

Cô ghét nhất mấy người đàn ông trắng hoa như anh, lúc nào cũng có scandal và phụ nữ bên cạnh.

Cô chỉ thích những người đàn ông chung tình, một lòng một dạ vì người phụ nữ của mình.

Một người đàn ông, giống như Lô Lạc Thiên.

Từ trước tới giờ, anh chưa từng tiếp cận với phụ nữ.

Chỉ khi anh sát định được tình cảm của mình, anh mới thừa nhận người phụ nữ đó thuộc về anh.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 3: Mạnh Hùng Nổi Giận

Kiều Nhi vừa nói cô vừa nhìn lên trên lầu, hướng Mạnh Hùng đang đứng.

Cô có cảm giác, một cặp mắt chứa đầy sự nguy hiểm, đang nhìn chằm chằm vào cô.

Giống như một thợ săn, đang rình mò con mồi của mình.

Ánh mắt hiếu kỳ của Mạnh Hùng, nhìn thẳng vào khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Ngoài một khuôn cửa sổ màu đen ra, Kiều Nhi không thấy được gì.

Kiều Nhi cười lắc đầu, trong lòng nghĩ rằng mình quá đa nghi.

Cô xoay người, hướng về cửa chính mà đi.

Mái tóc dài mềm mại của cô, chuyển động theo từng bước chân cô.

Nhìn vào thật quyến rũ và hấp dẫn vô cùng.

Đi theo sau cô là 2 tên vệ sĩ, được Lôi Lạc Thiên phái theo để bảo vệ cô.

Mạnh Hùng vẫn quan sát Kiều Nhi từ phía trên, anh nhìn chằm chằm vào cô không hề chớp mắt.

Đến khi Kiều Nhi, không còn nằm trong tầm nhìn của anh nữa.

Anh không biết vì sao, mình lại chú ý đến cô như vậy.

Nói về sắc đẹp, có nhiều người còn đẹp hơn cô, nhưng Mạnh Hùng anh chưa từng để mắt tới.

Sally nhìn thấy ánh mắt Mạnh Hùng, nhìn Kiều Nhi mà ganh tị.

Nếu so về sắc đẹp, cô không thua gì với Kiều Nhi.

So về thân hình, cô chỉ có hơn chứ không kém.

Sally không hiểu vì sao, Mạnh Hùng lại có hứng thú với Kiều Nhi.

Cô muốn chuyển sự chú ý của anh vào mình.

Sally dùng tay sờ vào phía trong bắp đùi của anh, bàn tay cô từ từ di chuyển lên trên.

Mạnh Hùng nhìn Sally, ánh mắt hiện lên tia dục vọng.

Anh xoay người ôm Sally rời khỏi Bar Night Angel.

Tại biệt thự số 10, trên con đường Avenue Montaigne Paris của Mạnh Hùng.

Hai tên vệ sĩ đứng nghiêm chỉnh, trước cửa phòng của chủ nhân mình.

Sally nằm trên giường, hai cặp ngực to tròn của cô, hiện lên dưới váy ngủ mỏng, bằng ren màu đen.

Mạnh Hùng từ phòng tắm bước ra, nhìn thấy toàn bộ thân thể trần truồng gợi cảm của cô.

Lúc này trên người anh, chỉ quần duy nhất một cái khăn tắm màu trắng.

Tướng người cao lớn vạm vỡ, với cơ bắp rắn chắc.

Làn da màu đồng nhìn vào thật hấp dẫn và thu hút vô cùng.

Mạnh Hùng bước tới giường, Sally liền ngồi dậy, giúp tháo bỏ khăn tắm trên người anh.

Vật nam tính to lớn của anh, hiện ra trước mặt cô.

Sally bắt đầu dùng kỹ xảo của mình, phục vụ Mạnh Hùng.

Cô muốn sau đêm nay, Mạnh Hùng

không thể quên được Sally cô.

Sally khom người hôn lên cổ anh, từ từ di chuyển, xuống lòng ngực rắn chắc của anh.

Tay Sally nhẹ nhàng sờ soạng khắp nơi trên cơ thể anh.

Cô vuốt ve lòng ngực của anh, dùng ngón tay trở sờ vào người anh một cách kêu gọi.

Ngón tay cô từ từ di chuyển xuống dưới, Sally dừng lại, nơi kêu ngạo nhất của người đàn ông.

Thân thể Mạnh Hùng căng cứng, cặp mắt hiện lên sự ham muốn của tình dục.

Anh dùng tay sé bỏ váy ngủ trên người Sally, quăng xuống mặt đất.

Mạnh Hùng dùng tay sờ lên cặp ngực gợi cảm của cô.

Hành động thô bạo của Mạnh Hùng, làm Sally kêu lên vì đau đớn.

Cô nhìn anh bằng cặp mắt yếu ớt.

Mạnh Hùng không hề quan tâm đến cảm xúc của cô.

Anh đặt Sally dưới thân mình, lúc anh định vương người tới, đem vật nam tính của mình, vào trong cơ thể của cô.

Sally đã làm ra một hành động, vô cùng ngu xuẩn.

Cô khom người, hôn lên bờ môi mỏng của anh.

Mạnh Hùng tức giận cau mày, bất thành linh đẩy Sally ra.

Cặp mắt giận dữ, tàn ác của Mạnh Hùng, nhìn thẳng vào khuôn mặt hoảng sợ của Sally.

Cô bất giác rùng mình, toàn thân rung rẩy.

Trong lòng không biết mình đã làm sai chuyện gì.

Mạnh Hùng ngồi dậy nắm thật chặt cánh tay của cô, anh mạnh bạo quăng Sally xuống giường.

Thân thể Sally va chạm mạnh xuống mặt đất, toàn thân cô đau đớn, cánh tay bầm tím.

Nghe được tiếng động mạnh, hai tên thủ hạ từ bên ngoài xông vào.

Nhìn thấy Mạnh Hùng, thân thể trần truồng, với nét mặt hung dữ ngồi thẳng người trên giường.

Người phụ nữ kia, thì thê thảm nằm dưới mặt đất.

Sally thấy hai tên thủ hạ của anh xông vào, cô quýnh lên quơ lấy cái chăn trên giường, bọc lại cơ thể trần truồng của mình.

Mạnh Hùng thản nhiên ngồi đó, anh nhìn Sally nói.

“Không ai được phép.....

đụng vào môi tôi.”

Lúc này Sally mới chợt hiểu, chỉ vì cô hôn lên môi anh, mà anh lại giận dữ như vậy.

Đúng như lời đồn bên ngoài, anh là một người rất hào phóng, ra tay rộng rãi nhưng lại vô cùng nguy hiểm.

Chỉ cần người nào chọc giận đến anh, thì người đó sẽ có một kết cục vô cùng thê thảm.

Hai tên thủ hạ nhìn Sally mà cảm thấy đáng thương cho cô.

Sao cô không chịu điều tra trước về ông chủ của bọn họ, ở đây ai mà không biết.

Đôi môi của anh chính là cấm kỵ, không ai được phép đụng vào.

Từ trước tới giờ, Mạnh Hùng có biết bao nhiêu là phụ nữ, nhưng anh chưa từng hôn qua bất cứ một ai.

Đụng vào môi người khác, Mạnh Hùng cảm giác kinh tởm vô cùng.

Mạnh Hùng nhìn hai tên thủ hạ của mình, họ liền hiểu ý.

Hai người bước tới, định đem Sally ra ngoài.

Sally không cam tâm, liền nhào tới ôm lấy chân anh.

“Mạnh Tổng, anh cho em thêm một cơ hội.”

Sally vừa khóc vừa nói.

Hai tên thủ hạ nhìn thấy mà thương sót cho cô ta.

Mạnh Hùng đứng lên, đá Sally ra một bên.

“Tôi không còn hứng thú với cô,
cút.”

Mạnh Hùng giận dữ nói.

Anh đi thẳng vào phòng tắm, không thèm nhìn tới Sally, lúc này đang khóc thê lương dưới mặt đất.

Hai tên thủ hạ thấy Mạnh Hùng tức giận, hoảng hốt liền lôi Sally ra ngoài.

Họ biết với tính tình của Mạnh Hùng, Sally còn ở lại sẽ chuốc vạ vào thân.

Mạnh Hùng từ phòng tắm bước ra ngoài, nhìn thấy quản gia Nghiêm.

Quản gia Nghiêm là một người đàn ông 55 tuổi, trên người mặc âu phục màu đen, làm việc rất nghiêm túc và chuyên nghiệp.

Ông đã làm việc tại Mạnh Gia mấy chục năm, chăm sóc cho anh từ nhỏ.

Mạnh Hùng rất tôn kính ông, nơi nào Mạnh Hùng ở, thì ông sẽ đi theo tới để chăm sóc cho anh.

Ông đang căn dặn mấy cô giúp việc, thay toàn bộ ra trải giường mới cho anh.

Vệ sinh toàn bộ căn phòng, không để lại chút mùi hương của phụ nữ.

Ông quá rõ tính tình của Mạnh Hùng,

Mỗi khi anh đem phụ nữ về, thì ngày hôm sau họ phải tổng vệ sinh căn phòng.

Mạnh Hùng ăn mặc chỉnh tề, đứng trước gương thắt cà vạt.

Anh nhìn quản gia Nghiêm từ trong gương nói.

“Tối nay tôi không về dùng cơm.”

“Dạ, thiếu gia.”

Ông khom người cung kính trả lời.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 4: Trần Hạo

Mạnh Hùng bước ra ngoài cùng Trần Siêu và Ngô Đức đến khách sạn The Palm của Trần Hạo, tại ngay trung tâm thành phố Paris.

Khách sạn The Palm của Trần Hạo,

có chi nhánh khắp nơi trên toàn thế giới.

Hôm nay Trần Hạo vừa mới bay tới Paris từ Thành Phố S.

Anh mời Mạnh Hùng dùng bữa tối tại khách sạn cùng anh.

Xe dừng lại trước một toà kiến trúc cổ điển, lộng lẫy nguy nga.

Ba chữ “The Palm Hotel” lấp lánh ánh sáng trên toà nhà, càng tôn thêm vẻ sang trọng.

Những ngọn đèn vàng tỏa sáng từ khách sạn, làm phong cảnh tại nơi này càng thêm hoa lệ và lãng mạn hơn.

Mạnh Hùng từ trên xe bước xuống, trên người anh mặc âu phục màu trắng, của thương hiệu Armani.

Kết hợp với mái tóc ngắn gọn màu rượu đỏ, và chiếc bong tai lấp lánh dưới ánh đèn, nhìn và thật thu hút vô cùng.

Ánh mắt của tất cả mọi người chung quanh, đều đặt trên người anh.

Họ không biết anh có thân phận gì.

Nhưng với thần thái cao quý và tao nhã của anh, họ biết chắc anh không phải là người tầm thường.

Mạnh Hùng vừa đi tới cửa nhà hàng, người phục vụ liền bước tới.

Cung kính khom người trước mặt anh.

“Mạnh Tổng, mời phía này Trần Tổng đang chờ người ở bên trong.”

Vừa nói người phục vụ vừa chỉ vào một căn phòng bên tay phải.

Mạnh Hùng không nói gì, anh cùng Trần Siêu và Ngô Đức, đi vào trong căn phòng.

Bước vào cửa Mạnh Hùng nhìn thấy, Trần Hạo đang ngồi trên ghế sofa.

Anh dựa đầu vào thành ghế, cặp mắt nhắm lại định thần.

Mạnh Hùng ngồi xuống đối diện với Trần Hạo.

Trần Siêu và Ngô Đức vẫn như cũ, cung kính đứng phía sau anh.

Mạnh Hùng đưa tay ra, Ngô Đức liền hiểu ý.

Móc trong túi ra một hộp cigar cuba đưa cho anh.

Mạnh Hùng rút ra hai điếu, đưa cho Trần Hạo một điếu.

Ngô Đức thành thạo khom người, mời điếu cigar cho anh và Trần Hạo.

Mạnh Hùng dựa lưng vào ghế sofa, hít vào một hơi thật sâu, rồi từ từ nhả ra một ngậm khói đen.

Trong phòng lúc này, đã được bao phủ bởi mùi hương của cigar.

“Cậu tới gấp gáp như vậy là vì chuyện gì.”

Mạnh Hùng nhìn Trần Hạo hỏi.

Trần Hạo dùng tay, xoa xoa nguyệt thái dương của mình, dùng giọng điệu mệt mỏi nói.

“Em họ của tôi bị buộc tội, lái xe say rượu đụng người rồi bỏ trốn.

Tôi đến xem có giúp gì được hay không.

Nhưng không ngờ lại trễ một bước.”

Mạnh Hùng nhìn anh nghi ngờ nói.

“Với thế lực và tiền tài của Trần gia, đại luật sư nào mà cậu không thuê được.”

Trần Hạo nhìn Mạnh Hùng gật đầu đồng ý.

“Tôi cũng nghĩ như cậu, nhưng không ngờ, phía nạn nhân lại mời được Kiều đại luật sư.”

Mạnh Hùng nhíu mày nhìn Trần Hạo nói.

“Kiều đại luật sư, tôi chưa từng nghe qua.”

Trần Hạo hít vào một hơi thuốc, rồi chậm rãi nhả khói ra ngoài nói.

“Kiều đại luật sư này, được mệnh danh là nữ đại luật sư đẹp nhất Châu Á.”

Anh dừng một chút, đặt điếu cigar trong tay lên cái gạt tàn, dùng ngón trỏ vỗ vỗ lên nó.

Những mảnh tro tàn vì động tác này của anh, mà rơi xuống cái gạt tàn.

“Nhưng cô ta không chỉ xinh đẹp, mà còn tài giỏi.

Một người kêu ngạo, không sợ trời không sợ đất.

Chỉ cần vụ kiện nào được cô ta tiếp nhận, thì phần thắng lên đến 99%.”

Mạnh Hùng nhìn Trần Hạo với ánh mắt đầy thích thú nói.

“Sao cậu không mời cô ta, biện hộ cho em họ của cậu.”

Trần Hạo nhìn Mạnh Hùng nói bằng giọng bất lực.

“Tôi có tìm cô ấy, nhờ giúp đánh thắng vụ kiện này, tốn bao nhiêu tiền tôi cũng chịu.

Nhưng cô ta đã từ chối, cô ấy thà không thu tiền, cũng muốn giúp bên nạn nhân, buộc tội em họ của tôi.”

Mạnh Hùng nghe Trần Hạo nói vậy, trong lòng anh chợt hiện lên sự tò mò.

Một người đàn bà không ham tiền, cô chắc là người đầu tiên.

“Vậy, em họ cậu bị tuyên án gì?”

Trần Hạo thở dài nói.

“Em ấy bị phán 3 tháng tù giam và 1 năm tù treo.

Nhưng tôi thật tò mò, không biết cô ấy dùng cách gì để lấy được đoạn video, lúc xe của em họ tôi đụng vào người nạn nhân.

Tôi đã cho người, xóa tất cả hình ảnh camera trên con đường đó.”

Mạnh Hùng vương tay cầm ly rượu đỏ trên bàn lên hộp một miếng, nhướn cặp chân mày rậm của mình lên nhìn Trần Hạo nói.

“Cậu chắc, người của mình đã xoá hết.”

Trần Hạo không nói gì chỉ gật đầu.

Mạnh Hùng càng có thêm sự hứng thú đối với cô gái này, anh muốn biết cô có tài gì, mà có thể nắm mọi việc trong lòng bàn tay của mình.

“Tôi thật tò mò muốn biết Kiều đại luật sư này, có ba đầu hay sáu tay, mà làm Trần Tổng của chúng ta, phải đau đầu nhức óc như vậy.”

Trần Hạo nghe Mạnh Hùng nói vậy, cặp mắt anh liền tỏa sáng.

“Cậu muốn biết cô ta, mau đi theo tôi. Họ đang có buổi họp ký giả, quảng bá cho văn phòng luật của bọn họ, trong phòng hội nghị trên lầu.”

Nói xong Trần Hạo bước ra khỏi phòng, hướng về thang máy mà đi tới.

Mạnh Hùng đứng lên, hai tay đút vào túi quần, bước theo sau anh.

Mạnh Hùng lác đầu trong lòng thầm nghĩ, Trần Hạo này làm gì mà gấp gáp như vậy.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 5: Kiều Đại Luật Sư

Thang máy dừng lại tại tầng 5, lúc cửa thang máy vừa được mở ra.

Mạnh Hùng nhìn thấy có rất nhiều ký giả, ngồi trước mặt một người đàn ông và một cô gái.

Cặp mắt của Mạnh Hùng, liền hiện lên vẻ nghi ngờ.

Anh và Trần Hạo bước tới đứng sau lưng các vị ký giả.

Trần Hạo nhìn Kiều Nhi rồi huých Mạnh Hùng một cái.

“Cô ta là Kiều đại luật sư, mà tôi nói với cậu.”

Mạnh Hùng quan sát từng cử chỉ, động tác và thần thái của Kiều Nhi.

Anh chắc chắn cô là cô gái hôm trước, anh gặp tại Bar Night Angel.

Nhưng hôm trước, cô là một cô gái phống khoáng, nét cười luôn hiện ra trên khuôn mặt cô.

Còn bây giờ, cô mặc trên người bộ váy công sở.

Áo vest và váy ngắn màu đen, áo sơ mi trắng, bó sát cặp ngực căng tròn kiêu gợ của mình.

Nhìn vào thật chững chạc, nghiêm túc và chuyên nghiệp.

Trên khuôn mặt cô không còn vẻ lí lắc của ngày hôm trước, thay vào đó là nét mặt nghiêm trang và trầm tĩnh.

Kiều Nhi từ trên dùng cặp mắt sắc bén, quan sát đám ký giả ngồi đối diện với mình ở phía dưới.

Một tên ký giả đeo kính, đưa ra câu hỏi đầu tiên.

“Kiều đại luật sư, sao tập đoàn Martin lại mời cô gia nhập, làm luật sư đại diện cho họ?”

Kiều Nhi nhìn anh ta, nở nụ cười duyên dáng nói.

“Anh bạn này, việc này tôi nghĩ anh nên trực tiếp đi hỏi tập đoàn Martin thì tốt hơn.

Tôi cũng không biết, tại sao họ lại chọn tôi.”

Kiều Nhi cười trả lời một cách lưu loát.

Anh ký giả không chịu thua, liền hỏi câu kế tiếp.

“Kiều đại luật sư, có người nói cô muốn dùng vụ kiện vừa rồi, để làm tên tuổi của mình, nổi tiếng hơn.

Chứ không phải vì lòng tốt, mà giúp đỡ nạn nhân kia.”

Kiều Nhi nhìn anh ta bằng cặp mắt khinh thường, cô đưa ngón trỏ lên làm động tác số 1 nói.

“Thứ nhất, tên tuổi Kiều đại luật sư của tôi, không cần phải nhờ vào bất cứ vụ kiện gì, để gia tăng thêm danh tiếng.

Nếu trước khi anh tới đây, có làm một chút nghiên cứu về tôi.

Anh sẽ biết trong vòng 2 năm nay, bất cứ vụ kiện nào, Kiều Nhi tôi tiếp nhận điều thẳng, thì anh sẽ không đưa ra một câu hỏi ngu xuẩn như vậy.”

Lúc nghe Kiều Nhi nói vậy, sắc mặt của tên ký giả liền tối xầm.

Kiều Nhi nhìn anh ta, đưa hai ngón tay lên kiêu ngạo nói tiếp.

“Thứ nhì, tôi chưa từng nói qua, tôi là một vị luật sư tốt.

Tôi chỉ làm tròn trách nhiệm của một đại luật sư mà thôi.”

Khi nghe những lời nói sắc bén này của Kiều Nhi, trong lòng Mạnh Hùng cảm thấy khâm phục.

Anh không ngờ cô gái này lại kiêu căng như vậy.

Lời nói sắc bén làm người ta không thể nào biện bạch lại được.

Đúng thật không hổ danh đại luật sư.

Lúc này một người đàn ông vô cùng tuấn tú đứng lên.

Anh có khuôn mặt lại giữa Trung và Pháp.

Sống mũi cao, cặp mắt sâu thẳm màu xanh, làn da trắng.

Dáng người cao lớn, mặc trên người âu phục màu xanh da trời.

Minh Dạ Collin đứng lên, nhìn đám ký giả nói.

“Văn phòng luật Collin của tôi, rất vinh hạnh được gia nhập vào tập đoàn quốc tế Martin.

Kiều đại luật sư, sẽ thay tôi làm luật sư đại diện cho họ.”

Nói xong anh choàng tay qua vai Kiều Nhi, để đám ký giả chụp hình.

Nhìn hành động này của Minh Dạ Collin, Mạnh Hùng cảm thấy khó chịu, hai tay đặt trong túi quần, bất giác nắm chặt lại.

Anh nheo cặp mắt của mình lại, nhìn hai người bọn họ, rồi nói với Trần Siêu.

“Cậu điều tra hẳn cho tôi.”

Trần Siêu nhìn theo ánh mắt của Mạnh Hùng, anh nhìn thấy Minh Dạ Collin đứng phía trên, đang ôm Kiều Nhi.

Trần Siêu thầm nghĩ, chắc chủ nhân có ý với Kiều đại luật sư.

Kiều Nhi đứng bên cạnh Minh Dạ Collin, cô có cảm giác, một ánh mắt vô cùng nguy hiểm đang nhìn vào cô.

Lúc Kiều Nhi nhìn về hướng Mạnh Hùng đang đứng.

Anh đã cùng Trần Hạo rời khỏi phòng hội nghị.

Kiều Nhi có cảm giác, giống đêm hôm trước tại Bar Night Angel.

Một ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm vào cô.

Cô chắc chắn lần này không phải là cô đa nghi.

Kiều Nhi nhìn Minh Dạ Collin nói.

“Em cảm giác, có ai đó đang theo dõi em.”

Minh Dạ Collin nhìn cô bật cười nói.

“Anh nghĩ, em lại phát bệnh nghề nghiệp.

Cứ nghi này nghi nọ suốt ngày.”

Kiều Nhi đánh lên tay Minh Dạ Collin nói.

“Anh không giúp thì thôi, sao còn chọc em.”

Hai người vừa nói vừa rời khỏi khách sạn The Palm.

Mạnh Hùng đứng ngoài bang công, của nhà hàng trong khách sạn.

Có gì đó làm lòng anh cảm thấy bồn chồn không yên.

Cầm điếu cigar trong tay, cặp mắt sâu thẳm nhìn ngoài trời tối tăm.

Màn đêm của Paris yên tĩnh vô cùng.

Những ánh sao lấp lánh trên bầu trời, làm không gian trở nên thoải mái và lãng mạn hơn.

Mạnh Hùng một tay cầm điếu cigar, tay còn lại đặt trên lang can.

Trong lòng anh có một cảm giác từ trước tới nay chưa từng có.

Mạnh Hùng không biết cảm giác đó là gì.

Anh chợt nhìn thấy Kiều Nhi và Minh Dạ Collin, hai người cử chỉ thân mật bước ra từ cửa khách sạn.

Không biết vì sao, trong lòng Mạnh Hùng vang lên cảm giác phẫn nộ.

Anh bất giác bóp nát điếu cigar trong tay.

Mạnh Hùng cau mày nhìn theo bóng dáng của Kiều Nhi, đến khi cô ngồi vào trong xe của Minh Dạ Collin, rời khỏi khách sạn The Palm.

Mạnh Hùng nhìn theo chiếc xe, đang phóng đi thật nhanh trong bóng tối.

“Ngày mai hẹn gặp Lucas Martin cho tôi.”

Giọng nói lạnh lùng của anh, vang lên trong màn đêm yên tĩnh.

Trần Siêu nghe anh nói liền cung kính đáp.

“Dạ, thuộc hạ biết.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 6: Mộng Dung

Chú ý: 18++++

Mạnh Hùng quảng điếu cigar trong tay xuống mặt đất, bước ra ngoài.

Về đến biệt thự, Trần Siêu đã an bài Mộng Dung, ảnh hậu năm nay của đài truyền hình Đông Á, đến phục vụ Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng bước vào phòng, trong lòng chẳng hiểu vì sao lại bực bội như vậy.

Anh cởi áo khoác ném vào người Mộng Dung, lúc này đang ngồi trên ghế sofa chờ anh.

Mạnh Hùng không thèm nhìn đến Mộng Dung, anh bước thẳng vào phòng tắm.

Bước ra từ phòng tắm, Mạnh Hùng nhìn thấy Mộng Dung đang quỵn rũ ngồi trên giường, trên người cô không còn mảnh vải che thân.

Thân thể mà cô kêu ngạo nhất hiện ra trước mặt anh.

Cặp ngực căn tròn, dáng người hấp dẫn, đôi chân thon dài, làm bất cứ người đàn ông nào, nhìn vào cũng không thể kềm chế được sự ham muốn của dục vọng.

Mạnh Hùng nhìn thấy dáng vẻ kêu gọi của cô, anh đi tới đẩy Mộng Dung về phía sau.

Thân thể trần truồng của Mộng Dung ngã xuống giường.

Lúc này Mạnh Hùng không có tâm trạng, mà từ từ hưởng thụ khoái lạc.

Không có khúc dạo đầu, không có sự dịu dàng, Mạnh Hùng cứ như vậy vương người đưa vật nam tín của mình, thẳng vào cơ thể của Mộng Dung.

Vì là lần đầu tiên, khi vật to lớn của anh tiến vào, xé rách cơ thể khít chặt của Mộng Dung, cô bất giác thét lên vì đau đớn.

“Ahhhhh..

Mạnh Tổng anh nhẹ một chút.”

Mạnh Hùng không quan tâm đến cô, anh chuyển động ra vào một cách thô bạo.

Đến khi Mạnh Hùng lên đến cao trào, anh gầm nhẹ một tiếng, lập tức rút ra khỏi cơ thể của cô, phóng thích ra ngoài.

Từ trước tới giờ Mạnh Hùng chưa từng để, bắt cứ người phụ nữ nào có cơ hội mang con của anh.

Sau khi xong chuyện anh đứng thẳng người dậy, tay với lấy áo choàng tắm bên cạnh khoát lên người mình.

Mạnh Hùng thong thả ngồi vào ghế sofa, đốt lên một điếu cigar cuba.

Hít vào một hơi, Mạnh Hùng dựa đầu về phía sau định thần.

Cho dù anh vừa trải qua một cuộc ái ân, trong lòng anh vẫn chưa thỏa mãn được nhu cầu dục vọng của mình.

Trong đầu anh luôn hiện lên hình dáng của Kiều Nhi ở trong quán Bar Night Angle.

Một cô gái với nụ cười nghiêng quốc khuynh thành.

Làn khói đen tỏa ra từ miệng anh làm cái căn phòng, bao phủ bởi mùi hương của cigar.

Hút hết điếu cigar tâm trạng của anh đã thoải mái và bình tĩnh hơn.

Mạnh Hùng vươn tay lấy tờ chi phiếu viết lên một con số rồi đặt lên bàn.

Lúc này Mộng Dung mới từ phòng tắm, ăn mặc chỉnh tề bước ra ngoài.

Mạnh Hùng nhìn cô nói.

“Đây là của cô.”

Mộng Dung cầm tờ chi phiếu lên, cặp mắt cô liền toả sáng.

Trong lòng thầm đếm

“1 con số 0, 2 con số 0, 3 con số 0.

Tổng cộng là 5 con số 0.

Wow, anh cho cô đến \$100, 000 đô.”

Cô vui mừng trong lòng, nhưng ngoài mặt vẫn giữ được sự bình tĩnh nói.

“Mạnh Tổng, anh cho em quá nhiều.

Em không cần nhiều như vậy đâu.

Chỉ cần anh cho em ở lại bên cạnh anh, là em vui rồi.”

Mạnh Hùng nhìn Mộng Dung bằng cặp mắt khinh thường, anh quá hiểu loại phụ nữ như cô.

Ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng trên thực tế là một người lòng tham không đáy.

Anh không để ý đến lời nói của Mộng Dung.

Mạnh Hùng lên tiếng.

“Tối mai có một vũ hội tự thiện, cô đi cùng tôi.”

Nói xong Mạnh Hùng bước ra ngoài, đi vào thư phòng.

Mộng Dung vui mừng trong lòng, lúc này quản gia Nghiêm bước vào.

Ông nhìn nét mặt ham mộ hư vinh của Mộng Dung mà khinh miệt.

Giọng nói cộc lốc của ông vang lên.

“Thưa tiểu thư, mời theo tôi đi chọn lễ phục.”

Cô ngược mặt lên, nét mặt hống hách nhìn quản gia Nghiêm nói.

“Được.”

Nói xong cô đi theo quản gia Nghiêm ra ngoài.

Sáng ngày hôm sau Mạnh Hùng cùng Trần Siêu bước vào công ty của Lucas Martin.

Công ty Martin là một công ty lớn, chuyên kinh doanh vào thời trang nam và nữ.

Lucas Martin là tổng tài của công ty này.

Anh là một người đàn ông khoảng 35 tuổi, tính tình rắc rối, hống hách.

Dáng người cao lớn, với mái tóc màu vàng và cặp mắt xanh.

Anh là một người Pháp chính cống.

Mạnh Hùng và Trần Siêu được thư ký riêng của Lucas Martin chào đoán.

“Chào Mạnh Tổng, ngài Martin đang bận cuộc hội nghị đường dài, xin ngài chờ một chút.”

Cô thư ký vừa nói vừa quan sát sắc mặt của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng nghe cô nói vậy, anh tao nhã ngồi xuống ghế sofa.

Trên khuôn mặt vẫn giữ nét phong độ và tự tin của thường ngày.

10 phút sau cô thư ký cho người mang vào hai tách cafe, rồi lịch sự nói.

“Xin lỗi phải bắt ngài chờ lâu.”

Mạnh Hùng không nói gì, Trần Siêu gật đầu với cô ta, ý bảo không sao.

Cô thư ký lịch sự rời khỏi phòng, trước khi đi không quên đóng cửa phòng lại.

Lucas Martin, ngồi trên ghế sau bàn làm việc của mình, hai bàn tay bắt chéo lẫn nhau.

Anh chăm chú nghe cô thư ký, tường thuật lại thần thái vừa rồi của Mạnh Hùng.

Lucas Martin nghe cô thư ký nói xong, trong lòng chợt vang lên sự nghi ngờ.

Anh đã từng nghe qua, Mạnh Hùng là một người vô cùng bá đạo.

Anh ghét nhất phải chờ đợi bất cứ điều gì, hay bất cứ một ai.

Lucas Martin ghét cái thói ngạo mạn của Mạnh Hùng, nên anh mới cố tình bắt Mạnh Hùng chờ đợi.

Trong phòng chờ đợi, Mạnh Hùng không nói gì.

Anh ung dung, ngồi bất tréo hai chân trên sofa.

Trần Siêu trong lòng tức giận,

“Chủ nhân, Lucas Martin này là cái thá gì, lại giám không nể mặt của ngài, để thủ hạ cho hấn một bài học.”

Mạnh Hùng nhìn Trần Siêu bằng ánh mắt phẫn nộ, Trần Siêu lập tức im miệng không dám nói gì thêm.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 7: Lucas Martin

1 tiếng đồng hồ sau, cô thư ký gõ cửa bước vào, mời hai người vào phòng Tổng tài.

Mạnh Hùng thanh nhã bước vào trong phòng.

Lucas Martin nhìn thấy thần thái cao quý và sang trọng, nhưng lại mang theo vào phần tà khí của Mạnh Hùng, trong lòng Lucas Martin vang lên sự bất an.

Lucas Martin, đã nghe rất nhiều người bạn trên thương trường của mình nói về Mạnh Hùng.

Họ nói anh là một người, cầm trong tay một khối tài sản khổng lồ, không những chỉ có thế lực trên thương trường, anh còn có thế lực trong thế giới ngầm.

Lucas Martin nghĩ đó chỉ là mấy lời thổi phồng của bọn họ.

Nhưng hôm nay đích thân gặp mặt Mạnh Hùng, anh mới tin những lời đó điều là sự thật.

Vẻ oai nghiêm và sự tàn ác tỏa ra từ người anh, không phải muốn là có thể có được.

Giống như anh được sanh ra để thừa hưởng vẻ sang trọng, tao nhã, oai nghiêm và vài phần nguy hiểm của những bậc vương giả.

Lucas Martin đứng lên vươn tay ra, làm động tác mời ngồi.

Mạnh Hùng tự nhiên ngồi xuống ghế trước mặt Lucas Martin, Trần Siêu cung kính đứng sau lưng anh.

“Xin lỗi vì đã để hai vị đợi lâu.

Mạnh Tổng ngài đến đây tìm tôi có việc gì?”

Lucas Martin vừa nói vừa quan sát nét mặt của Mạnh Hùng.

Anh không tin, một người kêu ngạo như Mạnh Hùng, bị đối xử thiếu tôn trọng như vậy, mà mặt không hề đổi sắc.

Sắc mặt Mạnh Hùng vẫn y như cũ, tay đặt trên bàn việc, làm động tác gõ gõ lên mặt bàn.

Anh tao nhả, nâng chiếc cầm cao ngạo của mình lên nói.

“Tôi không muốn vòng vo,

Tôi nghe nói ngài mới vừa ký hợp đồng với Kiều luật sư, bên phòng luật sư Collin.

Tôi muốn ngài phải hủy bỏ hợp đồng ngay lập tức.”

Mạnh Hùng dùng nét mặt kiên định, nhìn thẳng vào Lucas Martin nói.

Lucas Martin nghe anh nói vậy, cặp mắt mở to ra, khuôn mặt hiện lên vẻ khó tin nói.

“Ngài nói đùa có phải không?

Dựa vào đâu mà ngài muốn tôi hủy hợp đồng, thì tôi liền hủy.”

Lúc này trên mặt của Lucas Martin không còn nụ cười của vừa rồi, mà thay vào đó là vẻ mặt tức giận.

Khuôn mặt trắng của anh cũng bởi vì vậy mà trời nên ửng đỏ.

Mạnh Hùng không tức giận với lời nói của Lucas Martin, anh ngược lại còn vô cùng bình tĩnh.

Mạnh Hùng nhìn Lucas Martin cười giảo hoạt nói.

“Không muốn hủy, cũng phải hủy.”

Lời nói bá đạo vừa thốt ra từ miệng của Mạnh Hùng, làm Lucas Martin không thể nào kềm chế được sự phẫn nộ trong lòng.

Anh dùng tay đập mạnh xuống bàn làm việc, đứng lên nói.

“Đúng là quá phách lối, không xem ai ra gì.

Ở đây là Paris chứ không phải là Thành Phố S của các người.”

Mạnh Hùng nhìn vẻ tức giận và hành động bất nhã này của Lucas Martin.

Anh chỉ lắc đầu nhẹ cười khinh thương nói.

“Tôi cho ngài thời hạn một ngày,

Nếu tới lúc đó hợp đồng giữa hai bên còn chưa hủy.”

Mạnh Hùng cau cặp chân mày đầy nguy hiểm của mình lại, nhìn Lucas Martin nói.

“Tôi sẽ kiến ngài.....

phải hối hận mà quỳ xuống cầu xin tôi.”

Nói dứt câu Mạnh Hùng đứng lên, hai tay cài khuy áo vest lại chuẩn bị rơi đi.

Lucas Martin nghe những lời nói ngong cuồng tự đại của Mạnh Hùng.

Anh không thể kèm chế được lửa giận trong lòng.

Lucas Martin quơ tay, làm một số đồ đạc trên bàn rơi xuống mặt đất.

Trần Siêu nhìn thấy hành động này của Lucas Martin, anh định rút súng ra tự vệ.

Mạnh Hùng vươn tay lên, ý bảo không cần thiết.

Rồi thong thả bước ra ngoài, để lại Lucas Martin với một bụng đầy tức tưởi.

Về đến tập đoàn Tân Mạnh Thị, Mạnh Hùng ngồi thoải mái sau bàn làm việc trong văn phòng tổng tài.

Trần Siêu và Ngô Đức cung kính đứng trước mặt anh.

Trần Siêu sơ lược cho anh nghe về buổi dạ hội từ thiện tối hôm nay.

Có rất nhiều buổi dạ hội tương tự, giới thiệp mời đến cho anh, nhưng từ trước tới giờ Mạnh Hùng là một người, không thích xuất đầu lộ diện.

Anh không bao giờ tiếp nhận tham gia bất cứ hội hợp công cộng nào, nhưng hôm nay thì khác.

Buổi dạ hội từ thiện “Quỹ tài trợ dấu thập đỏ” còn được gọi là “The Red Cross foundation” do gia tộc Collin thành lập, để giúp đỡ các người ở thế giới thứ ba.

Vì Kiều Nhi cũng có tên trong danh sách khách mời.

Nên Mạnh Hùng mới đồng ý đến dự.

Trần Siêu nói xong, Ngô Đức bắt đầu báo cáo lại những việc liên quan đến Minh Dạ Collin mà anh đã điều tra được.

“Chủ nhân, Minh Dạ Collin này là đứa con trai duy nhất của Paul Collin và bà Kiều Mỹ Chi.

Cũng là người chị gái duy nhất của Kiều Nhất Phàm, ba của Kiều luật sư.

Nói cách khác họ là anh em họ”

Khi nghe Ngô Đức nói vậy, nụ cười từ đáy lòng hiện lên trên khuôn mặt anh.

Mạnh Hùng cầm tập tài liệu của văn phòng luật Collin lên.

Anh xem từng trang một, nội dung nói về tài chính và những hợp đồng hiện tại của văn phòng luật.

Ở bề ngoài văn phòng luật đang trên đà phát triển, nhưng trên thực tế vì thua mấy vụ kiện trước đây mà vốn không còn lại bao nhiêu.

Bây giờ nhờ danh tiếng của Kiều Nhi, mà có thêm mấy công ty ủy thác cho họ làm đại diện.

Mạnh Hùng nhìn bức ảnh của Kiều Nhi trong phần văn kiện, nét mặt quyết đoán chính trực của cô, làm Mạnh Hùng vang lên một cảm giác ngọt ngào khó tả.

Anh tự nhủ với lòng mình, chỉ vì bản tính kêu ngạo và tự tình của cô, nên anh mới có hứng thú chinh phục cô như vậy.

Mạnh Hùng đặt sấp văn kiện lại trên bàn, cặp mắt hẹp dài nheo lại nhìn ngoài cửa sổ.

Lúc này đã là 4 giờ chiều, khi ánh hoàng hôn dần dần buông xuống, màu vàng cam trên bầu trời, rọi thẳng vào khuôn cửa sổ sát đất trong văn phòng anh.

Nhìn vào thật đẹp và lãng mạn vô cùng.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 8: Gặp Mặt

8 giờ tối tại khách sạn The Palm, trong phòng hội nghị lớn đặt 100 bàn tròn, được trang trí lộng lẫy sang trọng.

Những chiếc ghế được bọc vải trắng, cột vào một cái nơ đỏ làm tăng thêm vẻ sang trọng của căn phòng.

Khách mời lần lượt bước vào, tất cả mọi người đều ăn mặc sang trọng.

Giống như người nào mặc đồ càng đắt tiền, thì giá trị tài sản của người đó càng cao.

Các tiểu thư và phu nhân của mấy vị khách mời, đều đem nữ trang đắt tiền của mình đeo trên người.

Để khoe với mọi người rằng, họ được người đàn ông của mình yêu thương.

Những vị khách mời điều toàn là những người giàu có.

Và là những người có thế lực và địa vị trên thương trường.

Minh Dạ Collin cùng ông bà Collin, đang tiếp đãi những vị khách quý.

Kiều Nhi và Minh Nguyệt bước vào, trên khuôn mặt xinh đẹp của Kiều Nhi phủ nhẹ một lớp trang điểm.

Kiều Nhi bới mái tóc dài của mình lên, để lộ cái cổ trắng nõn và xương quai xanh xinh đẹp ra ngoài.

Trên người cô mặc bộ váy chanel màu đen, cổ hình trái tim không dây, bó sát vòng eo kiêu gợi và bờ hông cực kỳ quyến rũ của mình.

Đôi giày cao gót bằng thủy tinh được mang trên đôi chân xinh đẹp, càng tôn lên vẻ thanh cao và tao nhã của cô.

Minh Nguyệt là trợ lý của Kiều Nhi, cũng là đệ tử của cô.

Minh Nguyệt so với Kiều Nhi thì không đẹp bằng, cô không có sắc đẹp sặc sỡ, hay sắc đẹp nghiên quốc khuynh thành.

Nhưng lại có khuôn mặt, của một cô gái chính trực, ngây thẳng và sở hữu một nụ cười rạng rỡ.

Minh Nguyệt mặc một cái đầm dài màu tím, mái tóc dài chấm vai được cô thả tự nhiên.

Nhìn vào thật ngây thơ, trong trắng vô cùng.

Tất cả ánh mắt trong phòng đều dồn hết trên người Kiều Nhi.

Họ đã từng gặp qua cô trên TV, nhưng hôm nay người thật còn đẹp hơn nhiều.

Họ biết Kiều Nhi là một đại luật sư xinh đẹp, nhưng lại không ngờ cô lại nhìn hấp dẫn và quyến rũ như vậy.

Minh Dạ Collin nhìn 2 người liền bước tới nói.

“Sao hai em tới trễ như vậy?.”

Minh Nguyệt nhìn thấy Minh Dạ Collin, trái tim bất giác đập thình thịch, khuôn mặt ửng hồng không dám nhìn thẳng mặt anh.

Minh Dạ Collin hôm nay vô cùng tuấn tú, anh mặc âu phục màu trắng của thương hiệu Prada.

Nhìn vào thật sang trọng và hấp dẫn.

Kiều Nhi nhìn anh cười nhẹ.

“Em vừa làm xong công việc, liền tới đây ngay.”

Minh Dạ Collin nhìn cô cười.

“Sao em còn bận hơn cả, ông chủ là anh.”

Lúc hai người đang nói chuyện vui đùa, tiếng bàn tán xôn xao từ mấy vị khách chung quanh, làm Kiều Nhi chú ý.

Kiều Nhi nhìn về hướng, những ánh mắt tò mò của bọn họ đang nhìn.

Bước vào cửa chính là một người đàn ông cực kỳ đẹp trai, dáng người cao lớn vạm vỡ.

Trên người anh mặc âu phục màu đen của thương hiệu Armani.

Trên tay đeo một chiếc nhẫn bằng bạc hình con hổ, nhìn vào thật thu hút và gợi lên sự hiếu kỳ trong lòng của tất cả mọi người.

Kiều Nhi và Mạnh Hùng hai ánh mắt chạm vào nhau.

Mạnh Hùng không chút e ngại, nhìn thẳng vào khuôn mặt xinh đẹp và tinh tế của cô.

Kiều Nhi có cảm giác ánh mắt này thật quen thuộc, cặp mắt đẹp dài của anh vì cười mà hơi híp lại.

Đi theo sau anh là Trần Siêu và Ngô Đức, nhìn vào thật oai phong.

Kiều Nhi quan sát Mạnh Hùng từ trên xuống dưới, trên người anh tỏa ra sự kêu ngạo và nguy hiểm khó tả.

Trong lòng Kiều Nhi hiện lên nỗi lo âu, cô không biết đó là vì lý do gì.

Nhưng cô giám chắc người đàn ông này, cô không nên chọc vào.

Kiều Nhi quan sát Mạnh Hùng xong, cô chuyển tầm mắt qua cô gái đứng bên cạnh anh.

Cặp mắt Kiều Nhi liền phát sáng, cô gái này nhìn thật xinh đẹp, cô sở hữu dáng người vô cùng gợi cảm.

Lúc này Minh Nguyệt hứng hời kêu lên.

“Chị Kiều, cô ta..... Cô ta là ảnh hậu Mộng Dung.”

Minh Nguyệt vừa nói vừa lay lay cánh tay của Kiều Nhi, làm dứt đi suy nghĩ trong đầu cô.

“Không ngờ cô ta lại xuất hiện ở đây, nhưng người đàn ông đó là ai?

mà được vinh hạnh như vậy?.”

Minh Dạ Collin nhìn Minh Nguyệt, đang hiếu kỳ muốn biết thêm, về người đàn ông bên cạnh Mộng Dung.

Minh Dạ Collin lắc đầu cười nói.

“Người vinh hạnh là cô ta mới đúng, được Mạnh Tổng của tập đoàn Tân Mạnh Thị để ý tới, đúng thật là phước ba đời của cô ta.”

“Mạnh Tổng của tập đoàn Tân Mạnh Thị, anh nói anh ta là Mạnh Tổng.

Một người với thân phận thần bí không ai dám đụng vào, từ trước tới giờ chưa từng xuất hiện trước công chúng.”

Minh Dạ Collin nhìn Minh Nguyệt đang hân hái nói một tràng, anh cười gật đầu nói.

“Đúng vậy, anh cũng bất ngờ khi anh ta chịu tiếp nhận lời mời tối này.”

Hai người cứ anh một câu em một câu, Kiều Nhi không để ý đến bọn họ, cặp mắt cô vẫn luôn quan sát Mạnh Hùng.

Nhìn thấy Mộng Dung choàng tay qua tay anh, Kiều Nhi cười khinh thường.

Trong lòng thầm nghĩ, đàn ông điều như nhau, điều ham muốn vẻ đẹp bề ngoài.

Không ai giống anh Thiên của cô.

Kiều Nhi lắc đầu xoay người đi đến, lấy một ly rượu đỏ từ trong tay người phục vụ.

Đứng một mình, Kiều Nhi cầm ly rượu từ từ thưởng thức.

Cặp mắt mông lung nhìn về hướng, những người được gọi là giới trí thức trong xã hội thượng lưu.

Kiều Nhi khinh thường nhất là những người giả vờ thanh cao này.

Cô làm luật sư bao năm nay, những kẻ ỷ mình có tiền lọng hành trong xã hội.

Vì che chở cho những đứa con hư hỏng, không tiết tiền bạc để bù đắp lỗi lầm của bọn họ.

Có những kẻ đàn áp phụ nữ, dùng ma túy, hay say rượu lái xe bị bắt, giống như vụ kiện vừa rồi của cô.

Họ ỷ vào tiền tài của gia đình mà không biết hối lỗi.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 9: Người Phụ Nữ Của Mạnh Hùng Tôi

Trong lúc Kiều Nhi đang thất thần, một người đàn ông Pháp với dốc người cao lớn, cầm hai ly rượu trong tay bước đến trước mặt cô.

“Hello, nice to met you.”

“Xin chào, rất vinh hạnh để biết cô.”

Vừa nói anh vừa đưa ly rượu trong tay cho Kiều Nhi.

Kiều Nhi nhận ra anh, anh là John Smith, ông chủ của công ty điện ảnh Star.

Một người nổi danh trong làng giải trí là hào sặc.

Kiều Nhi nhìn anh cười, trong ngành luật sư của cô, tuyệt đối không thể đắc tội với những kẻ tiểu nhân như vị John Smith này.

Kiều Nhi nhận ly rượu trong tay anh, gật đầu nhẹ một cái.

“Cảm ơn ngài Smith.”

John Smith nhìn Kiều Nhi cười, anh không ngờ cô lại biết mình.

“Kiều đại luật sư, đúng thật là một người tuổi trẻ tài cao.

Với thân hình xinh đẹp như cô, cô có suy nghĩ đến đổi nghề làm diễn viên hay không?”

Vừa nói anh vừa cầm ly rượu lên, làm động tác cụng ly với Kiều Nhi.

John Smith tao nhã đặt ly lên môi hớp một ngụm rượu đỏ.

Kiều Nhi thấy vậy vì lịch sự, cô định hớp một miếng, nhưng khi ly rượu vừa đặt đến mép môi.

Một bàn tay to lớn đeo một chiếc nhẫn hình con hổ, đoạt lấy chiếc ly trên tay cô.

Kiều Nhi bất ngờ quay lại, hiện ra trước mặt cô là khuôn mặt cường nghị của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng nheo cặp mắt đầy nguy hiểm lại, tay choàng qua eo Kiều Nhi một cách tự nhiên.

Anh kéo mạnh một cái, thân thể Kiều Nhi bất giác ngã vào lòng ngực rắn chắc của anh.

Mùi hương bạc hà pha lẫn mùi cigar cuba xông thẳng vào mũi cô.

Kiều Nhi cố cự quậy thân thể của mình, để thoát ra khỏi vòng tay của anh.

Nhưng dù có dùng hết sức, cũng không thể lay chuyển được vòng tay cường tráng của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng ung dung ôm Kiều Nhi, như cô là người phụ nữ của anh vậy.

Anh cầm ly rượu đặt lên bàn nói với John Smith.

“Ngài Smith, Kiều Luật sư không thể uống rượu.”

John Smith nghe Mạnh Hùng nói vậy, sắc mặt trở nên khó coi vô cùng.

Anh nhìn Mạnh Hùng với cặp mắt giận dữ, người phụ nữ nào mà anh nhầm trúng, tuyệt đối không thể dễ dàng bỏ qua như vậy được.

“Mạnh Tổng, anh là ai mà lên tiếng thay Kiều tiểu thư.”

Mạnh Hùng nhìn anh cười nham hiểm, một nụ cười vô cùng gian xảo.

“Cô ta là người phụ nữ của Mạnh Hùng tôi.”

Kiều Nhi nghe được lời tuyên ngôn này của Mạnh Hùng.

Cô từ trong lòng ngực của Mạnh Hùng, ngược mặt lên nhìn thẳng vào chiếc cằm cao ngạo của anh.

Cô không thể tin nổi, mới vừa gặp mặt mà anh lại bạo như vậy.

Dám tuyên bố cô là người phụ nữ của anh.

Kiều Nhi định lên tiếng thì Mạnh Hùng nói nhỏ vào tai cô.

“Chờ một chút.”

Kiều Nhi không hiểu lời nói của anh, nhưng với sự thông minh của cô.

Cô chỉ yên lặng để Mạnh Hùng tự nhiên mà diễn trò.

Lúc này sắc mặt của John Smith đã trở nên khó coi vô cùng.

Anh biết Mạnh Hùng là người không đơn giản, nếu Mạnh Hùng đã nói vậy thì dù anh có mười lá gan, cũng không dám đặt tội với anh ta.

Anh lịch sự cười một cái, nói với hai người.

“Vậy xin lỗi Kiều tiểu thư, tôi không biết cô là người của Mạnh Tổng.”

Nói xong anh quay người lại bước đi.

Lúc Kiều Nhi nhìn thấy John Smith rời đi, cô lập tức đẩy Mạnh Hùng ra.

Lúc này trên khuôn mặt anh hiện lên nụ cười hài lòng.

Trong lòng thầm nghĩ, cô quả thật khác với những người phụ nữ khác.

Nếu như là bọn họ, được anh ôm ấp như vậy, sẽ lập tức ngã vào lòng anh.

“Mạnh Tổng, xin ngài tự trọng.”

Kiều Nhi dùng giọng điệu giận dữ nói,

Lúc này vì mắc cỡ mà khuôn mặt cô đã ửng hồng.

Mạnh Hùng nhìn thấy nét mặt thẹn thùng của cô, trong lòng cảm giác ngọt ngào.

Anh nhìn cô cười cười nói.

“Kiều tiểu thư, cô đừng hiểu lầm, vừa rồi trong ly rượu có thành phần thuốc mê.

Cho nên tôi mới mạo muội như vậy.”

Nghe Mạnh Hùng nói vậy, cặp mắt Kiều Nhi liền nhìn sang ly rượu trên bàn.

Nét mặt khó tin liền chuyển qua cảm kích, nhìn Mạnh Hùng nói.

“Cảm ơn ngài.”

Mạnh Hùng không nói gì chỉ gật đầu một cái, rồi bước đến bàn của mình ngồi trước sân khấu.

Kiều Nhi nhìn theo bóng lưng anh, cô không biết sao anh phải giúp mình.

Nhưng đã nhận từ anh một ân huệ thì sau này cô phải tìm cách trả lại.

Kiều Nhi không thích thiếu nợ bất cứ một ai.

Người chủ trì bắt đầu khai mạc buổi vũ hội.

Ông đứng trên sân khấu dùng tiếng Pháp nói.

“Cảm ơn quý khách vì những người từ thế giới thứ ba, mà đến tham gia buổi vũ hội từ thiện này.”

Ông nói xong khom người chào những vị khách ngồi phía dưới.

“Hôm nay, ai ra giá cao nhất sẽ được vinh hạnh mở màn vũ hội tối nay.”

Lúc này mấy cô gái điều đốc thúc người đàn ông của mình.

Ai náy điều muốn được khiêu vũ mở màn.

“\$100,000.”

“\$200,000.”

“\$500,000”

Tiếng bàn tán xôn xao,

Người chủ trì lên tiếng.

“Người vừa ra giá \$500,000 là ngài John Smith của công ty Star, còn ai ra giá cao hơn không.”

Lúc này Mạnh Hùng vừa định đưa tay lên ra giá, thì từ phía sau có một giọng nói vô cùng quen thuộc vang lên.

Một giọng nói dù có chết Mạnh Hùng cũng không thể nào quên được.

Hai tay Mạnh Hùng đặt trên bàn bất giác siết chặt lại, cặp mắt nguy hiểm tỏa ra tà khí.

Kiều Nhi ngồi bên cạnh luôn chú ý đến anh.

Khi cô nhìn thấy sự thay đổi về thần sắc của Mạnh Hùng, Kiều Nhi bất giác rùng mình.

Ánh mắt này của anh, chứa đựng sự thù hận mà từ trước tới giờ Kiều Nhi chưa từng thấy qua.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 10: Kẻ Thù Gặp Mặt

“\$5,000,000”

Mạnh Khang ra một giá, làm tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Người chủ trì vui vẻ nói.

“Còn ai ra giá cao hơn không?”

Tiếng bàn luận từ mấy vị khách mời, làm xôn xao cả căn phòng.

Dù tiếng bàn tán có ồn ào đến đâu, cũng không thể lay chuyển được sự chú ý của Kiều Nhi.

Cô không quan tâm đến việc gì khác, ngoài Mạnh Hùng ra.

Theo sự quan sát chuyên nghiệp của một vị luật sư, sự xuất hiện đột ngột này của Mạnh Khang, quả thật ảnh hưởng rất lớn đến Mạnh Hùng.

Kiều Nhi chợt nghĩ ra điều gì, Mạnh Khang, Mạnh Hùng.

Họ đều là họ Mạnh, chẳng lẽ họ có quan hệ với nhau.

Lúc Kiều Nhi bình tĩnh lại, cô lén nhìn Mạnh Hùng.

Lúc này sắc mặt anh đã trở lại bình thường, sự hung ác và thù hận trên khuôn mặt anh, đã thay vào sự cao ngạo và thanh nhã.

Cặp mắt anh nhìn về phía sân khấu, tay bất giác sờ lên chiếc nhẫn trên tay mình.

Người chủ trì công bố kết quả.

“Mạnh Tổng của tập đoàn Mạnh Thị, đã quyên cho hội đấu thập đỏ 5 triệu.

Xin mời ngài lên khán đài phát biểu vài lời.”

Lúc này Mạnh Khang từ trong bóng tối, ở phía sau bước lên sân khấu.

Khuôn mặt đẹp trai, có vài phần giống với Mạnh Hùng.

Nhưng trên mặt anh, luôn hiện lên nụ cười tà mị.

Anh khom người chào rồi nói.

“Tôi rất vinh hạnh được tham gia vũ hội từ thiện này.

Hôm nay tôi xin mời vị hôn thê của tôi, cùng tôi mở màn điệu nhảy đầu tiên.”

Thật ra thì từ trước anh đã có hiệp ước với Kiều Nhi, không tuyên bố cô là vị hôn thê của anh ra ngoài.

Nhưng vừa rồi Mạnh Khang nhìn thấy Mạnh Hùng ôm Kiều Nhi, trong lòng anh tức giận.

Cô là vị hôn thê của anh, mà từ trước tới giờ anh chưa từng được, chạm vào người cô.

Tại sao Mạnh Hùng lại có thể ôm ấp cô như vậy.

Anh tức giận, tại sao Mạnh Hùng luôn là người chiến thắng trong mọi việc.

Lúc nghe Mạnh Khang nói vậy, trong lòng Kiều Nhi vô cùng phẫn nộ.

Ai cho anh tư cách, nói cô là vị hôn thê của anh, cô bất giác nhìn về hướng Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng không nhìn cô anh chỉ im lặng ngồi đó, còn cô Mộng Dung kia thì như con bạch tuộc bám lấy vào anh.

Không biết vì sao, trong lòng Kiều Nhi lại vang lên cảm giác chua xót.

Cô định đứng lên rời khỏi, trong lúc này tiếng của Mạnh Khang vang lên từ trên sân khấu.

“Tôi xin mời Kiều luật sư, cũng chính là Kiều Nhi vị hôn thê của tôi.”

Lúc nghe Mạnh Khang nói vậy, các ánh mắt đều dồn hết lên người Kiều Nhi.

Mấy cô gái có người thì hâm mộ, có người thì ganh tỵ, có người thì chán ghét vì mình không được mở màn điệu nhảy đầu tiên.

Sắc mặt của Kiều Nhi thật khó coi vô cùng, cô bực bội trong lòng.

Lúc này Mạnh Khang đã đứng trước mặt cô.

Anh khom người đưa tay ra trước mặt Kiều Nhi, làm động tác xin mời.

Cô nhìn những ánh mắt chung quanh, bất đắc dĩ đồng ý với Mạnh Khang.

Hai người ra sàn nhảy, nhảy điệu waltz, (van-xơ) một điệu nhảy cô cùng hấp dẫn.

Mạnh Hùng ngồi nhìn hai người bằng ánh mắt hung ác.

Sự thù hận đã ăn sâu vào tận xương tủy của anh.

“Anh biết Kiều Nhi có vị hôn phu không?”

Minh Nguyệt khó tin nhìn Minh Dạ Collin hỏi.

Minh Dạ Collin lắc đầu nhúng vai.

“Chưa từng nghe qua.”

Anh trả lời một cách nghiêm túc.

Trên sàn nhảy Kiều Nhi và Mạnh Khang, thành thạo lướt theo điệu nhạc.

Kiều Nhi bực bội trong lòng, cô nói nhỏ vào tai Mạnh Khang.

“Mình đã nói, không công khai quan hệ của chúng ta ra ngoài.

Sao hôm nay anh lại làm như vậy.”

Hành động này của cô, ở ngoài nhìn vào thật là ám muội.

Mạnh Khang bày ra vẻ mặt vô tội nói.

“Anh xin lỗi, anh nghĩ vì em mà quyên một số tiền lớn cho hội từ thiện, sẽ giúp cho sự nghiệp của em.

Kiều Nhi, hay em cho anh một cơ hội, thử tiếp nhận anh có được không.”

Vừa nói xong, anh khom người đặt lên môi Kiều Nhi một nụ hôn.

Mạnh Hùng nhìn thấy hai người ân ái như vậy, anh liền trầm mặt lại, trong lòng tức giận vô cùng.

Anh đứng lên không nói lời nào rời khỏi vũ hội.

Mộng Dung nhìn thấy anh như vậy, trong lòng bối rối.

Cô không biết mình đã làm sai chuyện gì, mà lại chọc giận đến anh.

Trần Siêu và Ngô Đức đi theo sau anh, họ biết tâm trạng của chủ nhân mình.

Vì hành động đột xuất của Mạnh Khang, Kiều Nhi không kịp phản ứng, chỉ mở to hai mắt nhìn anh với vẻ mặt khó tin.

Lúc Kiều Nhi kịp phản ứng lại, cô dùng hết sức đẩy Mạnh Khang ra.

Kiều Nhi liền nhìn về hướng Mạnh Hùng ngồi, cô chỉ nhìn thấy được bóng lưng của anh, cùng Mộng Dung rời khỏi.

Trong lòng cô đột nhiên vang lên sự mất mát khó tả.

Kiều Nhi quay đầu nhìn Mạnh Khang nói.

“Em đã nói, chúng ta không thể nào.”

Nói xong cô tức giận rời đi.

Vừa đi Kiều Nhi vờ dùng tay lau miệng của mình.

Trong lòng Kiều Nhi hiện lên cảm giác, bài xích đối với Mạnh Khang.

Mạnh Khang lúc này cười một cách sáng khoái.

Ánh mắt nham hiểm, nhìn theo bóng lưng của Kiều Nhi.

Anh thấy Mạnh Hùng nhìn hai người, nên anh mới hôn Kiều Nhi.

Mạnh Khang khẩn định, Mạnh Hùng đã động lòng với Kiều Nhi rồi.

Cho dù dùng thủ đoạn gì, anh cũng sẽ kiến Mạnh Hùng thua một cách thê thảm.

Anh phải chiếm được Kiều Nhi bằng mọi giá.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 11: Mạnh Khang Và Dương Mẫn

Về đến biệt thự, Trần Siêu bảo Mộng Dung về trước.

Anh biết lúc này tâm trạng của Mạnh Hùng vô cùng tồi tệ.

Nếu Mộng Dung còn ở lại, Trần Siêu biết chắc Mạnh Hùng sẽ nổi trận lôi đình.

Vào tới thư phòng, Mạnh Hùng buồn bực cởi áo khoác ném lên ghế sofa.

Anh bước tới quầy Bar rót cho mình một ly rượu Brandy.

Mạnh Hùng cầm lên uống một hơi hết ly rượu.

Chất cồn từ từ thấm vào cơ thể của anh, làm thần trí Mạnh Hùng tỉnh táo hơn.

Anh không biết vì sao tâm trạng hôm nay của anh, lại thiếu bình tĩnh như vậy.

Nếu là lúc trước, đứng trước bất kỳ hoàn cảnh gì, Mạnh Hùng vẫn luôn là người sáng suốt, trầm tĩnh.

Không bao giờ nóng nảy, mà đột nhiên rời khỏi như vậy.

“Chẳng lẽ là vì Kiều Nhi?”

Cặp mắt Mạnh Hùng liền tỏa sáng, nhưng trong phút chốc anh lắc đầu phủ nhận ý nghĩ này.

Từ trước tới nay, phụ nữ đối với Mạnh Hùng anh chỉ là cát bụi.

Tâm trạng của anh, không bao giờ dao động vì bất cứ một ai.

Mạnh Hùng nhìn Ngô Đức nói với giọng khàn khàn.

“Điều tra hai người bọn họ cho tôi.”

Cho dù Mạnh Hùng không nói rõ tên của bọn họ.

Nhưng vì đi theo Mạnh Hùng nhiều năm qua, Ngô Đức liền hiểu ý anh.

Ngô Đức gật đầu cung kính trả lời.

“Thuộc hạ đi ngay.”

Nói xong Ngô Đức rời khỏi thư phòng.

Trần Siêu nhìn Mạnh Hùng do dự một chút, rồi mới lên tiếng.

“Chủ nhân, Mạnh Khang xuất hiện sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch của chúng ta.

Với sự thông minh của hãn, nhất định sẽ biết mình đang âm thầm,

thu mua các công ty con của hãn.”

Mạnh Hùng đang âm thầm thu mua các công ty con của Mạnh Thị, anh muốn thu tóm tập đoàn, mà ba anh đã dày công gây dựng.

Hiện giờ đang nằm trong tay, người con hoang là Mạnh Khang.

Mạnh Hùng không nói gì, tay cầm điếu cigar ngồi dựa lưng vào ghế sofa.

Anh cầm khuôn hình đặt ở trên bàn lên.

Trong bức ảnh là hình của một cô gái trẻ khoảng chừng 18 tuổi.

Khuôn mặt xinh đẹp, trong hình cô cười một cách sáng lạng.

Mạnh Hùng lưu luyến sờ lên khuôn mặt của cô ta.

Trong lòng anh chợt nghĩ đến điều gì,

Ánh mắt dịu dàng thâm tình nhìn vào bức ảnh, đột nhiên chuyển sang ánh mắt đầy thù hận và hung ác.

Anh thề với lòng mình, tuyệt đối không thể bỏ qua cho Mạnh Khang.

Mạnh Hùng đặt bức ảnh trở lại chỗ cũ, nhìn Trần Siêu nói với giọng đầy phần nộ.

“Điều tra tập đoàn Mạnh Thị, tôi chắc Mạnh Khang có nhúng tay vào việc phạm pháp.

Tôi muốn biết tất cả toàn bộ, dù lớn hay nhỏ.

Hiểu chưa.”

Mạnh Hùng nhìn Trần Siêu nói một cách nghiêm túc.

Trần Siêu cung kính gật đầu, khom người rời khỏi thư phòng.

Anh đứng lên bước đến đứng trước cửa sổ sát mặt đất, nhìn ra phong cảnh bên ngoài.

Tối hôm nay ngoài trời mát mẻ, vầng trăng tròn, tỏa ra ánh sáng chiếu thẳng vào những tàn cây, đang lung lay vì những cơn gió thổi hiu hiu.

Nhìn vào giống y như hình bóng, một cô gái xinh đẹp đang khiêu vũ.

Trước mặt Mạnh Hùng chợt hiện lên hình ảnh của Kiều Nhi, đang khiêu vũ trong điệu nhạc Waltz.

Hình dáng thướt tha, lượn lờ trên sàn nhảy, nhìn vào thật kiều diễm và quyến rũ vô cùng.

Mạnh Hùng hít vào một hơi thuốc, cặp mắt anh nheo lại đầy nguy hiểm.

Khói đen tỏa ra từ miệng anh, làm cả căn phòng trở nên mờ mịt.

“Đừng trách tôi, ai bảo cô là người phụ nữ của Mạnh Khang.”

Vừa nói tay anh vừa bóp nát điếu cigar trong tay.

Trong căn phòng tổng tài xa hoa, tiếng rên rỉ cùng tiếng thở dốc của đôi nam nữ vang lên.

Mạnh Khang đang lúc cao trào, anh gằm nhẹ một tiếng, phóng thích bản thân, trong cơ thể người phụ nữ, vì kịch tình mà thân thể không còn sức lực.

Hai người nằm trên giường thở hỗn hển, vừa trải qua một trận khoái lạc tình dục.

Người phụ nữ thoải mái nằm trong lòng ngực rắn chắc của người đàn ông, lúc này đang phập phồng lên xuống vì thỏa mãn.

Dương Mẫn là người phụ nữ luôn ở bên cạnh Mạnh Khang.

Dù trong bất cứ hoàn cảnh gì, cô vẫn luôn âm thầm ủng hộ anh.

Cô xuất thân từ một gia đình nghèo khó, quen với Mạnh Khang vào 5 năm trước.

Lúc đó cô làm tiếp viên ở một bar rượu tại Thành Phố S.

Sau khi quen biết được Mạnh Khang, anh đã cho cô một số tiền.

Dương Mẫn bắt đầu làm lại cuộc đời, cô bước chân vào làng giải trí.

Làm diễn viên hạng 2, chuyên thủ vai nhân vật phản diện.

Vì thân phận hai người khác biệt, Mạnh Khang không muốn người ngoài, biết về mối quan hệ của hai người.

Dương Mẫn vì quá yêu Mạnh Khang nên đồng ý.

Cô yêu anh nên không quan tâm đến danh phận.

Chỉ cần trong lòng anh có cô là đủ.

“Em xem báo hôm nay, họ đã đăng tin về anh và Kiều Luật sư, vào đem qua tại vũ hội từ thiện.”

Trong lúc nói lên những lời này, cặp mắt Dương Mẫn hiện lên sự buồn bã, cô cụp mắt xuống không muốn nhìn Mạnh Khang.

Cô không nói rõ quan hệ giữa anh và Kiều Nhi, vì trong lòng cô mong đó không phải là sự thật.

Mạnh Khang ôm cô sát vào lòng, anh hôn lên tóc cô nói.

“Anh và cô ta không có tình cảm, chỉ vì hai gia đình phối hôn.

Người anh yêu chỉ có em mà thôi.”

Dương Mẫn ngược mặt lên nhìn anh, trong ánh mắt hiện lên tia cảm động.

Cô dựa đầu mình lên ngực anh, nghe tiếng tim đập của anh.

Trong lòng ấm áp vô cùng.

“Em yêu anh Mạnh Khang, cả đời này em chỉ yêu mình anh.”

Nói xong Dương Mẫn ngồi dậy hôn lên môi Mạnh Khang.

Mạnh Khang xoay người đặt Dương Mẫn nằm dưới thân mình, anh chuyển bị động thành chủ động.

Một trận mây mưa lại diễn ra, trong căn phòng tổng tài tại tập đoàn Mạnh thị.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 12: Uy Hiếp

Ngày hôm sau Trần Siêu và Ngô Đức đứng trước bàn làm việc của Mạnh Hùng cung kính báo cáo.

“Chủ nhân, Lucas Martin vẫn chưa hủy bỏ hợp đồng với Kiều luật sư.”

Trần Siêu nhìn Mạnh Hùng nói.

Mạnh Hùng đang cầm cây bút Montblanc trong tay, phê duyệt phần văn kiện trên bàn.

Vừa nghe Trần Siêu nói vậy, tay Mạnh Hùng dừng lại, cặp mắt hiện lên sự tàn ác.

Mạnh Hùng nổi giận ném mạnh cây bút trong tay vào tường.

Cây bút Montblanc va chạm vào bức tường, rồi rơi xuống mặt đất văng ra từng mảnh.

Anh ngần đầu nhìn hai người nói với giọng đầy nguy hiểm.

“Hắn ta chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, xem lời nói của Mạnh Hùng ta là gió thổi ngoài tai.”

Dừng một chút Mạnh Hùng dùng tay sờ sờ lên chiếc nhẫn, đeo trên tay trái của mình.

Chiếc nhẫn màu bạc hình con hổ này, là tượng trưng cho quyền lực và địa vị của anh trong thế giới ngầm.

Chỉ cần nhìn thấy chiếc nhẫn, là biết ngay thân phận của anh.

Anh và Lôi Lạc Thiên là ngang hàng với nhau.

Lôi Lạc Thiên nắm trong tay bang Lôi Ưng, là bá chủ của thành phố S.

Mạnh Hùng nắm trong tay thế lực ngầm của Paris, anh là người cầm quyền của Bang Bạch Hồ.

Bang Bạch Hồ chuyên buôn bán và cung cấp vũ khí quân đội cho những quốc gia trên toàn thế giới.

Ngoại trừ những thuộc hạ thân cận, không ai biết được đến diện mạo thật sự của anh.

Họ chỉ nhận dạng chủ nhân mình, qua chiếc nhẫn hình con hổ trên tay anh.

Các bang phái khác, khi nhìn thấy chiếc nhẫn này, liền biết anh là người cầm đầu của Bang Bạch Hồ.

Mạnh Hùng suy nghĩ một chút rồi nói.

“Ngô Đức cho người bắt tình nhân của hã.

Trần Siêu bắt đầu thu mua công ty của hã cho ta.”

“Dạ thuộc hại đi ngay.”

Trần Siêu và Ngô Đức đồng thanh trả lời.

Khi hai người rời khỏi, Mạnh Hùng thoải mái dựa người vào ghế từ từ thưởng thức điếu cigar cuba trong tay.

Trong ánh mắt anh hiện lên sự hung ác khó tả, anh ghét nhất ai xem lời nói của anh không ra gì.

Còn dám lên mặt, để Mạnh Hùng anh đọi cả tiếng đồng hồ.

Anh sẽ cho hăn ném thử mùi vị, muốn sống không được muốn chết không xong.

Tại kho hàng ở ngoại ô thành phố Paris, một người phụ nữ bị cột vào một cái ghế bằng gỗ.

Miệng bị một miếng vải trắng bịt lại.

Ngô Đức ngồi trước mặt cô ta, cùng với năm tên thủ hạ cẩn thận canh chừng.

“Chủ nhân, đã bắt được tình nhân của hăn.”

“Cắt ngón tay của cô ta, gọi cho Lucas Martin đi.”

Lời nói tàn nhẫn của Mạnh Hùng vang lên trong điện thoại, làm người phụ nữ kia nghe mà toát mồ hôi lạnh.

Tay cô bắt đầu cự quạ tứ tung, đầu thì không ngừng lắc qua lắc lại.

Nước mắt bất giác rơi lã chã trên khuôn mặt xinh đẹp của cô ta.

“Dạ”

Cúp điện thoại Ngô Đức cầm một con dao sắc bén, đi đến trước mặt của cô ta.

Anh cầm chặt bàn tay cô đặt xuống mặt bàn.

Con dao sắc bén cắt vào ngón áp út, đang đeo chiếc nhẫn kim cương hình trái tim của cô ta.

Máu tươi phun ra, người phụ nữ vì đau đớn, mà trán đổ đầy mồ hôi hột, vì quá hoảng sợ mà ngất đi.

Ngô Đức cho người đặt ngón tay vào trong một cái hộp quà tinh tế, gói thật kỹ gửi đến tập đoàn Martin.

Tại tập đoàn Martin, cô thư ký cung kính cầm trên tay, một hộp quà thật đẹp đem vào phòng tổng tài.

“Thưa ngài Martin, có người gửi hộp quà này cho ngài.”

Nói xong cô thư ký đặt hộp quà, xuống bàn làm việc trước mặt của Lucas Martin.

“Ai gửi nói cho tôi.”

Lucas Martin hỏi cô thư ký.

“Thưa ngài, trên hộp không có tên của người gửi, cho nên tôi cũng không biết.”

Cô thư ký thành thật trả lời.

Hôm nay tâm trạng Lucas Martin thật tốt, anh cầm hộp quà lên hân hái mà mở nó ra.

Hiện ra trước mặt anh, là một ngón tay thắm đầy máu.

Trong sự kinh hãi, Lucas Martin hoảng hốt quăng hộp quà qua một bên.

Ngón tay từ trong hộp rơi ra ngoài, nằm gọn dưới chân cô thư ký.

“Ahhhhhhhhhh”

Tiếng thét vì hoảng sợ của cô ta vang lên, làm kinh động cả tầng cao ốc.

Cô thư ký mặt mài tái mét đôi chân rung lẩy bẩy, ngã xuống chiếc ghế bên cạnh.

Lucas Martin lấy lại tin thần anh nhìn vào ngón tay trên mặt đất.

Cặp mắt anh liền mở thật to, đó không phải là chiếc nhẫn anh mua cho Cherry, cô tình nhân mà anh yêu thương nhất hay sao.

Trong lòng chợt nhớ đến, lời nói của Mạnh Hùng trước khi anh rời khỏi.

“Tôi sẽ kiến ngài phải hối hận, mà quỳ xuống cầu xin tôi.”

Không lẽ đây là do Mạnh Hùng làm,

Sự nghi ngờ trong lòng anh, liền được chứng thực.

Điện thoại trên bàn làm của Lucas Martin vang lên.

Tay anh rung rung nhặt điện thoại lên nghe.

“Hello”

Lucas Martin nói với giọng rung rung.

“Ngài Martin, ngài có thích món quà tôi cho người mang tặng cho ngài không?”

Nếu đó còn chưa đủ, hay tôi sẽ cho người gọi vài bộ phận khác trên cơ thể của Cherry đến cho ngài.

Ha ha ha.”

Giọng nói ma quỷ của Mạnh Hùng vang lên trong điện thoại, làm toàn thân Lucas Martin toát mồ hôi lạnh.

Anh không ngờ Mạnh Hùng lại làm như vậy.

Trong lúc này trợ lý của Lucas Martin, từ bên ngoài gấp gáp đi vào.

“Có chuyện gì?”

Lucas Martin tức giật quát anh ta.

“Thưa ngài, cổ phiếu của chúng ta đã bị một tập đoàn thần bí, mua vào một số lớn.

Nếu chúng ta không phản thu mua, thì chỉ trong vòng vài ngày, tập đoàn Martin sẽ rơi vào tay của bọn họ.”

Khi nghe tên trợ lý nói vậy, Lucas Martin mất đi thăng bằng ngã vào ghế phía sau anh.

Trong miệng nói.

“Chẳng lẽ tất cả việc này, chỉ vì tôi không chịu hủy bỏ hợp đồng với Kiều luật sư mà gây ra.”

Lucas Martin khó tin nhìn vào bản hợp đồng trên bàn.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134
dtv-ebook.com

Chương 13: Lucas Martin Van Xin

1 tiếng sau, Lucas Martin và người trợ lý đến tập đoàn Tân Mạnh Thị gặp Mạnh Hùng.

Anh và trợ lý của mình được cô thư ký của Mạnh Hùng mời vào phòng chờ đợi.

“Xin lỗi ngài Martin, Mạnh Tổng đang trong cuộc họp quan trọng.

Xin ngài chờ một chút.”

Nói xong cô thư ký rời đi, trong phút chốc cô ta quay lại, tay cầm hai tách cafe nóng hổi.

“Xin mời hai vị.”

Đặt hai tách xuống bàn, cô thư ký lịch sự rời khỏi phòng.

Lúc đầu Lucas Martin vẫn bình tĩnh ngồi chờ.

1 tiếng, 2 tiếng, đến tiếng thứ 3, Lucas Martin không còn kiên nhẫn.

Anh dùng tay đập lên bàn một cái, định đứng lên xông thẳng vào phòng chủ tịch.

Nhưng trong lúc này, cửa phòng được mở ra cô thư ký bước vào, nhìn hai người cười dịu dàng nói.

“Mạnh Tổng, mời hai vị.”

Vừa nói cô vừa đưa tay ra làm động tác mời.

Bước vào cửa Lucas Martin nhìn thấy căn phòng được trang trí một cách san trọng.

Trên quầy bar đặt toàn là rượu đắt tiền.

Trên tường có một cái tủ thật lớn làm bằng kính.

Trong tủ trưng bày các loại vũ khí tối tân nhất hiện nay.

Bao gồm súng, bom, đạn, phi tiêu và tiết bị theo dõi.

Lucas Martin nhìn thấy mà bất giác rùng mình.

Anh nhìn Mạnh Hùng, lúc này đang nghiêm trang ngồi trên ghế sofa đặt ở giữa phòng.

Trần Siêu và Ngô Đức cung kính đứng sau lưng anh.

Mạnh Hùng thoải mái, cầm ly rượu đỏ trên tay mà nhắm nháp.

Cặp mắt như cười như không nhìn thẳng vào người của Lucas Martin.

Trần Siêu đứng sau lưng anh lên tiếng.

“Ngài Martin đến đây tìm

Mạnh Tổng, không biết vì chuyện gì?”

Lucas Martin trong lòng tức giận, Mạnh Hùng này đúng thật không xem ai ra gì.

Dù sao anh cũng là một người có tiếng tâm trên thương trường, vậy mà Mạnh Hùng lại để, một trợ thủ thấp hèn của mình tiếp chuyện với anh.

Lucas Martin cố kìm nén sự phẫn nộ trong lòng, bày ra khuôn mặt bình tĩnh nói với Mạnh Hùng.

“Mạnh Tổng, đây là văn kiện tôi hủy bỏ hợp đồng cùng Kiều luật sư.

Xin ngài xem qua.”

Vừa nói anh vừa đưa phần văn kiện trong tay cho Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng không phản ứng gì trước lời nói của Lucas Martin, anh vẫn im lặng mà từ từ thưởng thức ly rượu trong tay.

Chờ một hồi lâu vẫn không thấy Mạnh Hùng có phản ứng.

Lucas Martin tức giận lên tiếng.

“Mạnh Tổng ngài muốn gì cứ nói, tôi không thích chơi trò im lặng này với ngài.”

Lúc này Mạnh Hùng mới từ từ ngẩng đầu lên nhìn Lucas Martin.

Cặp mắt ma quỷ của anh chứa đựng sự độc ác và nguy hiểm nhìn vào thật đáng sợ vô cùng.

“Muốn gì?”

Ngài hỏi tôi muốn gì, nếu từ đầu ngài chịu ngoan ngoãn làm theo lời nói của tôi, thì mọi việc sẽ không phức tạp như bây giờ.”

Lucas Martin nghe anh nói vậy liền bối rối trong lòng.

“Bây giờ tôi đã làm theo lời nói của ngài, vậy ngài hãy thả Cherry ra và bỏ qua cho Công ty Martin của tôi.”

Lucas Martin xuống nước năn nỉ Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng cầm ly rượu lắc nhẹ một cái, chất lỏng trong ly vì động tác này của anh mà chuyển động theo vòng tròn.

“Quá muộn.....

Bây giờ tôi đã thay đổi ý định, cái tôi muốn là tập đoàn Martin của ngài.”

Nghe Mạnh Hùng nói vậy thân thể Lucas Martin không còn sức lực, lui về phía sau một bước.

Anh định vào người trợ lý của mình, nhìn Mạnh Hùng với nét mặt khó tin.

“Mạnh Tổng, ngài không được làm như vậy.”

“Không được....”

“Ha ha ha ha”

Mạnh Hùng cười ngong cuồng rồi nói tiếp.

“Trên đời này, không có chuyện gì Mạnh Hùng tôi là làm không được.”

Mạnh Hùng vừa dứt lời, điện thoại di động của trợ lý Lucas Martin vang lên.

“Hello có chuyện gì?”

Nghe xong điện thoại, sắc mặt trợ lý của Lucas Martin trở nên trắng bợt.

Anh không thể nào tin được, nhìn vào Mạnh Hùng bằng ánh mắt sợ sệt.

Sao người này lại có năng lực như vậy, chỉ trong vòng một ngày đã thành công thu mua tập đoàn Martin rồi.

Người trợ lý nhìn Lucas Martin trong vẻ mặt bất lực nói.

“Ngài Martin, công ty của chúng ta đã bị tập đoàn thần bí, thu mua thành công rồi.”

Vừa nghe người trợ lý nói xong, Lucas Martin hoảng hốt ngã xuống mặt đất.

Anh không thể tin được.

Làm cách gì mà Mạnh Hùng lại có thể hành động mau lẹ như vậy.

Anh không muốn cả tập đoàn mà anh dày công thành lập, lại bị hủy trong tay anh.

Lucas Martin nhớ đến lời nói của Mạnh Hùng, anh liền quỳ trên mặt đất nói với giọng chứa đầy hoảng sợ.

“Côì như tôi xin ngài, hãy bỏ qua cho sự ngu xuẩn của tôi.”

Mạnh Hùng nheo cặp mắt nguy hiểm

của mình lại, nhìn Lucas Martin không chớp mắt.

Tay anh bất giác sờ lên chiếc nhẫn của mình.

“Bây giờ ngài mới biết sợ.

Đã quá muộn rồi.”

Mạnh Hùng nhìn Ngô Đức nói một cách nghiêm túc.

“Đem Cherry bán cho đám người ở chợ đen.”

“Không..... Mạnh Tổng, tôi xin ngài..”

Lucas Martin rất yêu cô tình nhân này của mình.

Anh không thể để Mạnh Hùng làm như vậy.

Trong lúc quẫn trí không biết phải làm sao, Lucas Martin đã ra một quyết sai lầm.

Anh đột nhiên đứng lên cầm con dao gọt trái cây trên bàn, xông thẳng đến Mạnh Hùng.

Lucas Martin muốn dùng con dao để đâm Mạnh Hùng.

“Bang.....”

Tiếng súng vang lên, làm tất cả mọi người đều kinh hãi.

“Ahhhhh.....”

Thân thể Lucas Martin ngã quy xuống mặt đất, viên đạn đã ghim sâu vào bắp đùi bên phải của anh.

Máu từ miệng vết thương, nhiều từng giọt từng giọt xuống mặt đất.

Lucas Martin đau đớn, tay bụm miệng vết thương, nằm dưới mặt đất.

Cô thư ký của Mạnh Hùng và tên trợ lý của Lucas Martin nhìn Trần Siêu với nét mặt kinh hãi.

Trần Siêu cầm cây súng trong tay đặt xuống mặt bàn.

Mạnh Hùng vẫn giữ nguyên tư thế, vẫn thanh nhã thoải mái ngồi đó.

Giống như chưa hề xảy ra chuyện gì.

“Tôi không muốn thấy mặt của hãh tại Paris nữa.”

“Dạ, thuộc hạ hiểu.”

Ngô Đức bấm điện thoại, lập tức hai tên thủ hạ của anh đi vào, lôi Lucas Martin ra ngoài.

Người trợ lý hoảng hốt chạy theo sau.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 14: Ông Chủ Thần Bí

Tại văn phòng luật sư Collin, Kiều Nhi đang trong phòng làm việc của mình.

Tiếng gõ cửa vang lên.

“Cóc cóc cóc.”

“Mờ vào.”

Vừa đọc văn kiện, Kiều Nhi vừa lên tiếng.

Minh Dạ Collin tương người tuấn tú, mặc trên người âu phục màu xám bước vào.

Trên khuôn mặt đẹp trai của anh luôn hiện lên ý cười.

Anh tự nhiên ngồi xuống ghế trước bàn làm việc của Kiều Nhi.

Cặp mắt chăm chú nhìn cô làm việc.

Kiều Nhi cảm giác được Minh Dạ Collin đang nhìn chăm chăm vào mình.

Kiều Nhi bỏ phần văn kiện trên tay xuống, cô ngược mặt lên nhìn Minh Dạ Collin nói.

“Anh tìm em có chuyện gì?.”

Minh Dạ Collin nhìn cô cười,

“Có ai từng nói với em chưa, lúc em làm việc nghiêm túc, nhìn vào thật là quyến rũ.”

Kiều Nhi liếc anh một cái, rồi tiếp tục đọc hồ sơ của mình.

“Thật không đáng hoàng, có chuyện gì cứ nói, đừng có quanh co.”

Minh Dạ Collin nhìn Kiều Nhi cười.

“Chỉ có em là hiểu được anh.

Ông chủ mới của tập đoàn Martin, muốn đích thân gặp mặt em đêm nay.”

Kiều Nhi nghe Minh Dạ Collin nói, cô nhìn anh bằng ánh mắt nghi ngờ

“Chỉ muốn gặp mình em?”

Minh Dạ Collin gật đầu, anh nhìn Kiều Nhi nói.

“Họ nói chủ tịch chỉ muốn gặp một mình em mà thôi.”

Nói xong anh quan sát sắc mặt Kiều Nhi.

Kiều Nhi nghe anh nói, cô bất giác cau mày.

“Tại sao phải gặp mặt sau giờ làm việc?

Không đi có được không?”

Cô ghét nhất là xã giao sau giờ làm việc, thời gian đó là thời gian riêng tư của cô.

Minh Dạ Collin nhìn Kiều Nhi bằng nét mặt khó xử.

“Họ nói nếu em không đến, thì sẽ hủy bỏ hợp đồng ngay lập tức.”

Kiều Nhi nghe anh nói vậy, cô quăng sấp văn kiện trên tay xuống bàn.

“Bóp.....”

“Thật quá đáng, ông chủ mới của họ có bệnh thần kinh phải không?”

Sao chỉ vì em không đến, mà hủy bỏ hợp đồng, họ còn phải bồi thường tổn thất cho chúng ta.”

Minh Dạ Collin nhúng vai, thật ra anh cũng không biết vì sao, ông chủ mới của bọn họ lại ra yêu cầu này.

“Chấn hấn có rất nhiều tiền không biết phải tiêu vào đâu, nên mới làm như vậy.”

Vừa nói anh vừa cười.

Kiều Nhi nhìn anh rồi nhìn vào đồng hồ trên tay mình.

“Gặp mặt ở đâu?”

“Phòng VIP 5600, tại khách sạn The Palm.”

Kiều Nhi nhíu mày, nhìn Minh Dạ Collin nói.

“Gặp mặt tại phòng khách sạn?”

Minh Dạ Collin nhìn Kiều Nhi cười giễu cợt.

“Em sợ... Anh tưởng Kiều đại luật sư của chúng ta, không sợ trời không sợ đất chứ.”

Kiều Nhi cầm cây bút ném vào người của Minh Dạ Collin.

“Ai nói em sợ, anh ra ngoài đi em còn có việc phải làm.

Tối nay em sẽ đi, được chưa.”

Minh Dạ Collin chụp lấy cây bút Kiều Nhi ném anh, anh cười nói.

“Nhớ nhé 8 giờ tối, phòng VIP 5600 tại khách sạn The Palm, OK.”

Nói xong anh nhanh chân bước ra ngoài.

Thật ra anh cũng không muốn Kiều Nhi đi một mình.

Nhưng phía bên công ty Martin đã nói rõ, chủ tịch chỉ muốn gặp một mình Kiều Nhi mà thôi.

Vì tình trạng của văn phòng luật sư, anh không thể mất đi vị khách lớn này.

8 giờ tối, từ văn phòng luật Kiều Nhi đến thẳng khách sạn The Palm.

Trên người cô vẫn mặc bộ váy công sở thường ngày, mái tóc đen dài được cô búi lên, để lộ khuôn mặt xinh đẹp của mình.

Kiều Nhi đi thẳng đến thang máy, bấm lên tầng 15.

Cửa thang máy được mở ra, hiện ra trước mặt Kiều Nhi là một bức tranh vô giá của họa sĩ Vincent van Gogh's.

“Starry Night Over the Rhone.”

Một bức tranh tả về phong cảnh ban đêm thật đẹp, Kiều Nhi ngắm bức tranh một hồi lâu, rồi cô mới đi về hướng phòng VIP 5600.

Từ xa Kiều Nhi đã có thể nhìn thấy, hai tên vệ sĩ đứng nghiêm túc trước cửa phòng.

Nhìn thấy Kiều Nhi, hai tên vệ sĩ cung kính chào, rồi mở cửa mời cô vào nói.

“Kiều luật sư, chủ nhân đã chờ lâu.”

Kiều Nhi nghe hẳn nói vậy, không biết vì sao trong lòng chợt vang lên dự cảm bất lành.

Cô gật đầu rồi bước vào trong phòng.

Cửa sau lưng Kiều Nhi đột nhiên đóng lại, trong lòng Kiều Nhi hơi lo sợ.

Kiều Nhi nhìn chung quanh không thấy một ai, cô quan sát chung quanh căn phòng.

Có những ánh sáng yếu ớt từ phòng ăn tỏa ra, Kiều Nhi bất giác bước về phía tỏa ra ánh sáng.

Trong căn phòng yên tĩnh, Kiều Nhi nhìn thấy một bàn bày đầy những món ăn Pháp, nhìn vào cực kỳ hấp dẫn.

Trên bàn đốt rất nhiều ngọn nến thơm, mùi thơm lan tỏa khắp căn phòng, làm tinh thần Kiều Nhi thoải mái hẳn lên.

Trong lòng Kiều Nhi bình tĩnh lại, cô nhìn thấy một người đàn ông, dáng người cao lớn.

Mặc trên người âu phục màu đen, anh đứng trước cửa sổ sát mặt đất, hai tay đút vào túi quần.

Ngọn đèn sáng chiếu lên người anh, cô nhìn thấy được ánh sáng tỏa ra từ chiếc bông tai màu đỏ của anh.

Trái tim Kiều Nhi bất giác nhảy loạn, cô không biết đó là vì nguyên nhân gì.

Kiều Nhi cố ổn lại hơi thở của chính mình, cô cất tiếng nói.

“Thưa ngài, tôi là Kiều luật sư của văn phòng luật Collin.”

Lúc nghe Kiều Nhi nói, Mạnh Hùng mới từ từ xoay người lại nhìn cô.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 15: Dục Vọng Chiếm Hữu

Khi anh nhìn thấy dáng vẻ nghiêm túc và chuyên nghiệp của cô, không biết vì sao trong lòng anh lại vang lên sự ham muốn.

Không phải là ham muốn của tình dục, mà là sự ham muốn chiếm hữu.

Anh muốn cô là của anh, chỉ của riêng anh mà thôi.

Mạnh Hùng không hiểu vì sao mình lại có những cảm xúc này, theo như thường thì anh sẽ không muốn đụng vào cô.

Cô là vị hôn thê của Mạnh Khang, với hành động thân mật của hai người tại buổi vũ hội từ thiện.

Anh biết chắc cô không còn là xứ nữ.

Khi Mạnh Hùng nghĩ đến Mạnh Khang, ánh mắt thâm tình anh nhìn Kiều Nhi liền thay đổi.

Kiều Nhi nhìn thấy khuôn mặt anh tuấn, cường nghị của Mạnh Hùng, trái tim cô bất giác đập loạn xạ.

Đây là lần thứ nhì cô gặp mặt anh, ánh mắt của anh nhìn cô rất lạ.

Cô chăm chú nhìn anh, muốn nhìn xem biểu cảm trên khuôn mặt của anh.

Mạnh Hùng thong thả bước đến ngồi vào ghế tại bàn ăn.

Anh tao nhã cầm ly rượu trước mặt lên, hớp một miếng.

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi, vươn tay ra làm động tác mời cô ngồi.

Kiều Nhi nhìn anh trong sự đề phòng dè dặt, cô thận trọng ngồi xuống ghế đối diện với anh.

“Mời Kiều luật sư ngồi, tôi là Mạnh Hùng, ông chủ mới của tập đoàn Martin.”

“Không biết hôm nay, Mạnh Tổng mời tôi đến đây có việc gì không?”

Kiều Nhi nhìn thẳng vào Mạnh Hùng nói, cô không hề tỏ ra chút sợ sệt gì.

Mạnh Hùng chăm chú nhìn Kiều Nhi, anh đặt ly rượu xuống bàn.

“Kiều luật sư, tôi không chỉ muốn cô làm luật sư đại diện cho tập đoàn Martin của tôi, mà tôi còn muốn cô làm luật sư riêng của tôi.”

Mạnh Hùng nói một cách nghiêm túc.

Kiều Nhi do dự một chút, trong lòng cô hơn phân vân.

Kiều Nhi biết Mạnh Hùng không phải là người đơn giản.

Cuối cùng Kiều Nhi cũng đưa ra quyết định.

“Thưa ngài, tôi còn rất nhiều vụ kiện trong tay, e rằng tôi không có thời gian, để làm luật sư riêng cho ngài.”

Nghe Kiều Nhi nói vậy, Mạnh Hùng không hề nổi giận, anh lịch sự nhìn cô nói.

“Kiều luật sư không cần lo, tôi đã nói chuyện với ngài Collin rồi.

Anh ta đã đồng ý, đem các vụ kiện trong tay cô, đưa cho luật sư khác theo.”

Kiều Nhi không thể nào tin nổi, trong lòng thầm mắng Minh Dạ Collin.

Cô nhìn Mạnh Hùng khó sử nói.

“Cảm ơn ý tốt của ngài, nhưng tôi thật sự không thể.”

Nói xong Kiều Nhi đứng lên định rời đi.

Lần này Mạnh Hùng không còn kiên nhẫn nữa.

Anh dùng tay đập mạnh lên bàn.

“Bang.....”

Kiều Nhi hết hồn trước hành động này của anh, cô nhìn anh bằng cặp mắt khó hiểu.

“Tôi đã nói vậy, mà Kiều luật sư vẫn không nể mặt, thì đừng trách Mạnh Hùng tôi.”

Kiều Nhi nhìn anh bằng ánh mắt khinh thường, cô quá hiểu về luật pháp tại Paris, cùng lắm thì cô sẽ móc tiền túi, bồi thường lệ phí hủy bỏ hợp đồng với công ty Martin mà thôi.

Cô ghét nhất là bị người khác uy hiếp.

“Mạnh Tổng, ngài nói vậy là sai rồi, trên bản hợp đồng tôi ký với công ty Martin, nếu tôi muốn, có thể bất cứ lúc nào hủy bỏ hợp đồng.

Chỉ cần tôi bồi thường theo quy định mà thôi.”

Nói xong Kiều Nhi bực bội, xoay người muốn rời khỏi căn phòng này.

Không biết từ lúc nào Mạnh Hùng đã đến bên cạnh cô, thân thể cường tráng của anh ép Kiều Nhi dựa sát vào bức tường.

Hai thân thể cọ sát vào nhau, Kiều Nhi kinh ngạc trước sự hành động này của anh.

Mùi hương bạc hà pha lẫn mùi cigar quen thuộc xông lên mũi cô, hơi thở Kiều Nhi trở nên bất ổn, ngực của cô phập phồng lên xuống, mạ sát vào lòng ngực rắn chắc của anh.

Từ trước tới giờ, Kiều Nhi chưa từng tiếp xúc thân mật với bất cứ người đàn ông nào, cô e ngại thẹn thùng dùng sức muốn đẩy Mạnh Hùng ra.

Anh tức giận nắm chặt hai tay của cô đặt trên đỉnh đầu, vì hành động này của anh, một cái nút áo trước ngực Kiều Nhi bị đứt ra.

Phần ngực trần tròn trắng mịn của Kiều Nhi hiện ra trước mặt anh.

Mạnh Hùng nhìn thấy, cặp mắt anh nhìn Kiều Nhi liên thay đổi.

Dục vọng trong người anh dân trào, hơi thở Mạnh Hùng trở nên gấp gáp hơn.

Kiều Nhi nhìn thấy được sự biến hoá trong ánh mắt anh.

Cô hoảng hốt dùng chân dậm mạnh lên chân anh.

Mạnh Hùng cau mày vì đau, nhưng bàn tay anh vẫn giữ chặt tay cô không hề buông.

Kiều Nhi nổi giận quát Mạnh Hùng.

“Anh dám đụng vào tôi, tôi sẽ kiện anh tội, xâm phạm tình dục.”

Mạnh Hùng nhìn cô cười khinh thường, cô gái này thật không biết sống chết.

“Kiện tôi.....

Được bây giờ tôi muốn xem cô làm cách nào để kiện tôi.”

Nói xong anh áp sát môi mình lên môi cô, mùi hương ngọt ngào làm thần trí Mạnh Hùng điên đảo.

Từ trước tới giờ anh chưa từng hôn qua ai, nhưng không biết vì sao khi nhìn vào đôi môi xinh đẹp gợi cảm của Kiều Nhi.

Anh chỉ muốn thưởng thức mùi hương cùng mật ngọt của cô.

Anh mạnh bạo đưa đầu lưỡi của mình vào trong khoan miệng của Kiều Nhi.

Cô không thể nào tin nổi, anh lại làm như vậy, Kiều Nhi lắc đầu qua lại để tránh khỏi đôi môi của anh.

Mạnh Hùng tức giận, anh dùng một tay giữ chặt hai tay cô, tay còn lại anh đặt sau gáy Kiều Nhi, không cho cô nhút nhích.

Sau một nụ hôn sâu, Mạnh Hùng vẫn chưa thỏa mãn được dục vọng trong người mình.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 16: Mạnh Hùng Lưu Manh

Chú ý cảnh 18+++++

* Các em nào không thích đọc có thể nhảy chương.

Bàn tay anh bắt đầu sờ soạng khắp nơi trên cơ thể của cô.

Thân thể Kiều Nhi cứng đờ, cô không ngờ anh lại to gan như vậy.

Kiều Nhi đẩy dựa bàn tay mình ra khỏi tay anh, cô vươn tay tát vào mặt Mạnh Hùng một cái.

“Chát.....”

Mạnh Hùng tức giận, tay anh chụp lấy bàn tay của Kiều Nhi, bẻ quặt về phía sau.

Anh vùi khuôn mặt anh tuấn của mình, vào cái cổ trắng nõn của cô.

Anh hít sâu một hơi, mùi hương thơm ngát của cô làm tâm trí của Mạnh Hùng mê loạn.

Mạnh Hùng không thể kiềm chế được bản thân mình, dưới sự đẩy dựa của Kiều Nhi.

Anh dùng tay sé bỏ áo sơ mi của cô quăng xuống mặt đất.

“Ahhhhhhh...”

Kiều Nhi thét lên vì hoảng hốt, căn phòng này là phòng VIP nên cách âm vô cùng tốt.

Cho dù trong phòng có phát ra âm thanh lớn đến đâu, ở bên ngoài cũng không thể nào nghe được.

Nhưng cho dù có ai nghe được đi chẵn nữa, họ cũng sẽ không dám xông vào.

Phía trên của Kiều Nhi lúc này chỉ còn lại duy nhất, cái áo lót màu đỏ kêu gọi.

Trong lòng Mạnh Hùng vang lên sự kích thích của tình dục, từ trước tới giờ anh chưa từng cảm giác qua.

Anh thường tán thưởng bản thân mình, vì có thể kèm chế được dục vọng của bản thân.

Thân thể quyến rũ của Kiều Nhi giờ chỉ còn lại cái váy đen ngắn, nhưng cũng đã bị Mạnh Hùng vén lên đến eo.

Anh đặt chân Kiều Nhi ở giữ đôi chân mình, bộ phận nam tính của anh và nơi tư mật nhất của cô cọ sát vào nhau.

Kiều Nhi cảm giác bất lực toàn thân không còn chút sức, Mạnh Hùng đang cao hứng, khí huyết trong người anh vâng trào.

Anh bế Kiều Nhi lên đi thẳng vào phòng ngủ.

Kiều Nhi lắc đầu miệng lẩm bẩm nói.

“Anh không được làm như vậy.

Không được.”

Vừa nói nước mắt vừa rơi xuống khuôn mặt xinh đẹp mà quyến rũ của cô.

Mạnh Hùng không nói gì, anh đi thẳng đến giường đặt Kiều Nhi xuống.

Tay anh tháo cà vạt của mình ra, buột hai tay cô vào đầu giường.

Anh gấp gáp cởi bỏ quần áo trên người mình quăng qua một bên.

Hiện ra trước mặt Kiều Nhi là thân thể cường tráng của anh, vật nam tính của anh đã cương cứng.

Kiều Nhi ngỡ ngàng quay mặt qua chỗ khác, cô không dám đối diện với anh.

Mạnh Hùng cuối cùng cũng cởi bỏ váy ngắn trên người Kiều Nhi.

Kiều Nhi lắc đầu co đôi chân mình lại.

Mạnh Hùng nhìn vào thân thể trần truồng quyến rũ của Kiều Nhi nằm trên giường, con người sâu thẳm hiện lên vẻ mờ mịt, hơi thở của anh trở nên bất ổn.

Mạnh Hùng vươn người tới, thân thể anh áp sát vào người Kiều Nhi.

Anh hôn lên môi cô, chọt môi anh đụng vào những giọt nước mắt trên khuôn mặt Kiều Nhi.

Tâm tình anh đột nhiên bình tĩnh hẳn lại, anh nhìn vào khuôn mặt tái mét của Kiều Nhi.

Trong lòng anh chọt vang lên sự ấy náy.

Tại sao anh lại làm ra hành động cầm thú này.

Từ trước tới giờ phụ nữ tự hiến dâng cho anh, chứ Mạnh Hùng anh chưa từng ép buộc bất cứ một ai.

Mạnh Hùng định ngồi dậy buông tha cho cô, nhưng trong lúc này Kiều Nhi đột nhiên lên tiếng.

“Mạnh Tổng, anh mau buông tôi ra, tôi đã có vị hôn phu.”

Lúc nghe Kiều Nhi nói vậy, máu nóng trong người anh văng trào.

“Hôn phu...”

Được để cho em ném thử, tôi và vị hôn phu của em, ai mới là người làm em sung sướng hơn.”

Nói xong Mạnh Hùng dùng tay cởi bỏ quần lót của Kiều Nhi, nơi tư mật nhất của cô hiện ra trước mặt anh.

Mạnh Hùng khom người hôn lên môi cô, rồi xuống xương quai xanh mê người của cô.

Tay Mạnh Hùng sờ lên ngực Kiều Nhi, hai tay anh nhẹ nhàng nắm bóp.

Toàn thân Kiều Nhi cứng đờ, từ trước tới giờ cô chưa từ có cảm giác này.

Một cảm giác tê dại, toàn thân như lửa đốt.

Mạnh Hùng cảm giác được sự thay đổi trên cơ thể cô, anh biết Kiều Nhi không chịu được nữa.

Anh lưu manh nói.

“Nói.... em muốn tôi.”

Kiều Nhi quay mặt qua chỗ khác, lúc này khuôn mặt cô không còn tái mét nữa, mà đã chuyển qua ửng hồng nhìn vào thật mê người.

Kiều Nhi quật cường không muốn chịu thua anh.

Mạnh Hùng thấy vậy anh bắt đầu đỡ trò.

Mạnh Hùng hôn lên ngực cô, anh dùng đầu lưỡi trêu đùa hai nụ hoa trên ngực Kiều Nhi.

Hai chân cô bất giác co lại, Mạnh Hùng nhìn cô cười.

“Mạnh Khang không dậy em sao?”

Sao lại nhạy cảm như vậy.”

Kiều Nhi tức giận, cô muốn chọc tức Mạnh Hùng nên nói.

“Anh ấy làm tốt hơn anh nhiều.”

Mạnh Hùng nghe cô nói vậy, trong lòng phần nộ.

Anh dùng miệng ngậm lấy nụ hoa trên ngực cô.

Anh tham lam mút lấy nụ hoa, tay thì sờ xuống bờ mông gợi cảm của cô.

Mạnh Hùng dùng đầu lưỡi liếm nhẹ trên phần bụng nhạy cảm của Kiều Nhi.

Thân thể Kiều Nhi không chịu nổi nữa, hai chân cô bất giác kẹp thật chặt lại.

“Nói em muốn tôi...”

Kiều Nhi cắn chặt môi của mình, cuối cùng nói.

“Không... Không tôi không muốn..”

Mạnh Hùng dùng tay sờ vào

nơi tư mật của Kiều Nhi, anh nhìn cô cười.

“Em xem, em đã vì tôi mà ướt cả rồi, thân thể của em thành thật hơi cái miệng nhỏ của em nhiều.”

Kiều Nhi mất cỡ, khuôn mặt ửng hồng quay mặt qua một bên nói.

“Anh thật lưu manh.”

Kiều Nhi không thể nào chịu nổi nữa, cô nhìn anh bằng cặp mắt chứa đầy dục vọng.

Lúc này Mạnh Hùng nhìn dáng vẻ mê hoặc của cô, anh không thể kềm lòng mình.

Hơi thở của anh gấp gáp, anh nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt chứa đầy dục vọng.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 17: Người Đàn Ông Đầu Tiên

CHÚ Ý: 18+++++

*Các em nào không thích đọc có thể nhảy chương.

“Mau nói em muốn tôi.”

Kiều Nhi không chịu nổi sự trêu đùa của anh.

Cuối cùng Kiều Nhi cũng chịu thua, cô dùng giọng thẹn thùng nói.

“Em..... muốn anh”

“Em muốn ai..”

Mạnh Hùng nheo mắt lại nhìn Kiều Nhi nói.

“Mạnh Tổng, em muốn anh.”

“Gọi Mạnh Hùng.”

Giọng nói yếu ớt của Kiều Nhi vang lên.

“Mạnh Hùng.....em.....muốn anh.”

Lúc này Mạnh Hùng mới vui vẻ trong lòng, không biết vì sao khi Kiều Nhi gọi tên anh, anh cảm giác thỏa mãn vô cùng.

Mạnh Hùng giăng hai chân Kiều Nhi ra, anh vươn người tới đưa vật nam tín của mình vào trong cơ thể của Kiều Nhi.

“Ahhhhh....”

Kiều Nhi kêu lên vì đau đớn.

“Ahhhhh đau quá.”

Mạnh Hùng đột nhiên dừng động tác của mình lại, anh nhìn Kiều Nhi bằng cặp mắt khó tin.

“Đây là lần đầu tiên của em?”

Giọng nói khẩn trương của Mạnh Hùng vang lên.

Mạnh Hùng có thể cảm giác được màn trình của cô.

Không thể nào chẳng lẽ cô và Mạnh Khang, chưa từng làm qua chuyện này.

Kiều Nhi đau đớn gật đầu, cặp mắt ngập nước nhìn anh thật đáng thương.

Không biết vì sao lúc này, trong lòng Mạnh Hùng cảm giác vui sướng đến tận trời.

Trong lòng anh vang lên sự yêu thương ngọt ngào.

Anh nhìn vào khuôn mặt quyến rũ của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng khom người tới, hôn lên trán cô một cách dịu dàng.

Anh thì thầm vào tai Kiều Nhi.

“Ngoan đừng sợ, anh sẽ nhẹ nhàng, một chút thì sẽ hết đau ngay.”

Lần đầu tiên trong đời, Mạnh Hùng lại quan tâm đến cảm xúc của một ai.

Anh dịu dàng sờ lên khuôn mặt của cô, tay anh lau đi những giọt nước mắt còn đọng lại ở khóe mi cô.

Trong lòng thầm nghĩ, Mạnh Hùng anh là người đàn ông đầu tiên của Kiều Nhi cô.

Kiều Nhi nhìn vào ánh mắt thâm tình của anh khi nhìn cô, trong lòng Kiều Nhi không biết vì sao lại cảm giác ấm áp, cô không còn sự bài xích đối với Mạnh Hùng nữa.

Trong lòng Kiều Nhi lại hiện lên sự chờ mong.

Kiều Nhi nhìn anh nhẹ nhàng gật đầu.

Nhìn thấy phản ứng của Kiều Nhi,

Mạnh Hùng vui mừng, anh biết Kiều Nhi không còn ác cảm đối với anh.

Anh khom người yêu thương hôn lên môi cô.

Lúc này Mạnh Hùng không ngờ cô lại đáp lại nụ hôn của anh.

Hai đầu lưỡi quấn lấy lẫn nhau,

trong lúc Kiều Nhi mất đi cảnh giác, Mạnh Hùng nhẹ nhàng đưa vật nam tính của mình vào trong cơ thể của Kiều Nhi.

“Ahhhhhhh..”

“Em đau quá.”

“Ngoan, một chút nữa sẽ hết đau.”

Mạnh Hùng yêu thương dỗ ngọt cô.

Mạnh Hùng chuyển động ra vào cơ thể của Kiều Nhi một cách nhẹ nhàng.

Sau vài lần ra vào cảm giác đau đớn đã không còn nữa, mà thay vào đó là sự khoái cảm và kích thích.

Mạnh Hùng vươn tay tháo bỏ cà vạt buộc trên tay Kiều Nhi ra.

Hai tay cô bất giác choàng qua cổ anh.

Hai thân thể vì sự ham muốn của dục vọng mà quấn lấy lẫn nhau.

Kiều Nhi bất giác thốt ra những tiếng rên rỉ mê hồn.

Thân thể Mạnh Hùng vì những âm thanh mê người này, mà trở nên kích thích.

Mạnh Hùng bắt đầu chuyển động ra vào nhanh hơn.

Đến lúc cao trào, Mạnh Hùng găm nhẹ một tiếng phống thích bản thân trong cơ thể của Kiều Nhi.

Đây là lần đầu tiên trong đời, Mạnh Hùng có cảm giác, được sự thỏa mãn về tâm hồn lẫn thể xác như vậy.

Sau cuộc ái ân Mạnh Hùng nằm trần truồng trên giường ôm Kiều Nhi vào lòng mình, thân thể Kiều Nhi đau đớn không còn sức lực, nằm yên trong lòng ngực rắn chắc của anh.

Anh yêu thương hôn lên tóc Kiều Nhi.

Trong lúc này trong lòng Mạnh Hùng chợt nghĩ đến.

Vì sao anh lại có cảm giác mãnh liệt như vậy đối với Kiều Nhi.

Đáng lẽ ra anh phải hành hạ cô để trả thù Mạnh Khang mới đúng.

Nhưng không ngờ, anh lại không làm như vậy, mà còn ngược lại bị cô làm say mê.

Ánh mắt Mạnh Hùng hiện lên sự khó xử.

Anh nghĩ mình đã động lòng với Kiều Nhi rồi.

Từ trước tới giờ, chưa có ai có thể thay đổi quyết định của anh.

Chỉ duy nhất một mình Kiều Nhi mà thôi, anh bất giác ôm cô thật chặt.

“Em còn đau không.”

Mạnh Hùng nói nhỏ nhẹ vào tai cô.

Kiều Nhi ngược mặt lên nhìn Mạnh Hùng, lúc này nét mặt anh nhìn ôn hoà hơn, không còn vẻ mặt ma quỷ của vừa rồi.

Cô phải công nhận Mạnh Hùng quả thật, là một người đàn ông vô cùng tuấn tú.

Từng nét trên khuôn mặt anh, cô như là hoàng hảo.

Kiều Nhi chăm chú nhìn vào khuôn mặt anh mà không trả lời.

Trong lòng cô chợt nghĩ, với tướng mạo phi phàm, gia tài hiển hách, anh có rất nhiều phụ nữ, anh đau thuộc về riêng cô.

Kiều Nhi cô, không thích chia sẻ người đàn ông của mình với bất cứ một ai.

Đột nhiên cô ngồi bật dậy, tay cầm cái chăn bọc thân thể trần truồng của mình lại.

Mạnh Hùng không biết trong đầu Kiều Nhi đang suy nghĩ điều gì.

Nhìn thấy hành động này của cô, anh liền tức giận.

“Em hối hận.”

Giọng nói lạnh lùng của anh vang lên.

Kiều Nhi nhìn anh, cô thấy sắc mặt Mạnh Hùng đã thay đổi, trở nên nguy hiểm một cách lạ thường.

“Mạnh Tổng, chúng ta đều là người lớn.

Tôi không cần anh phải chịu trách nhiệm gì với tôi.”

Cô cố làm ra bộ mặt kiên cường để nói ra những lời này, không biết vì sao tim cô đột nhiên đau nhói.

Mạnh Hùng trong lòng tức giận, tay anh bất giác nắm thật chặt tấm ra giường.

“Được nếu Kiều luật sự phống khoáng như vậy, Mạnh Hùng tôi cũng không còn gì phải nói.”

Nói xong không đợi Kiều Nhi trả lời, Mạnh Hùng đứng lên đi thẳng vào phòng tắm.

Để lại Kiều Nhi một mình trong căn phòng rộng rãi này.

Thân thể Kiều Nhi bất giác ngã quỵ trên giường, thật ra cô là một người rất bảo thủ.

Dù bề ngoài cô có phống khoáng đến đâu, nhưng việc trinh tiết Kiều Nhi rất coi trọng.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 18: Âm Sát

Tại sao anh không hỏi cô vì sao lại nói như vậy.

Cô muốn anh chỉ thuộc về riêng một mình cô mà thôi.

Nhưng vì lòng tự trọng và sự cao ngạo của bản thân mình, Kiều Nhi không muốn nói ra miệng, rồi lại bị anh từ chối.

Nước mắt Kiều Nhi từng giọt từng giọt, rơi xuống khuôn mặt không trang điểm của cô.

Lúc Mạnh Hùng bước ra từ phòng tắm, không còn thấy bóng dáng của Kiều Nhi đâu.

Mạnh Hùng không biết cô đã đi từ lúc nào.

Trong lòng anh chợt nghĩ, cô quả thật không giống với những người phụ nữ khác.

Nếu như là họ, nhất định sẽ chờ anh ra, đợi anh đưa một khoản tiền rồi mới rời đi.

Nhìn lên gương Mạnh Hùng nhìn thấy những giọt hồng, thấm trên ra trãi gương màu trắng.

Trong lòng anh đau nhói, một cảm giác như tim mình bị thắt lại.

Mạnh Hùng đi ra phòng ăn, chợt nhìn thấy chiếc đồng hồ theo tay của Kiều Nhi, vì dấy dựa mà rơi xuống mặt đất.

Anh khom người nhặt lấy, tay anh dịu dàng sờ lên chiếc đồng hồ Longine màu bạc của cô.

Lúc này từ ngoài cửa Trần Siêu và Ngô Đức bước vào.

“Chủ nhân, đám người Carlos bên Trung Đông, muốn gặp ngài vào tháng sau.”

Mạnh Hùng không nói gì, anh đưa chiếc đồng hồ đeo tay của Kiều Nhi cho Ngô Đức nói.

“Gần thiết bị theo dõi và định vị vào đây.”

Nói xong Mạnh Hùng bước ra khỏi phòng.

Đi đến cửa Mạnh Hùng quay đầu lại nói với Trần Siêu,

“Không cho bất cứ một ai, đụng vào đồ đạc trong căn phòng này.”

Trần Siêu cung kính trả lời.

“Dạ, thuộc hạ rõ.”

Một tháng Mạnh Hùng không có tin tức gì về Kiều Nhi, trong lòng anh hơi thấp thỏm lo âu.

Anh đã cho người tìm kiếm khắp nơi trên toàn thành Phố Paris, mà cũng không tìm thấy cô đâu.

Giống như Kiều Nhi đột nhiên biến mất trên thế gian này.

Hôm nay anh cùng Ngô Đức ra phi trường, đoán đám người Carlos từ bên Trung Đông bay qua.

Trần Siêu đang bận chuyện của tập đoàn Tân Mạnh Thị, nên không thể đi cùng hai người.

Chiếc xe Jaguar màu đen giống như một con báo, chạy thẳng vào tầng hầm bãi đậu xe của phi trường.

Đột nhiên có một đám người áo đen xông ra, trên tay mỗi người đều cầm súng.

Chiếc xe thẳng vào cửa Mạnh Hùng mà nổ súng.

“Bang bang bang bang.....”

Tiếng súng liên tục vang lên,

Ngô Đức dùng thân mình bảo vệ thân thể của Mạnh Hùng, trong lúc này Mạnh Hùng, Ngô Đức và 3 tên thủ hạ liền rút súng ra bắn trả.

Ngô Đức lấy ra một quả bom mini từ trong người do Tân Mạnh Thị vừa mới chế tạo.

Anh vươn tay quăng vào đám người áo đen.

“Boommmmmmmm”

Tiếng nổ vang lên, khói bay mờ mịt, ngay lập tức mấy tên áo đen ngã xuống mặt đất.

Mạnh Hùng, Ngô Đức và 3 tên thủ hạ từ trong xe bước ra ngoài.

Phong thái uy nghiêm của anh không hề thay đổi, dù là đang ở trong bất cứ hoàn cảnh gì. Mạnh Hùng nhìn mấy tên áo đen còn sống, nói với giọng đầy nguy hiểm.

“Ai phái các người đến ám sát ta.”

Mạnh Hùng oai phong đứng trước mặt họ, thần sắc vô cùng tàn ác.

Ngô Đức và 3 tên thủ hạ, cẩn thận cầm súng đứng bên cạnh anh.

“Mày xuống mà hỏi diêm vương.”

Vừa nói xong mấy tên áo đen định nổ súng, nhưng không ngờ lại bị người của Mạnh Hùng ra tay trước.

“Bang bang bang.”

Tiếng súng vang lên, viên đạn màu bạc nhỏ ghim thẳng vào đầu của mấy tên áo đen.

Từng tên một ngã xuống mặt đất, chết ngay lập tức.

Trong lúc mọi người mất đi cảnh giác, tên áo đen nằm dưới mặt đất, dùng sức lực cuối cùng của mình, vươn súng lên, nhắm vào người Mạnh Hùng mà nổ súng.

“Bang..”

Mạnh Hùng cảm giác được sự nguy hiểm, liền lách người qua một bên.

Viên đạn bắn trúng bắp tay trái của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng tay cầm súng, xoay người lại bắn hấn chết ngay lập tức.

Trong lúc này tiếng nói xì xào của một đám người vang lên.

Mạnh Hùng thấy vậy, anh cùng Ngô Đức và 3 tên thủ hạ liền rời khỏi hiện trường.

Đi đến cửa thang máy, Mạnh Hùng nhìn thấy Kiều Nhi và 3 người đồng nghiệp, từ trong thang máy bước ra ngoài.

Cô và bọn họ mới trở về từ chuyến công tác 1 tháng bên New York.

Kiều Nhi trong lòng buồn bã, cô biết Mạnh Hùng là một người có quyền lực tại Paris, muốn tìm tung tích của cô là chuyện vô cùng đơn giản.

Nên cô đã nhờ Lôi Lạc Thiên, phong tỏa tinh tức về cô, không cho bất cứ ai biết hành tung của cô.

Nhìn thấy Kiều Nhi trong lòng Mạnh Hùng an tâm hơn, cả tháng không gặp dáng người cô gầy gò hơn nhiều.

Mạnh Hùng đau lòng, nhưng ngoài mặt vẫn giữ nguyên khuôn mặt lạnh lùng.

Kiều Nhi nhìn anh, ánh mắt hiện lên vẻ bất ngờ, cả tháng nay trong lòng cô luôn nhớ đến anh.

Nhớ khuôn mặt, nhớ lời nói dịu dàng, nhớ mùi hương bạc hà tỏa ra từ người anh.

Nói tóm lại là cô rất nhớ, rất nhớ anh.

Kiều Nhi lấy lại tin thần, cô nở nụ cười ngọt ngào gật đầu chào anh.

“Chào Mạnh Tổng, thật trùng hợp.”

Mạnh Hùng nhìn cô, thì ra cô không ở Paris, thảo nào thuộc hạ của anh không thể tìm được cô.

Anh biết chắc có một thế lực thần bí, đang âm thầm theo bảo vệ Kiều Nhi.

Mạnh Hùng nhích môi cười, không nghĩ tới cô lại khách sáo như vậy.

“Thật trùng hợp, Kiều luật sư.”

Vừa nói, chân mày anh bất giác cau lại, trán lấm tấm mồ hôi.

Kiều Nhi quan sát sắc mặt anh, cô thấy có gì đó không đúng.

Kiều Nhi nhìn xuống toàn thân của Mạnh Hùng, cô liền nhìn thấy, máu từ cánh tay trái của anh, từng giọt nhiều xuống mặt đất.

Kiều Nhi liền hoảng hốt, cô buông hành lý trong tay xuống.

Trước sự kinh ngạc của mọi người, cô gấp gáp chạy tới đỡ lấy tay phải của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng lúc này trong lòng cảm giác ngọt ngào vô cùng, thì ra cô cũng quan tâm đến anh.

Ánh mắt anh hiện lên ý cười, tay anh đỡ nhẹ lên tay cô.

Ý bảo không sao đâu.

“Ngô Đức, cậu một mình đi đoán Carlos và thủ hạ của hắn.

Nói với họ tôi có việc gấp không tới được.

Còn nữa xử lý chuyện vừa rồi, gọn gàng cho tôi”

Tiếng nói oai nghiêm của Mạnh Hùng vang lên.

“Dạ, thuộc hạ đi ngay, hai người ở lại bảo vệ Mạnh Tổng.”

Ngô Đức ra lệnh cho thuộc hạ của mình.

“Không cần.”

Mạnh Hùng nói một cách kiên quyết.

“Dạ.”

Ngô Đức cùng thuộc hạ đi vào thang máy.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 19: Về Biệt Thự Mạnh Viên

Đám đồng nghiệp của Kiều Nhi điều kinh ngạc.

Nhìn tướng mạo oai phong của Mạnh Hùng và những lời đối thoại vừa rồi của bọn họ, sao nghe ra giống xã hội đen quá.

Minh Nguyệt chợt nhớ ra điều gì, cô vui vẻ lên tiếng.

“Ah.... Anh là Mạnh Tổng, của tập đoàn Tân Mạnh Thị.”

Nghe Minh Nguyệt nói vậy, các đồng nghiệp của Kiều Nhi liền tỏ ra thái độ ân cần.

Tiếng tâm của Mạnh Hùng, ở thành phố Paris này ai mà không biết.

Lúc này họ điều cung kính chào hỏi anh.

“Chào Mạnh Tổng.”

Kiều Nhi nhìn thấy hành động nịnh nọt này của bọn họ, mà trong lòng cảm thấy ngại ngùng.

“Các người về trước, tôi có việc không đi cùng.

Minh Nguyệt em đem hành lý của chị về nhà trước.”

“Dạ, em biết rồi.”

Kiều Nhi và Minh Nguyệt sống chung một căn hộ, nên tình cảm của hai người thân như là chị em ruột.

Nói xong Kiều Nhi đỡ Mạnh Hùng đi đến xe của cô, đậu cách đó không xa.

Mấy người đồng nghiệp, nhìn cử chỉ thân mật của bọn họ mà trong lòng nghi ngờ.

“Không phải Kiều luật sư, đã có vị hôn phu rồi sao?.”

Một nam đồng nghiệp, quay qua hỏi Minh Nguyệt.

“Sao mà tôi biết.”

Minh Nguyệt trả lời một cách cộc lốc, trong lòng cô cũng đang suy nghĩ về chuyện này.

Khi Kiều Nhi về cô nhất định phải hỏi cho ra lẽ.

Kiều Nhi cẩn thận dìu Mạnh Hùng ngồi vào trong xe, cô khom người thắt giây an trong cho anh.

Vì động tác này của Kiều Nhi, mà phần ngực kêu gọi của cô, cọ sát vào thân thể của Mạnh Hùng.

Ánh mắt Mạnh Hùng liền thay đổi, Kiều Nhi cảm giác được vật nam tín của anh cương lên.

Kiều Nhi liền ngồi bật dậy, lúc này khuôn mặt cô vì mắt cờ ma ửng hồng, nhìn vào thật đáng yêu.

Cô đi vòng qua ngồi vào trong xe, Mạnh Hùng nhìn hành động lỉnh quỉnh này của cô mà bật cười.

“Anh không sao, em không cần lo cho anh.”

“Ai lo lắng cho anh, anh đừng có ở đó mà tự mãn.”

Kiều Nhi nói một cách cộc lốc.

Mạnh Hùng thấy vậy liền đỡ trò, anh nhăn mặt, tay định vào vết thương của mình kêu đau.

“Ahhhhhhh..”

Kiều Nhi nghe anh kêu đau, cô xoay người nhìn thấy vẻ mặt nhăn nhó của Mạnh Hùng, cô liền hoảng hốt.

Chân lập tức đạp vào thắng xe, vì thắng gấp thân thể của Mạnh Hùng va chạm mạnh về phía trước, cánh tay trái đụng vào cửa xe.

Lần này Mạnh Hùng bị đau thật sự, tay anh giữ chặt cánh tay bị thương của mình, trán đổ đầy mồ hôi.

Kiều Nhi luống cuống sờ lên tay anh, nói với giọng đầy lo lắng.

“Anh có sao không? Em xin lỗi.”

Mạnh Hùng nhìn nét mặt lo âu của Kiều Nhi, trên mặt anh bất giác hiện lên nụ cười ngọt ngào.

Kiều Nhi nhìn thấy vẻ mặt này của anh, cô dùng giọng điệu trách móc nói.

“Giờ này mà còn cười, em đưa anh đến bệnh viện.”

Kiều Nhi phải công nhận, từ trước tới giờ cô chưa từng thấy, người đàn ông nào cười lại đẹp và mê người như anh.

“Từ nay về sau, không cho cười trước mặt phụ nữ.”

Lời nói bá đạo của Kiều Nhi làm Mạnh Hùng bật cười thành tiếng.

“Ha ha ha ha”

Chẳng lẽ cô đang ghen.

Anh nhìn chăm chú vào nét mặt kiêu ngạo của Kiều Nhi, nhìn đôi môi xinh đẹp, luôn thốt lên những lời nói sắc bén.

Anh đột nhiên dùng tay kéo Kiều Nhi đến gần mình.

Mạnh Hùng yêu thương hôn lên môi cô.

Kiều Nhi kinh ngạc, cặp mắt mở thật to nhìn Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng nhắm mắt thưởng thức, mùi hương quen thuộc cùng mật ngọt của cô.

Cả một tháng qua, anh thật nhớ đến hương vị này của cô.

Lúc này hai tay anh đã choàng qua eo Kiều Nhi, bế cô lên đặt cô ngồi trên đùi mình.

Hai tay Kiều Nhi vòng qua cổ anh, cô nhiệt tình đáp lại nụ hôn của anh.

Mùi hương bạc hà pha lẫn mùi cigar, mà cô ngày nhớ đêm mong đã lấp đầy hơi thở của cô.

Hơi thở Mạnh Hùng trở nên gấp gáp hơn.

Kiều Nhi chợt nhớ đến cánh tay bị thương của anh.

Cô đẩy Mạnh Hùng ra, nhìn anh mà thở hỗn hển.

Sắc mặt Mạnh Hùng liền hiện lên vẻ không vui.

“Mình phải xử lý vết thương của anh trước.”

Mạnh Hùng lắc đầu, anh vươn tay ôm eo Kiều Nhi chặt hơn.

Kiều Nhi dùng tay, chặn ở trước ngực Mạnh Hùng nói.

“Ngoan... Xử lý vết thương xong, anh muốn gì cũng được.”

Mạnh Hùng nghe vậy liền đồng ý.

“Về Mạnh Viên.”

Anh chỉ đường cho Kiều Nhi, lái xe về biệt thự riêng của anh trên đỉnh núi.

Về đến Mạnh Viên, Kiều Nhi kinh ngạc với sự đồ sộ và kiến trúc xa hoa của nó.

Một toà lâu đài màu trắng nằm trên đỉnh núi, không gian yên tĩnh, vườn hoa tulip thật lớn với đủ màu sắc.

Phía sau vườn có một nhà kính thật lớn trồng đủ các loại hoa lan.

Mạnh Hùng ôm eo Kiều Nhi, đi vào biệt thự Mạnh Viên.

Quản gia Nghiêm và mấy người giúp việc, cung kính khom người chào Mạnh Hùng và Kiều Nhi.

Khi nhìn thấy Kiều Nhi, sắc mặt quản gia Nghiêm liền hiện lên vẻ nghi ngờ.

Từ trước tới giờ, Mạnh Hùng chưa từng đem phụ nữ về Mạnh Viên.

Ông quan sát Kiều Nhi, từ trên xuống dưới.

Mạnh Hùng nhìn họ rồi nhìn Kiều Nhi nói.

“Đây là Kiều tiểu thư, là phu nhân tương lai của các người.”

Kiều Nhi nhìn Mạnh Hùng tức giận nói.

“Các người đừng nghe anh ấy nói bậy, kiêu con Kiều Nhi là được rồi.”

Kiều Nhi lễ phép nhìn họ nói.

Quản gia Nghiêm nghe Kiều Nhi nói vậy, liền có thiện cảm với cô.

Mấy người phụ nữ khác mà nghe Mạnh Hùng nói vậy liền đồng ý, lập tức ra về chủ nhân ngay.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 20: Mạnh Hùng Tỏ Tình

Mạnh Hùng ôm Kiều Nhi lên phòng mình.

Trên đường đi đến phòng anh, Mạnh Hùng và Kiều Nhi đi ngang qua một căn phòng.

Trong phòng trang trí theo kiểu công chúa, trên tường được sơn màu hồng nhạt, có 2 cô giúp việc đang cẩn thận quét dọn.

Trong lòng Kiều Nhi hiện lên hàng loạt nghi vấn,

“Chủ nhân của căn phòng này là ai?

Chẳng lẽ là người phụ nữ của Mạnh Hùng.”

Suốt đoạn đường đi đến phòng anh, Kiều Nhi không nói gì.

Trong lòng cứ bồn chồn khó chịu.

Vào đến phòng Kiều Nhi dìu Mạnh Hùng ngồi trên giường, để lưng anh dựa vào đầu giường.

Thái độ của Kiều Nhi đối với Mạnh Hùng, đột nhiên trở nên lạnh nhạt, không còn vẻ ân cần của vừa rồi.

Mạnh Hùng không biết trong lòng Kiều Nhi đang nghĩ điều gì.

Đúng như người ta thường nói, phụ nữ cũng giống như thời tiết, thay đổi thất thường.

Kiều Nhi xoay người bỏ đi, không biết vì sao, mỗi khi cô nghĩ đến việc anh có người phụ nữ khác, trong lòng cô tức giận vô cùng.

Cô không thể như mấy người phụ nữ khác, mắt nhắm mắt mở để người đàn ông của mình, trăng hoa bên ngoài.

Mạnh Hùng nhìn thấy thần sắc của Kiều Nhi không tốt, anh vươn tay nắm lấy tay cô.

Lúc này tiếng gõ cửa vang lên,

“Cóc cóc cóc.”

“Vào đi”

Mạnh Hùng bực bội nói.

Quản gia Nghiêm cung kính bước vào, đi theo sau ông là một người đàn ông Pháp.

Dáng người cao gầy, trên tay anh cầm một hộp dụng cụ y tế.

“Thiếu gia, bác sĩ Phillip đến để xem vết thương của cậu.”

Quản gia Nghiêm nhìn Mạnh Hùng đau lòng nói, trong lòng của ông Mạnh Hùng cũng giống như con ông.

“Phillip, tay trái của tôi bị viên đạn 4.25mm bắn trúng.”

Phillip nghe Mạnh Hùng nói liền gật đầu, anh mở hộp y tế ra lấy thuốc khử trùng và 1 cây dao mổ.

Phillip cầm dao mổ lên, định tiến hành tiểu phẫu.

Kiều Nhi dùng tay chặn anh lại, cô nhìn anh bằng cặp mắt khó tin.

“Ngài Phillip này, anh đừng nói với tôi, như vậy là anh định, mỗ lấy viên đạn từ cánh tay anh ấy ra.”

Mạnh Hùng nhìn hành động khẩn trương này của Kiều Nhi, nét mặt anh hiện lên vẻ thích thú, anh thích nhất nhìn thấy Kiều Nhi lo lắng vì anh.

Phillip nghe Kiều Nhi nói vậy, anh bất giác cau mày, không lẽ cô gái này không tin vào tài nghệ của anh.

“Như vậy thì sao.”

“Sao anh không dùng thuốc gây tê, như vậy anh ấy sẽ đau chết mất.”

Lúc này Phillip mới hiểu ý của Kiều Nhi, anh nhìn Mạnh Hùng cười cười nói.

“Hùng, cô gái này là bạn gái của cậu.”

Phillip nhìn thấy ánh mắt của Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi, anh liền hiểu.

Mạnh Hùng đã rơi vào vực thẳm của tình yêu.

“Không.”

Mạnh Hùng nói một cách nghiêm túc.

Kiều Nhi đang đứng trước mặt Mạnh Hùng, cô nghe anh nói vậy trong lòng hơi thất vọng.

Kiều Nhi chuyển tầm mắt của mình, cô không muốn nhìn Mạnh Hùng nữa.

Kiều Nhi chợt nhìn thấy bức ảnh một người con gái, khoảng 18 tuổi với nụ cười ngọt ngào, được đặt cẩn thận trên đầu giường của Mạnh Hùng.

Thì ra anh đã có người trong lòng.

Đúng như anh nói, cô quả thật không phải là bạn gái của anh.

“Cô ấy là vợ tương lai của tôi.”

Lời nói bá đạo của Mạnh Hùng vang lên, làm Kiều Nhi và Phillip đều bất ngờ.

Phillip biết Mạnh Hùng nhiều năm qua, nhưng Mạnh Hùng chưa từng xem phụ nữ ra gì, anh từng nói.

“Không có người phụ nữ nào, xứng để Mạnh Hùng tôi cưới làm vợ.”

Nhưng bây giờ anh lại nói như vậy, Phillip biết trong lòng Mạnh Hùng,

Kiều Nhi có bị trí thật quan trọng.

Kiều Nhi nghe Mạnh Hùng nói vậy liền tức giận, đàn ông đúng thật không thể nào tin gậy được.

Có người trong lòng rồi, mà còn ở đây nói năng như vậy.

“Tôi không phải.”

Kiều Nhi không thèm nhìn đến Mạnh Hùng, cô nói một cách cộc lốc.

Lúc này Phillip đã bắt đầu tiến hành phẫu thuật, lấy viên đạn ra từ cánh tay Mạnh Hùng, mà không cần dùng đến thuốc gây tê.

Mạnh Hùng không hề kêu đau, anh chỉ cau mày chịu đựng nỗi đau xé thịt.

Đây không phải là lần đầu tiên anh trúng đạn.

Phillip đã là bác sĩ riêng của Mạnh Hùng nhiều năm, anh quá hiểu tính tình của Mạnh Hùng.

Cho dù là vết thương, có nặng hơn hay sâu hơn, Mạnh Hùng cũng sẽ không dùng đến thuốc gây tê.

Lên được vị trí này trong hắc đạo, thì sẽ không tránh khỏi, có người đổ kỵ.

Việc anh bị ám sát, được coi như là ăn cơm bữa.

Mạnh Hùng không hề quan tâm, nhưng một khi người nào dám đụng đến anh, thì kết cục của họ sẽ vô cùng thê thảm, dù có giết lầm Mạnh Hùng cũng sẽ không tha.

Băng bó vết thương xong, Phillip được quản gia Nghiêm đưa ra về.

Trong phòng chỉ còn lại Mạnh Hùng và Kiều Nhi.

Kiều Nhi đi vào phòng tắm, cầm ra một cái khăn thấm nước ấm.

Kiều Nhi đi đến ngồi xuống bên cạnh anh trên giường.

Cô nhẹ nhàng dùng khăn long lau mồ hôi trên trán anh.

Kiều Nhi nhìn vào khuôn mặt đẹp trai của anh, từng nét trên khuôn mặt Mạnh Hùng đã khắc sâu vào tâm trí của cô.

Trong lòng Kiều Nhi thầm nghĩ, người đàn ông hoàn mỹ này, sẽ không bao giờ thuộc về riêng cô.

Nét mặt Kiều Nhi liền trở nên lạnh nhạt, cô đứng lên xoay người định đi.

Mạnh Hùng thấy hành động đột ngột này của cô, anh vươn tay ôm cô vào lòng.

Mạnh Hùng không hề để ý đến vết thương trên tay của mình, lúc này đang rỉ máu vì hành động mạnh bạo của anh.

Anh nhìn thấy sự bài xích trong ánh mắt của cô, anh không muốn lại giống như lần trước, vì anh không quan tâm mà cô lại âm thầm bỏ đi.

“Sao vậy, em không vui?”

Mạnh Hùng yêu thương, ôm Kiều Nhi từ phía sau nói.

“Không cần anh quan tâm.”

Kiều Nhi vẫn giữ sự kiêu ngạo của bản thân mình, cô không muốn nói với anh là cô đang ghen.

“Sao đang giận anh.”

Mạnh Hùng xuống nước, nói chuyện dịu dàng với cô.

Vừa nói Mạnh Hùng vừa vùi khuôn mặt tuấn tú của mình, vào phía sau cổ của Kiều Nhi.

Anh hít vào một hơi, hương thơm của cô làm thần trí Mạnh Hùng mê đắm.

Anh xoay người Kiều Nhi lại, cặp mắt

thâm tình của anh, nhìn thẳng vào mắt của Kiều Nhi nói.

“Kiều Nhi, anh yêu em.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 21: Kiều Nhi Mở Lòng

Chu Ý: 18+++++++

*Em nào không thích đọc có thể nhảy chương.

Lời nói từ tận đáy lòng của anh vang lên, làm trái tim Kiều Nhi mềm nhũng.

Cô nhìn vào khuôn mặt cương nghị và nghiêm túc của anh.

Ánh mắt thâm tình, lời nói từ trái tim anh, làm cô cảm động vô cùng.

Nhưng Kiều Nhi muốn chứng thực một điều trước khi cô thật sự tiếp nhận tình cảm này của anh.

Kiều Nhi chỉ vào bức ảnh trên đầu giường nói.

“Cô ta là ai?”

Căn phòng bên cạnh là của ai?”

Lúc này Mạnh Hùng mới hiểu, thì ra từ lúc nhìn thấy căn phòng kia, Kiều Nhi đã không vui, cô đang khấn trương vì anh.

Cô đang ghen.

Ánh mắt Mạnh Hùng liền tỏa sáng, anh nhìn cô cười ngọt ngào.

Tay anh cầm khuôn hình lên, đưa đến trước mặt của Kiều Nhi, lúc này cô đang ngồi thoải mái trong lòng anh.

Giọng nói đau buồn của anh vang lên.

“Em ấy là Mạnh Tử Quỳnh, em gái của anh.”

Nói đến đây Mạnh Hùng dừng một chút rồi nói tiếp.

“Nhưng năm em ấy mười tám tuổi đã qua đời, anh rất thương em ấy.

Tình cảm anh em của bọn anh, không có gì có thể sánh bằng.”

Kiều Nhi nhìn thấy vẻ đau lòng trong ánh mắt anh, tim cô bất giác đau nhói.

“Căn phòng kia, cũng là của em ấy?”

Kiều Nhi nói trong sự quả quyết.

Mạnh Hùng nhìn cô gật đầu, trong lòng Kiều Nhi liền hiện lên nỗi thương xót.

Vì lòng đổ kỹ của mình mà cô lại khơi dậy ký ức đau lòng của anh.

Tay Kiều Nhi bất giác sờ lên khuôn mặt bi thương của Mạnh Hùng.

“Em xin lỗi.”

Giọng nói nhỏ nhẹ của cô vang lên.

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi, anh biết cô ở bên cạnh anh, không có cảm giác an toàn.

“Kiều Nhi, em nghe rõ cho anh,

Một khi Mạnh Hùng anh đã công nhận, em là người phụ nữ của anh.

Thì dù trời có sập xuống anh cũng không thay đổi.

Em hiểu chưa?

Từ nay về sau, Mạnh Hùng anh chỉ có duy nhất, một người phụ nữ đó là Kiều Nhi em.

Kiều Nhi em chỉ được làm người phụ nữ của Mạnh Hùng anh mà thôi.”

Lời tuyên bố bá đạo này, là một cách mà Mạnh Hùng thổ lộ tình cảm của mình đối với cô.

Kiều Nhi nghe anh nói vậy trong lòng vui sướng, cô biết với tính cách của Mạnh Hùng.

Anh nói được thì sẽ làm được.

Cô tươi cười nói.

“Mạnh Tổng, lời nói miệng cũng có hiệu lực trước toà.

Nếu sau này anh mà làm trái lời anh vừa nói.

Kiều đại luật sư em, sẽ kiện anh đến tán gia bại sản luôn.”

Vừa nói Kiều Nhi vừa cười.

Mạnh Hùng nhìn thấy nụ cười sáng lạng trên khuôn mặt của Kiều Nhi, trong lòng anh hiện lên tia vui sướng, một nỗi sung sướng đến tận tận đáy lòng. Tay anh luồn vào mái tóc dài óng ánh của cô, cảm giác mịn màng làm lòng anh lưu luyến.

Mạnh Hùng tay sờ vào khuôn mặt xinh đẹp, không trang điểm của Kiều Nhi, tay anh nhẹ nhàng thăm dò từng đường nét trên khuôn mặt cô.

Kiều Nhi bất giác nhắm mắt lại, mặt

cô nhẹ nhàng dựa vào bàn tay to lớn của anh.

Một cảm giác ngọt ngào làm lòng cô xôn xao, tay anh lưu luyến sờ vào đôi môi kêu gọi của Kiều Nhi.

Kiều Nhi mê đắm, cô tự nhiên dùng lưỡi liếm nhẹ nhàng vào ngón tay anh.

Nhìn vào khuôn mặt kích thích, say đắm vì dục vọng của Kiều Nhi làm thân thể Mạnh Hùng không thể nào chịu nổi.

Cảm giác ấm áp, ấm ước của đầu ngón tay, làm vật nam tín của Mạnh Hùng cương cứng lên thật nhanh.

“Kiều Nhi.”

Mạnh Hùng dùng giọng nói khàn khàn, vì ảnh hưởng bởi dục vọng, kêu lên tên của cô một cách mê hồn.

“Anh phải làm sao với em đây.”

Mạnh Hùng luôn tự hào về sự kềm chế của bản thân mình.

Đứng trước bất cứ tình huống gì, nếu anh muốn thì sẽ kềm chế được sự ham muốn hoặc tâm trạng của mình.

Nhưng khi anh ở trước mặt Kiều Nhi, tính tình quật cường của anh liền bị ánh mắt kêu gọi của cô đánh tan.

Kiều Nhi nghe anh nói, cặp mắt mê người và ánh mắt mông lung của cô nhìn vào ánh mắt chờ mông của anh.

Mạnh Hùng khom tới đặt lên môi Kiều Nhi một nụ hôn nóng bỏng.

Kiều Nhi chìm đắm với nụ hôn này của anh, cô bất giác đưa đầu lưỡi của mình thâm dò khoan miệng của Mạnh Hùng.

Mùi hương bạc hà pha lẫn mùi hương của cigar trong miệng anh, làm thần trí Kiều Nhi mê muội.

Thân thể Mạnh Hùng căng cứng, hơi thở trở nên gấp gáp.

Anh buông đôi môi Kiều Nhi ra, tay anh lưu loát cởi bỏ quần áo trên người Kiều Nhi.

Hiện ra trước mặt Mạnh Hùng, là thân thể tuyệt đẹp của Kiều Nhi.

Làn da trắng mịn, đường cong hoàn mỹ, cặp ngực căng tròn kết hợp với mái tóc dài đen óng ánh.

Thân thể Mạnh Hùng nóng như lửa đốt, anh nhanh lẹ cởi bỏ quần áo trên người mình.

Thân thể cường tráng của anh hiện ra trước mặt của Kiều Nhi.

Kiều Nhi nhìn thấy trong ánh mắt Mạnh Hùng, không còn sự sắc bén và quả quyết của thường ngày, mà thay vào đó là ánh mắt mờ mịt và lưu luyến của dục vọng.

Kiều Nhi nhẹ nhàng sờ lên bờ ngực rắn chắc của anh.

Cô nhìn anh say mê nói.

“Mạnh Hùng, em yêu anh.”

Mạnh Hùng nghe Kiều Nhi nói vậy, trong lòng mở cờ.

Anh ôm cô sát vào người mình, đặt cô nằm lên chiếc giường to lớn của anh.

Hai thân thể trần truồng áp sát vào nhau.

Hơi ấm tỏa ra từ hai thân thể làm lòng Kiều Nhi, có cảm giác chờ mong.

Mạnh Hùng vùi khuôn mặt anh tuấn của mình vào cổ của Kiều Nhi.

Hương thơm của cô làm anh không thể nào chống cự nổi.

Mạnh Hùng hôn lên cổ Kiều Nhi, rồi từ từ chuyển xuống dưới.

Anh dừng lại tại nụ hoa hồng trên ngực cô.

Mạnh Hùng mút lấy nụ hoa trên ngực Kiều Nhi, tay anh sờ lên ngực cô một cách nhẹ nhàng.

Thân thể Kiều Nhi cứng đờ, nơi tư mật nhất của cô đã vì Anh mà trở nên ấm ướt, trong lòng Kiều Nhi vang lên sự ham muốn.

Mạnh Hùng hôn khắp nơi trên cơ thể của cô, từng nơi môi anh chạm qua đều để lại dấu vết màu đỏ của riêng anh.

Mạnh Hùng hôn lên vòng eo nhạy cảm của Kiều Nhi.

Thân thể cô co rút lại vì hành động này của anh.

Mạnh Hùng nhìn dáng vẻ mê người của Kiều Nhi, đang chìm đắm trong dục vọng.

Thân thể anh như lửa đốt, anh ngời dậy giăng chân Kiều Nhi ra, anh vươn người tới đưa vật nam tín của mình vào trong cơ thể của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng nhẹ nhàng chuyển động ra vào theo tiết tấu.

Thân thể Kiều Nhi vang lên sự thỏa mãn, vì được lấp đầy bởi anh.

Kiều Nhi bất giác thốt ra những tiếng ngâm nga mê người.

Nghe được những âm thanh say đắm thốt ra từ cái miệng xinh xắn của cô, thân thể Mạnh Hùng bắt đầu chảy nước rút.

Mạnh Hùng chuyển động ra vào nhanh hơn, đến khi hai người lên đến cao trào.

Đầu Kiều Nhi bất giác ngã về phía sau vì thỏa mãn, Mạnh Hùng gầm nhẹ một tiếng, phóng thích bản thân vào trong cơ thể của Kiều Nhi.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 22: Nội Gian

Sau một trận ái ân, Mạnh Hùng thỏa mãn nằm dựa đầu vào đầu giường. Trên người anh khoát một chiếc áo chòang, che phủ thân thể trần truồng của anh.

Kiều Nhi từ phòng tắm bước ra, trên người cô khoát cái áo chòang lớn của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi ngồi lên giường tay cầm khăn, lau mái tóc dài đang ướt đẫm của mình.

Mạnh Hùng yêu thương cầm lấy khăn trên tay cô, giúp cô lau khô mái tóc.

Anh cẩn thận không làm Kiều Nhi đau.

Kiều Nhi nhìn dáng vẻ chăm chú cẩn thận này của anh, mà trong lòng cảm thấy ngọt ngào.

Cô nhìn anh chăm chăm nói.

“Anh điều đối xử tốt như vậy, với mấy người phụ nữ bên cạnh anh.”

Nghĩ đến những lời đồn bên ngoài về anh.

“Mạnh Tổng, thay đổi phụ nữ còn nhanh hơn thay áo.

Người lâu nhất cũng chỉ được 2 tháng.”

Ánh mắt Kiều Nhi liền thay đổi, trong đó không còn sự dịu dàng yêu thương vừa rồi, mà thay vào đó là ánh mắt của sự kieu ngạo và quật cường.

Mạnh Hùng nhìn thấy cô như vậy trong lòng vang lên sự lo âu.

Anh chưa từng gặp qua, người phụ nữ nào mà giống như Kiều Nhi vậy.

Tính tình kieu ngạo, quật cường còn thêm vài phần ương ngạnh.

Mạnh Hùng cười lắc đầu, cũng vì những điểm trên mà anh lại yêu cô như vậy.

Anh biết trong đoạn tình cảm của hai người, anh phải luôn là người thỏa hiệp trước.

Anh nhìn Kiều Nhi nói.

“Em là người đầu tiên.”

Kiều Nhi nghi ngờ nhìn anh.

Mạnh Hùng buông khăn trên tay xuống giường, anh kéo thân thể Kiều Nhi vào lòng mình.

“Đừng nghĩ linh tinh, sau này Mạnh Hùng anh, chỉ có một mình em mà thôi.”

Anh mở học tủ đầu giường lấy ra một hộp quà.

Kiều Nhi nhìn anh với ánh mắt tò mò, cô không biết trong đó là gì.

Mạnh Hùng mở hộp quà ra, Kiều Nhi liền vui mừng.

Anh cầm chiếc đồng hồ Longines mà ba cô tặng cho cô vào ngày sinh nhật 21 tuổi.

“Sao nói lại ở trong tay anh.”

Giọng nóng vui mừng của Kiều Nhi vang lên, Mạnh Hùng vui vẻ đeo nó vào tay cô.

“Lần trước em đánh rơi nó trong khách sạn.”

Kiều Nhi nhìn anh, nhớ tới đêm đầu tiên của mình, mặt cô tự nhiên ửng hồng.

“Không được tháo nó xuống.”

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi nói.

Anh không nói cho Kiều Nhi biết, anh đã cho Ngô Đức gắn thiết bị định vị vào đó.

Kiều Nhi nhìn anh cười ngọt ngào, cô vươn tay choàng qua cổ anh hôn lên má Mạnh Hùng một cái.

“Được, cảm ơn anh.”

Sáng hôm sau khi Kiều Nhi tỉnh dậy, Mạnh Hùng đã rời giường từ lúc nào cô cũng không hề hay biết.

Cô nhìn lên ghế thấy có một cái đệm

trắng, Mạnh Hùng chuẩn bị sẵn cho cô.

Kiều Nhi mặc vào, đi vào phòng tắm

đánh răng rửa mặt. Đi ra ngoài Kiều Nhi không thấy bóng dáng của ai, không gian yên tĩnh làm lòng cô hơi bối rối.

Cô bước đi nhẹ nhàng theo dọc hành lang.

Đi một lúc Kiều Nhi nghe được tiếng nói của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi đứng bên ngoài cửa nhìn vào khe hở, cô nhìn thấy anh đang oai nghiêm ngồi trên ghế sofa chính giữa phòng.

Trần Siêu và Ngô Đức hai người cung kính đứng bên cạnh anh.

Một người đàn ông đang quỳ trên mặt đất, trên người toàn là vết thương, đứng sau ông ta là hai người đàn ông, tay cầm súng chia vào đầu ông ta.

Mạnh Hùng tay cầm ly rượu tao nhã hớp từng ngụm.

“Chủ nhân, xin ngài tha mạng cho tôi.

Vì họ bắt vợ con của tôi để uy hiếp, nếu tôi không nói hành tung của ngài cho họ, họ sẽ giết chết vợ và con tôi.”

Giọng nói hoảng sợ của người đàn ông quỳ dưới mặt đất vang lên.

Mạnh Hùng vẫn điềm đạm ngồi đó, nét mặt ôn hoà không nói gì.

Trần Siêu từ phía sau, quăng một sấp văn kiện xuống đất.

Kiều Nhi nhìn thấy, có một sấp hình văng ra, toàn bộ hình là của người đàn ông quỳ dưới mặt đất.

“Uy hiếp.....

Thanh Bằng, mày nói sao dễ nghe như vậy, chứ không phải vì nợ cờ bạc mà mày bán rẻ chủ nhân sao?”

Trần Siêu kinh thường nói.

“Không.....

Không phải như cậu nói đâu,

Người bên Trung Đông uy hiếp tôi, họ muốn tiêu diệt Bang Bạch Hồ của chúng ta.

Chủ nhân xin ngài tin tôi”

Thanh Bằng từ dưới mặt đất đập đầu cầu xin.

“Hành tung của chủ nhân, chỉ có những người tôi phái theo hôm đó mới biết được, sao cậu lại biết?”

Ngô Đức nghi ngờ hỏi, vì an nguy của Mạnh Hùng, những thủ hạ Ngô Đức phái đi, chỉ được thông báo 15 phút trước khi khởi hành.

Tránh có người chặn đường ám sát.

“Tôi..... Tôi đã gắn tiết bị theo dõi vào xe của chủ nhân.”

Thanh Bằng vừa nói vừa quan sát sắc mặt của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng nghe xong, sắc mặt anh trở nên hung ác, cặp mắt hiện lên tia phần nộ.

Ánh mắt ma quỷ nhìn thẳng vào người của Thanh Bằng.

Thanh Bằng nhìn thấy ánh mắt độc ác của anh, trong lòng ông hết hoảng, bất giác lùi mình về phía sau.

“Ai bên Trung Đông?”

Giọng nói ma quỷ của anh vang lên, làm Thanh Bằng sợ đến điếng người.

“JJJ...James.

là em trai của Carlos...”

Thanh Bằng nói mà không dám nhìn vào mặt của Mạnh Hùng.

Cặp mắt Mạnh Hùng đột nhiên trợn lên, ánh mắt nguy hiểm nhìn chằm chằm vào Thanh Bằng.

Đột nhiên Mạnh Hùng dùng sức, bóp mạnh chiếc ly anh đang cầm trong tay.

“Xoảng...”

Tiếng chiếc ly thủy tinh bị bể nát vang lên, rượu văng ra tứ tung trên mặt đất.

Từng giọt máu từ tay anh nhiều xuống sàn nhà.

Kiều Nhi nhìn thấy mà kinh sợ, cặp mắt cô mở thật to, tay thì che miệng mình lại.

Không phải vì cô sợ thân phận thần bí của anh, mà cô đang lo sợ đến sự an nguy và hành động tự tổn thương này của anh.

Mạnh Hùng giữ giữ bàn tay, anh cầm cái khăn lên, lau đi vết máu trên tay mình nói.

“Quy luật của Bang Bạch Hồ, những kẻ phản bội sẽ bị xử tội gì?”

Thanh Bằng nghe Mạnh Hùng nói vậy trong lòng kinh hãi, ông bò tới gần Mạnh Hùng hơn nói.

“Chủ nhân, xin ngài tha cho vợ và con gái tôi, họ không biết gì.

Muốn chém muối giết gì tôi cũng cam chịu.”

Nói xong ông dập đầu liên tục xuống mặt đất.

Tiếng đầu va chạm mạnh với mặt đất vang lên.

“Bop bop bop bop.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 23: Thân Bất Vô Kỳ

Mạnh Hùng xoay người đi đến cửa sổ sát mặt đất, hai tay anh đút vào túi quần nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Bang.....”

Tiếng súng vang lên, thân thể Thanh Bằng ngã quy dưới mặt đất.

Ngô Đức nhìn hai tên thủ hạ nói.

“Lôi hẳn ra ngoài, cho người giết người nhà của hẳn.”

Bang quy của Bang Bạch Hồ, kẻ nào phản bội điều sẽ chết, người nhà của hẳn không ai có thể sống sót.

Người nhà này không chỉ nói về vợ và con, mà còn bao gồm cả cha mẹ và anh em.

Kiêu Nhi nghe Ngô Đức nói vậy cô liền xông vào.

Mạnh Hùng nghe được tiếng bước chân gấp gáp, anh xoay người nhìn thấy Kiêu Nhi.

Sắc mặt cô lúc này vô cùng hoảng hốt, anh nhìn thấy mà đau lòng.

Anh không muốn cho cô biết, anh là một người tàn nhẫn như vậy.

Anh không muốn cô biết về việc của Bang Bạch Hồ.

Ánh mắt quật cường của Kiều Nhi nhìn thẳng vào cặp mắt đang phân vân của Mạnh Hùng nói.

“Anh tha cho con gái của ông ta, được không?”

Vừa nói cô vừa bước tới gần anh hơn.

Ngô Đức nhìn thấy hành động của Kiều Nhi, anh định chặn cô lại.

Nhưng khi nhìn vào ánh mắt của Mạnh Hùng, anh liền bỏ đi ý định này.

“Ngoài con gái hãn ra, tất cả điều phải chết.”

Trần Siêu và Ngô Đức nghe Mạnh Hùng nói vậy, trong lòng hơi kinh ngạc.

Mạnh Hùng từ trước tới giờ ra tay tàn nhẫn không lưu tình.

Thà giết lầm còn hơn là bỏ sót, vậy mà bây giờ chỉ vì một lời nói của Kiều luật sư, mà anh lại bỏ qua cho con gái của Thanh Bằng.

Trần Siêu và Ngô Đức biết Kiều Nhi đối với Mạnh Hùng vô cùng quan trọng.

“Dạ, thuộc hạ đã hiểu.”

Ngô Đức nói xong, anh và Trần Siêu cung kính khom người rồi đi ra ngoài, 2 tên thủ hạ lôi thi thể của Thanh Bằng đi theo sau.

Kiều Nhi đi tới bên cạnh Mạnh Hùng, tay cô sờ vào bàn tay đang chảy máu của anh.

“Sao anh làm như vậy?”

Giọng nói yếu ớt của cô vang lên.

Trong lòng Mạnh Hùng cảm giác đau đớn, chắc cô rất thất vọng vì anh.

Anh không phải là một người tốt.

Mạnh Hùng buồn bã không biết phải nói gì với cô, anh chỉ im lặng nhìn Kiều Nhi.

“Sau này dù có xảy ra chuyện gì, cũng không được làm tổn thương chính mình, biết chưa.”

Kiều Nhi đau lòng cầm tay anh lên xem.

Cặp mắt buồn bã của Mạnh Hùng liền vui vẻ hẳn lên.

Cô đang quan tâm đến anh.

“Em đã thấy hết.”

Mạnh Hùng nói với giọng đầy bất lực.

Kiều Nhi nhẹ nhàng gạt đầu, ánh mắt cô vẫn chăm chú nhìn vào vết thương trên tay của anh.

“Em có sợ anh không?”

Kiều Nhi lắc đầu, ánh mắt vẫn như cũ không nhìn vào mặt anh, cô chỉ cẩn thận dùng tay, gắp ra những mảnh thủy tinh còn ghim lại trên da bàn tay của anh.

Trong lòng Mạnh Hùng liền thắc mắc, nếu thường khi phụ nữ nhìn thấy tình cảnh vừa rồi, điều phải hoảng sợ.

Nhiều người còn ngất đi, nhưng cô thì khác.

Kiều Nhi vô cùng bình tĩnh, cô chỉ hoảng hốt vì vết thương trên tay của anh mà thôi.

Thật ra thì Kiều Nhi đã quen với những chuyện vừa rồi.

Cô làm luật sư đôi khi cũng tiếp nhận mấy vụ kiện, liên quan đến xã hội đen.

Vả lại có nhiều lần đi cùng Lôi Lạc Thiên, cũng bị người lén ám sát.

Kiều Nhi không giống như mấy người phụ nữ khác, cô là một người suy nghĩ chừng chạc và sâu xa.

Cô biết một khi đã dính vào hắc đạo.

Người nào cũng thân bất vô kỹ, huống hồ chi anh lại là thủ lĩnh của Bang Bạch Hồ, là người cầm quyền tối cao.

Cũng như lời Lôi Lạc Thiên thường nói.

“Người cầm đầu luôn là người độc ác nhất và là người tàn nhẫn nhất.

Nếu không thuộc hạ sẽ không phục mình, lúc đó địa vị thủ lĩnh của mình sẽ bị lung lay.”

Kiều Nhi hiểu được lời nói này của Lôi Lạc Thiên, vả lại người đời còn có câu.

“Nhân từ với kẻ thù, cũng là tàn nhẫn với bản thân.”

Nên cô không trách những việc Mạnh Hùng đã làm.

Nếu cô đã chấp nhận yêu anh, thì sẽ không vì những chuyện này mà trốn tránh.

Lúc này Kiều Nhi mới ngẩng đầu lên nhìn anh.

“Tập đoàn Tân Mạnh Thị, cũng có liên quan đến chuyện của hắc đạo?”

Kiều Nhi nhìn thẳng vào mắt của Mạnh Hùng mà nói.

Đây không phải là một câu hỏi, mà là lời khẳng định.

Cô tin chắc đó là sự thật, nhưng cô chỉ muốn nghe từ miệng của anh mà thôi.

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi rồi gật đầu.

Kiều Nhi im lặng một chút rồi hỏi Mạnh Hùng.

“Hợp thuốc để ở đâu?”

Mạnh Hùng nhìn vào học tử bên bàn làm việc của mình, Kiều Nhi liền hiểu ý.

Cô đứng lên đi lấy hợp thuốc.

Mạnh Hùng đi đến ngồi vào ghế sofa, nét mặt phiền não chưa từng có.

Từ trước tới giờ, không có gì Mạnh Hùng anh không thể xử lý.

Nhưng mỗi khi chuyện gì có liên quan đến Kiều Nhi, Anh liền có sự do dự.

Anh không biết trong lòng cô đang nghĩ điều gì.

Kiều Nhi cầm hợp thuốc ngồi xuống bên cạnh anh, cô lấy băng vải ra, băng bó vết thương cho Mạnh Hùng.

Tay Kiều Nhi nhẹ nhàng chăm chú băng thật cẩn thận, hành động và cử chỉ này của cô, đã chạm vào sâu trong tận trái tim anh.

Từ trước tới giờ, chưa từng có người nào đối tốt với anh như vậy.

“Tuần sau, em sẽ chuyển qua làm luật sư riêng cho anh.”

Kiều Nhi biết, sau này Mạnh Hùng sẽ phải gặp nhiều chuyện rắc rối liên qua đến pháp luật.

Cô không thể nào giúp anh trong việc của hắc đạo, nhưng chí ít cô cũng có thể, tìm được khe hở của luật pháp để giúp anh.

Mạnh Hùng nghe Kiều Nhi nói vậy, trong lòng anh cảm giác ấm áp.

Anh biết cô muốn ở bên cạnh, giúp đỡ và bảo vệ anh.

Mạnh Hùng ôm Kiều Nhi đặt lên đùi mình.

Anh nhìn cô thâm tình nói.

“Kiều Nhi, cảm ơn em vì đã yêu anh.”

“Mạnh Hùng, hứa với em một điều,

Sau này dù có ở trong bất cứ hoàn cảnh gì, xin anh vì em mà đừng làm ra quyết định, hay hành động gì nguy hiểm đến bản thân của mình.”

Kiều Nhi nhìn sâu vào mặt anh nói,

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt thâm tình.

Trong ánh mắt của cô, anh có thể nhìn thấy được sự quan tâm đến từ tận đáy lòng.

“Được.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 24: Nhà Mình

CHÚ Ý: 18+++++++

*Bạn nào không thích đọc có thể nhảy chương.

Nói xong anh đặt lên môi cô một nụ hôn từ đáy lòng.

Hai người hôn nhau một cách đắm đuối, tay Mạnh Hùng bắt giắc vén váy của Kiều Nhi lên, thâm dò vào bên trong.

Thân thể nhạy cảm của Kiều Nhi, cảm giác được luồng hơi nóng chạy khắp nơi trong người mình.

Tay Mạnh Hùng chuyển lên trên, sờ vào ngực của Kiều Nhi.

Anh sờ nhẹ nhàng, nâng niu từng chút.

Vật nam tín của anh đã bắt đầu có phản ứng, mặt anh vùi vào cái cổ trắng nõn thơm ngát của cô.

Hơi thở của Mạnh Hùng trở nên gấp gáp.

Kiều Nhi cảm giác khó thở, cô đẩy Mạnh Hùng ra.

Mạnh Hùng nhìn vào khuôn mặt vì kịch tình mà ửng đỏ của cô, trong lòng anh vang lên cảm giác thỏa mãn vô cùng.

Anh vén váy của Kiều Nhi lên đến eo cô, sửa lại tư thế ngồi của cô.

Lúc này Kiều Nhi đang ngồi trên đùi anh mà thở hổn hển, tay thì lính quỳnh cởi khoá quần của anh ra.

Vật nam tín to lớn của Mạnh Hùng, hiện ra trước mặt của Kiều Nhi.

Tay Kiều Nhi vụng về đụng vào vật to lớn của anh, Mạnh Hùng không chịu nổi.

Anh hít vào một hơi thật sâu, cặp mắt vì dục vọng mà trở nên mờ mịt.

Yết hầu anh vì sự đụng chạm này của Kiều Nhi mà bất giác lên xuống.

Kiều Nhi nâng người lên, Mạnh Hùng dùng tay cởi bỏ quần lót của cô quăng qua một bên.

Hai chân Kiều Nhi giăng ra, vòng qua eo của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng nhìn thấy cô như vậy, dục vọng trong người anh không còn kềm chế được nữa.

Anh bế Kiều Nhi lên, đặt nơi tư mật nhất của cô, lên bộ phận kiêu ngạo nhất của mình.

Vật nam tín của anh được Kiều Nhi bảo phủ, cảm giác thoải mái và chờ mong làm thần trí Mạnh Hùng điên đảo.

Tay anh định vào eo cô, giúp cô chuyển động lên xuống.

Vì sự khoái cảm mà Kiều Nhi bất giác ngã người về phía sau, cặp ngực to lớn của cô lúc ẩn lúc hiện dưới lớp vải mỏng, làm Mạnh Hùng càng thêm nao núng.

Tay anh kéo áo ngực Kiều Nhi lên,

Anh khom người ngậm lấy nụ hoa của cô.

Thân dưới của Kiều Nhi chuyển động lên xuống càng lúc càng nhanh lẹ.

Tiếng thở gấp gấp của anh, làm cả căn phòng bao phủ bởi mùi hương của tình dục.

Mạnh Hùng bắt đầu chảy nước rút, tay anh nâng eo Kiều Nhi lên xuống một cách lẹ làng.

Kiều Nhi bất giác thốt lên những tiếng rên rỉ mê người.

Mạnh Hùng găm nhẹ một tiếng phống thích bản thân vào trong cơ thể của Kiều Nhi.

Sau khi hai người thoả mãn cả tâm hồn lẫn thể xác, thân thể Kiều Nhi không còn sức lực, nằm trên sofa.

Mạnh Hùng ăn mặc chỉnh tề bế Kiều Nhi về phòng.

Kiều Nhi mệt mỏi ngủ thiếp đi trong vòng tay anh.

Mạnh Hùng cẩn thận đặt Kiều Nhi xuống giường.

Anh đắp chăn cho cô rồi mới rời đi.

Vào thư phòng, Mạnh Hùng ngồi vào ghế sau bàn làm việc.

Anh nhìn Ngô Đức lúc này đang cung kính đứng trước mặt anh.

“Thẩm tra tên sát thủ, có kết quả gì?”

Sau khi Mạnh Hùng cùng Kiều Nhi rời khỏi phi trường, Ngô Đức đã cho thuộc hạ thu dọn những thi thể của đám sát thủ.

Thuộc hạ của Ngô Đức phát hiện ra có một tên còn sống, nên đem hẳn về Bang Bạch Hồ thẩm vấn.

“Cũng giống như lời Thanh Bằng nói, họ là người của James.

Bên Trung Đông hiện giờ đang loạn vì tranh dành quyền lực.

James muốn giết chủ nhân và Carlos để chứng minh năng lực của mình.

James muốn thay thế Carlos làm đầu rông bên Trung Đông.”

Mạnh Hùng nghe Ngô Đức nói trong ánh mắt anh hiện lên sự nghi ngờ, tay anh bất giác sờ lên chiếc nhẫn trên tay mình.

“Điều tra, ai đã giúp hẵn một tay, theo như ta được biết, James chỉ là một người hữu dũng vô mưu.

Không thể nào nghĩ ra kế hoạch chu toàn như vậy.”

“Dạ thuộc hạ đã hiểu.”

Ngô Đức cũng nghĩ giống như Mạnh Hùng.

Anh tin chắc ở phía sau có một thế lực, đang thao túng hành vi của James.

“ Nói với Trần Siêu, chuẩn bị văn phòng cho Kiều Nhi,

tuần sau Kiều Nhi sẽ bắt đầu làm việc.”

“Dạ, thuộc hạ đi ngay.”

Ngô Đức cung kính nói rồi đi ra ngoài.

Cứ như vậy Mạnh Hùng và Kiều Nhi đã trả qua một tuần vô cùng ngọt ngào.

Hai người cứ ở trong biệt thự Mạnh Viên.

Mạnh Hùng thì chăm sóc cho vườn hoa tulip, Kiều Nhi thì ngồi dưới bóng mát, dựa lưng vào một cây cổ thụ nhìn dáng vẻ bận rộn của Mạnh Hùng.

Trong lòng cô vang lên một cảm xúc, phải chi hai người có thể mãi mãi như bây giờ, không buồn phiền không lo âu.

Kiều Nhi đứng lên, tay cầm khăn long đi đến bên cạnh Mạnh Hùng.

Cô tươi cười nhìn anh, tay dùng khăn lau những giọt mồ hôi trên trán Mạnh Hùng.

“Tại sao anh lại trồng, nhiều hoa tulip như vậy?”

Kiều Nhi thắc mắc hỏi.

Ánh mắt Mạnh Hùng liền thay đổi, sự nhớ nhung hiện rõ trong ánh mắt anh.

“Vì Tử Quỳnh thích.”

Dừng một chút anh nhìn Kiều Nhi hỏi.

“Em thích hoa tulip không?”

Kiều Nhi nhìn anh cười nói.

“Không em chỉ thích một loại hoa duy nhất, đó chính là hoa Địa Lan.

Hoa Địa Lan một khi nở, có thể nở lâu nhất trong các loại hoa.”

Mạnh Hùng gật đầu, tỏ ra là đồng ý.

“Vậy sau này trong nhà mình chỉ trồng duy nhất, hoa Địa Lan thôi.

Có được không em.”

Vừa nói Mạnh Hùng vừa ôm Kiều Nhi vào lòng.

Trong lòng Kiều Nhi vang lên sự ngọt ngào khó tả, vì hai chữ nhà mình của anh.

Kiều Nhi cười gật đầu, cô nhón chân đặt lên má anh một nụ hôn thâm tình.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 25: Mạnh Hùng Tỉ Mi

Một tuần sau, Mạnh Hùng và Kiều Nhi bước vào Tân Mạnh Thị.

Một tập đoàn lớn nhất nhì tại thành phố Paris, sự sang trọng cùng phong cách trang trí của toà cao ốc nhìn độc đáo vô cùng.

Trên tất cả bức tường màu trắng, điều chạm nổi hình của con rồng vàng.

Chính giữa đại sảnh là một thác nước lớn, có tượng một con rồng vàng, nhìn vào giống y như nó đang lượn lờ trong biển cả.

Tượng con rồng vàng này, là tượng trưng cho Mạnh Hùng.

Một người luôn đứng trên tất cả mọi người, nắm trong tay quyền lực tối cao.

Mạnh Hùng một thân âu phục màu đen, dáng người uy nghiêm bước vào cửa chính cùng với Kiều Nhi.

Khi đến tập đoàn Tân Mạnh Thị, Mạnh Hùng không còn vẻ thờ ơ của thường ngày, mà thay vào đó là nét mặt nghiêm túc, phong thái chững chạc.

Kiều Nhi mặc trên người bộ đồ công sở sang trọng, áo khoác ngoài cùng với bộ đầm liền màu đen, nhìn vào thật thanh lịch, nghiêm chỉnh và quyền rũ vô cùng.

Trần Siêu cung kính đi sau hai người.

Trước những ánh mắt tò mò của tất cả nhân viên, Mạnh Hùng, Kiều Nhi và Trần Siêu đi thẳng đến thang máy riêng dành cho Tổng tài.

Cửa thang máy vừa đóng lại, mấy người nhân viên, liền tùm ba tùm bảy lại bàn tán xôn xao.

“Các người biết cô gái đó là ai không?”

Một cô nhân viên tò mò hỏi.

Ai nấy điều lắc đầu, một người nhân viên nam liền lên tiếng.

“Tuần trước, phòng nhân sự đã ra thông báo, hôm nay Kiều đại luật sư sẽ chính thức tiếp nhận vị trí tổng giám đốc, của bộ phận luật và bộ phận ngoại giao của công ty chúng ta.”

Một cô nhân viên nghe vậy liền nói.

“Wowwww.....”

Kiều luật sư đúng thật là tuổi trẻ tài cao.

Nhìn cô ta trẻ như vậy mà lại đảm nhiệm một chức vụ cao, chỉ dưới tổng tài mà thôi.”

Một cô nhân viên bày ra vẻ mặt khinh thường nói.

“Chắc cũng không có tài gì đâu,

tôi nghĩ chắc cô ta dùng thủ đoạn, mới leo lên được vị trí này.”

Tất cả mọi người nghe xong điều gật đầu đồng ý.

Mạnh Hùng, Kiều Nhi và Trần Siêu đi thẳng lên tầng 96.

Thang máy được mở ra, hiện ra trước mặt Kiều Nhi là một không gian vô cùng sang trọng.

Trang trí trên tầng này có sự khác biệt với những tầng khác.

Tường được sơn màu trắng, tất cả vật trang trí đều là trắng và đen.

Cô thư ký riêng của Mạnh Hùng đang đứng trước bàn làm việc cung kính chào họ.

“Chào Mạnh Tổng, Trợ lý Trần và Kiều luật sư.”

Mạnh Hùng không nói gì, anh chỉ như thường lệ gật đầu một cái rồi đi vào trong.

Mạnh Hùng đưa Kiều Nhi đến một căn phòng, được trang trí thật tao nhã.

Chính giữa phòng đặt một cái bàn làm việc rộng lớn, cái laptop hiệu Apple được đặt chính giữa bàn làm việc.

Bên phải là một bộ sofa màu trắng hình vòng tròn, chính giữa là một cái bàn cafe làm bằng thủy tinh.

Bên trái là hai cái kệ thật lớn, để đầy những chậu hoa Địa Lan đủ màu sắc.

Ánh mắt Kiều Nhi liền sáng lên, cô không quan tâm đến cách trang trí của căn phòng.

Chỉ cần không gian yên tĩnh và một cái bàn làm việc là được rồi, nhưng vừa nhìn thấy những chậu hoa này trong lòng Kiều Nhi liền có cảm giác ấm áp.

Cô muốn xông tới tặng cho Mạnh Hùng một nụ hôn cảm ơn, nhưng vì có mặt của Trần Siêu nên Kiều Nhi không dám.

Cô biết tính tình của Mạnh Hùng, một khi anh làm việc thì không thích lãng nhân.

Làm việc thì phải ra làm việc, cũng giống như cô, trước mặt người ngoài Kiều Nhi không muốn tiếp xúc thân mật với anh.

Cô là một người làm việc rất nghiêm túc.

Kiều Nhi nhìn thấy một cánh cửa bên tay phải, cô nhìn nó nghi ngờ hỏi.

“Mạnh Hùng, cửa này thông đi đâu?”

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi cười.

Anh nói nhỏ vào tai cô.

“Anh cố tình cho người làm, cánh cửa này thông qua phòng nghỉ của anh.

Nếu em làm việc vất vả cảm thấy mệt mỏi, có thể vào phòng nghỉ mà ngủ một chút.”

Vừa nói Mạnh Hùng vừa làm ra bộ mặt gian xảo, nhìn thẳng vào mặt Kiều Nhi.

“Ahem....”

Trần Siêu hấn giọng.

“Chủ nhân, bây giờ chúng ta phải dự một cuộc họp quan trọng.”

Trần Siêu nói với giọng bất đắc dĩ.

Mạnh Hùng gật đầu, anh nhìn Kiều Nhi yêu thương nói.

“Em cứ làm việc của mình, anh đã cho người sắp xếp, Minh Nguyệt sẽ là trợ lý của em.”

Kiều Nhi nhìn anh kinh ngạc nói.

“Sao anh họ, lại cho Minh Nguyệt qua đây giúp em?”

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi cười đăt ý nói.

“Có tiền cái gì mà giải quyết không được.”

Mạnh Hùng đã đầu tư vào phòng luật sư của Minh Dạ Collin một số tiền lớn, cho nên anh cũng là cổ đông.

Phân phối nhân viên là việc bình thường.

Sau khi Mạnh Hùng và Trần Siêu đi ra ngoài, Kiều Nhi đi chung quanh căn phòng xem xét kỹ hơn.

Kiều Nhi mở cửa phòng nghỉ ra xem, bên trong được bày trí giống y như căn phòng của anh ở biệt thự Mạnh Viên.

Kiều Nhi đi vào trong nhìn thấy cánh cửa, nếu là ở Mạnh Viên thì cửa này sẽ thông vào phòng tắm.

Kiều Nhi hiếu kỳ đi đến mở ra xem, bước vào trong phòng là một cái tủ quần áo thật lớn bên phải là đồ của Mạnh Hùng.

Những bộ âu phục sang trọng và áo sơ mi, đủ màu đủ kiểu được mánɡ chỉnh tề trong tủ.

Bên trái toàn là y phục của phụ nữ, đủ màu đủ kiểu, tất cả đều là của thương hiệu Chanel và Prada.

Kiều Nhi xem những bộ đồ này, tất cả đều còn nhãn hiệu, toàn là đồ mới tin.

Kiều Nhi quan sát nhìn thấy quần áo đều là size của cô, kể cả giày cũng vậy.

Trong lòng Kiều Nhi tán thưởng Mạnh Hùng.

“Ở ngoài mặt anh là một người vô cùng lạnh lùng, nhưng thật sự anh lại là một người vô cùng tỉ mỉ.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 26: Vợ Sắp Cưới Thăm Gia Quyền

Kiều Nhi đi vào bên trong thêm một chút, quả thật nó được thông qua một căn phòng tắm thật lớn.

Trong lúc này Kiều Nhi nghe được tiếng gõ cửa, bên ngoài phòng làm việc của cô.

Cô bước ra ngoài liền nhìn thấy Minh Nguyệt, tay ôm một chồng hồ sơ.

“Chị Kiều, đây là những tài liệu liên quan đến luật pháp, của tập đoàn Tân Mạnh Thị trong vòng 5 năm nay.”

Vừa nói Minh Nguyệt vừa đặt hồ sơ lên bàn.

Minh Nguyệt biết cách làm việc của Kiều Nhi, nên mới chuẩn bị sẵn cho cô.

Kiều Nhi muốn biết tất cả về tập đoàn Tân Mạnh Thị, để sau này tiện làm việc.

Kiều Nhi ngồi xuống ghế, cầm từng sấp hồ sơ lên mà chăm chú đọc.

Minh Nguyệt thấy vậy liền ra ngoài pha cho cô một tách cafe Lam Sơn.

Mùi hương thơm ngát lan tỏa cả căn phòng.

“Chị Kiều, cafe của chị.”

Kiều Nhi cười gật đầu, tay cầm tách cafe lên uống.

Mùi thơm cùng hương vị cafe làm Kiều Nhi tỉnh táo hơn.

“Em ra ngoài làm việc đi, cần gì chị sẽ gọi em.”

Kiều Nhi vừa đọc hồ sơ vừa nói.

“Dạ”

Minh Nguyệt muốn hỏi, tại sao cô lại quyết định qua làm việc cho Mạnh Hùng.

Nhưng nhìn thấy Kiều Nhi đang bận rộn, nên Minh Nguyệt đành phải ra ngoài.

Trong văn phòng tổng tài, Mạnh Hùng ngồi sau bàn làm việc, đang nghe Trần Siêu cung kính báo cáo.

“Chủ nhân, ngân hàng bên New York của chúng ta, đã bị kiện về tội hối lộ.

Cảnh sát New York nói, có người nặc danh gửi cho họ bằng chứng phạm tội của ngài.”

Mạnh Hùng nghe Trần Siêu nói vậy, ánh mắt đang nhìn vào sấp văn kiện, liền chuyển sang nhìn thẳng vào mặt của Trần Siêu.

Mạnh Hùng cau mày nói.

“Người nặc danh?”

“Dạ, thuộc hạ đã cho người điều tra, nhưng vẫn chưa có manh mối gì.”

Mạnh Hùng dùng tay gõ gõ lên mặt bàn, sắc mặt trầm tư như đang suy nghĩ điều gì.

Anh đột nhiên lên tiếng.

“Chuẩn bị máy bay, ngày mai bay qua New York.”

“Dạ, thuộc hạ cho người chuẩn bị ngay.”

Trần Siêu nói xong liền đi ra ngoài.

Kiều Nhi trong phòng làm việc đang chăm chú xem hồ sơ.

Tiếng gõ cửa vang lên.

“Cóc cóc cóc.”

“Mời vào.”

Kiều Nhi lên tiếng nhưng cặp mắt vẫn đang nhìn vào hồ sơ trước mặt mình.

Mạnh Hùng đi đến bên cạnh cô, đưa cho cô một ly nước cam.

Kiều Nhi nhìn thấy ly nước trước mặt mình, liền ngẩn đầu lên nhìn.

Cô không ngờ lại là Mạnh Hùng, cô còn tưởng đó là Minh Nguyệt.

Cô cười một cách dịu dàng nói.

“Anh xong việc rồi sao?” Mạnh Hùng dùng tay chỉ chỉ vào đồng hồ trên tay của mình nói.

“Đã đến giờ anh trưa rồi, chúng ta cùng đi ăn.”

“Wow.

Đã là giờ ăn trưa rồi sao?

Em quá chăm chú vào mấy phần văn kiện này, mà quên mất cả thời gian.”

Vừa nói Kiều Nhi vừa khép lại phần hồ sơ trước mặt mình.

Cô đứng lên, Mạnh Hùng đã cầm xăn áo khoát mặc vào cho cô.

Kiều Nhi xoay người vươn tay choàng qua eo anh, ôm anh vào lòng.

Mạnh Hùng bất ngờ với hành động này của cô, từ trước tới giờ anh luôn là người chủ động.

Anh nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt thâm tình, anh yêu thương hôn lên tóc dài óng ánh của cô.

“Cảm ơn anh.”

Ánh mắt Mạnh Hùng liền tỏa sáng, anh tươi cười nói.

“Cảm ơn vì việc gì?”

“Cảm ơn vì tất cả, hoa lan và quần áo anh chuẩn bị sẵn cho em.”

Mạnh Hùng nghe cô nói vậy trong lòng anh cảm giác sung sướng, không uổng công anh vì cô mà chuẩn bị tất cả.

Mạnh Hùng cố tình trêu chọc cô.

“Quần áo?”

Không phải anh chuẩn bị cho em, chắc của những người phụ nữ trước đây của anh để lại.”

Thật ra thì từ trước đến giờ, Mạnh Hùng chưa từng đem phụ nữ về công ty hay biệt thự Mạnh Viên, cô là người đầu tiên cũng là người duy nhất.

Kiều Nhi nghe anh nói vậy liền nở nụ cười gian xảo, cô đột nhiên đẩy anh ra, sắc mặt trở nên xa cách.

“Xin lỗi em không biết, đồ đó là của mấy cô tình nhân của anh.”

Giọng nói lạnh lùng của cô làm Mạnh Hùng lúng túng, anh vươn tay cầm tay của Kiều Nhi kéo cô vào lòng.

“Không...không phải của phụ nữ khác, những đồ đó là đích thân anh chuẩn bị cho em.”

Mạnh Hùng liền lúng túng giải thích, anh không muốn Kiều Nhi hiểu lầm.

Kiều Nhi nhìn vẻ lúng túng của anh, cô bật cười thành tiếng.

“Ha ha ha.”

“Đùa với anh thôi, em biết mà, những bộ quần áo đó điều là mới, còn là size của em.”

Mạnh Hùng nhìn thấy nụ cười trên mặt cô, anh mới bớt căng thẳng.

Đúng như câu.

“Tự lấy đá đập vào chân mình.”

Mạnh Hùng cùng Kiều Nhi đi ra ngoài.

Ở trong công ty Mạnh Hùng và Kiều Nhi luôn giữ khoảng cách, cô không thích nghe những tiếng gièm pha từ các nhân viên.

Vào đến nhà hàng Pháp Mạnh Hùng và Kiều Nhi mới có cử chỉ thân mật.

Mạnh Hùng gọi cho hai người món bò beefsteaks nổi tiến nhất tại đây.

Mạnh Hùng tỉ mỉ cắt miếng thịt bò trong đĩa của Kiều Nhi ra từng mảnh nhỏ, rồi mới đưa cho cô.

Kiều Nhi nhìn dáng vẻ chăm chú của anh, mà trong lòng cảm giác ngọt ngào.

Trong lúc hai người đang ăn vui vẻ, có một cô gái xinh đẹp, dáng người quyến rũ, cặp ngực to tròn, nhưng trên khuôn mặt cô ta luôn tỏa ra vẻ tự cao hống hách, không xem ai ra gì.

“Anh Hùng, anh và bạn đến đây dùng bữa sao?”

Vừa nói cô vừa kéo ghế ngồi sát bên cạnh Mạnh Hùng, tay cô tự nhiên mà choàng vào cánh tay của anh.

Tay Kiều Nhi đang dùng nĩa ghim miếng thịt bò liền dừng lại, vài giây sau cô mới dùng khăn tào nhã lau miệng của mình.

“Xin chào cô, tôi là luật sư riêng của Mạnh Tổng.”

Kiều Nhi vừa nói cô vừa lịch sự gật đầu chào cô ta.

Cô gái kia nghe Kiều Nhi nói vậy liền vui lên, cô còn tưởng Kiều Nhi là phụ nữ bên ngoài của Mạnh Hùng.

“Xin chào cô, tôi là Thẩm Gia Quyên, vợ sắp cưới của anh Hùng.”

Kiều Nhi nghe qua những lời Thẩm Gia Quyên vừa nói, trái tim của cô cảm giác đau đớn, từ trước tới giờ Kiều Nhi chưa từng có cảm giác khó chịu như bây giờ.

Nhưng trong phút chốc Kiều Nhi đã lấy lại tin thần, ánh mắt đau buồn của cô liền biến mất, thay vào đó là ánh mắt thờ ơ không quan tâm.

Tất cả cử chỉ của Kiều Nhi, đều lọt vào ánh mắt sắc bén của Mạnh Hùng.

Anh không ngờ Kiều Nhi lại có thể bình tĩnh như vậy.

“Rất vinh hạnh được biết cô.”

Kiều Nhi lịch sự nhìn Thẩm Gia Quyên nói.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 27: Kiều Nhi Ghen

Thẩm Gia Quyên cười ngọt ngào nhìn Mạnh Hùng nói.

“Ba mẹ hỏi em, chừng nào chúng ta về thành phố B thăm bọn họ.”

Mạnh Hùng nghe cô nói vậy, ánh mắt liền hiện lên tia chán ghét.

Anh dùng tay đẩy tay Thẩm Gia Quyên ra.

“Không biết.”

Mạnh Hùng nói một cách cộc lốc, ánh mắt anh vẫn luôn quan sát Kiều Nhi.

Chẳng lẽ trong lòng cô, Mạnh Hùng anh không quan trọng chút nào sao?

Sao cô lại có thể giữ được sự bình tĩnh như vậy, nếu đổi là những người phụ nữ khác, thì họ sẽ khóc lóc làm ầm ỹ lên.

Kiều Nhi nhìn Mạnh Hùng và Thẩm Gia Quyên cười duyên dáng nói.

“Xin lỗi, hai vị cứ tự nhiên, tôi còn bận chút việc, nên về công ty trước.”

Nói xong Kiều Nhi lịch sự đứng lên rời đi.

Thẩm Gia Quyên nghe Kiều Nhi nói vậy, cô tươi cười nói.

“Vậy hai chúng tôi không làm phiền cô.”

Hẹn gặp lại.”

Kiều Nhi vẫn giữ nét mặt tươi cười nhìn hai người, cô gật đầu một cái rồi xoay người bước đi.

Đi được hai bước sắc mặt Kiều Nhi liền trầm xuống.

Nét mặt tươi cười vừa rồi, liền trở thành vẻ mặt giận dữ.

Trong ánh mắt của Kiều Nhi liền hiện lên tia tức giận.

Chân mày cô bất giác cau lại, hai tay nắm chặt thành nắm đấm.

Mạnh Hùng nhìn thấy Kiều Nhi rời đi, anh đứng lên muốn đuổi theo cô.

Thẩm Gia Quyên thấy vậy liền nắm tay anh, nói với giọng quyến rũ.

“Bác Mạnh nói với em, tháng 12 chúng ta sẽ trở về thành phố S làm đám cưới.”

Mạnh Hùng nghe cô nói vậy anh liền nổi giận.

Mạnh Hùng xô Thẩm Gia Quyên ra một bên, nói với giọng lạnh lùng.

“Tôi sẽ không bao giờ cưới cô, về nói với lão già đó, muốn cưới thì tự mình ông ta cưới đi.”

Nói xong Mạnh Hùng hung hăng rời khỏi nhà hàng.

Thẩm Gia Quyên đau buồn ngồi xuống ghế, cô biết anh không có tình cảm với cô.

Nhưng anh cũng không cần, nói chuyện một cách tàn nhẫn như vậy.

Trong góc khuất Mạnh Khang đã nhìn thấy tất cả, cặp mắt nham hiểm của anh nhìn Thẩm Gia Quyên đầy hứng thú.

Mạnh Khang đi đến ngồi xuống bên cạnh Thẩm Gia Quyên.

“Thẩm tiểu thư, tôi là Mạnh Khang.

Tôi thấy Thẩm tiểu thư bị hai người bọn họ qua mặt, trong lòng tôi rất bực bội.

Theo tôi được biết thì Kiều luật sư là tình nhân của Mạnh Hùng.”

Nói đến đây anh dừng lại, ánh mắt sắc bén quan sát Thẩm Gia Quyên.

Quả như trong dự liệu của anh, Thẩm Gia Quyên vừa nghe xong, sắc mặt liền hiện lên vẻ độc ác.

Tay cô bất giác bóp chặt cái khăn trong tay.

Cô nhìn Mạnh Khang nói với giọng nghi ngờ.

“Sao anh phải, nói cho tôi biết.”

Mạnh Khang cười nhìn Thẩm Gia Quyên nói.

“Vì Kiều Nhi là người con gái tôi yêu, tôi muốn đoạt cô ấy lại, từ tay của Mạnh Hùng.”

“Được tôi sẽ làm cho hai người bọn họ, sống không có ngày được yên.”

Nói xong Thẩm Gia Quyên đứng lên rời khỏi nhà hàng.

Mạnh Khang ngồi nhìn bóng lưng của Thẩm Gia Quyên rời đi, trong lòng thâm nghĩ.

“Thêm một kẻ ngu xuẩn, giúp anh đối phó với Mạnh Hùng.

Kiều Nhi ra khỏi nhà hàng, cô muốn bình tĩnh lại, nên không đi taxi về công ty, mà một mình đi lang thang trên phố.

Về đến công ty vừa bước vào cửa chính, Kiều Nhi nhìn thấy Mạnh Hùng đang ngồi ủ rũ trên sofa ở đại sảnh.

Những người nhân viên, đi qua đi lại lén nhìn anh bằng ánh mắt tò mò.

Họ không biết ngọn gió nào lại thổi Mạnh Tổng đến đây.

Thường thì khi anh về đến công ty, liền lên phòng làm việc của mình ngay lập tức.

Mấy cô nhân viên muốn nhìn anh thêm một chút, cũng không có cơ hội.

Nhìn thấy Kiều Nhi, Mạnh Hùng liền vội đi cảm giác bất an.

Cả đoạn đường lái xe về công ty, trong lòng anh cứ bồn chồn lo lắng.

Khi về đến công ty anh biết Kiều Nhi chưa về, trong lòng anh liền hiện lên sự bất an, không biết cô có xảy ra chuyện gì không.

Mạnh Hùng không để ý đến tác phong thường ngày của mình.

Anh nhanh nhẹn bước tới cầm lấy tay của Kiều Nhi.

Các nhân viên có mặt điều kinh ngạc, từ trước tới giờ Mạnh Tổng không bao giờ, tiếp xúc thân mật với phụ nữ trong giờ làm việc.

Hướng hồ gì đây là công ty.

Kiều Nhi chán ghét vẩy tay mình ra khỏi tay của anh nói.

“Mạnh Tổng, đây là công ty.”

Nói xong Kiều Nhi đi đến thang máy, Mạnh Hùng vội bước theo cô, anh biết Kiều Nhi đang rất tức giận.

“Đình.....”

Cửa thang máy mở ra Kiều Nhi vội vàng bước vào trong, liền ấn nút đóng cửa.

Tay Mạnh Hùng chặn lại cửa thang máy, anh bước vào trong.

Kiều Nhi không nói gì, cô giữ thái độ lãnh đạm đối với anh.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 28: Oan Gia

Đột nhiên Mạnh Hùng bấm nút cho thang máy dừng lại.

Kiều Nhi nhìn anh bằng ánh mắt tức giận, giờ phút này người mà cô không muốn gặp mặt nhất chính là anh.

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi nói bằng giọng bất lực.

“Anh và cô ta không có gì.

Cũng giống như em, chúng tôi là được hai bên gia đình phối hôn.”

Kiều Nhi không nói gì, cô vẫn đứng đó, không có phản ứng với lời nói của Mạnh Hùng.

Trong lòng Mạnh Hùng cảm thấy khó chịu, anh ghét nhất là thái độ thờ ơ này của cô.

Mạnh Hùng vươn tay nắm lấy tay của Kiều Nhi nói.

“Kiều Nhi, tin anh đi.

Anh và cô ta không có gì.”

Lần đầu tiên trong đời, Mạnh Hùng anh phải giải thích với phụ nữ, còn là một người vô cùng khó đối phó.

Kiều Nhi không quan tâm, cô nhìn anh nói.

“Mạnh Tổng, ngài nói xong chưa.

Tôi đã trễ giờ làm việc, xin ngài mở cửa ra.”

Lúc này Mạnh Hùng đã không còn sự kiên nhẫn nữa, anh áp người mình sát vào người của Kiều Nhi.

Thân thể Kiều Nhi vì hành động đột ngột này của anh mà bị ép sát vào bức tường phía sau.

Kiều Nhi dùng tay đánh lên ngực của Mạnh Hùng.

Anh nhìn cô đang trong cơn giận dữ, Mạnh Hùng không có phản ứng gì, anh đứng im để cô trút giận.

Sau một hồi lâu Kiều Nhi mệt mỏi, cô ngược mặt lên nhìn anh nói.

“Mạnh Hùng đáng chết, sao anh cứ bắt nạt người ta.”

Mạnh Hùng nhìn hành động trẻ con này của cô mà bật cười.

“Ha ha ha ha”

Kiều Nhi thấy sắc mặt tươi cười của anh, trong lòng càng thêm tức giận.

Kiều Nhi thầm nghĩ.

“Được, anh dám cười cô!

Nếu cô mà không cho anh chịu khổ một chút, thì cô sẽ không phải là Kiều Nhi.”

Kiều Nhi liền trầm mặt xuống làm ra vẻ vô cùng phẫn nộ.

Cô dùng hết sức đẩy Mạnh Hùng ra, nhìn anh bằng ánh mắt chán ghét nói.

“Mạnh Tổng, ngài tự trọng một chút.

Bây giờ tôi là luật sư của ngài, nhưng bất cứ lúc nào tôi cũng có thể từ chức.”

Mạnh Hùng nhìn thấy ánh mắt chán ghét này của Kiều Nhi, trong lòng anh cảm giác bối rối.

Vừa nói xong Kiều Nhi nhìn Mạnh Hùng chằm chằm, ý bảo anh mở cửa ra.

Mạnh Hùng dùng tay lay lay cánh tay Kiều Nhi, như một đứa trẻ đang nhõng nhẽo.

Kiều Nhi muốn cười nhưng cố làm ra bộ mặt nghiêm túc nói.

“Anh mở cửa hay không?”

Giọng nói cộc lốc của cô làm Mạnh Hùng cảm thấy bất lực, anh đành phải mở cửa thang máy ra. Cửa thang máy vừa được mở ra, sắc mặt Mạnh Hùng liền thay đổi, vẻ nghiêm chỉnh liền hiện ra trên khuôn mặt anh.

Cô thư ký của Mạnh Hùng, Sue vừa thấy hai người liền đứng lên cung kính chào hỏi.

“Mạnh Tổng, Kiều luật sư.”

Kiều Nhi không nói gì, với nét mặt hằm hằm cô đi thẳng vào phòng làm việc của mình.

Mạnh Hùng không biết phải làm sao, trong việc dỗ ngọt phụ nữ, anh hoàng toàn không có kinh nghiệm.

Mạnh Hùng bực bội đi thẳng vào phòng làm việc của mình.

Anh ngồi vào ghế sau bàn làm việc, tâm trạng bực bội cầm sắp văn kiện trên bàn lên xem.

Nhưng không biết vì sao, không một chữ nào lọt vào trong đầu của anh.

“Cóc cóc cóc..”

Tiếng gõ cửa vang lên.

“Vào đi.”

Mạnh Hùng lên tiếng với giọng đầy phiền não.

Trần Siêu bước vào, trên tay anh cầm một ly cafe đưa cho Mạnh Hùng.

“Chủ nhân, máy bay đã chuẩn bị xong.”

Nghe Trần Siêu nói vậy Mạnh Hùng liền nghĩ ra một cách.

Anh sẽ diện cố vì công việc, bắt buộc Kiều Nhi ở bên cạnh anh.

Mạnh Hùng vui vẻ uống một ngụm cafe nói.

“Được cậu thông báo cho Kiều luật sư, chuẩn bị ngày mai khởi hành.”

“Dạ thuộc hạ đi ngay.”

Nói xong Trần Siêu đi ra ngoài.

Vừa đi thì có một cô gái, gấp gáp chạy tới xông thẳng vào người anh.

Văn kiện trên tay Trần Siêu điều rơi xuống mặt đất.

Anh nhìn cô bằng cặp mắt chán ghét nói.

“Cô đi đường không đem theo mắt sao.”

Cô gái kia tức giận với lời nói bất lịch sự của Trần Siêu.

Cô khom người nhặt lên những phần văn kiện dưới mặt đất đưa cho anh nói.

“Tôi vì có chuyện gấp nên mới đụng vào anh, làm gì mà mặt mày như bị quỷ ám vậy.”

Lời nói mỉa mai của cô làm Trần Siêu càng thêm tức giận, anh vừa định nói trả, thì cô gái kia như một ngọn gió, xẹt một cái là biến mất trước mặt anh.

Trần Siêu lắc đầu, trong lòng thầm nghĩ,

“Phụ nữ gì chẳng dịu dàng chút nào.”

Đi vào phòng làm việc của Kiều Nhi, Trần Siêu cung kính nói.

“Kiều luật sư, sáng ngày mai chúng ta bay qua New York.

Ngân hàng của chúng ta đã bị vướng vào một vụ kiện.

Đây là tất cả tài liệu mà cô cần.”

Nói xong anh đặt sấp tài liệu trong tay xuống bàn làm việc của Kiều Nhi.

Kiều Nhi cầm phần văn kiện lên xem, rồi nói.

“Được cảm ơn anh.”

“Không có gì.”

Nói xong Trần Siêu xoay người đi ra ngoài, vừa đi đến cửa, anh chợt nhớ đến điều gì, liền xoay người lại nói với Kiều Nhi.

“Kiều luật sư, hôm nay có người đến phỏng vấn làm trợ lý của chị,

chị có muốn đi xem cùng tôi không?”

Kiều Nhi nhìn anh khó hiểu nói.

“Không phải tôi đã có Minh Nguyệt là trợ lý rồi sao?”

Sao lại tìm thêm một người nữa?”

Trần Siêu nhìn Kiều Nhi cười nói.

“Mạnh Tổng sợ chị vất vả, nên tìm thêm một người để giúp chị một tay.”

Kiều Nhi nghe anh nói vậy, trong lòng chợt hiện lên sự ấm áp.

Cô nhìn Trần Siêu cười gật đầu.

“Được!

Vậy thì cùng đi.”

Vào đến phòng phỏng vấn, Kiều Nhi nhìn thấy một cô gái với khuôn mặt xinh đẹp, dáng người cao với mái tóc dài quăn lộn.

Cặp mắt Kiều Nhi liền tỏa sáng.

Trần Siêu nhìn thấy cô gái kia, sắc mặt tươi cười vừa rồi của anh, liền biến thành sắc mặt đờ đẫn.

Vẻ mặt u ám cùng với ánh mắt chán ghét, hiện rõ trên khuôn mặt đẹp trai của anh.

Thiết Sang Sang nhìn thấy Trần Siêu, liền quay mặt qua chỗ khác.

Cô dùng tay che mặt của mình lại, trong lòng thầm nghĩ.

“Sao mình lại xui xẻo như vậy, đúng là oan gia, đi đâu cũng gặp mặt.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 29: Trần Siêu Và Thiết Sang Sang

Trần Siêu thấy hành động lén lút này của cô ta, trong lòng muốn cười nhưng vẫn giữ thái độ nghiêm khắc nói.

“Chào cô Thiết, tôi là Trần Siêu trợ lý đặc biệt của Mạnh Tổng.

Hôm nay tôi là người phụ trách phỏng vấn cô.”

Vừa nghe Trần Siêu nói vậy trong lòng Thiết Sang Sang trầm nghĩ.

“Tiêu rồi, tiêu rồi.

Lần này bị lộ 100% luôn, nhìn vào là biết ngay anh ta là một người nhỏ mọn, nhất định sẽ lấy việc công trả thù riêng.”

Thật đúng như Thiết Sang Sang đã nghĩ, trong cả quá trình phỏng vấn, Trần Siêu luôn đặt ra những câu hỏi khó khăn.

Kiều Nhi đứng ngoài cửa không vào, cô muốn xem cô gái này ra sao.

Quả thật không làm Kiêu Nhi thất vọng.

Miệng lưỡi của Thiết Sang Sang vô cùng lạnh lợi, lời nói sắc bén làm Trần Siêu điên cả đầu.

Câu cuối cùng Trần Siêu hỏi cô ta là,

“Tại sao cô lại muốn, vào tập đoàn Tân Mạnh Thị để làm luật sư.”

“Tôi nghe nói Kiều luật sư đã đến làm việc tại tập đoàn Tân Mạnh Thị, nên tôi mới đến xin việc.

Nếu không phải vì Kiều luật sư, anh có mời tôi, tôi cũng không thèm.”

Trần Siêu nghe Thiết Sang Sang nói vậy trong lòng tức giận, cô gái này là ai mà hống hách như vậy.

“Cô đến xin việc mà ăn nói như vậy, chắc tôi nghĩ cô cũng không cần công việc này.”

Thiết Sang Sang nghe anh nói, trong lòng liền tức giận.

“Xin lỗi Chú, tôi là người luôn nói chuyện ngay thẳng, nếu tôi có đả tặc gì với chú, xin chú bỏ qua cho.”

Từ chú cứ lập đi lập lại trong miệng của Thiết Sang Sang, làm Trần Siêu vô cùng phần nộ, tròn lòng thầm nghĩ.

Bộ mình già lắm sao mà cô ta lại kêu mình bằng chú.

Trần Siêu nhìn vào thông tin lý lịch của Thiết Sang Sang.

Cô năm nay 21 tuổi, anh chỉ lớn hơn cô 6 tuổi mà thôi.

“Cô gọi ai là Chú, tôi đâu có già như vậy.”

Trần Siêu nói một cách cộc lốc.

Thiết Sang Sang nhìn thấy vẻ mặt tức giận của Trần Siêu trong lòng cô vui vẻ, không biết vì sao cô lại có hứng thú trêu chọc anh như vậy.

“Anh đã lớn tuổi như vậy, tôi không gọi là chú, thì tôi phải gọi là gì?”

Trần Siêu giận dữ, anh quăng sấp hồ sơ của Thiết Sang Sang lên bàn.

“Cô Thiết, chúng ta phỏng vấn đến đây thôi, bây giờ cô hãy về chờ thông báo.”

Trần Siêu không muốn nói chuyện với Thiết Sang Sang nữa, anh ghét nhất là mấy cô gái ngang ngược, bướng bỉnh như Thiết Sang Sang.

Kiều Nhi nhìn thấy tình hình không tốt liền bước vào nói.

“Chào cô Thiết, tôi là Kiều luật sư.”

Thiết Sang Sang vừa nghe đến tên Kiều luật sư, cặp mắt liền tỏa sáng.

Kiều Nhi là thần tượng của cô.

Thiết Sang Sang nhìn qua, liền nhìn thấy Kiều Nhi.

Cô đứng lên nói với giọng đầy kinh ngạc.

“Là chị, chị là Kiều luật sư?”

Em đã nghe danh của chị từ lâu.”

Kiều Nhi nhìn thấy nét mặt phấn khởi của cô ta, trong lòng vui vẻ.

“Em đi làm liền được không?”

Ngày mai chị phải bay qua New York, nhưng trợ lý của chị có việc không đi cùng, em đi với chị được không?”

Thiết Sang Sang nghe Kiều Nhi nói vậy trong lòng vui mừng, cô đứng lên chạy đến bên cạnh Kiều Nhi nói.

“Được, đương nhiên là được rồi.”

Trần Siêu nghe vậy anh liền lên tiếng.

“Kiều luật sư, chúng ta còn vài người cần phải phỏng vấn nữa.”

Kiều Nhi nhìn Trần Siêu, cô biết Trần Siêu không thích Thiết Sang Sang, nhưng biết làm sao bây giờ.

Cô lại rất thích cô gái này.

“Trần Siêu, anh cho người thông báo, hủy bỏ các buổi phỏng vấn kia đi.”

Trần Siêu thấy nét mặt kiên quyết của Kiều Nhi, cuối cùng anh cũng phải làm theo.

Sau giờ tan tầm Mạnh Hùng đứng dưới bãi đậu xe chờ Kiều Nhi.

Đã 2 tiếng trôi qua mà anh không thấy Kiều Nhi đâu cả.

Anh không biết vì sao mình lại như vậy, từ trước tới giờ anh chưa bao giờ chờ bất cứ một ai, huống hồ chi còn là phụ nữ.

“Dinh.....”

Cửa thang máy được mở ra, Kiều Nhi và Thiết Sang Sang cùng nhau rời khỏi thang máy.

Hôm nay vì xem xét lại hồ sơ về vụ kiện bên New York, nên cô và Thiết Sang Sang phải tăng ca.

Từ xa Kiều Nhi đã nhìn thấy Mạnh Hùng, anh tao nhã đứng hai tay đút vào túi quần, lưng dựa vào cửa xe.

Kiều Nhi biết anh đang chờ cô, Kiều Nhi cố tình làm ra vẻ mặt lạnh nhạt, đi ngang qua anh mà không thèm ngó anh một cái.

Mạnh Hùng trong lòng tức giận, anh đã ở đây chờ cô suốt hai tiếng đồng hồ, vậy mà bây giờ cô lại xem anh như là không khí.

“Kiều luật sư, tôi có chuyện cần nói với cô.”

Mạnh Hùng nhì Kiều Nhi nói với giọng nghiêm túc.

Thiết Sang Sang đang đứng bên cạnh Kiều Nhi, nhìn thấy nét mặt muốn giết người của Mạnh Hùng mà nổi da gà.

“VẬY em về trước mai gặp lại.”

Nói xong Thiết Sang Sang như mũi tên, phóng thẳng đi ra ngoài.

“Mạnh Tổng, ngài có việc gì cứ nói.”

Kiều Nhi lãnh đạm nói.

Mạnh Hùng vươn tay nắm lấy tay Kiều Nhi nói.

“Em đừng giận, anh không có gì với cô ta, thật mà.”

Lời nói nhỏ nhẹ cùng nét mặt chán nản của anh làm Kiều Nhi xiêu lòng.

“Thật không!

Anh và Thẩm Gia Quyên chưa từng xảy ra quan hệ?”

Kiều Nhi nhìn vào mắt Mạnh Hùng hỏi.

“Chưa từng.”

Mạnh Hùng với giọng khẩn định, anh nói xong liền kéo Kiều Nhi vào lòng mình.

Mùi hương trên người Kiều Nhi làm Mạnh Hùng lưu luyến không muốn buông cô ra.

Kiều Nhi ngược mặt lên nhìn anh,

“Cả đời này, anh không được gạt em.

Nếu em mà biết được, em sẽ biến mất không để anh tìm thấy được em nữa đâu.”

Mạnh Hùng bất giác ôm Kiều Nhi chặt hơn, giống như nếu anh mà thả lỏng một chút, cô sẽ liền biến mất khỏi vòng tay của anh.

Mạnh Hùng không muốn suy nghĩ, nếu Kiều Nhi quả thật không còn ở bên cạnh anh.

Cuộc sống của anh sẽ ra sao.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 30: Kim Chấn Huy

Ngày hôm sau Mạnh Hùng ôm Kiều Nhi, bước vào chiếc máy bay riêng của anh bay qua New York.

Thiết Sang Sang thì đi phía sau cùng Trần Siêu.

Anh bực bội nhìn cô, tay thì cầm bóp, tay thì đẩy một cái va ly thật to.

“Cô đi công tác hay đi nghỉ mát vậy?”

Sao mà đem nhiều hành lý quá.”

Trần Siêu nói với giọng bực bội.

“Kệ tôi, tôi có mượn anh xách đâu mà anh lại phàn nàn.

Đàn ông gì mà thật là nhỏ mọn, cứ kiếm chuyện với người ta hoài.”

Thiết Sang Sang tức giận nói với Trần Siêu.

“Cô..... Cô nói ai là nhỏ mọn?”

“Nói anh chứ nói ai.”

Nói dứt lời Thiết Sang Sang cầm hành lý chạy thật nhanh về phía trước, để lại Trần Siêu với một bụng đầy tức giận.

Vừa đến New York Kiều Nhi không chịu về khách sạn, cô muốn cùng Mạnh Hùng trực tiếp đến ngân hàng Tân Mạnh Thị, để gặp tổng giám đốc chi nhánh.

Trần Siêu và Thiết Sang Sang, đem hành lý về khách sạn trước rồi mới tới sau.

Mạnh Hùng và Kiều Nhi được 2 tên vệ sĩ hộ tống vào ngân hàng.

Thuộc hạ của Mạnh Hùng bắt được tin, James đã cho thủ hạ theo dõi anh, chờ có dịp là ra tay ám sát anh ngay.

Việc này đối với Mạnh Hùng là chuyện nhỏ, nhưng bây giờ Kiều Nhi đang ở bên cạnh anh.

Anh không muốn cô bị chút tổn thương gì.

Vào đến tập đoàn Tân Mạnh Thị, tổng giám đốc ngân hàng đích thân đứng ở đại sảnh, chào đón Mạnh Hùng và Kiều Nhi.

Kiều Nhi nhìn thấy tổng giám đốc ngân hàng, Kim Chấn Huy mà trong lòng kinh ngạc.

Anh là một người thanh niên trẻ, khoảng chừng 24 tới 25 tuổi.

Dáng người cao lớn, khuôn mặt đẹp trai.

Nếu nói Mạnh Hùng là một người đàn ông hấp dẫn, sự chững chạc, phong thái thanh nhã cùng với vẻ oai nghiêm của anh, làm anh càng thêm quyến rũ.

Thì Kim Chấn Huy lại là đối nghịch, anh đẹp trai với nét mặt trẻ con, trên khuôn mặt luôn hiện lên nụ cười cùng với dáng người nho nhã nhìn vào thật thu hút.

“Chào Mạnh Tổng, Kiều luật sư.”

Kim Chấn Huy cung kính chào hai người.

Mạnh Hùng không nói gì, anh chỉ gật đầu một cái rồi đi thẳng vào bên trong.

Mạnh Hùng và Kiều Nhi vừa bước vào thang máy, mấy người nhân viên liền bàn tán xôn xao.

“Có chuyện gì mà Mạnh Tổng lại đích thân đến đây?”

Còn cô gái xinh đẹp bên cạnh Mạnh Tổng lại là ai?”

Đề tài này trong phút chốc đã truyền đến các bộ phận khác nhau trong công ty.

Có người thì nói Kiều Nhi là thư ký riêng của Mạnh Hùng, có người thì nói cô là tình nhân của anh ta.

Tóm lại những gì có thể nghĩ ra họ đều nói hết. Kim Chấn Huy đưa Mạnh Hùng và Kiều Nhi vào phòng Tổng tài.

Mạnh Hùng nghiêm chỉnh ngồi vào ghế sau bàn làm việc của mình.

Anh cầm tập tài liệu lên xem, chân mày Mạnh Hùng bắt giắc cau lại.

Kiều Nhi, Kim Chấn Huy và 4 vị giám đốc của các bộ phận quan trọng của công ty, đều nghiêm nghị đứng trước mặt Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng đọc xong phần văn kiện, anh tức giận quăng xuống bàn.

“Các người làm ăn như thế nào, mà tài liệu mật của công ty, lại bị người ngoài lấy cắp một cách dễ dàng như vậy.”

Giám đốc bộ phận tư liệu, trán đổ đầy mồ hôi.

Ông nhìn Mạnh Hùng bằng nét mặt rụt rè nói.

“Mạnh Tổng, chúng tôi đã dùng phần mềm phòng trộm do Trần trợ lý đưa.

Từ trước tới giờ điều phòng chống hacker rất tốt, nhưng không biết họ dùng cách gì mà có được tư liệu đó.”

Mạnh Hùng không nhìn ông ta, ánh mắt sắc bén nhìn thẳng vào người của Kim Chấn Huy chờ anh giải thích.

“Đội điều tra thương nghiệp nói có người nặc danh, gửi cho họ phần tài liệu này.”

Kim Chấn Huy nhìn Mạnh Hùng nói.

Kiều Nhi cầm lấy phần văn kiện lên xem.

Trong đây là tài liệu chuyển tiền của công ty, trong suốt mấy năm qua liên tục có những cuộc giao dịch không rõ lai lịch.

Mỗi cuộc giao dịch lên đến hàng trăm triệu, được chuyển vào mấy tài khoản nặc danh khác nhau, ở ngân hàng Thụy Sĩ.

Kiều Nhi nhìn vào phần văn kiện, chân mày cô bất giác cau lại.

Cô nhìn Kim Chấn Huy bằng ánh mắt nghi ngờ nói.

“Tại sao ngân hàng của chúng ta, lại có những cuộc giao dịch không rõ lai lịch như thế này?”

Kim Chấn Huy nghe Kiều Nhi hỏi vậy, anh không biết phải nói sao.

Trong công ty chỉ có anh mới được Mạnh Hùng tin tưởng,

Mạnh Hùng giao cho anh quản lý cả chi nhánh bên New York này.

Ngoài Mạnh Hùng, Trần Siêu, Ngô Đức và anh, không ai biết lai lịch thật sự của những số tiền này.

Trong ánh mắt của Kim Chấn Huy hiện lên sự do dự.

Mạnh Hùng thấy vậy anh vẫy tay ra hiệu, bảo họ lui ra ngoài.

Cửa văn phòng vừa khép lại, Mạnh Hùng vươn tay kéo Kiều Nhi ngồi lên đùi của mình.

Anh choàng tay qua ôm eo cô, đặt cằm mình lên vai Kiều Nhi.

Anh thầm nghĩ, sao anh lại nảy sinh ra thói quen này, mỗi khi tâm tình anh bất ổn, hay trong lòng có phiền não anh liền muốn ôm cô vào lòng.

Thân thể mềm mại của cô, cùng với mùi hương quen thuộc làm tâm trí của anh bình tĩnh và ổn định hơn.

Thói quen là một điều rất đáng sợ, một khi cô không ở bên cạnh anh, tâm tình anh liền trở nên bất ổn.

Kiều Nhi biết anh đang phiền não, nên cứ ngồi yên trên đùi anh không động đậy.

Mạnh Hùng trấn tĩnh lại tin thần, anh chỉ vào tư liệu trên bàn nói.

“Những tài khoản này toàn bộ là của anh,

Tất cả số tiền mà Bang Bạch Hồ kiếm được nhờ vào buồng bán vũ khí, đều được chuyển vào những tài khoản này.”

Kiều Nhi nhìn vào con số giao dịch, trong phần văn kiện mà kinh ngạc.

Cô không ngờ buồng bán vũ khí mà có thể kiếm được nhiều tiền như vậy.

“Anh có cách gì để giải quyết chưa?”

Theo em được biết, cảnh sát sẽ bắt đầu điều tra về nguồn gốc của những tài khoản này, em sợ họ sớm muộn gì cũng sẽ điều tra ra anh.”

Mạnh Hùng nghe Kiều Nhi nói vậy, trong lòng anh cũng có suy nghĩ giống cô.

Nhưng bây giờ anh vẫn chưa nghĩ ra cách gì để giải quyết.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 31: Lôi Lạc Thiên Và Trình Lam Gặp Mặt

Sau giờ làm việc Mạnh Hùng có hẹn với Lôi Lạc Thiên, Nam Liệt và Trần Hạo tại bar Night Angel.

Anh muốn Kiều Nhi cùng đi,

Nhưng Kiều Nhi nói cô bận việc nên không đi được, trong lòng Mạnh Hùng hơi thất vọng.

Đây là lần đầu tiên Mạnh Hùng chủ động, muốn giới thiệu người phụ nữ của mình, cho đám bạn thân chí cốt của anh.

Tại Bar Night Angel tiếng nhạc ồn ào náo nhiệt với ánh đèn mờ ảo.

Những đôi nam nữ đang điên cuồng với điệu nhạc trên sàn nhảy.

Mạnh Hùng dáng người cao lớn, khuôn mặt anh tuấn, trên người mặc âu phục màu đen của thương hiệu Gucci, nhìn vào thật thần bí và mê người.

Anh cùng Trần Siêu oai phong bước vào trong.

Tất cả ánh mắt đều dồn hết lên người anh.

Mạnh Hùng nhìn theo ánh mắt nhân viên phục vụ, anh nhìn thấy ba người bạn thân, đang ngồi trò chuyện trong một góc khuất.

Mạnh Hùng đi tới anh tao nhã ngồi xuống bên cạnh Trần Hạo.

“Sao lại tới trễ như vậy?”

Nam Liệt cầm ly rượu uống một ngụm nhìn Mạnh Hùng nói.

Mạnh Hùng khom người nhận lấy ly rượu Trần Hạo đưa cho anh.

Anh cười miễn cưỡng nói.

“Sáng hôm nay vừa mới bay qua, công ty có chút chuyện rắc rối nên mới tới trễ.”

Lôi Lạc Thiên nhìn thấy trên mặt Mạnh Hùng, hiện ra rõ nỗi phiền muộn, anh nghiêm túc nói.

“Cậu cần tôi giúp gì không?”

Mạnh Hùng không nói gì, anh hớp một miếng rượu rồi lắc đầu.

“Thiên, ít khi cậu có hứng thú đến nơi này, nào mình cạn một ly.”

Trần Hạo lên tiếng.

Bốn người điều đưa ly lên làm động tác cạn ly.

Trong lúc uống rượu Mạnh Hùng nhìn thấy ánh mắt của Lôi Lạc Thiên, hiện lên sự hiếu kỳ.

Mạnh Hùng nhìn theo ánh mắt của Lôi Lạc Thiên, anh nhìn thấy một cô gái đang ngồi ở quầy bar.

Cô gái kia dáng người duyên dáng mảnh mai, có khuôn mặt trái xoan.

Làn da trắng mịn với đôi chân thon dài.

Tóc màu hạt dẻ để dài đến thắt lưng.

Nhìn thấy Trình Lam, Mạnh Hùng liền nghĩ đến Kiều Nhi.

Lần đầu tiên anh gặp Kiều Nhi cũng ở trong hoàn cảnh như bây giờ.

Trong lòng anh không biết vì sao lại cảm giác bồn chồn nao núng.

Một cảm giác nhớ nhung chưa từng có.

Trò chuyện thêm một chút, Mạnh Hùng diện cố bản chuyện liền rời đi.

Anh muốn được gặp Kiều Nhi nay lập tức.

Về đến khách sạn The Palm của Trần Hạo, Mạnh Hùng và Trần Siêu đi thẳng đến phòng VIP 5604 của Kiều Nhi và Thiết Sang Sang.

Mạnh Hùng muốn Kiều Nhi ở cùng phòng với anh nhưng Kiều Nhi nói.

“Đang đi công tác em không muốn ở cùng phòng với anh.

Em không muốn có người nói gièm pha.”

Mạnh Hùng đành phải nghe theo lời của cô.

Tất cả khách sạn The Palm trên toàn thế giới, Trần Hạo điều để dành cho mỗi người bọn họ một căn phòng VIP riêng.

Mạnh Hùng là căn VIP 5600, Lôi Lạc Thiên là căn VIP 5601, Nam Liệt là căn VIP 5602 còn Trần Hạo thì là VIP 5603.

Đi đến đâu thì đó cũng là số phòng của họ. Vừa đến phòng Mạnh Hùng trong lòng hứng hởi, anh muốn nhìn thấy được Kiều Nhi ngay.

Trần Siêu gõ cửa phòng.

“Cóc cóc cóc”

Chứng cứ trong tay anh đã được sát thực là thật, cấp trên rất coi trọng vụ án ngân hàng Tân Mạnh Thị này.

Nên đã đưa lệnh xuống, bảo bọn anh phải nghiêm túc điều tra.

Anh vừa bắt được tin, ông chủ lớn của họ vừa bay đến đây.

Ngày mai anh sẽ cùng đám thuộc hạ đến tập đoàn Tân Mạnh Thị, câu lưu Mạnh Hùng về để điều tra.”

Kiều Nhi hớp một ngụm rượu nhìn anh cười, vừa nghĩ đến Mạnh Hùng trên mặt Kiều Nhi liền hiện lên nụ cười ngọt ngào.

“Anh ta là người đàn ông của em.”

Lời nói thật lòng của Kiều Nhi làm Paul Anderson kinh ngạc, từ trước đến giờ Kiều Nhi chưa từng công nhận bất kỳ người đàn ông nào.

Dù cho Paul Anderson có tốn bao nhiêu công sức để theo đuổi Kiều Nhi, cô cũng từ chối.

Kiều Nhi nói xong cô nhìn lên đồng hồ trên tay mình.

Đã là 10 giờ tối, trong lòng Kiều Nhi thầm nghĩ chắc Mạnh Hùng cũng đã về.

Không biết vì sao, vào giờ phút này cô lại muốn gặp mặt anh vô cùng.

“Tối rồi, em còn bận chuyện, lần sau chúng ta nói chuyện tiếp.”

Nói xong Paul Anderson và Kiều Nhi điều đứng lên, không biết vì sao trong lòng Kiều Nhi lại cảm giác khó chịu.

Cô cảm giác bị chống mặt, thân thể không còn sức lực, trong người có làn hơi nóng chạy khắp nơi.

Bất thình lình Kiều Nhi ngã về phía sau.

Kiều Nhi nghĩ mình không thể chỉ vì vài giọt rượu này mà say, từ lượng của cô vô cùng tốt.

Paul Anderson thấy Kiều Nhi sấp ngã liền xông tới ôm Kiều Nhi vào lòng.

“Em có sao không?”

“Mạnh Hùng, em muốn anh.”

Kiều Nhi kề sát vào tai anh mà thì thầm, Mạnh Hùng nghe Kiều Nhi nói vậy trong lòng hiện lên vẻ thỏa mãn.

Hai từ Mạnh Hùng thốt ra từ miệng cô sao nghe ngọt ngào như vậy.

Mạnh Hùng vén quần lót của Kiều Nhi qua một bên, anh đưa vật nam tính của mình vào trong vùng đất bí mật của Kiều Nhi.

Và tại sao cô lại phải hãm hại Mạnh Khang.

Anh nghe tin Mạnh Hùng đã cho thủ hạ của mình, lặc tung cả cái thành phố New York lên để tìm em.”

Cô không biết mối quan hệ bên trong của Mạnh Hùng và Kiều Nhi, nên không nói cho Kiều Nhi biết Thẩm Gia Quyên vừa mới đi lên gặp Mạnh Hùng.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 46: Thẩm Gia Quyên Giở Trò

“Để tôi đưa chị đi.”

Trần Siêu cung kính nói với Kiều Nhi.

Trần Siêu rất tôn trọng Kiều Nhi, vì anh biết Kiều Nhi là một người, rất tài giỏi và cũng là người duy nhất mà Mạnh Hùng yêu.

“Không cần, tự tôi đi được.”

Kiều Nhi muốn giải quyết chuyện riêng với Mạnh Hùng, cô không muốn có sự hiện diện của người khác.

Trần Siêu không biết Thẩm Gia Quyên vừa mới đến, nếu không anh sẽ kéo dài thời gian, để thông báo cho Mạnh Hùng hay.

“Được vậy chị cứ lên đi, Mạnh Tổng vừa mới từ tập đoàn Lôi Thị về.”

Kiều Nhi gật đầu, cảm ơn Trần Siêu một cách lịch sự, rồi đi thẳng vào trong thang máy.

Tất cả tập đoàn Tân Mạnh Thị đều được thiết kế giống y như nhau, nên Kiều Nhi đã quen thuộc với chỗ này.

Cô đi ra khỏi thang máy, liền nhìn thấy cô thư ký riêng của Mạnh Hùng.

Những giọt nước chưa được lau khô, nhỏ từng giọt xuống lòng ngực rắn chắc của anh, làm Thẩm Gia Quyên nhìn thấy mà say mê.

Cặp mắt của Thẩm Gia Quyên không thể rời khỏi người của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng nhìn thấy Thẩm Gia Quyên, trần truồng đứng trước mặt mình, trong lòng anh không hề có cảm giác hứng thú.

Hiện giờ ngoại trừ Kiều Nhi ra, không một ai có thể khơi dậy được dục vọng trong lòng anh.

“Anh Hùng, người ta rất nhớ anh.

Dù sao chúng ta cũng sẽ trở thành vợ chồng.”

Vừa nói Thẩm Gia Quyên vừa bước tới gần Mạnh Hùng hơn.

Mạnh Hùng đứng trước mặt Thẩm Gia Quyên, lưng anh hướng về cửa ra vào.

Thẩm Gia Quyên kề sát khuôn mặt xinh đẹp của mình vào mặt của Mạnh Hùng, Cô thì thầm vào tai anh một cách quyến rũ.

“Anh Hùng, Em muốn anh.”

Mạnh Hùng cau mày, anh chán ghét thái độ dâm đảng này của Thẩm Gia Quyên.

Mạnh Hùng dùng ánh mắt khinh thường nhìn cô.

Anh dùng giọng chế giễu nói vào tai Thẩm Gia Quyên.

“Mạnh Hùng tôi, rất kén phụ nữ.”

Vừa nói anh vừa đẩy Thẩm Gia Quyên ra, Mạnh Hùng dùng tay chỉ vào người Thẩm Gia Quyên nói.

Gia đình Thẩm Gia Quyên dù có thể lực mạnh đến đâu ở thành phố B, thì cũng không thể nào sánh bằng gia thế của Mạnh gia.

Ba cô muốn dùng cuộc hôn nhân này để dựa vào thế lực của Mạnh Thị và Tân Mạnh Thị.

Huống hồ gì Thẩm gia đang có kế hoạch phát triển công ty ra nước ngoài, cần ngân hàng Tân Mạnh Thị của Mạnh Hùng cho vay một số vốn.

Nếu ba cô mà biết được vì sự nóng nảy nhất thời của cô, mà đã phá hủy kế hoạch bấy lâu của ông.

Ông nhất định sẽ đánh chết cô.

“Mạnh Hùng, anh đừng như vậy.

Em xin lỗi anh, từ nay về sau em sẽ không can thiệp vào chuyện riêng của anh nữa.

Anh đừng từ hôn.”

Thẩm Gia Quyên với sắc mặt lo lắng, chạy đến cầm lấy tay của Mạnh Hùng nói.

Mạnh Hùng không thích sự đụng chạm của Thẩm Gia Quyên, anh cau mày rồi xô Thẩm Gia Quyên ra, ánh mắt nguy hiểm của Mạnh Hùng nhìn chằm chằm vào Thẩm Gia Quyên.

“Cô đã chạm vào, giới hạn cuối cùng của Mạnh Hùng tôi.”

Kiều Nhi là giới hạn cuối cùng của anh, bất cứ người nào làm tổn thương đến Kiều Nhi, Mạnh Hùng anh sẽ không bao giờ bỏ qua cho người đó.

Thật ra thì sớm muộn gì Mạnh Hùng cũng sẽ từ hôn, nhưng hôm nay Thẩm Gia Quyên đã chọc giận đến anh.

Nên anh mới quyết định sớm hơn một chút.

Kế hoạch đầu tiên của anh chính là đã kích nhà họ thãm, làm cho Mạnh Khang nghĩ anh vì yêu Kiều Nhi mà mê muội, không quan tâm đến việc trả thù hay đoạt lại tập đoàn Mạnh Thị.

Trong âm thầm Mạnh Hùng đã ra lệnh cho thuộc hạ của mình trà trộn vào Mạnh gia.

Một là bảo vệ cho ba anh, hai là giám sát nhất cử nhất động của Mạnh Khang.

Anh biết ở phía sau Mạnh Khang còn có Hà gia.

Hà Chấn Vũ là ông ngoại của Mạnh Khang, còn có Hà Chấn Đồng là cậu của Mạnh Khang.

Nhà họ Hà người nào cũng thâm độc, giả tâm vô cùng lớn.

Ngòai mặt thì họ kinh doanh bất động sản, nhưng trên thực tế họ chuyên kinh danh sống bạc và cho vay nặng lãi.

Hà gia có quan hệ thân mật với Việt Vũ của bang Hắc Việt.

Bang Hắc Việt phụ trách bảo kê cho những mối làm ăn trái phép của Hà gia do Hà Chấn Đồng kinh doanh.

Họ muốn Mạnh Khang đoạt lấy toàn bộ tài sản của Mạnh gia.

Nên tìm đủ mọi cách để dèm pha mối quan hệ giữa Mạnh Hùng và ba của anh Mạnh Quốc.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 48: Kiều Nhi Gặp Lại Hàn Mạc

Trên con đường sầm quốc nhất của thành phố S, Kiều Nhi thất thần đầu óc trống rỗng, cô đi lang thang không mục đích.

Chung quanh cô người đi tấp nập, nhưng trong lòng Kiều Nhi lại trống vắng vô cùng.

Kiều Nhi cảm giác được, một nỗi đau từ tận trái tim cô lan tỏa ra toàn thân thể.

Trong đầu Kiều Nhi cứ hiện lên hình ảnh trần truồng của Mạnh Hùng và Thẩm Gia Quyên.

Người đàn ông mà cô yêu đến tận xương tủy, giờ đang vui vẻ bên người phụ nữ khác.

Kiều Nhi nhắm mắt lại, đầu cô đột nhiên bị choáng váng, trái tim Kiều Nhi cảm giác như bị thất lại.

Kiều Nhi hít thở nặng nề, cô ngồi xuống chiếc ghế bằng gỗ bên lề đường.

Ngồi một lúc Kiều Nhi cảm thấy dễ chịu hơn, cô cố trấn an lại tâm tư của mình.

Kiều Nhi tự nói với bản thân mình rằng.

“Nếu Mạnh Hùng không coi trọng mối tình cảm này của bọn họ, thì Kiều Nhi cô cũng sẽ không vì anh mà rơi thêm một giọt lệ nào.”

Kiều Nhi nâng khuôn mặt kiêu ngạo của mình lên, cố tỏ ra như không có chuyện gì xảy ra.

Kiều Nhi cầm túi sách đứng lên đi về phía trước, cô thấy một cửa hàng thời trang cao cấp.

Kiều Nhi quyết định không suy nghĩ nhiều nữa, cô muốn mua sắm để quên đi những chuyện buồn phiền.

Kiều Nhi bước vào trong cửa hàng, mấy cô nhân viên nhìn thấy dáng vẻ chuyên nghiệp và quần áo công sở cao cấp mặc trên người Kiều Nhi, liền biết cô là người trong giới thượng lưu.

Họ tươi cười chào đoán cô một cách vui vẻ.

“Thưa quý khách, cô có cần chúng tôi giúp gì không?”

Kiều Nhi nhìn họ cười lịch sự nói.

“Tôi muốn mua một bộ đồ mới, hai cô có thể cho tôi xem mẫu mới nhất có được không?”

Hai cô nhân viên vui mừng đem những bộ đồ sang trọng ra cho Kiều Nhi xem.

Bộ nào Kiều Nhi cũng không vừa ý, mấy cô nhân viên không biết phải làm sao.

Theo như sự quan sát chuyên nghiệp của bọn họ, thì những bộ đồ kính đáo và sang trọng này đúng là phong cách của Kiều Nhi.

Kiều Nhi nhìn thấy bộ đồ được mặc trên người nộm đặt ở trước cửa.

Cô vui vẻ nói với cô nhân viên mình muốn mua bộ này.

Nét mặt kinh ngạc của họ làm Kiều Nhi bật cười.

Quả thật nhìn vào khác một trời một vực, với phong cách hiện giờ của cô.

Bây giờ Kiều Nhi nhìn vào thật thanh lịch, sang trọng cùng quý phái.

Còn bộ đồ kia lại quyến rũ, gợi cảm và còn có vài phần kiêu gợi.

Kiều Nhi nhận lấy bộ đồ trong tay cô nhân viên, đi thẳng vào phòng thử quần áo.

Cánh cửa được mở ra, hiện ra trước mặt họ không còn là cô gái lịch sự sang trọng của vừa rồi.

Mà là một cô gái với dáng người hấp dẫn và gợi cảm.

Kiều Nhi mặc một cái váy liền trắng bó sát người.

Cổ áo chữ V xẻ thật sâu để lộ phần ngực căng tròn, váy thật ngắn bó sát vào bờ hông to tròn của cô, để lộ đôi chân thon dài kết hợp với đôi giày cao gót thủy tinh 10cm nhìn vào thật quyến rũ. Ánh mắt của tất cả mọi người trong cửa hàng, điều dồn hết lên người của Kiều Nhi.

Họ không ngờ cô lại sở hữu một thân hình tuyệt mỹ như vậy.

Mấy người đàn ông đi cùng phụ nữ của mình, điều nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt ham muốn.

Còn mấy cô gái thì nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt ganh tị.

Kiều Nhi nhìn 2 cô nhân viên nói.

“Hai cô thấy tôi mặc bộ váy này có đẹp không?”

Hai cô phục vụ gật đầu lịch sự trả lời.

“Tôi chưa từng thấy, ai mặc bộ váy này đẹp như cô.”

Mấy người trong cửa hàng nghe cô nhân viên nói vậy liền gật đầu đồng ý.

Quả thật bộ váy này mặc trên người của Kiều Nhi nhìn thật xinh đẹp.

Tín tiền xong, tâm trạng Kiều Nhi vô cùng vui vẻ, cô kiêu ngạo bước ra ngoài.

Kiều Nhi ngược mặt lên bầu trời bao la, nhắm mắt lại hít vào không khí tươi mát.

Kiều Nhi quyết định không vì một người đàn ông, không coi trọng mình mà ủ rũ nữa.

Đi dạo một hồi Kiều Nhi gặp phải Hàn Mạc và thuộc hạ thân cận của cô ta Lãnh Dương.

Hai người vừa mới từ trong nhà hàng Nhật bước ra ngoài.

Lãnh Dương cung kính đi theo phía sau Hàn Mạc.

Hàn Mạc cũng như thường ngày, cô mặc một bộ đồ vest màu đen sang trọng, với đôi giày cao gót nhìn vào thật quý phái.

Sắc đẹp của Hàn Mạc không gọi là kiêu gợi mà phải dùng từ cao quý và sang trọng để hình dung.

Nhiều khi nó còn hấp dẫn hơn cả vẻ đẹp quyến rũ.

Lãnh Dương nhìn thấy Kiều Nhi đứng đó, ngây người ra nhìn Hàn Mạc, anh liền lên tiếng.

“Kiều tiểu thư.”

Lãnh Dương biết Kiều Nhi là người đầu tiên mà Hàn Mạc xem như bạn.

Từ trước tới giờ Hàn Mạc không bao giờ giúp đỡ một ai mà không có mục đích.

Kiều Nhi là người đầu tiên.

Kiều Nhi ngại ngùng vì sự bất nhã của mình.

Cô đi tới nhìn Hàn Mạc cười gượng nói.

“Hàn tiểu thư, tôi rất vui khi được gặp lại cô.

Cô có rảnh mình cùng nhau đi dùng buổi tối.”

Đi dạo một hồi đã đến tối, Kiều Nhi chợt nhớ ra từ sáng đến giờ cô chưa ăn gì cả.

Sẵn tiện cô cũng muốn cảm ơn Hàn Mạc vì lần trước đã giúp đỡ cô.

“Cô có thể gọi tôi là Hàn Mạc.”

Lời nói lạnh lung của Hàn Mạc vang lên, làm Kiều Nhi hơi sửng sốt.

Cô gái này quả thật không có chút dịu dàng gì của phụ nữ cả.

“Được vậy sau này tôi sẽ gọi cô Hàn Mạc, còn cô có thể gọi tôi là Kiều Nhi.”

Kiều Nhi nhìn Hàn Mạc cười dịu dàng nói,

Hàn Mạc vẫn nét mặt nghiêm túc, cô chỉ nhích nhẹ môi mình một cái rồi thôi.

Lãnh Dương nhìn đồng hồ trên tay mình, rồi thì thầm vào tai Hàn Mạc cáo gì đó.

Sắc mặt Hàn Mạc liền thay đổi, vẻ mặt không vui hiện ra làm Lãnh Dương cảm giác không yên.

Hàn Mạc nhìn Kiều Nhi nói.

“Tôi còn bận chuyện, lần sau chúng ta cùng dùng bữa.”

Lãnh Dương thấy vậy liền lên tiếng.

“Kiều tiểu thư, chúng tôi đang ở trong khách sạn The Palm.

Nếu cô rảnh có thể đến đó tìm Hàn gia.”

Kiều Nhi nhìn Hàn Mạc cười nói.

“VẬY CŨNG ĐƯỢC HẸN GẶP LẠI SAU.”

Nói xong Hàn Mạc cùng Lãnh Dương ngồi vào trong chiếc xe cadillac màu đen, vừa mới chậm rãi đỗ trước mặt hai người.

Ngồi vào ghế Hàn Mạc lịch sự gật đầu, chào tạm biệt Kiều Nhi.

Xe vừa chạy đi, trong lòng Kiều Nhi liền nghĩ.

Khí chất oai phong và sự bá đạo của Hàn Mạc, chưa chắc gì thua với Lôi Lạc Thiên và Mạnh Hùng đâu.

Kiều Nhi có thể cảm giác được sự nguy hiểm và sát khí toả ra từ trên người của Hàn Mạc.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 49: Không Hối Hận

Vừa xoay người lại Kiều Nhi liền nhìn thấy Lô Lạc Thiên và Trình Lam, hai người tay trong tay bước ra khỏi nhà hàng.

Kiều Nhi nhìn thấy ánh mắt sắc bén của Trình Lam đang quan sát mình, cô nở nụ cười rục rờ.

“Kiều Nhi thật trùng hợp.”

Lô Lạc Thiên nhìn Kiều Nhi nói.

“Anh Thiên cùng chị dâu đi chơi hả?”

Cô vừa nói vừa cười một cách ngọt ngào.

Trình Lam nhìn Kiều Nhi với ánh mắt chứa đầy vẻ nghi ngờ.

Kiều Nhi lúc sáng và Kiều Nhi bây giờ, giống như 2 người hoàn toàn khác nhau.

Lô Lạc Thiên biết Trình Lam đang nghĩ gì, anh liền giải thích.

“Kiều Nhi là một Luật sư vô cùng xuất sắc và chuyên nghiệp, làm việc rất nghiêm túc.

Nhưng sau giờ làm việc thì em ấy trở thành người hoàn toàn khác.

Kiều Nhi tính tình trẻ con và thích đi chơi để xả stress.”

“Chị Dâu chị có thể gọi em là Betty.”

“Đừng gọi em là chị dâu. Nếu cô em là bạn thì gọi em là Trình Lam.”

Trình Lam nhìn Kiều Nhi nói, cô không thích người khác gọi mình là chị dâu, nghe già lắm.

“Em muốn theo anh chị đi chơi không? Anh chị chuẩn bị đến bar Night Angel để gặp vài người bạn.”

Lôi Lạc Thiên biết Kiều Nhi và Mạnh Hùng đang có chuyện chưa giải quyết xong, anh muốn tạo cơ hội cho Mạnh Hùng giải thích.

Lôi Lạc Thiên không nói cho Kiều Nhi biết Mạnh Hùng cũng ở đó.

Lôi Lạc Thiên biết với tính tình của Kiều Nhi, nếu cô biết Mạnh Hùng cũng có mặt, Kiều Nhi tuyệt đối sẽ không đi.

“Được, em cũng không có việc gì làm.”

Kiều Nhi, Lôi Lạc Thiên và Trình Lam cùng đi đến bar Night Angel.

Vừa đến cửa Kiều Nhi nhìn thấy một quán Bar sang trọng, ánh đèn neon lấp lánh từ bên trong rọi ra ngoài.

Thiết kế của tất cả Bar Night Angle đều giống y như nhau, Kiều Nhi quen thuộc với nơi này.

Cô bước theo Lôi Lạc Thiên và Trình Lam vào trong, tiếng nhạc ồn ào hòa lẫn với ánh đèn mờ ảo làm cho không khí trong bar, trở nên mập mờ.

Điện thoại di động trong túi sách của Kiều Nhi vang lên.

Cô lấy ra xem, trên màn hình nhấp nháy lên hai chữ “Ba yêu”.

Kiều Nhi cầm điện thoại trong tay, nói với Lôi Lạc Thiên và Trình Lam.

“Anh chị vào trước đi, em nghe điện thoại xong sẽ vào sau.”

Lôi Lạc Thiên nhìn Kiều Nhi gật đầu, anh thản nhiên ôm Trình Lam đi vào trong.

Kiều Nhi nghe điện thoại của ba và mẹ cô từ bên Paris gọi về.

Ba và mẹ của Kiều Nhi vừa mới bay qua Paris sáng hôm qua, để thăm dì cô Kiều Mỹ Chi, cũng tức là mẹ của Minh Dạ Collin.

Giọng nói nghiêm trang của Kiều Nhất Phàm vang lên trong điện thoại.

“Kiều Nhi, bác Mạnh vừa gọi điện cho ba.

Ông muốn con và Mạnh Khang mau chóng kết hôn.

Ba có nói với bác Mạnh, chờ ba về sẽ tin với con.”

Kiều Nhi nghe ba mình nhắc tới cái tên Mạnh Khang, trong lòng cô liền tức giận.

Cô ghét Mạnh Khang vì anh muốn đối phó với Mạnh Hùng.

Nếu cô không cho anh một bài học nhớ đời, thì cô sẽ không phải là Kiều Nhi.

“Ba, ba nói với bác Mạnh con đồng ý, chúng con sẽ tổ chức lễ đính hôn vào tháng sau.”

Kiều Nhất Phàm nghe Kiều Nhi nói vậy trong lòng hơi kinh ngạc.

Không phải từ trước tới giờ Kiều Nhi luôn phản đối, cuộc hôn nhân này hay sao.

Ông do dự một chút rồi lo lắng nói.

“Con suy nghĩ kỹ chưa?”

“Ba, ba an tâm.

Kiều Nhi con một khi đã quyết định thì không bao giờ hối hận.”

Cũng giống như cô đã quyết định yêu Mạnh Hùng, dù anh có làm tổn thương cô đi chân nữa, cô cũng không hối hận vì mình đã yêu anh.

Kiều Nhất Phàm nghe lời nói kiên quyết của Kiều Nhi, ông cũng yên tâm.

“Được vậy để ba báo cho bác Mạnh và Mạnh Khang hay, để họ chuẩn bị lễ đính hôn.”

Nói điện thoại xong, Kiều Nhi bước tới cửa phòng VIP mà cô nhân viên phụ vụ hướng dẫn.

Đẩy cửa vào Kiều Nhi nhìn thấy căn phòng được thiết kế một cách sang trọng, với ánh đèn mờ ảo làm không khí trở nên ám muội một cách lạ thường.

Chính giữa phòng là bộ sofa vòng cung màu đen và một cái bàn cafe thủy tinh được để ngay chính giữa.

Trên bàn đặt một chai rượu mạnh Brandy và 4 chiếc ly thủy tinh.

Bên phải là một cái bar rượu, bên trái là một cái bàn bida thật lớn.

Quan sát xong căn phòng Kiều Nhi mới chuyển tầm mắt vào những người bạn của Lô Lạc Thiên.

Kiều Nhi nhìn thấy ông chủ của công ty giải trí Minh Hạo, một người có tiếng là công tử phong lưu.

Hai người đã từng gặp mặt ở Paris vì vụ án lái xe đụng người rồi bỏ trốn.

Nhưng theo ánh mắt của Trần Hạo nhìn cô, cô tin chắc anh không nhận ra cô.

Người ngồi kế bên là Nam Liệt, Kiều Nhi và Nam Liệt quen biết đã lâu, nên Kiều Nhi không cảm thấy ngạc nhiên với sự có mặt của anh.

Ánh mắt long lanh của Kiều Nhi chợt ngừng lại trên người của Mạnh Hùng.

Anh phong độ ngồi dựa lưng vào ghế sofa, tay cầm ly rượu mạnh uống một hớp, cặp mắt sâu thẳm hiện lên vẻ u tư phiến não nhìn chằm chằm vào Kiều Nhi.

Cho dù đang ở trong hoàn cảnh gì đi chân nữa, Mạnh Hùng vẫn luôn là tâm điểm của tất cả.

Anh ngồi trầm lặng không nói gì,

nhưng trên người anh lại tỏa ra sức hút, làm người ta không thể dời tầm mắt được.

Mạnh Hùng kinh ngạc vì sự xuất hiện đột ngột này của Kiều Nhi.

Thì ra thế lực ngầm ở phía sau cô, không ai khác chính là Lôi Lạc Thiên.

Trong lòng Mạnh Hùng tức giận, anh nhìn Lôi Lạc Thiên bằng ánh mắt muốn giết người.

Lôi Lạc Thiên đang ngồi ôm Trình Lam vào lòng, anh cảm giác được sát khí từ phía sau mình, Lôi Lạc Thiên liền quay mặt lại xem.

Ánh mắt Lôi Lạc Thiên đụng phải cặp mắt tức giận muốn phun ra lửa của Mạnh Hùng.

Lôi Lạc Thiên làm bộ như không thấy, liền quay mặt lại trò chuyện với Trần Hạo và Nam Liệt.

Trong lòng Kiều Nhi liền bối rối, Kiều Nhi mím chặt đôi môi gợn cảm của mình lại.

Cặp mắt u tư của cô liền chuyển sang nơi khác, tay có bất giác siết chặt cái điện thoại di động trong tay mình.

Tại sao anh lại ở đây, sao Lôi Lạc Thiên không nói cho cô biết trước.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134
dtv-ebook.com

Chương 50: Mạnh Hùng Ghen

“Xin chào người đẹp, anh là Trần Hạo Chủ Tịch tập đoàn Trần Thị, cũng là Ông chủ của công ty giải trí Minh Hạo. “

Trần Hạo lên tiếng phá vỡ bầu không khí ngột ngạt trong phòng.

Kiều Nhi bình tĩnh lại cô nghĩ trong lòng, nếu anh đã không nghĩ đến cảm nhận của cô, mà ở chung với người phụ nữ khác.

Vậy thì dù cô có quen biết người đàn ông khác, anh cũng không có tư cách để quản cô.

“Xin chào, em là Betty bạn của anh Thiên.”

Hai từ Anh Thiên thốt ra từ miệng cô làm cho sắc mặt Mạnh Hùng tối sầm lại, cặp mắt nguy hiểm của Mạnh Hùng nhìn thẳng vào Kiều Nhi.

“Dáng người em đẹp như vậy, có hứng thú tham gia làng giải trí không?”

Mạnh Hùng ngồi bên cạnh nghe Trần Hạo nói vậy, anh cau mày tỏ vẻ bức bối.

Mạnh Hùng tức giận xiết chặt ly rượu trong tay, mu bàn tay của anh trở nên trắng bợt, gân xanh hiện rõ lên.

Kiều Nhi nhìn thấy Mạnh Hùng với

vẻ mặt âm u, long mày anh thì cau lại,

Kiều Nhi biết anh đang kềm nén lửa giận trong lòng.

Kiều Nhi nở nụ cười duyên dáng, cô bước đến ngồi bên cạnh Trần Hạo.

Bàn tay mềm mại của Kiều Nhi cố tình để lên mu bàn tay của Trần Hạo.

Nhìn vào thật ám muội.

Cặp mắt xinh đẹp của Kiều Nhi luôn quan sát từng cử chỉ của Mạnh Hùng.

“Trần Tổng anh thật khách khí quá. So với mỹ nhân bên cạnh anh, em còn thua xa.”

Vừa nói Kiều Nhi cố tình vỗ vỗ tay mình lên mu bàn tay của Trần Hạo.

“Anh mời em một ly,

Chúc mừng cho hai chúng ta, lần đầu tiên gặp nhau.”

Tiếng hai chiếc ly cụng vào nhau, phát ra âm thanh chối tai.

Kiều Nhi cầm ly lên uống một hơi hết.

Chất lỏng từ từ đi xuống cổ cô, một cảm giác thiêu đốt nóng rất rất khó chịu hiện lên trong lòng Kiều Nhi.

Kiều Nhi khó chịu nở nụ cười với Trần Hạo.

Kiều Nhi dùng nụ cười rạng rỡ, để che dấu nỗi đau trong lòng cô.

Kiều Nhi không thể nào khống chế được bản thân của mình, trong lòng thì không muốn nhìn thấy Mạnh Hùng.

Nhưng cặp mắt thì vẫn luôn quan sát từng cử chỉ, và thần thái của anh.

Cô muốn biết Mạnh Hùng có vì cô mà đau lòng hay ghen không.

Mạnh Hùng ngồi im lặng không nói câu nào, cặp mắt âu sầu có vài phần nguy hiểm nhìn chằm chằm vào cô.

Anh biết cô đau lòng, cô tức giận, cô khổ sở.

Nhưng anh thì sao?

Cô đau lòng, anh còn đau hơn cô gấp trăm gấp ngàn lần.

Cô khổ sở, anh còn khổ hơn cô.

Trong lòng anh tức giận, sao cô không tin vào anh và không chịu cho anh cơ hội để giải thích.

Kiều Nhi uống hết ly này đến ly khác,

mặt cô lúc này đã phấm hồng.

Sự nóng của rượu đi vào cơ thể làm trái tim lạnh lẽo của Kiều Nhi càng thêm khó chịu.

Có người thường nói lấy rượu giải sầu, sầu càng sầu hơn.

Đó chính là cảm giác bây giờ của Kiều nhi.

Từ lượng của Kiều Nhi không ai ở đây có thể sánh bằng, nhưng vì từ sáng tới giờ Kiều Nhi chưa ăn gì hết.

Kiều Nhi cảm giác đầu mình hơi lâng lâng, dạ dày thì khó chịu.

Nhưng Kiều Nhi không quan tâm cô chỉ mông sao, hôm nay mình có thể thật sự say.

Say để quên hết nỗi đau đang dày xéo trái tim cô.

Trần Hạo kinh ngạc khi nhìn thấy Kiều Nhi uống nhiều như vậy.

“Cô gái này muốn chết hay sao, mà uống liều mạng như vậy.”

Trần Hạo dùng tay đoạt lấy ly rượu trong tay cô.

Kiều Nhi tức giận cô cau mày nhìn Trần Hạo.

Kiều Nhi không muốn ở lại nơi này, để đối mặt với Mạnh Hùng nữa.

Kiều Nhi đột nhiên đứng lên, cơ thể vì sự ảnh hưởng của chất cồn mà đứng không vững.

Thân thể Kiều Nhi đột nhiên ngã về phía sau.

Trần Hạo nhìn thấy anh liền đứng lên, vòng tay qua eo thon nhỏ của Kiều Nhi, đỡ lấy cơ thể mảnh mai không còn sức lực của cô.

Kiều Nhi vì mất thăng bằng, thân thể mềm mại của cô, nằm gọn trong lòng ngực của Trần Hạo.

Dạ dày của Kiều Nhi cảm giác khó chịu, cô cau mày nhin đau.

Kiều Nhi không còn sức lực để

tránh khỏi vòng tay của Trần Hạo.

Nên đành để Trần Hạo ôm cô vào lòng.

Mạnh Hùng vừa nhìn thấy cảnh này, trong lòng phẫn nộ, cặp mắt liền hiện lên những tia máu đỏ, giống y như quỷ satan đến từ địa ngục.

Mạnh Hùng đang cầm ly rượu thủy tinh trong tay, anh tức giận dùng sức bóp mạnh chiếc ly thủy tinh.

Tiếng thủy tinh vỡ nát vang lên làm tất cả mọi người điều hoảng hốt.
Những mảnh vụn thủy tinh ghim sâu vào lòng bàn tay anh.
Máu từ trong lòng bàn tay của Mạnh Hùng nhỏ xuống mặt đất.
Nỗi đau trên tay không thể nào bì với, nỗi đau hiện tại trong trái tim anh.
Cô gái ngồi bên cạnh Trần Hạo thét lên vì hoảng sợ, khi nhìn thấy sắc mặt mặt hung tợn và bàn tay chảy đầy máu của Mạnh Hùng,
Lôi Lạc Thiên và Nam Liệt trầm mặt không nói gì.
Trần Hạo vẫn chưa hiểu chuyện gì vừa xảy ra.
Tại sao Mạnh Hùng lại nóng giận như vậy.
Trong lúc Trần Hạo còn đang suy nghĩ.
Mạnh Hùng đã đứng lên, anh không quan tâm đến cánh tay bị thương của mình.
Anh bước nhanh về phía hai người.
Mạnh Hùng giận dữ đẩy Trần Hạo ra, thân thể Trần Hạo bị xô mạnh ngã xuống ghế sofa phía sau.
Mạnh Hùng liền đỡ lấy thân thể không còn sức lực của Kiều Nhi.
Kiều Nhi không phản kháng, cô cứ tự nhiên mà ngã vào lòng ngực rắn chắc của anh.
Trần Hạo từ trên ghế sofa nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt khó hiểu.
Cặp mắt nguy hiểm của Mạnh Hùng nhìn thẳng vào khuôn mặt tuấn tú của Trần Hạo.

Giọng nói lạnh lùng, hơi rung rung vì kèm nén lửa giận của Mạnh Hùng vang lên.

“Cô ta là vợ sắp cưới của tôi.”

Sắc mặt Trần Hao liền biến sắc.

Anh nhìn về phía hai người đang cười, ngồi xem kịch vui bên cạnh.

“Hai người điều biết?”

Trong lòng Trần Hạo vừa tức vừa nghĩ mình thật may mắn.

Nếu anh không phải là bạn thân của Mạnh Hùng, anh tin chắc bây giờ anh đã bị Mạnh Hùng chém ra thành từng mảnh, Lôi Lạc Thiên và Nam Liệt sẽ phải tìm chỗ để mai táng cho anh.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 51: Mạnh Hùng Bị Tấn Công

Trần Hao nhìn Mạnh Hùng muốn giải thích, nhưng Mạnh Hùng đã ôm Kiều Nhi rời khỏi phòng.

Vừa bước ra khỏi cửa phòng, Kiều Nhi liền cau mày khó chịu, vì những âm thanh ồn ào, của những đôi nam nữ đang phóng túng bản thân của mình, điên cuồng lượn lờ theo điệu nhạc trên sàn nhảy.

Mạnh Hùng nhìn thấy sắc mặt của Kiều Nhi tái mét, trong lòng anh quýnh lên.

Trước những ánh mắt tò mò, của những đôi nam nữ đang tùm năm tùm ba uống rượu trò chuyện.

Mạnh Hùng không e ngại bế Kiều Nhi lên.

Tương người anh phong độ, khí thế bức người, làm cho mấy cô gái nhìn mà ganh tỵ.

Kiều Nhi đau đớn nép sát khuôn mặt xinh xắn của mình vào lòng ngực rắn chắc của Mạnh Hùng.

Trong lòng Kiều Nhi đang giận bản thân mình.

Tại sao Mạnh Hùng đối xử với cô như vậy, nhưng khi ở bên cạnh anh cô lại có cảm giác an toàn và sự ỷ lại.

Mạnh Hùng bế Kiều Nhi đi ngang qua sàn nhảy.

Anh không quan tâm tới những ánh mắt tò mò của bọn họ.

Việc quan trọng nhất trong lòng Mạnh Hùng chính là Kiều Nhi.

Mạnh Hùng bế Kiều Nhi đi đến cửa, một tên nhân viên phục vụ, với nét mặt bất ngờ cầm chìa khoá xe đưa cho Mạnh Hùng.

Anh nhân viên phục vụ đã làm việc tại đây hơn 5 năm, anh đã gặp mặt Mạnh Hùng vô số lần, nhưng từ trước tới giờ anh chưa từng thấy Mạnh Hùng lo lắng hay đối xử tỉ mỉ như vậy với bất kỳ ai.

Anh nhân viên phục vụ vừa mở cửa cho Mạnh Hùng và Kiều Nhi, vừa quan sát cô gái trong lòng của Mạnh Hùng.

Anh muốn biết cô gái này có gì đặc biệt mà có thể chiếm được trái tim băng giá của Mạnh Hùng.

Thông thường thì Trần Siêu và thuộc hạ, sẽ đi theo bảo vệ sự an toàn cho Mạnh Hùng.

Nhưng khi anh có hẹn với đám bạn thân này, Mạnh Hùng điều đi một mình.

Mạnh Hùng cầm chìa khoá trên tay, bế Kiều Nhi ra khỏi Bar Night Angel.

Ngoài trời hôm nay không trăng không sao, tối đen như mực.

Chỉ nhờ những tia sáng yếu ớt tỏa ra từ những ngọn đèn đường, chiếu xuống làm cho con đường lờ mờ sáng.

Không khí ở bên ngoài Bar Night Angel và bên trong hoang toàn đối lập với nhau.

Bên trong càng ồn ào náo nhiệt, thì bên ngoài lại yên tĩnh một cách lạ thường.

Đi được vài bước đột nhiên từ phía sau, có 10 tên mặc đồ đen xông ra chặn đường họ.

Kiều Nhi nhìn thấy liền hoảng hốt, cô nhìn chung quanh không thấy bóng dáng một ai.

Vì đã khuya nên không có một người đi đường.

Kiều Nhi liền quan sát đám người áo đen kia, trên tay họ người nào cũng cầm một cây mã tấu sắt bén vô cùng.

Trong lòng Kiều Nhi hiện lên dự cảm chẳng lành, cô ngược khuôn mặt xinh đẹp của mình lên nhìn vào khuôn mặt cương nghị của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi nhìn thấy trong ánh mắt của anh, hiện lên sự bình tĩnh và quả quyết, không chút lo sợ.

Anh đứng nghênh ngang tại chỗ, nhìn 10 tên áo đen bằng ánh mắt chứa đầy tà khí.

"Các người về nói với James,

Hắn chưa đủ tư cách, để lấy mạng của Mạnh Hùng ta."

Vừa nói xong Mạnh Hùng nhẹ nhàng đặt Kiều Nhi xuống trên ghế ở bên lề đường.

Anh yêu thương sờ vào khuôn mặt nhợt nhạt của cô nói.

"Không sao, em đừng sợ anh sẽ bảo vệ cho em."

Lời nói thốt ra từ miệng của Mạnh Hùng, làm trái tim Kiều Nhi mềm nhũn.

Vài giọt nước mắt bất giác chảy xuống khuôn mặt xanh xao của cô.

Mạnh Hùng yêu thương lau đi từng giọt nước mắt, anh khom người hôn lên trán Kiều Nhi.

Mạnh Hùng đứng lên muốn bước về phía mấy tên áo đen, Kiều Nhi sợ hãi nắm chặt bàn tay của anh lại.

Không biết vì sao giờ phút này, bàn tay của Mạnh Hùng lại cảm giác ấm áp vô cùng.

Kiều Nhi không muốn buông tay anh ra, trong lòng cô có cảm giác rằng nếu cô thật sự buông tay, thì sẽ mất anh vĩnh viễn.

Mạnh Hùng dùng tay đỡ đỡ lên bàn tay mềm mại của Kiều Nhi để trấn an cô.

Anh tháo chiếc nhẫn màu bạc hình con hổ trên tay mình, đặt vào lòng bàn tay của Kiều Nhi nói.

"Em giữ nói giùm anh, xử xong bọn họ anh sẽ lấy nó lại."

Mạnh Hùng chỉ muốn làm Kiều Nhi an tâm hơn.

Anh quay người lại cởi bỏ áo vest của mình quăng qua một bên, anh lưu lốt tháo hai nút áo sơ mi ở trên ra, rồi xắn tay áo lên cao.

Mạnh Hùng oai phong nhìn vào đám người áo đen nói.

"Tất cả, lên một lượt."

Giọng nói oai vệ của Mạnh Hùng vang lên, làm 10 tên áo đen kinh ngạc.

Họ nhìn nhau bằng nét mặt khó tin.

Sao người này lại tự đắc như vậy, muốn lấy một chọi 10.

Đây là lần đầu tiên họ thấy một người can đảm như Mạnh Hùng vậy.

10 tên áo đen lấy lại tin thần, họ vươn mã tấu trong tay lên, hướng về phía Mạnh Hùng mà xông tới.

Mạnh Hùng rút dây nịt trên thắt lưng của mình ra.

Anh giữ một cái, dây nịt liền trở nên cứng rắn.

Mạnh Hùng cầm đầu dây nịt ấn một cái, từ trong dây nịt hiện ra một lưỡi dao sắc bén.

Đây là vũ khí tối tân nhất mà Bang Bạch Hồ vừa mới phát minh ra.

Lưỡi dao là dùng kim loại sắc bén nhất mà đúc thành.

Mấy tên áo đen vươn mã tấu nhắm vào người của Mạnh Hùng mà chém xuống.

Mạnh Hùng nhanh tay lẹ chân tránh một cách lưu loát.

Anh dùng sức đập mạnh vào bụng của một tên áo đen, hấn té xuống mặt đất đau đến nỗi không thể nhúc nhích.

Mạnh Hùng ra tay tàn bạo, những nhát dao anh chém xuống đều dùng hết sức và vô cùng chuẩn xác.

Trong chốc lát hơn phân nửa bọn người áo đen, đều bị thương nằm la liệt dưới mặt đất.

Kiều Nhi nhìn thấy cảnh Mạnh Hùng một chọi mười trong lòng cô lo lắng, tay bất giác xiết chặt chiếc nhẫn trong lòng bàn tay của mình.

Mạnh Hùng ngược đầu mình lên, tay vuốt những sợi tóc màu rượu đỏ bị rối của mình về phía sau.

Kiều Nhi ngời đó nhìn Mạnh Hùng không hề chớp mắt, anh nhìn thật oai phong.

Kiều Nhi bị dáng vẻ oai phong lẫm liệt này của Mạnh Hùng làm hấp dẫn.

Cô chưa từng thấy ai đánh nhau, lại nhìn đẹp mắt như vậy.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 52: Kiêu Nhi Lo Lắng

Mạnh Hùng cầm dây nịt trên tay, anh hiên ngang đi về phía 4 tên áo đen còn lại.

Lúc này trên người Mạnh Hùng dính đầy máu tươi, khuôn mặt Mạnh Hùng giống y như quỷ satan đến từ địa ngục, lên để lấy mạng của bọn họ.

Bị ánh mắt giết người của Mạnh Hùng nhìn chằm chằm, trong lòng họ hiện lên cảm giác hoảng sợ.

4 người bọn họ bất giác lùi về phía sau vài bước.

Mạnh Hùng nhìn dáng vẻ sợ sệt này của bọn họ, liền cười khinh thường.

Thuộc hạ của anh được huấn luyện nghiêm ngặt, nếu gặp tình cảnh như thế này, thì dù chết cũng không khuất phục.

Nếu có người nào tỏ vẻ sợ sệt liền bị Mạnh Hùng giết chết để cảnh cáo.

Thuộc hạ của anh toàn là, những kẻ giỏi nhất, liều mạng nhất cũng đồng thời là trung thành nhất.

4 tên áo đen liền dùng hết dũng khí của mình, xông tới tấn công Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng dùng dây nịt đỡ lấy nhát dao của họ.

Anh dùng chân đạp mạnh vào hạ thân của một tên áo đen.

Anh rút dây nịt lại chém vào tên bên phải, máu phun ra từ vết thương sâu trên lòng ngực của hắn, dính vào người của Mạnh Hùng.

2 tên còn lại nhìn thấy khí thế oai hùng và cặp mắt hung tợn của Mạnh Hùng liền kinh hãi.

Họ cùng nhau buông cây mã tấu trên tay xuống bỏ chạy một mạch.

Mạnh Hùng nhìn thấy vẻ nhát gan của bọn họ mà khinh thường.

"Đúng là một lũ vô dụng."

Giọng nói chế giễu của Mạnh Hùng vang lên.

Anh xoay người lại, nhìn vào người con gái mà anh quan tâm nhất.

Lúc này sắc mặt Kiều Nhi đã không còn tái mét, dạ dày của cô đã bớt đau.

Cô nhìn anh bằng ánh mắt lo lắng, những giọt nước mắt cứ như mưa lần lượt rơi xuống khuôn mặt kiều diễm của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng yêu thương bước tới gần cô hơn, nhưng trong lúc này một tên áo đen nằm dưới mặt đất đột nhiên ngồi dậy.

Hắn cầm mã tấu dưới mặt đất lên, nhắm vào người của Kiều Nhi mà chém xuống.

Mạnh Hùng nhìn thấy liền hoảng sợ, anh sợ sẽ mất Kiều Nhi vĩnh viễn.

Trong tình thế nguy cấp Mạnh Hùng không suy nghĩ, anh chạy thật nhanh về phía của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng dùng thân che lại thân thể mảnh mai của Kiều Nhi.

Tên áo đen chém xuống một nhát, trúng phần lưng của Mạnh Hùng.

Anh cau mày vì đau, nhưng không hề kêu lên tiếng nào.

Mạnh Hùng giận dữ xoay người lại, dùng tay giữ chặt đầu của hắn.

Anh thô bạo bẻ một cái.

"Rắc rắc..."

Cổ của tên áo đen bị Mạnh Hùng bẻ gãy, hắn chết ngay lập tức.

Kiều Nhi nhìn thấy trong lòng khiếp sợ, cô dùng hai tay che lại đôi tai của mình.

"Ahhhhhhhhhhhhhh"

Tiếng thét vì hoảng sợ của Kiều Nhi vang lên.

Mạnh Hùng nhìn thấy Kiều Nhi sợ đến nỗi cả người rung lắc bầy, anh đau lòng ôm Kiều Nhi vào lòng.

Tay anh nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc dài màu đen óng ánh của cô.

"Kiều Nhi đừng sợ!

Có anh ở đây, không ai dám làm hại đến em."

Mạnh Hùng dùng giọng yêu thương nói vào tai của Kiều Nhi.

Kiều Nhi sợ hãi tay cô bất giác choàng qua eo anh, ôm anh thật chặt.

Động tác này của Kiều Nhi đã đụng vào vết thương trên lưng anh.

Mạnh Hùng cau mày không nói gì anh cố nhịn đau.

Trong lúc Kiều Nhi đang sợ hãi, cô cảm giác được bàn tay của mình bị ẩm ướt.

Một cảm giác ẩm ẩm thấm vào bàn tay mềm mại của cô.

Kiều Nhi kinh hãi, cô đẩy Mạnh Hùng ra.

Mạnh Hùng kéo Kiều Nhi lại, ôm cô chặt hơn.

Kiều Nhi với nét mặt hốt hoảng nhìn vào bàn tay của mình, lúc này đang để ở sau lưng Mạnh Hùng, máu đã thấm ướt cả đôi bàn tay cô.

Kiều Nhi sợ hãi, cặp mắt xinh đẹp của cô chứa đựng sự lo lắng nhìn vào khuôn mặt tái mét của Mạnh Hùng.

Lúc này vì đau đớn mà khuôn mặt của Mạnh Hùng đã trở nên trắng bợt, trán lấm tấm mồ hôi.

Anh không muốn Kiều Nhi lo lắng, nên cố giữ vẻ mặt điềm đạm không có gì.

Kiều Nhi lúng túng không biết phải làm sao, cô nhìn Mạnh Hùng nói.

"Anh đã bị thương, em đưa anh đến bệnh viện."

Giọng nói khẩn trương của Kiều Nhi làm Mạnh Hùng cảm giác ấm áp.

Anh nhìn Kiều Nhi cười ngọt ngào, ánh mắt thâm tình, lưu luyến không muốn buông Kiều Nhi ra.

"Không sao!

Em đừng lo chỉ là vết thương nhỏ, chúng ta về Mạnh Viên."

Kiều Nhi nghe anh nói vậy, liền gọi một chiếc taxi vừa mới chạy tới.

Mở cửa xe Kiều Nhi cẩn thận đỡ Mạnh Hùng vào trong.

Kiều Nhi nhìn bác tài xế nói với giọng đầy nao núng.

"Đi Thành Tây của Thành Phố S."

Lúc này vì mất máu quá nhiều, khuôn mặt của Mạnh Hùng nhìn vào thật nhợt nhạt.

Anh đau đớn nhắm mắt lại, dựa đầu vào vai của Kiều Nhi.

Tay anh nhẹ nhàng ấn vào nút trên đồng hồ đeo tay của mình.

Kiều Nhi lấy khăn giấy ra, lau những giọt mồ hôi trên trán Mạnh Hùng.

Kiều Nhi nhìn vào khuôn mặt tái xanh của anh, Kiều Nhi yêu thương tay cô bất giác sờ vào đôi môi bạc mỏng của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng cảm giác được Kiều Nhi sờ vào môi anh, Mạnh Hùng nghịch ngợm đưa đầu lưỡi của mình ra liếm ngón tay thon dài của Kiều Nhi.

Kiều Nhi nhìn anh bằng ánh mắt tức giận.

"Bây giờ mà anh còn đùa được sao!"

Mạnh Hùng mở cặp mắt chim ưng của mình ra, nhìn thẳng vào khuôn mặt lo âu của Kiều Nhi.

Anh yêu thương dùng bàn tay to lớn ấm áp của mình sờ vào khuôn mặt kiều diễm của cô.

Đã hai tháng, thời gian chỉ hai tháng nhưng đối với Mạnh Hùng như đã là ngàn năm.

Hình dáng của Kiều Nhi từng giây từng phút hiện ra trước mặt anh.

Anh nhớ đến ánh mắt, nụ cười và mùi hương thơm ngát trên người của cô.

Anh nhớ đến thân thể mềm mại, lời nói sắc bén cùng với đôi môi kêu gọi của cô.

Tóm lại Mạnh Hùng không có giờ phút nào, mà không nghĩ đến Kiều Nhi.

Mỗi khi anh phiền não thì nổi nhớ nhung, muốn được ôm cô vào lòng càng kiến trái tim anh như thất lại.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134
dtv-ebook.com

Chương 53: An Ủi

Mạnh Hùng nghĩ, có lẽ ông trời đang trừng phạt anh.

Trừng phạt, vì sự vô tình lúc trước của anh.

Anh thường nói câu.

“Phụ nữ đối với Mạnh Hùng anh, chỉ là cát bụi.”

Cho nên bây giờ ông đã phái Kiều Nhi đến, để trừng phạt và giày xéo trái tim băng lạnh của Mạnh Hùng anh.

Xe dừng lại trước cửa biệt thự Mạnh Viên.

Kiều Nhi vừa đỡ Mạnh Hùng xuống xe, liền có hai tên thuộc hạ tiến tới cung kính đứng trước mặt Mạnh Hùng.

“Chủ Nhân.”

Kiều Nhi nhìn thấy họ trong lòng liền vui lên.

“Hai anh tiếp tôi, đưa Thiếu gia vào trong.”

Hai tên thuộc hạ nghe Kiều Nhi nói vậy, liền nhìn Mạnh Hùng chờ lệnh.

Mạnh Hùng ghét nhất ai đụng vào người của anh.

Mạnh Hùng không còn sức lực để chống chọi được nữa, anh không muốn Kiều Nhi phải mệt mỏi đỡ anh vào trong, nên anh nhìn họ gật đầu đồng ý.

Hai tên thuộc hạ đưa Mạnh Hùng vào trong biệt thự.

Mấy người giúp việc nhìn thấy Mạnh Hùng, với một thân toàn đầy máu liền hoảng hốt.

Họ chạy tới lo lắng hỏi.

“Thiếu gia cậu có sao không?”

Mạnh Hùng nhìn họ lắc đầu, anh vẫy tay ý bảo họ lui xuống.

Tất cả nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt lo âu, rồi khom người cung kính lui xuống.

Hai tên thuộc hạ đưa Mạnh Hùng lên phòng của anh ở trên lầu.

Họ đỡ Mạnh Hùng ngồi lên giường, Mạnh Hùng nhìn họ hai tên thuộc hạ liền hiểu ý lên tiếng.

“Chủ nhân, nếu không còn chuyện gì nữa, thuộc hạ xin lui ra trước.”

Mạnh Hùng không nói gì, với khuôn mặt không biểu cảm anh chỉ gật đầu một cái.

Kiều Nhi cảm ơn họ rồi nhìn Mạnh Hùng nói.

“Để em gọi bác sĩ cho anh.”

Kiều Nhi vừa định xoay người đi lấy điện thoại.

Mạnh Hùng đã vươn tay cầm lấy bàn tay mềm mại của Kiều Nhi.

Anh lưu luyến nắm chặt bàn tay cô, cặp mắt yêu thương nhìn thẳng vào ánh mắt lo âu của cô.

“Trần Siêu đã gọi bác sĩ.”

Kiều Nhi nghe Mạnh Hùng nói vậy trong lòng hơi sửng sốt, cô nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt hoài nghi.

Mạnh Hùng cười một cách tự nhiên, nét mặt này của cô nhìn vào thật đáng yêu.

Anh kéo Kiều Nhi ngồi bên cạnh anh trên giường.

Mạnh Hùng chỉ vào chiếc đồng hồ trên tay anh nói.

“Trong đây, Trần Siêu đã cài sẵn thiết bị theo dõi, và định vị.

Nếu anh gặp nguy hiểm, chỉ cần bấm vào nút này.

Trần Siêu liền biết, hẳn sẽ gọi cho bác sĩ và sẽ lập tức tới đây.

Ở trên taxi anh đã ấn vào nút đó.” Quả như lời của Mạnh Hùng nói.

Anh vừa nói dứt câu, Trần Siêu và Du Tấn với nét mặt khẩn trương đi vào.

Trần Siêu biết nếu Mạnh Hùng không bị trọng thương, thì anh sẽ không dùng đến chiếc đồng hồ nguy cấp đó.

“Chủ nhân, thương tích của ngài ra sao?”

Trần Siêu lo lắng hỏi.

Mạnh Hùng cau mày, cặp mắt phần nộ nhìn Trần Siêu như muốn giết người.

“Nếu Ngô Đức không bắt được James, thì kêu hẳn dùng mạng của mình để đền tội.”

Giọng nói uy nghiêm của Mạnh Hùng vang lên.

Trần Siêu nghe Mạnh Hùng nói vậy, trong lòng liền hiện lên cảm giác kinh hãi.

Lần đầu tiên anh nhìn thấy Mạnh Hùng giận dữ như vậy.

Trần Siêu nhìn sang Kiều Nhi, lúc này cô đang lo lắng ngồi bên cạnh Mạnh Hùng.

Anh biết vừa rồi chắc Kiều Nhi cũng có mặt, nên Mạnh Hùng mới tức giận như bây giờ.

“Dạ, thuộc hạ biết.”

Du Tấn không nói gì, anh để hợp cứu thương xuống bàn bên cạnh đầu giường.

Kiều Nhi thấy vậy muốn tránh qua một bên để tiện cho Du Tấn xử lý vết thương cho Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng thấy Kiều Nhi muốn đứng lên, anh bá đạo nắm chặt tay cô không buông.

Du Tấn nhìn thấy Mạnh Hùng như vậy, trong lòng hơi kinh ngạc.

Từ lúc nào mà Mạnh Hùng lại có thái độ yêu thương này đối với phụ nữ.

Du Tấn lắc đầu, hết Lôi Lạc Thiên rồi đến Mạnh Hùng.

Hai người này điều bị phụ nữ liên lụy, nên mới bị thương nặng như vậy.

Du Tấn tay cầm kéo, anh xoay người Mạnh Hùng lại, cắt bỏ áo vest và áo sơ mi của anh.

Một nhát dao thật sâu, dài từ vai phải xuống đến eo trái của Mạnh Hùng, hiện ra trước mặt Kiều Nhi.

Kiều Nhi dùng tay bụng miệng của mình lại vì kinh ngạc, cô biết anh bị thương nhưng không ngờ vết thương lại nặng như vậy.

Sao anh không nói cho cô biết, bất giác nước mắt từng giọt từng giọt rơi xuống khuôn mặt xanh xao của cô.

Trái tim Kiều Nhi cảm giác như ai đó, đang dùng dao đâm thật sâu vào nó.

Một cảm giác chết lặng hiện ra trong lòng cô.

Thà rằng người bị thương là cô, cảm giác đau đớn ngoài da không bằng cảm giác đau đớn tận trong tâm hồn.

Mạnh Hùng nhìn thấy Kiều Nhi vì anh mà đau lòng, trong lòng anh cảm giác ngọt ngào, nhưng lại có vài phần chua xót.

Anh không muốn Kiều Nhi vì anh mà cảm giác lo âu, hay tự trách.

Mạnh Hùng nắm tay Kiều Nhi chặt hơn, anh kéo cô nhẹ nhàng về phía mình.

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi bằng ánh

mắt yêu thương, giọng nói thâm tình của Mạnh Hùng vang lên.

“Em đừng lo, vết thương này không đáng là gì.”

Du Tấn và Trần Siêu điều nhìn nhau, với nét mặt không thể tin nổi.

Phải khâu mấy chục mũi kim mà không đáng là gì.

Trong lòng Du Tấn thầm nghĩ.

“Mấy người này, sao bây giờ điều như vậy.

Mạnh Hùng này cũng vậy, Lôi Lạc Thiên cũng vậy, mình bị thương mà còn phải an ủi người khác.”

Du Tấn vừa khâu vết thương cho Mạnh Hùng vừa lắc đầu.

“Sau này mình nhất định, phải tránh càng xa phụ nữ càng tốt.”

Trần Siêu nhìn Mạnh Hùng đối xử với Kiều Nhi tốt như vậy, anh liền nghĩ đến Thiết Sang Sang.

Ngày mai cô sẽ bay về thành phố S, trong lòng Trần Siêu không biết vì sao lại muốn gặp mặt Thiết Sang Sang vô cùng.

Kiều Nhi nhìn Mạnh Hùng, cô cố nặn ra một nụ cười giả dối, để cho Mạnh Hùng an tâm hơn.

Cô tươi cười nhìn anh, nhưng khi nhìn thấy Mạnh Hùng vì đau đớn mà cau mày, trán thì toát mồ hôi.

Trái tim Kiều Nhi dường như đã ngừng đập, trong giây phút đó.

Một cảm giác khó thở và thân thể của cô không còn sức lực.

Kiều Nhi đành phải ngồi xuống bên cạnh Mạnh Hùng.

Nhưng trên nét mặt vẫn giữ nụ cười ngọt ngào, cô không muốn bây giờ Mạnh Hùng còn phải lo lắng cho cô.

Với ánh mắt chuyên nghiệp của Du Tấn, chỉ cần nhìn Kiều Nhi anh liền biết cô có chuyện không ổn.

Du Tấn không muốn làm Mạnh Hùng lo lắng nên không nói gì.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 54: Kiều Nhi Lo Âu

Khâu xong vết thương của Mạnh Hùng, Du Tấn viện cớ chỉ Kiều Nhi cách thay băng.

Anh kêu Kiều Nhi qua một bên nói nhỏ.

“Kiều tiểu thư, có phải cô cảm thấy trái tim mình hơi khó chịu.

Một cảm giác co rút trong trái tim cô.”

Kiều Nhi kinh ngạc với lời nói của Du Tấn, cô nhìn anh bằng ánh mắt khó tin.

“Sao anh lại biết?”

Kiều Nhi nói với giọng đầy khẩn trương.

Du Tấn lấy trong túi áo ra một tờ danh thiếp, anh đưa cho Kiều Nhi nói.

“Chừng nào cô rảnh, hãy đến bệnh viện Thân Ái, tìm tôi để kiểm tra tổng quát.

Tôi nghi ngờ cô bị bệnh tim.”

Kiều Nhi nghe anh nói vậy trong lòng không khỏi băng khuâng, cô suy nghĩ kỹ lại thì cảm giác khó chịu vừa rồi, đã từng xảy ra trước đây.

Kiều Nhi tay cầm danh thiếp của Du Tấn, nói với giọng đầy lo âu.

“Cảm ơn anh.....”

Trong ánh mắt của Kiều Nhi hiện lên tia do dự, ngập ngừng một chút Kiều Nhi nói tiếp.

“Anh đừng nói cho Mạnh Hùng biết, em không muốn anh ấy phải lo lắng.”

Du Tấn nhìn vào ánh mặt khẩn cầu của Kiều Nhi, anh đành gật đầu đồng ý.

Anh biết hứa với Kiều Nhi như vậy, là chuyện vô cùng nguy hiểm.

Nếu Mạnh Hùng mà phát hiện, anh giấu giếm anh ta chuyện quan trọng này.

Mạnh Hùng sẽ sang bằng cả cái bệnh viện Thân Ái, dù biết nó thuộc về quyền sở hữu của bang Lô Ưng.

Kiều Nhi cố ổn định lại tinh thần, cô xoay người lại bước tới gần Mạnh Hùng, lúc này anh mệt mỏi dựa đầu mình lên đầu giường nhắm mắt lại định thần.

Kiều Nhi đi vào phòng tắm, tất cả biệt thự Mạnh Viên đều có chung một kiểu thiết kế.

Cho nên Kiều Nhi đã quen thuộc với nơi này, cô đi đến tủ quần áo định tìm đại một cái áo sơ mi của Mạnh Hùng mặc đỡ.

Khi Kiều Nhi mở tủ quần áo ra, cô chợt sửng sốt vài giây, tất cả đồ trong tủ đều giống y như trong biệt thự ở Paris.

Một bên là đồ của Mạnh Hùng, bên còn lại là đồ của cô.

Cô dùng tay sờ nhẹ nhàng vào những bộ y phục, được treo chỉnh tề trong tủ.

Cặp mắt của Kiều Nhi liền ngẩn lệ, trong lòng cô tự trách bản thân mình.

Sao anh tốt với cô như vậy, mà cô còn nghi ngờ tình yêu của anh.

Người đàn ông này có thể vì cô, mà không màng đến tính mạng.

Kiều Nhi lấy đại một cái váy ngủ thay vào, cô bước ra ngoài đi đến ngồi bên cạnh Mạnh Hùng.

Kiều Nhi rót cho anh một ly nước lọc, đặt trên bàn chờ khi anh khát có thể uống ngay.

Mạnh Hùng vươn tay kéo Kiều Nhi vào lòng mình, cặp mắt anh vẫn nhắm lại không có ý định mở ra.

Kiều Nhi yêu thương nép khuôn mặt xinh đẹp của mình, vào lòng ngực rắn chắc của anh.

“Không biết bệnh của mình, có nguy hiểm đến tính mạng hay không?”

Trong lòng Kiều Nhi thầm nghĩ, không phải Kiều Nhi lo lắng cho bản thân của mình, mà cô lo cho ba mẹ của cô.

Và quan trọng nhất là người đàn ông này.

Cô không biết Mạnh Hùng sẽ phản ứng như thế nào, khi anh biết cô dấu anh chuyện quan trọng như vậy.

Mạnh Hùng ôm Kiều Nhi thật chặt, anh đặt đầu mình lên tóc dài đen óng ánh của cô.

Mạnh Hùng nhắm mắt lại ngửi mùi hương quen thuộc của Kiều Nhi,

Người được mùi thơm ngọt ngào của

cô, anh cảm giác thoải mái và yên tâm hơn.

Kiều Nhi suy nghĩ lung tung một hồi, không biết từ lúc nào cô đã ngủ thiếp đi, trong lòng ngực ấm áp của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi bị mặt trời ngoài cửa sổ, chiếu thẳng vào mặt làm cô tỉnh giấc.

Cô dùng tay dụi dụi đôi mắt hai mí to tròn của mình.

Cặp mắt còn buồn ngủ của cô, nhìn vào người đàn ông đang nằm dưới thân mình.

Mạnh Hùng ngủ một cách an tâm, thoải mái vô cùng.

Kiều Nhi chăm chú nhìn vào khuôn mặt cương nghị của anh.

Không biết vì sao Kiều Nhi lại thích, nhìn dáng vẻ ôn hoà khi ngủ của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi nhìn thấy có đôi khi, Mạnh Hùng lại nhíu chặt đôi long mày của mình lại.

Kiều Nhi nghĩ, chắc vết thương của anh đang làm anh đau đớn.

Kiều Nhi dùng ngón tay của mình, vuốt giăng ra đôi mày rậm của anh.

Hành động của Kiều Nhi nhẹ nhàng vô cùng, nhưng Mạnh Hùng vẫn bị cô làm thức giấc.

Mạnh Hùng là một người, với tính cảnh giác vô cùng nhạy cảm.

Chỉ cần có chút động tĩnh gì, thì anh sẽ cảm giác được ngay.

Mạnh Hùng mở đôi mắt nghiêm túc của mình ra, hiện ra trước mặt anh là khuôn mặt xinh đẹp của Kiều Nhi.

Anh nhìn cô không chớp mắt, cảm giác hư thực không rõ ràng, anh tưởng như mình đang ở trong mơ.

Kiều Nhi nhìn thấy vẻ ngây ngô này của Mạnh Hùng, cô mỉm cười dịu dàng.

“Anh còn đau không?”

Giọng nói êm ả của Kiều Nhi vang lên, làm Mạnh Hùng chợt nhận ra Kiều Nhi thật sự đang ở bên cạnh anh.

Mạnh Hùng yêu thương, anh nâng khuôn mặt xinh đẹp của Kiều Nhi lên.

Đặt xuống môi cô một nụ hôn trìu mến.

Kiều Nhi dùng tay choàng qua cổ Mạnh Hùng, thân thể Kiều Nhi chợt ép sát vào người của Mạnh Hùng hơn.

Cặp ngực to lớn của Kiều Nhi cọ sát vào lòng ngực ấm áp của anh.

Tay Mạnh Hùng bắt đầu không yên phận, Mạnh Hùng thò tay vào trong đầm ngủ của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng dùng bàn tay to lớn ấm

áp của mình, bóp nhẹ nhàng hai bầu ngực của cô.

Hơi thở của Mạnh Hùng trở nên bất ổn, anh lấy tay của Kiều Nhi đặt lên vật to lớn của mình, lúc này đã vì Kiều Nhi mà cương cứng.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 55: Mặn Nồng

CHÚ Ý: 18+++++

Tay Kiều Nhi vừa đặt lên vật kiêu ngạo nhất của anh, dù là ngoài lớp vải quần tây thô ráp, nhưng Mạnh Hùng vẫn cảm giác được sự lâng lâng, tê tê làm anh không chịu nổi.

Anh nhắm mắt lại, miệng mở ra hít vào một hơi thật sâu.

Tay Mạnh Hùng tuột bỏ quai áo ngủ của Kiều Nhi xuống.

Hiện ra trước mặt Mạnh Hùng là cặp ngực căng tròn, được bao bọc bởi nội y bằng ren màu đỏ, nhìn vào thật quyến rũ làm Mạnh Hùng mất đi tâm trí.

Mạnh Hùng vòng tay ra phía sau của Kiều Nhi, anh lưu lút mở khoá áo ngực của cô ra.

Áo ngực bằng ren tuyệt đẹp, giờ này nằm thê thảm dưới mặt đất.

Mạnh Hùng khom người ngậm lấy nụ hoa màu hồng đang dựng đứng lên của cô.

Kiều Nhi cảm giác được, sự khác thường trong cơ thể của Mạnh Hùng.

Cô nhìn anh bằng ánh mắt chứa đầy dự vọng.

“Mạnh Hùng....um.....

vết thương của anh.”

Lời nói đứt quãng của Kiều Nhi chưa nói hết, Mạnh Hùng đã không kèm chế được bản thân của mình.

Anh dùng đầu lưỡi, trêu chọc nụ hoa nhạy cảm của Kiều Nhi.

Kiều Nhi không kèm chế được cái miệng gợi cảm của cô, mà tốt ra những tiếng rên rĩ mê người.

Mạnh Hùng nghe được những âm thanh khoái lạc của Kiều Nhi, trong lòng anh càng tăng thêm sự ham muốn.

Anh ngậm trọn một bên ngực của cô,

cảm giác ấm áp, ẩm ướt làm toàn thân Kiều Nhi tê dại, cô bắt giác ngã đầu về phía sau.

Vì hành động này của cô mà cặp ngực tuyệt đẹp của Kiều Nhi, càng đưa tới sát vào mặt của Mạnh Hùng hơn.

Kiều Nhi cảm giác được vật to lớn của Mạnh Hùng cương cứng lên, Kiều Nhi dùng tay đẩy anh ra.

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi bằng cặp mắt lưu mờ bởi tình dục.

Anh giữ lại bàn tay mềm mại của Kiều Nhi, đặt trên vật to lớn của mình.

“Kiều Nhi, cho anh đi.

2 tháng nay anh đã bị cấm dục, nếu còn đợi nữa chắc anh chết mất.”

Kiều Nhi nghe anh nói vậy, cặp mắt cô liền hiện lên vẻ nghi ngờ.

“2 tháng.....

cấm dục.....

Chẳng lẽ từ lúc cô không có bên cạnh anh, anh không hề cùng phụ nữ khác làm chuyện đó?”

Kiều Nhi nhìn anh bằng cặp mắt sáng quách.

Mạnh Hùng yêu thương vươn người tới hôn lên môi Kiều Nhi, anh dùng giọng khàn đục của tình dục thì thầm vào tai của cô.

“Cho anh nhé....?”

Vừa nói Mạnh Hùng vừa mút lấy mật ngọt, từ đôi môi kiêu gợi của Kiều Nhi.

Kiều Nhi nhìn vào ánh mắt mờ mịt của anh, rồi gật đầu đồng ý.

Kiều Nhi đứng lên, dắt tay Mạnh Hùng qua sofa.

Kiều Nhi bảo Mạnh Hùng ngồi xuống ghế sofa, Cô dùng tay cởi bỏ quần tây của anh.

Vật to lớn kiêu ngạo của Mạnh Hùng,

được phóng thích ra ngoài trước mặt của Kiều Nhi.

Kiều Nhi uyển chuyển cởi bỏ váy ngủ trên người mình.

Thân thể tuyệt đẹp của Kiều Nhi hiện ra trước mặt Mạnh Hùng.

Kiều Nhi giăng hai chân ra, cô dùng đầu gối quỳ qua hai bên đùi của Mạnh Hùng.

Anh nhìn Kiều Nhi đang ngồi trên đùi mình, tay Mạnh Hùng lưu luyến sờ vào khuôn mặt xinh đẹp của Kiều Nhi.

Kiều Nhi nhắm mắt lại, cô hưởng thụ cảm giác nâng nêu này của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi để khuôn mặt mình tựa vào bàn tay to lớn ấm áp của anh.

Cảm giác tê dại chạy khắp nơi trên cơ thể của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng nhìn thấy dáng vẻ quyến rũ này của Kiều Nhi, anh không thể nào đợi được nữa.

Tay anh di chuyển từ từ xuống, anh dừng lại tại cặp mông tròn tịa của Kiều Nhi.

Kiều Nhi khom người hôn lên môi anh, Cô đưa đầu lưỡi của mình vào trong khoang miệng của Mạnh Hùng.

Mùi thơm cùng mật ngọt của Kiều Nhi, làm tình dục trong người Mạnh Hùng xông lên đến não.

Tay Mạnh Hùng di chuyển lên cặp ngực gợi cảm của Kiều Nhi.

Kiều Nhi cảm giác mình không còn thở được nữa, đành buông đôi môi bạc mỏng của Mạnh Hùng ra.

Mạnh Hùng thở hỗn hển, dựa trán mình lên trán của Kiều Nhi.

Hai cặp mắt lu mờ bởi dục vọng nhìn nhau say đắm, Mạnh Hùng yêu thương hôn lên môi Kiều Nhi.

“Kiều Nhi, anh yêu em!”

Kiều Nhi nghe anh nói vậy trong lòng vui sướng vô cùng, trong lòng cô thầm nghĩ nếu cô không bị bệnh nguy hiểm đến tính mạng, thì cô xin thề với lòng mình.

“Sau này dù xảy ra chuyện gì, cô cũng sẽ ở bên cạnh anh.”

Kiều Nhi nhìn thấy sắc mặt khó chịu vì kèm nén của Mạnh Hùng, cô nhóm người lên đặt vạt to lớn của anh vào nơi tư mật nhất của cô.

“Khích.....Chật.....Ấm ước.....”

Những cảm giác này làm tâm trí của Mạnh Hùng mê loạn.

Anh định vào eo Kiều Nhi để ổn định lại tâm tình của mình.

Mạnh Hùng hít thở nặng nề, anh nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt khát vọng.

Kiều Nhi cảm giác trong người mình, đang có luồng khí nóng chạy khắp nơi trên cơ thể của cô.

Sự mê mẩn cùng với sự khát cao được Mạnh Hùng lấp đầy, làm Kiều Nhi bất giác chuyển động cơ thể của mình lên xuống theo thiết tấu.

Mạnh Hùng nhắm mắt lại hưởng thụ sự khoái cảm mà anh đã thèm thường cả hai tháng nay.

Trong lòng anh cảm thấy sung sướng và thỏa mãn chưa từng có.

Trước mặt anh là người phụ nữ anh yêu thương nhất.

Thân thể của Kiều Nhi lên xuống theo nhịp nhàng, đồng thời cũng vì vậy mà làm chuyển động cặp ngực của cô lên xuống nhìn vào hấp dẫn vô cùng.

Mạnh Hùng đột nhiên vươn người tới, hôn lên ngực của cô.

Anh không thể nào kèm chế được nữa.

Mạnh Hùng xoay người đặt Kiều Nhi dưới thân mình.

Anh chuyển động hạ thân của mình càng lúc càng nhanh lẹ hơn.

Vết thương sau lưng Mạnh Hùng vì hành động thô bạo của anh mà nứt ra, từng giọt từng giọt máu chảy xuống bắp đùi của anh.

Mạnh Hùng không quan tâm đến nỗi đau sau lưng mình, anh vẫn ra vào cơ thể của Kiều Nhi theo nhịp nhàng.

Đến khi Mạnh Hùng gằm nhẹ một tiếng, phóng thích bản thân trong cơ thể của Kiều Nhi.

Kiều Nhi liền ngồi dậy, cô lo lắng cho vết thương của anh.

Kiều Nhi cầm khăn lên, lau đi những giọt máu chảy xuống bắp đùi của anh.

Mạnh Hùng thân thể trần truồng nằm sấp trên giường hưởng thụ sự lo lắng của Kiều Nhi.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 56: Mạnh Khang Ra Tay

Anh nhìn Kiều Nhi lúc này đang nhẹ nhàng, tỉ mỉ băng bó vết thương cho anh.

Băng bó vết thương xong, Kiều Nhi ngồi xuống bên cạnh Mạnh Hùng.

Cô cầm tay anh nói với giọng đầy lo lắng.

“Mạnh Hùng, sao anh cứ làm người ta không yên tâm.”

Mạnh Hùng nhìn thấy trong ánh mắt của Kiều Nhi, hiện lên nỗi lo lắng khi cô nói những lời này.

“Em yên tâm, bây giờ anh đã có em.

Anh sẽ cẩn thận hơn.”

Mạnh Hùng vừa nói, vừa vươn tới ôm Kiều Nhi vào lòng, anh đặt lên trán cô một nụ hôn trìu mến.

Tại biệt thự Mạnh gia, Mạnh Khang ung dung ngồi trên ghế, sau bàn làm việc trong phòng sách.

Trên tay Mạnh Khang cầm điếu thuốc hút được phân nửa.

Sam cung kính đứng trước mặt Mạnh Khang, báo cáo về tình hình của James.

“Chủ nhân, James đang bị thuộc hạ của Mạnh Hùng giết cùng đôi tạn.

Hắn đã trốn về Trung Đông.”

Mạnh Khang dụi tắt điếu thuốc trong tay, anh nâng khuôn mặt nham hiểm

của mình lên, nhìn thẳng vào mặt Sam nói.

“Đừng để người của Mạnh Hùng, tìm ra hắn trước chúng ta.”

Vừa nói dứt câu, điện thoại di động nằm trên bàn của Mạnh Khang vang lên.

“Zigggggggggggggggg”

Ánh mắt Mạnh Khang và Sam đều nhìn vào điện thoại.

Trên màn hình nhấp nháy một dãy số lạ.

Mạnh Khang nghi ngờ nhắc máy lên.

“Hello....”

“Mạnh Tổng, tôi là James.

Tôi cần gặp mặt ngài ngay lập tức.”

Giọng nói của James vang ra từ trong điện thoại.

Mạnh Khang cầm cây bút lên, làm đòng tác gõ gõ lên mặt bàn.

Nghe được yêu cầu của James, cặp mắt của Mạnh Khang liền hiện lên tia độc ác.

“Được, ở đâu?”

“8 giờ tối, tại bến tàu Hải Nam.”

Vừa nói xong, James đã vội vã cúp máy.

Sam chăm chú nhìn vào khuôn mặt, nguy hiểm của Mạnh Khang rồi hỏi.

“Chủ nhân, ngài định giải quyết James như thế nào?”

Mạnh Khang cầm cây bút trong tay, anh dùng sức bẽ một cái.

Cây bút trong tay anh, bị bẽ làm đôi.

Mạnh Khang nhích môi cười gian ác, anh quăng cây bút xuống sàn nhà.

Mạnh Khang nhìn Sam bằng ánh mắt tà ác, giọng nói lạnh lùng của Mạnh Khang vang lên.

“Chỉ có người chết, mới giữ được bí mật.”

Sam gật đầu đồng ý, anh nhìn Mạnh Khang cười hiểm độc.

“Đúng! Chủ nhân anh minh.”

8 giờ tối, tại bến tàu Hải Nam, một chiếc xe màu đen từ trong màn đêm đen tối lao tới, dừng lại bên lề đường.

Mạnh Khang một thân âu phục màu đen, từ trên chiếc xe BMW màu đen bước xuống.

Sam trên tay cầm một cái cặp táp bằng da màu đen, cùng hai tên thủ hạ cung kính đi phía sau lưng Mạnh Khang.

Bốn người với sát khí đằng đằng tiến tới cầu tàu.

Mạnh Khang nhìn thấy James đang ngồi trong một góc tối.

James nhìn thấy Mạnh Khang, liền từ trong bóng tối bước ra ngoài.

Ngọn đèn đường rọi thẳng vào khuôn mặt tiều tụy, râu mọc lưa thưa của James.

Trên người anh, không còn âu phục sang trọng của ngày thường.

Thay vào đó là một bộ đồ rách rưới, nhìn vào thật thê thảm.

Những ngọn đèn đường tỏa ra những tia sáng lơ mơ trong bóng đêm, rọi thẳng vào người của Mạnh Khang, lúc này nhìn anh thật đáng sợ.

“James, người tìm ta có chuyện gì?”

Mạnh Khang nhìn James chán ghét nói.

“Mạnh Tổng, ngài phải giúp tôi.

Tôi cần một số tiền lớn để bỏ trốn, bây giờ Mạnh Hùng đang cho người tìm tôi khắp nơi.

Bên Trung Đông thế lực của tôi đã bị Mạnh Hùng tiêu diệt.

Bây giờ tôi đã cùng đường bí lối, không còn chỗ để dung thân.”

“Được! người cần bao nhiêu.”

Mạnh Khang phóng khoáng nói.

“50 triệu đô la.”

Sam nhìn James bằng ánh mắt khó tin.

“Mày cảm thấy, mày đáng giá đó sao?”

Giọng nói chế giễu của Sam vang lên.

James nghe Sam nói vậy liền tức giận, anh nhìn Mạnh Khang nói với giọng đầy phẫn nộ.

“Không phải gì mà, tao đâu có thể thảm như bây giờ.

Chứng cứ mày cấu kết với tao để giá họa cho Mạnh Hùng, điều nằm trong cái USB này.

Nếu mày không đưa đủ số tiền 50 triệu đô la cho tao, tao sẽ đưa cái USB này cho Mạnh Hùng.”

Vừa nói James vừa cầm cái USB đưa lên.

Mạnh Khang nhìn vào cái USB trên tay James, cặp mắt gian ác của Mạnh Khang hơi nheo lại, anh cười nham hiểm nói.

“Được, tao sẽ đưa cho mày 50 triệu đô la.”

Mạnh Khang quay người lại, lấy cái cặp táp trong tay của Sam.

Mạnh Khang đặt cặp táp trên đùi mình, anh mở cặp táp ra trước mặt James.

James nghi ngờ nhìn Mạnh Khang bằng ánh mắt đề phòng, theo như anh biết Mạnh Khang là một người rất độc ác.

Mạnh Khang sẽ không, dễ dàng gì mà đưa một số tiền lớn như vậy cho anh.

Mạnh Khang thò tay vào trong cặp táp, anh cầm lấy một khẩu súng lục.

Trong tích tắc Mạnh Khang vươn súng lên, chia thẳng vào người của James.

James nhìn thấy vậy, liền xoay người lại chạy về phía sau.

Mạnh Khang liền bóp cò nỏ súng.

“Bang.....”

Viên đạn băng trúng phía sau vai của James.

James hoảng hốt nhảy xuống biển, để tránh khỏi sự truy sát của Mạnh Khang.

Thân thể của James biến mất dưới mặt nước, Mạnh Khang và thủ hạ của mình liên tục từ phía trên nỏ súng xuống mặt nước.

Dưới ánh sáng yếu ớt Mạnh Khang nhìn thấy một vũng máu tươi, hiện lên trên mặt nước.

“Cho người tìm sát của James cho ta.”

Mạnh Khang cắt súng vào trong áo vest của mình, nói với giọng đầy nguy hiểm.

“Dạ, thuộc hạ cho người tìm ngay.”

Sam khom người cung kính nói.

8 giờ tối tại sân bay thành phố S, trong khu vực dành cho những chuyến bay quốc tế.

Trần Siêu một thân âu phục màu trắng, phong nhã đứng trước cổng đón Thiết Sang Sang.

Hôm nay Thiết Sang Sang sẽ từ New York bay qua đây.

Thiết Sang Sang chính thức đảm nhiệm vai trò, luật sư trong công ty Tân Mạnh Thị.

Bây giờ Thiết Sang Sang sẽ làm việc cùng Kiều Nhi, còn Minh Nguyệt sẽ là trợ lý của Kiều Nhi.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 57: Thiết Sang Sang Trở Về

Trần Siêu nôn nóng đứng ngồi không yên, anh liên tục nhìn vào đồng hồ trên tay mình.

Từ trước tới giờ Trần Siêu chưa từng thử qua, cảm giác chờ đợi phụ nữ như thế này.

Trần Siêu nhìn thấy tình cảm Mạnh Hùng đối với Kiều Nhi, không hiểu vì sao anh cũng muốn có một người để anh có thể yêu thương và bảo vệ.

Mấy tháng nay vì bôn ba theo Mạnh Hùng nên Trần Siêu không có thời gian ở cùng với Thiết Sang Sang.

Tuy hai người thường xuyên liên lạc qua lại bằng điện thoại, nhưng bây giờ điều anh muốn nhất chính là có thể ôm Thiết Sang Sang vào lòng.

Đợi gần một tiếng, sự kiên nhẫn của Trần Siêu dần dần không còn nữa, anh ủ rũ ngồi xuống ghế chờ đợi.

Từ cái cửa kiến tự động, Thiết Sang Sang trên người mặc một cái đầm dài màu trắng, chân mang đôi giày thể thao cùng màu, đẩy 2 cái va ly thật to bước ra.

Vừa nhìn thấy Trần Siêu, Thiết Sang Sang buông va ly ra, cô chạy thật nhanh về phía anh.

Thiết Sang Sang tươi cười lao vào lòng ngực rắn chắc của Trần Siêu.

Trần Siêu kinh ngạc với hành động này của Thiết Sang Sang.

Trần Siêu lúng túng không biết phải làm sao, anh đứng im nhìn Thiết Sang Sang không nói gì.

Thiết Sang Sang choàng tay qua cổ của Trần Siêu, cô đặt lên má anh một nụ hôn ngọt ngào.

Thiết Sang Sang nhìn Trần Siêu bằng ánh mắt nhớ nhung, cô tươi cười nói.

“Anh có nhớ em không?”

Trần Siêu vội đi sự lúng túng, ở cùng với Thiết Sang Sang một thời gian, anh đã quen với tính tình bông bột trẻ con của cô.

Trần Siêu suy nghĩ, anh là một người vô cùng chừng chặc tính tình nghiêm túc.

Còn Thiết Sang Sang thì tính tình trẻ con, năng động, ham chơi còn hay hờn mát.

Hai người với tính tình hoàn toàn khác nhau, nhiều khi Trần Siêu cũng không biết vì sao anh lại yêu Thiết Sang Sang như vậy.

Trần Siêu tay vòng qua eo của Thiết Sang Sang, anh nhìn vào cặp mắt chờ mong của cô.

Trần Siêu nở nụ cười mê người nói.

“Nhớ, nhớ em rất nhiều.”

Vừa nói anh vừa khom người, hôn lên đôi môi mềm mại của Thiết Sang Sang.

Thiết Sang Sang mở to cặp mắt của mình vì kinh ngạc.

Cô chưa từng thấy bộ mặt dịu dàng này của Trần Siêu.

Thiết Sang Sang vui vẻ nhiệt tình đáp lại nụ hôn của Trần Siêu.

Hai người không quan tâm đến, những ánh mắt hâm mộ cùng ganh tỵ của những người chung quanh.

Đến khi hai người cảm giác mình không còn đủ đường khí để tiếp tục.

Trần Siêu và Thiết Sang Sang mới từ từ buông đôi môi của đối phương ra.

Trần Siêu nhìn vào khuôn mặt ửng hồng của Thiết Sang Sang, anh yêu thương nói.

“Còn em, có nhớ anh không?”

Thiết Sang Sang cười tươi như hoa,

cặp mắt sáng rực nhìn Trần Siêu nói.

“Em nhớ anh nhiều lắm.”

Nói xong Thiết Sang Sang nhào vào lòng của Trần Siêu.

Trần Siêu thấy cử chỉ trẻ con của Thiết Sang Sang, anh bật cười thành tiếng.

“Ha ha ha ha.

Chúng ta về nhà của anh.”

Thiết Sang Sang nghe Trần Siêu nói vậy, liền gật đầu đồng ý.

Thiết Sang Sang định ở tạm tại khách sạn The Palm, đến khi tìm được chỗ ở thích hợp mới dọn vào.

Nhưng Trần Siêu không muốn, anh muốn cô tạm thời ở nhà của anh.

Hai người tay trong tay bước ra khỏi sân bay, đi đến chiếc xe cadillac màu đen đậu sẵn bên đường.

Trần Siêu mở cửa xe, để hành lý của cô vào.

Thiết Sang Sang nhìn dáng vẻ tỉ mỉ của anh, trong lòng hiện lên sự ngọt ngào khó tả.

Trần Siêu đi đến bên lái phụ định mở cửa xe cho Thiết Sang Sang.

Nhưng đột nhiên từ đâu, một đám người mặc âu phục màu đen đi tới.

Đứng đầu là một người đàn ông, tướng mạo phi phàm.

Trên người anh tỏa ra sát khí, cùng với gương mặt không biểu cảm, làm người ta nhìn vào bất giác phải rùng mình.

Lãnh Tuấn là em trai của Lãnh Dương, hai người đều là thủ hạ thân cận của Hàn Mạc.

Vừa nhìn thấy Lãnh Tuấn, nét mặt tươi cười của Thiết Sang Sang liền trầm xuống.

Lãnh Tuấn cùng đám thuộc hạ, bao vây Thiết Sang Sang và Trần Siêu.

Trần Siêu nhìn họ với ánh mắt đề phòng, anh quan sát Lãnh Tuấn từ trên xuống dưới.

Trần Siêu nhìn thấy, khí thế tỏa ra từ trên người của Lãnh Tuấn, liền biết anh không phải là người tầm thường.

Trần Siêu cố nhớ lại xem anh có quen với họ không, anh nghĩ họ đến là vì anh.

Nhưng trước sự kinh ngạc của Trần Siêu, Lãnh Tuấn đi đến trước mặt của Thiết Sang Sang, anh cung kính khom người nói.

“Tiểu thư, chủ nhân mời người đến gặp mặt ngài.”

Trần Siêu nghe Lãnh Tuấn nói vậy liền kinh ngạc.

Anh biết thân thế của Thiết Sang Sang không đơn giản, nhưng anh không ngờ, đằng sau cô lại có một thế lực mạnh như vậy.

Theo sự quan sát của Trần Siêu, đám người này phải xuất thân từ giới hắc đạo.

Nhưng anh không biết họ là người của bang phái nào.

Nếu xuất thân từ thành phố S, Paris, New York hay Trung Đông thì Trần Siêu nhìn sẽ nhận ra ngay.

Nhưng Trần Siêu không nhận ra họ, trong lòng anh hơi lo lắng.

Anh nắm chặt tay của Thiết Sang Sang.

Thiết Sang Sang nghe Lãnh Tuấn nói vậy, cặp mắt trong sáng của cô liền sụp xuống.

Thiết Sang Sang mím đôi môi xinh đẹp của mình lại, cô do dự một chút rồi từ từ buông tay của Trần Siêu ra.

Trần Siêu nhìn dáng vẻ bị ép buộc của Thiết Sang Sang, anh nhìn chằm chằm vào Lãnh Tuấn nói.

“Các người là ai?”

Lãnh Tuấn với gương mặt kêu căng, không hề nể mặt Trần Siêu.

Lãnh Tuấn không quan tâm đến Trần Siêu, anh đi đến trước mặt Thiết Sang Sang nói.

“Tiểu thư, xin mời.”

Trần Siêu tức giận, anh định ra tay cho Lãnh Tuấn một bài học.

Trần Siêu vừa thò tay vào trong áo để rút súng, Thiết Sang Sang liền chặn anh lại.

Cô nhìn Trần Siêu lắc đầu.

“Anh về trước đi, em sẽ đến tìm anh sau.”

Nói xong Thiết Sang Sang cùng Lãnh Tuấn bước vào chiếc xe, đậu bên cạnh chiếc cadillac màu đen của Trần Siêu.

Thuộc hạ của Lãnh Tuấn đem hành lý của Thiết Sang Sang đi.

Trần Siêu đứng bất lực, nhìn theo bóng lưng của Thiết Sang Sang và đám người của Lãnh Tuấn.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 58: Bệnh Viện Thân Ái

Sáng ngày hôm sau, khi Kiều Nhi tỉnh giấc.

Theo thói quen cô sờ bên cạnh mình.

Cặp mắt Kiều Nhi liền mở ra thật to, khi cô phát hiện bên cạnh mình là một khoảng trống rỗng.

Kiều Nhi không sờ thấy Mạnh Hùng bên cạnh cô.

Kiều Nhi ngồi dậy, cô đảo cặp mắt to lớn của mình chung quanh căn phòng, để tìm kiếm hình bóng của anh.

Căn phòng trống rỗng, chỉ có mùi hương quen thuộc của anh lưu lại trong không khí.

Kiều Nhi vươn tay cầm áo khoác mặc vào, cô đi dép lê ra ngoài tìm anh.

Đi một chút Kiều Nhi nhìn thấy quán gia Nghiêm.

Quán gia Nghiêm cung kính, khom người chào Kiều Nhi.

“Chào Kiều tiểu thư, thiếu gia đang đợi cô ở phòng ăn để dùng buổi sáng.”

Kiều Nhi gật đầu lễ phép trả lời.

“Dạ, cảm ơn bác.”

Nói xong Kiều Nhi đi theo quản gia Nghiêm xuống lầu một.

Căn biệt thự thật to lớn, thiết kế sang trọng, mười mấy cô giúp việc cung kính đứng chung quanh Mạnh Hùng.

Anh tao nhã tướng người uy nghiêm, với mái tóc và chiếc bông tai màu rượu đỏ.

Mạnh Hùng ngồi ở giữa bàn ăn dài, y như một vị vương giả, nhìn vào thật oai nghiêm.

Kiều Nhi nhìn anh không chớp mắt, tầm mắt cô nhìn lên bàn ăn.

Trên bàn bày ra đủ loại thức ăn sáng, từ món ăn Pháp, Trung và Tây.

Kiều Nhi nhìn thấy một bàn đầy thức ăn ngon, bụng cô bất giác kêu gào ầm ỉ.

Kiều Nhi dùng tay sờ lên bụng mình, Mạnh Hùng nhìn thấy dáng vẻ đáng yêu này của cô, trong lòng anh cảm giác ngọt ngào.

Mạnh Hùng thầm nghĩ, nếu suốt đời mỗi buổi sáng khi thức dậy điều nhìn thấy Kiều Nhi, thì anh đã cảm thấy rất hạnh phúc.

Mạnh Hùng vươn tay ra trước mặt mình, ý bảo Kiều Nhi đến bên anh.

Kiều Nhi cười ngọt ngào, cô bước nhẹ nhàng đi qua anh.

Tay Mạnh Hùng cầm lấy bàn tay mềm mại của Kiều Nhi, anh dùng sức kéo một cái, thân thể Kiều Nhi mất thăng bằng ngồi gợn gàng lên đùi anh.

Kiều Nhi nhìn anh, rồi đảo cặp mắt to lớn của mình nhìn chung quanh.

Tất cả ánh mắt của mọi người đều tỏa sáng, mấy cô giúp việc điều kinh ngạc.

Từ trước tới giờ Mạnh Hùng, chưa từng đem phụ nữ về biệt thự Mạnh Viên.

Huống hồ gì họ chưa từng thấy, nét mặt dịu dàng và cử chỉ âu yếm của Mạnh Hùng đối với phụ nữ như bây giờ.

Những ánh mắt tìm tòi, hâm mộ của mấy cô giúp việc làm Kiều Nhi cảm giác ngượng ngùng.

Kiều Nhi nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt ngại ngùng.

Kiều Nhi muốn đứng lên, nhưng Mạnh Hùng biết trong lòng Kiều Nhi đang nghĩ gì.

Tay anh càng siết chặt, vòng eo nhỏ nhắn của cô hơn.

Anh ôm cô chặt hơn, để khuôn mặt mình lên cổ của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng nhắm mắt lại, anh thưởng thức mùi thơm thuộc về riêng Kiều Nhi.

Kiều Nhi đảo cặp mắt xinh đẹp của mình một vòng, mấy cô giúp việc cụp đầu xuống tránh né ánh mắt khó chịu của Kiều Nhi.

Kiều Nhi nhìn Mạnh Hùng cười, người đàn ông này thật là bá đạo.

Chỉ cần anh thích thì không quan tâm đến cảm nghĩ của người khác.

Kiều Nhi sống tại biệt thự Mạnh Viên cùng Mạnh Hùng suốt 2 tuần.

Cô muốn chờ vết thương của Mạnh Hùng, hoàn toàn hồi phục rồi mới về của nhà mình. Trong suốt 2 tuần nay Mạnh Hùng không rời khỏi Kiều Nhi nửa bước.

Cuộc sống âu yếm, lãng mạn làm Mạnh Hùng cảm thấy ông trời thật u đâi anh.

Đã sắp đặt cho Kiều Nhi bước vào, cuộc sống lạnh lùng buồn tẻ của anh.

Không có Kiều Nhi cuộc sống của Mạnh Hùng vô cùng cô độc và lạnh lẽo.

Sáng sớm Trần Siêu gọi điện thoại cho

Mạnh Hùng.

“Được tôi tới ngay.”

Mạnh Hùng khẩn trương trả lời.

Cúp điện thoại anh nhìn Kiều Nhi, lúc này đang mặc váy ngủ nhìn thật quyến rũ, ngồi trước bàn trang điểm, thoa kem dưỡng da.

Kiều Nhi nhìn thấy nét Mạnh Hùng khẩn trương của Mạnh Hùng,qua gương phản chiếu.

Kiều Nhi đứng lên đi đến bên cạnh Mạnh Hùng, cô cầm tay Mạnh Hùng nói.

“Có chuyện gì vậy anh?”

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi, anh khom người yêu thương hôn lên môi cô.

Mạnh Hùng đưa đầu lưỡi của mình vào trong khoang miệng của Kiều Nhi.

Anh lưu luyến mút lấy mật ngọt của Kiều Nhi.

Hai người yêu thương không muốn rời nhau, Kiều Nhi vòng tay qua eo Mạnh Hùng.

Tay Mạnh Hùng bắt đầu không yên, anh sờ vào cặp ngực to tròn của Kiều Nhi.

Vật nam tính của anh bắt đầu có phản ứng.

Kiều Nhi buông đôi môi mỏng và gợi cảm của Mạnh Hùng ra.

Cô nhìn anh nói.

“Mạnh Hùng đừng như vậy.”

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi, nói với giọng đầy lo lắng.

“Ba anh đã vào bệnh viện.”

Khi Mạnh Hùng nói những lời này, Kiều Nhi có thể nhìn thấy nỗi lo âu cùng với khẩn trương trong ánh mắt anh.

“Chúng ta vào bệnh viện.”

Kiều Nhi lo lắng nói.

Mạnh Hùng hơi do dự, anh biết ba anh không muốn gặp mặt anh.

Kiều Nhi nhìn thấy vẻ đả đở trong ánh mắt của anh, cô liền buông Mạnh Hùng ra đi vào phòng tắm.

Trong tích tắc Kiều Nhi đã ăn mặc chỉnh tề, đứng trước mặt Mạnh Hùng.

Cô gấp gấp mặc trên người một cái đầm dài phủ gót chân màu trắng.

Nhìn vào thật thanh lịch, tao nhã.

Kiều Nhi cầm tay Mạnh Hùng lôi anh ra ngoài.

Vừa bước xuống dưới nhà, Kiều Nhi liền nhìn thấy quản gia Nghiêm.

“Quản gia Nghiêm, bác chuẩn bị xe đưa chúng cháu vào bệnh viện Thân Ái.”

Quản gia Nghiêm nghe Kiều Nhi nói vậy liền lo lắng, ông nhìn Mạnh Hùng và Kiều Nhi nói.

“Thiếu gia, người không sao chứ?”

Kiều Nhi biết quản gia Nghiêm đang lo lắng, nên cười với ông nói.

“Không! chúng cháu không sao.

Con và Mạnh Hùng đi thăm bác Mạnh.”

Quản gia Nghiêm nghe Kiều Nhi nói vậy, khuôn mặt ông liền với đi nổi lo lắng.

“Dạ, để tôi chuẩn bị xe.”

Xe vừa đến bệnh viện Thân Ái, Kiều Nhi đã gấp gáp kéo Mạnh Hùng vào trong.

Mạnh Hùng đang bâng khuâng không biết mình có nên đi hay không.

Kiều Nhi nhìn Mạnh Hùng nói.

“Mạnh Hùng, đừng như vậy chúng ta vào trong.”

Mạnh Hùng nhìn thấy nét mặt khẩn trương và lo âu của Kiều Nhi, anh không nỡ làm cô thất vọng, nên đành đi theo Kiều Nhi vào trong.

Bước tới phòng bệnh VIP, Mạnh Hùng và Kiều Nhi nhìn thấy hai tên cận vệ.

Với nét mặt hung tợn, đứng canh trước cửa phòng bệnh của Mạnh Quốc.

Mạnh Hùng nghiêng ngang bước tới muốn vào trong, nhưng bị họ chặn lại.

“Nhị thiếu gia, đại thiếu gia có dặn dò.

Không ai được phép vào trong.”

Mạnh Hùng nghe họ nói vậy liền tức giận, anh nắm chặt tay mình thành nắm đấm.

Kiều Nhi nghe họ nói vậy liền nổi nóng.

“Ai cho các người, nói chuyện với nhị thiếu gia bằng giọng bất nhã như vậy.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 59: Bệnh Tim

Kiều Nhi tức giận, cô dùng hết sức đẩy họ ra.

Hai tên cận vệ vì trách nhiệm trên người của mình, đành phải dùng tay chặn Kiêu Nhi lại, dù biết cô là người phụ nữ của Mạnh Hùng.

Thân thể Kiêu Nhi bị tên cận vệ chạm vào, làm Mạnh Hùng nổi cơn phẫn nộ.

Mạnh Hùng tức giận, anh xông tới quăng nắm đấm vào mặt, tên cận vệ đã chạm vào người của Kiêu Nhi.

Sức lực của Mạnh Hùng vô cùng mạnh bạo, tên cận vệ bị Mạnh Hùng đánh ngã xuống mặt đất.

Một bên má bị bầm tím, miệng thì chảy máu, nhưng hắn không giám nói gì.

Mạnh Hùng giận dữ, cặp mắt hiện lên sát khí đặng đặng, anh nhìn họ chằm chằm.

Hai tên cận vệ bị ánh mắt đáng sợ của Mạnh Hùng nhìn, mà lạnh cả sống lưng.

Hai người đành đứng sang một bên, không dám hành động lỗ mãng.

Mạnh Hùng thản nhiên nắm tay Kiêu Nhi vào trong phòng.

Bước vào cửa Mạnh Hùng và Kiều Nhi nhìn thấy Ông Mạnh Quốc, nét mặt tiêu tụy đang hôn mê trên giường bệnh.

Mạnh Hùng nhìn ông, trong ánh mắt anh hiện lên vẻ chua xót, nhưng ngoài mặt anh vẫn giữ khuôn mặt lạnh lùng không cảm xúc.

Nhìn thấy dáng vẻ đau lòng, mà cố tỏ ra kiên cường của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi cảm giác được, một nỗi đau từ trong tận trái tim cô.

Đột nhiên trong lòng ngực Kiều Nhi cảm giác khó thở, tim cô đập loạn nhịp.

Kiều Nhi khó chịu dùng tay đè lại lòng ngực của mình.

Cô lùi về phía sau vài bước, ngồi xuống ghế sofa trong góc phòng.

Cô không muốn Mạnh Hùng lo lắng, nên cố giữ nét mặt bình tĩnh không có gì.

Mạnh Hùng đang lo lắng cho ba mình, nên không để ý đến sự khác thường trên khuôn mặt của Kiều Nhi.

Kiều Nhi không thể nào chịu nổi cơn đau đớn, đang giày xéo trái tim cô, toàn thân cô bắt đầu toát mồ hôi lạnh.

Kiều Nhi đứng lên cố giữ giọng bình thản nói với Mạnh Hùng.

“Mạnh Hùng, anh ở đây với bác trai, em đi mua nước uống.”

Mạnh Hùng vẫn im lặng không nói gì, anh không nhìn Kiều Nhi mà chỉ gật đầu một cái.

Cặp mắt lo âu của anh vẫn nhìn chằm chằm vào người ba, đang nằm hôn mê trên giường bệnh.

Kiều Nhi khó khăn bước ra ngoài.

Cô ráng đi càng xa phòng bệnh của Mạnh Quốc càng tốt.

Cô sợ Mạnh Hùng bước ra, sẽ thấy nét mặt xanh xao khó chịu của cô.

Đi một chút Kiều Nhi đau đớn ngã quỵ xuống mặt đất.

Du Tấn từ xa cùng cô y tá, vừa làm xong cuộc phẫu thuật, trên đường về phòng làm việc của mình.

Anh nhìn thấy Kiều Nhi, với sắc mặt tái mét, trán toát mồ hôi lạnh.

Du Tấn gấp gáp chạy đến đỡ Kiều Nhi lên.

“Kiều Nhi, em có sao không?”

Kiều Nhi nhìn Du Tấn với ánh mắt chờ mong.

“Em cảm thấy, tim mình như bị thắt lại.”

Du Tấn nghe Kiều Nhi nói vậy liền quỳnh lên, anh gọi mấy cô y tá chuyển Kiều Nhi lên phòng bệnh VIP ngay lập tức.

Kiều Nhi mệt mỏi nằm trên giường bệnh sắc mặt tái mét.

Du Tấn và cô y tá làm kiểm tra thật kỹ cho Kiều Nhi.

Ngủ một chút Kiều Nhi tỉnh lại, cô nhìn thấy toàn thân mình, được gán những thiết bị y tế tối tân nhất.

Du Tấn từ bên ngoài đi vào, anh cầm trên tay bản báo cáo ngồi xuống bên cạnh Kiều Nhi.

Du Tấn kiểm tra Kiều Nhi thêm một lần nữa, rồi kiểm tra kết quả từ những thiết bị y tế.

Du Tấn nhìn Kiều Nhi với ánh mắt bất lực.

Kiều Nhi quan sát sắc mặt của Du Tấn, cô biết bệnh tình của mình rất nghiêm trọng.

Du Tấn đưa phần báo cáo cho Kiều Nhi xem, giọng nói bất đắc dĩ của anh vang lên.

“Kiều Nhi, anh làm kiểm tra cho em, phát hiện em mất chứng bệnh tim, hẹp hở van 2 lá.”

Kiều Nhi nghe Du Tấn nói, mình bị bệnh tim trong lòng cô lo lắng, tay bất giác siết chặt tờ báo cáo.

Giọng nói rung rung của Kiều Nhi vang lên.

“Vậy tình trạng hiện giờ của em, có nguy hiểm hay không?”

Du Tấn nhìn Kiều Nhi nói.

“Bệnh của em có su hướng phát triển nặng hơn, em có thể bị khó thở vào lúc hoạt động gắng sức, hoặc khi nằm ngửa.

Em còn dễ dàng bị mệt mỏi, choáng ngất.

Nếu bệnh tiến triển nặng hơn nữa, thì em cũng sẽ cảm thấy mệt mỏi khi làm các công việc hàng ngày và sẽ bị chóng mặt, choáng ngất.

Đôi khi em sẽ cảm thấy đánh trống ngực, một cảm giác hồi hộp, kèm theo cảm giác lo lắng có thể xảy ra.

Khi đó tim em bất chợt đập nhanh hơn bình thường, cũng có khi nó bỏ qua 1 vài nhịp đập.”

Kiều Nhi nghe Du Tấn nói vậy, trong lòng cũng an tâm hơn.

Cô biết sơ về bệnh hẹp hở van 2 lá.

Cảm giác mệt mỏi nếu được điều trị thích đáng thì sẽ không nguy hiểm đến tính mạng.

Kiều Nhi chợt nhớ đến điều gì liền ngồi bật dậy, cô lo lắng cầm tay Du Tấn hỏi.

“Vậy với bệnh tình của em, có thể mang thai được không?”

Du Tấn nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt đau lòng, anh không giám nhìn thẳng vào đôi mắt của Kiều Nhi nữa.

“Anh khuyên em đừng để mình mang thai thì tốt hơn, khi mang thai sẽ nguy hiểm cho người mẹ lẫn em bé.”

Nước mắt của Kiều Nhi vì những lời nói của Du Tấn mà rơi lã chã, trên khuôn mặt tuyệt đẹp của cô.

Kiều Nhi cố trấn an lại tâm tình của mình.

Du Tấn thấy vậy liền lo lắng nói.

“Kiều Nhi em hãy bình tĩnh lại, em không nên xúc động như vậy, sẽ khiến bệnh tình của em càng trở nên nghiêm trọng hơn.”

Kiều Nhi dùng tay lau đi những giọt nước mắt trên mặt mình, cô ngược mặt lên không để những giọt lệ tiếp tục chảy xuống.

“Anh đừng cho Mạnh Hùng biết, bệnh tình của em.”

“Kiều Nhi, bệnh em rất nghiêm trọng, anh nghĩ em nên nói với Mạnh Hùng thì tốt hơn.”

Kiều Nhi nhìn Du Tấn bằng ánh mắt nghiêm túc, giọng nói kiên quyết cửa cô vang lên.

“Em sẽ, nhưng không phải bây giờ.

Anh cho em thời gian để bình tĩnh lại.

Em sẽ tìm cơ hội thích hợp, để nói cho anh ấy biết.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 60: Quyết Định Buông Tay

Du Tấn nghe Kiều Nhi nói vậy cũng thấy hợp tình hợp lý, nên đã đồng ý.

"Anh sẽ không nói cho Mạnh Hùng biết, nhưng với điều kiện em phải nói với Mạnh Hùng."

Kiều Nhi nhìn Du Tấn bằng ánh mắt cảm tạ, nhưng xin lỗi cô không thể giữ được lời hứa với Du Tấn, cô không thể nói cho Mạnh Hùng biết.

Kiều Nhi nhìn thẳng vào mặt của Du Tấn, rồi gật đầu đồng ý.

Du Tấn đưa cho Kiều Nhi một số thuốc, dặn dò cô kỹ càng cách sử dụng.

Kiều Nhi nghỉ ngơi một chút rồi chỉnh lại quần áo của mình.

Kiều Nhi bước đi nặng trĩu, về phòng bệnh của Mạnh Quốc.

Đứng ngoài cửa Kiều Nhi nghe được tiếng nói của Mạnh Hùng và Mạnh Khang, vang ra từ bên trong phòng bệnh.

"Ba đã không muốn gặp mặt mày, vậy mà mày còn mặt dày đến đây để làm gì?"

Mạnh Hùng không nói gì, anh chỉ im lặng ngồi bên cạnh giường bệnh của Mạnh Quốc.

Mạnh Khang tức giận vì thái độ thờ ơ, lãnh đạm này của Mạnh Hùng.

Mạnh Khang bước tới chụp lấy bã vai của Mạnh Hùng định kéo anh về phía sau.

Mạnh Hùng tức giận, anh không thể nào kèm chế được lửa giận trong lòng mình.

Mạnh Hùng chụp lấy bàn tay của Mạnh Khang đang đặt trên vai mình, anh bẻ quặt về phía sau.

Mạnh Hùng đè Mạnh Khang xuống mặt đất, anh dùng chân đè lên lưng của Mạnh Khang.

Mạnh Khang đau đớn kêu lên.

"Ahhhhhhhhhhhhhhhh."

Mày mà dám đụng vào tao, tao sẽ kiến mày phải hối hận."

Mạnh Hùng càng nghe Mạnh Khang nói vậy, càng khinh thường trong lòng.

Mạnh Hùng cười khinh miệt, anh rút từ trong túi áo ra một cây súng lục, chia thẳng vào đầu của Mạnh Khang.

Giọng nói lạnh như băng của Mạnh Hùng vang lên.

"Tao không giết mày là vì ba, đối với tao giết chết mày, còn dễ hơn là giết chết một con kiến."

Mạnh Hùng dùng sức mạnh hơn bẻ tay của Mạnh Khang, chân đạp vào lưng của Mạnh Khang.

Thân thể của Mạnh Khang ngã nhào về phía trước.

Mạnh Khang đứng lên đau đớn xoa xoa tay, rồi chỉnh lại bộ đồ vét của mình, anh nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt độc ác.

"Mày đừng quên, chỉ cần tao mà chết đi, thì ba cũng sẽ chết theo tao."

Mạnh Khang đang cho Mạnh Quốc, uống một loại thuốc độc, chỉ có anh mới có thuốc giải.

Mỗi ngày Mạnh Khang sẽ cho người đem cho Mạnh Quốc một ly trà với liều thuốc giải, nếu không có thuốc giải của Mạnh Khang thì Mạnh Quốc sẽ chết ngay lập tức.

Mạnh Quốc không hề biết điều này, ông chỉ nghĩ vì mình lớn tuổi và bị Mạnh Hùng chọc tức, nên sức khỏe mới kém như vậy.

Mạnh Hùng đã nghi ngờ điều này, nên cho người trà trộn vào Mạnh gia.

Anh cho người điều tra nhưng chỉ biết, Mạnh Khang cho ba anh uống thuốc độc, nhưng chưa biết đó là loại độc gì. Với thế lực của Mạnh Hùng thì việc giết chết Mạnh Khang là điều vô cùng đơn giản, như nếu anh thật sự làm như vậy thì ba anh cũng sẽ bị anh hại chết.

"Tại sao mày lại làm như vậy?"

Ba đối xử tốt với mày, mà mày còn hạ độc ông."

Mạnh Hùng tức giận lên tiếng.

"Ha ha ha ha"

Giọng cười ma quỷ của Mạnh Khang vang lên, anh nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt hung tợn nói.

"Tốt! Mày nói ông ta tốt với tao!"

Người ông ta quan tâm nhất cũng chỉ là mày.

Tốt với tao mà lập di chúc, để lại 80% cổ phần của Mạnh Thị cho mày.

Tao làm việc vất vả bao nhiêu năm nay, vậy mà chỉ được 20%.

Mày thấy ông ta tốt với tao, ở chỗ nào?"

Lời nói cuối cùng của Mạnh Khang, gần như là gào thét.

Khuôn mặt vì tức giận mà trở nên ửng đỏ, gân xanh điều nổi lên.

Mạnh Hùng nhìn Mạnh Khang cười khinh thường, anh dùng giọng chế giễu nói.

"Một đứa con hoang như mày, được 20% cổ phần của tập đoàn Mạnh Thị, tao đã thấy là nhiều.

Vậy mà mày còn chưa an phận, muốn chiếm hết tập đoàn Mạnh Thị, làm của riêng."

"Tao không những muốn chiếm hết tập đoàn Mạnh Thị, mà tao còn muốn đoạt lấy hết những thứ gì, quan trọng nhất đối với Mạnh Hùng mày."

Mạnh Khang đang muốn ám chỉ Kiều Nhi, vì Mạnh Quốc đã nói cho anh biết, Kiều Nhi đã đồng ý cuộc hôn nhân của hai người.

Mạnh Khang nghĩ, chắc vì chuyện lần trước của Mạnh Hùng và Thẩm Gia Quyên, nên Kiều Nhi đã chết tâm với Mạnh Hùng.

Nghĩ đến đây Mạnh Khang nở nụ cười gian trá.

Cô như anh không uống công, bày ra những chuyện ly gián đó.

Trong lúc hai người đang nói chuyện, điện thoại di động của Mạnh Khang vang lên.

Anh tò tay vào túi áo móc ra chiếc điện thoại.

"Hello."

Giọng nói khẩn trương của Sam vang lên.

"Chủ nhân, thuộc hạ cho người tìm khắp nơi nhưng không tìm thấy James."

Mạnh Khang nghe vậy liền cúp điện thoại, anh nhìn Mạnh Hùng với ánh mắt đọc ác.

"Hôm nay cô như tao không chấp nhất với mày.

Nhưng tao sẽ trả lại cú đấm vừa rồi cho mày, cả vốn lẫn lời."

Nói xong Mạnh Khang hống hách bước ra ngoài.

Kiều Nhi vừa thấy Mạnh Khang đẩy cửa bước ra, Kiều Nhi liền nép người vào sau cánh cửa.

Kiều Nhi không muốn cho Mạnh Khang biết, cô và Mạnh Hùng còn qua lại với nhau.

Mạnh Khang vừa đi Kiều Nhi liền ngồi xuống ghế, trước phòng bệnh suy nghĩ.

Cô đã nghe được cuộc đối thoại vừa rồi của họ, cũng biết được giả tâm của Mạnh Khang.

Kiều Nhi yêu Mạnh Hùng như vậy, cô có thể khẳng định rằng, tình yêu cô dành cho Mạnh Hùng, không thua kém gì với tình yêu Mạnh Hùng dành cho cô.

Kể cả sinh mạng của cô, cô cũng có thể vì anh mà hy sinh.

Kiều Nhi cũng biết Mạnh Hùng yêu cô đến cỡ nào, nhưng truyện đời thật là trở trêu.

Nếu ông trời đã để hai người yêu nhau đến khắc cốt ghi tâm, tại sao ông lại để cô mất chứng bệnh ngặt nghèo như vậy.

Sự đau đớn của chứng bệnh, mang đến cho cô thật không đáng là gì, vì Mạnh Hùng cô nhất định có thể vượt qua tất cả khó khăn.

Như nếu không thể sinh cho Mạnh Hùng một đứa con, thì điều đó dù Mạnh Hùng không quan tâm, nhưng Kiều Nhi cũng tuyệt đối không thể nào chấp nhận được.

Suy nghĩ đến nỗi tim của Kiều Nhi cảm giác khó chịu, cô đặt tay mình trước ngực để giảm bớt cơn đau.

Kiều Nhi quyết định buông tay, cô không thể ích kỷ như vậy, chỉ nghĩ đến bản thân của mình mà không nghĩ cho Mạnh Hùng.

Nhà họ Mạnh không thể vì sự ích kỷ của cô mà không có người nối dõi.

Kiều Nhi suy nghĩ một chút rồi đột nhiên cô nghĩ ra một cách, vừa có thể kiến Mạnh Hùng chết tâm với cô, vừa có thể giúp Mạnh Hùng đánh bại Mạnh Khang.

Kiều Nhi đứng lên, trong ánh mắt chứa đựng sự quả quyết cùng cương đảm.

Cô nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, Kiều Nhi bước tới nắm bàn tay to lớn, ấm áp của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng đang ngồi trầm tư bên cạnh giường bệnh của Mạnh Quốc.

Anh ngửi được mùi hương quen thuộc của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng không quay đầu lại cũng không có sự đề phòng, người Mạnh Hùng tin cậy nhất chính là Kiều Nhi, Lôi Lạc Thiên, Nam Liệt, Trần Hạo, Trần Siêu và Ngô Đức.

Mạnh Hùng yêu thương nắm tay Kiều Nhi nói.

"Chúng ta về nhà."

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 61: Phóng Túng

Cô thật vui khi Mạnh Hùng yêu cô như vậy, Kiều Nhi nghe anh nói về nhà, trong lòng cô quặn đau.

Cô cảm giác trái tim mình như bị thứ gì đó xé ra từng mảnh.

Một cảm giác, có thể giết chết cô trong vô hình.

Anh cứ như vậy thì làm sao cô có thể buông tay, cô không muốn làm tổn thương đến Mạnh Hùng.

Nhưng nếu càng kéo dài thì tổn thương, đối với anh càng thêm sâu đậm.

Kiều Nhi cười gượng bước đi nhẹ nhàng theo sau Mạnh Hùng.

Về đến biệt thự Mạnh Viên, Mạnh Hùng mệt mỏi cởi bỏ áo khoác quăng lên giường, anh đi thẳng vào phòng tắm.

Kiều Nhi như một cô vợ hiền, chuẩn bị tất cả cho anh.

Kiều Nhi tay cầm bộ đồ ngủ của Mạnh Hùng, bước vào trong phòng tắm.

Bước vào cửa Kiều Nhi nhìn thấy

Mạnh Hùng thân thể trần truồng, đứng trong nhà tắm.

Hơi nước bốc lên làm không gian trong phòng, trở nên ám muội một cách lạ thường.

Mái tóc màu rượu đỏ của Mạnh Hùng

giờ đã ướt đẫm, cùng với thân hình vạm vỡ nhìn vào thật hấp dẫn.

Mạnh Hùng nhìn thấy, dáng vẻ ngơ ngác của Kiều Nhi, anh liền bật cười.

"Làm gì mà nhìn anh đến mấthồn như vậy?"

Nhìn anh đẹp trai lắm, có phải không?"

Vừa nói Mạnh Hùng vừa nở nụ cười động lòng người.

Kiều Nhi sững sốt với nụ cười của anh, Kiều Nhi thầm nghĩ người đàn ông này, khi anh nghiêm túc nét mặt lạnh lùng đã kiến biết bao nhiêu phụ nữ mê muội vì anh.

Nếu anh thường xuyên cười như vậy, cô không biết sẽ có bao nhiêu người bị nụ cười của anh mê hoặc nữa.

Kiều Nhi nghe anh nói vậy liền cười ngọt ngào, cô đặt quần áo của Mạnh Hùng lên bàn.

"Đúng!"

Chỉ có anh là người đẹp trai nhất, trong lòng em."

Kiều Nhi vừa nói dứt câu, thân thể mảnh mai của cô, đã bị Mạnh Hùng kéo vào trong phòng tắm.

"Ahhhhhhh"

Kiều Nhi hoảng hốt trước hành động đột ngột này của Mạnh Hùng.

Toàn thân Kiều Nhi ướt đẫm, cô nhìn anh định nói gì đó, đôi môi xinh đẹp của cô đã bị bờ môi bạc mỏng của Mạnh Hùng chặn lại.

"Ummmmmmmm..."

Mạnh Hùng hôn Kiều Nhi một cách mãnh liệt, anh đặt tay mình vào bàn tay mềm mại của Kiều Nhi.

Hai tay Mạnh Hùng giữ chặt tay của Kiều Nhi trên đỉnh đầu.

Thân thể Kiều Nhi bị Mạnh Hùng ép sát vào bức tường lạnh lẽo phía sau.

Sự lạnh lẽo của bức tường, làm cô bất giác phải rùng mình.

Mạnh Hùng đưa đầu lưỡi của mình, thâm dò bên trong khoang miệng của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng điên cuồng mút lấy mật ngọt của cô.

Tay Mạnh Hùng bắt đầu sờ soạng khắp nơi trên cơ thể của Kiều Nhi.

Anh dùng sức nắn bóp hai bầu ngực to tròn của cô.

Mạnh Hùng buông đôi môi xinh đẹp, giờ đã sưng đỏ của Kiều Nhi ra.

Hai ánh mắt chứa đựng tình cảm sâu đậm, nhìn nhau không chớp mắt, như trên thế gian này chỉ tồn tại tình yêu của hai người.

Kiều Nhi thầm nghĩ, cho cô phóng túng bản thân thêm một lần sau cuối.

Vì cô biết, đây có thể là lần cuối cùng, cô và Mạnh Hùng gần gũi với nhau.

Kiều Nhi đột nhiên choàng tay qua cổ của Mạnh Hùng, cô khom tới đặt lên đôi môi bạc mỏng của anh một nụ hôn cuồng nhiệt.

Kiều Nhi muốn trút hết tình cảm, trong lòng mình qua nụ hôn này.

Mạnh Hùng cảm nhận được sự khác thường của Kiều Nhi, nhưng trong tích tắc Kiều Nhi đã che dấu bằng lời nói thâm tình.

"Mạnh Hùng, em yêu anh."

Vừa nói Kiều Nhi vừa khom xuống, cắn thật mạnh vào vai của Mạnh Hùng.

Máu từ dấu răng của Kiều Nhi, chảy xuống lòng ngực rắn chắc của Mạnh Hùng.

Màu đỏ của máu, hoà lẫn vào nước trở thành màu hồng tuyệt đẹp, chảy xuống thân thể của hai người.

Kiều Nhi vẫn chưa buông ra, cô muốn để lại, dấu ấn của riêng mình trên người của anh.

Kiều Nhi vừa muốn Mạnh Hùng quên đi cô, nhưng cũng đồng thời lo sợ.

Lo sợ rằng sẽ có người phụ nữ khác, thay thế vị trí của cô trong lòng anh.

Chắc có lẽ phụ nữ điều ích kỷ như vậy, miệng thì nói không muốn Mạnh Hùng nhớ đến cô để anh khỏi đau khổ.

Nhưng trên thực tế Kiều Nhi không muốn, mình bị Mạnh Hùng chôn vào quên lãng.

Mạnh Hùng bị Kiều Nhi cắn, anh đau đớn cau mày, nhưng không nói câu nào.

Khi Kiều Nhi nhìn thấy vết cắn thật sâu, Cô mới từ từ buông ra.

Trên môi cô dính đầy máu tươi của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi, tay anh vươn lên, ngón tay sờ vào đôi môi mềm mại của cô.

Mạnh Hùng khom người hôn lên môi cô, mùi máu tươi pha lẫn mùi hương của hai người, làm Mạnh Hùng và Kiều Nhi không thể nào quên được, mùi vị của nụ hôn này.

Mạnh Hùng mút lấy đôi môi kiều diễm của Kiều Nhi.

Hai người phản ứng cuồng nhiệt với sự đụng chạm của đối phương.

Mạnh Hùng vươn tay cởi bỏ quần áo trên người của Kiều Nhi.

Bộ đồ sang trọng, giờ đã ướt đẫm nằm bẹp dưới mặt đất.

Mạnh Hùng cầm lấy cái khăn tắm màu trắng, bọc lại cơ thể trần truồng của Kiều Nhi.

Anh bế Kiều Nhi ra khỏi phòng tắm đặt cô lên giường.

Kiều Nhi ngồi dậy, cô cầm khăn lau đi những giọt nước trên người anh.

Mái tóc màu rượu đỏ bị ướt đẫm, bây giờ đã trở thành màu đen.

Kiều Nhi nhẹ nhàng lau người Mạnh Hùng, tay Kiều Nhi bất giác dừng lại trên vết sẹo sau lưng anh.

Kiều Nhi khom người hôn nhẹ nhàng lên vết sẹo của Mạnh Hùng.

Cử chỉ cẩn thận như sợ đụng mạnh một chút thì sẽ làm Mạnh Hùng đau.

Mạnh Hùng bị cử chỉ thân mật này của Kiều Nhi làm kích thích.

Vật nam tín to lớn của anh giờ đã cương cứng.

Mạnh Hùng cầm lấy bàn tay trắng trẻo của Kiều Nhi, đặt lên vật kêu ngạo nhất của mình.

Bàn tay mềm mại của Kiều Nhi vừa chạm vào, Mạnh Hùng đã không thể kềm chế được dục vọng của bản thân.

Anh mới miệng, hít vào một hơi thật sâu.

Cảm giác tê tê, lãng lãng làm Mạnh Hùng mê muội.

Cặp mắt Mạnh Hùng lim dim, nhìn vào thật thu hút.

Kiều Nhi nhìn thấy ánh mắt của Mạnh Hùng giờ đã thay đổi, sự lu mờ của dục vọng đã chiếm lấy toàn bộ ánh mắt sắc bén, quả quyết thường ngày của anh.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 62: Uống Thuốc

CHÚ Ý: cảnh 18+++++

Mạnh Hùng vươn tay cởi bỏ khăn tắm trên người của Kiều Nhi, quăng xuống mặt đất.

Thân thể tuyệt đẹp, với đường cong hoàn mỹ, hiện ra trước mặt Mạnh Hùng.

Dù đã trải qua bao lần ái ân, nhưng khi nhìn thấy thân thể quyến rũ và khuôn mặt kịch tính của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng không thể nào kiểm soát được, dục vọng của bản thân mình.

Anh khom người đặt lên trán Kiều Nhi, một nụ hôn triều mến.

Nụ hôn của anh từ từ di chuyển xuống, từng nơi môi anh chạm vào, làm thân thể của Kiều Nhi cảm giác tê dại.

Kiều Nhi nhắm mắt lại, hưởng thụ sự nâng niu của Mạnh Hùng.

Cử chỉ dịu dàng, đôi môi bạc mỏng của anh ngậm lấy nụ hoa rực rỡ của cô.

Nụ hôn của Mạnh Hùng di chuyển xuống, phần bụng bằng phản trắng nõn của Kiều Nhi.

Thân thể nhạy cảm của cô, vì hành động này của Mạnh Hùng mà co rút lại, cặp mắt mơ màng lim dim nhìn vào thật hấp dẫn.

Hai chân Kiều Nhi bất giác kẹp thật chặt.

Giọng nói ma mị của Mạnh Hùng vang lên, trong không gian yên tĩnh, chứa đựng đầy mùi vị của tình dục.

“Kiều Nhi, em hãy thả lỏng một chút.”

Kiều Nhi nghe anh nói vậy, mới từ từ thả lỏng bản thân mình.

Hai tay Mạnh Hùng nâng eo của Kiều Nhi lên một chút, anh chậm rãi đưa vật nam tín cương cứng của mình, vào nơi tư mật nhất của Kiều Nhi.

Cảm giác ấm áp, cùng với sự khít chặt của Kiều Nhi làm Mạnh Hùng trở nên loạn trí.

Anh thở gấp gáp tim đập loạn nhịp, bắt đầu chảy nước rút.

Mạnh Hùng di chuyển thân thể của mình, ra vào theo thiết tấu.

Càng lúc động tác của Mạnh Hùng càng mau lẹ hơn.

Kiều Nhi không chịu nổi, sự hương phấn mà Mạnh Hùng đem đến cho cô.

Kiều Nhi bất giác thốt ra những tiếng rên khe khẽ, làm tăng thêm sự kích thích trong lòng Mạnh Hùng.

Kiều Nhi dùng ánh mắt mơ mơ màng màng, nhìn thẳng vào khuôn mặt anh tuấn của Mạnh Hùng.

Tay Kiều Nhi bất giác bấu vào eo của anh, móng tay Kiều Nhi để lại những dấu ấn đỏ, trên làn da màu nâu của Mạnh Hùng.

Với cử chỉ kịch tình này của Kiều Nhi, càng khiến Mạnh Hùng say đắm trong nhục dục.

Mạnh Hùng càng muốn, thỏa mãn sự chiếm hữu của bản thân mình.

Anh muốn làm Kiều Nhi phải nhớ kỹ đêm nay.

Mạnh Hùng rút ra khỏi cơ thể của Kiều Nhi, anh xoay người Kiều Nhi lại để Kiều Nhi quỳ gối, hai tay chống lên giường.

Mạnh Hùng từ từ tiến vào cơ thể của Kiều Nhi từ phía sau.

Tư thế này của Mạnh Hùng và Kiều Nhi, khiến hai thân thể càng thêm khít chặt.

Mạnh Hùng tay định vào eo của Kiều Nhi, liên tục ra vào cơ thể mảnh mai của cô.

Kiều Nhi bị hành động này của Mạnh Hùng, làm thân thể cô mềm nhũng.

Lần đầu tiên Kiều Nhi và Mạnh Hùng thử tư thế này.

Tay Kiều Nhi bất giác siết chặt tằm ra trải giường, hạ thân của Kiều Nhi bắt đầu co rút.

Sự co rút này của Kiều Nhi càng bao bọc chặt hơn, vật nam tính của Mạnh Hùng.

Cặp ngực căng tròn tuyệt đẹp của Kiều Nhi vì hành động của Mạnh Hùng mà chuyển động theo nhịp nhàng.

Mạnh Hùng hưởng thụ sự khoái lạc, đến khi anh nhắm mắt lại gầm nhẹ một tiếng, rồi phóng thích bản thân trong cơ thể của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng rút ra khỏi cơ thể của Kiều Nhi, anh vươn tay ôm cô vào lòng.

Sự thỏa mãn mà Kiều Nhi mang lại cho anh, không ai có thể làm được.

Mạnh Hùng yêu thương hôn lên trán của Kiều Nhi, lúc này đã ướt đẫm mồ hôi.

Mạnh Hùng nhẹ nhàng đặt Kiều Nhi nằm xuống giường, anh với thân thể trần truồng đi vào phòng tắm.

Kiều Nhi nằm trên giường ngó theo bóng lưng của anh.

Bóng lưng của Mạnh Hùng nhìn thật nam tính, thân hình anh cao lớn vạm vỡ, cộng thêm vết sẹo dài trên lưng, khiến Mạnh Hùng nhìn vào càng thêm mạnh mẽ cường tráng.

Hiện giờ Mạnh Hùng gần cô trong gang tấc.

Nhưng người đàn ông này, sẽ mãi mãi không bao giờ thuộc về cô.

Kiều Nhi nhắm cặp mắt âu sầu của mình lại khi nghĩ đến điều này, đột nhiên Kiều Nhi nhớ đến một việc vô cùng quan trọng.

Cô ngồi bật dậy, mở tủ đầu giường, bàn tay trắng như ngọc của Kiều Nhi thò vào trong tủ, lấy ra một hộp thuốc ngừa thai của Du Tấn đưa cho cô.

Từ trước tới giờ khi Mạnh Hùng và cô có quan hệ,

Mạnh Hùng và Kiều Nhi chưa từng dùng đến bất cứ biện pháp ngừa thai nào.

Nhưng hiện giờ tình hình đã thay đổi, Kiều Nhi không thể nào để mình mang thai con của anh được.

Kiều Nhi cầm hợp thuốc ngừa thai, cô lấy ra một viên định bỏ vào miệng của mình.

Mạnh Hùng từ trong phòng tắm bước ra, trên eo anh chỉ quấn một cái khăn tắm.

Mạnh Hùng với tâm trạng sáng khoái, trên mặt hiện lên nụ cười đắc ý bước ra ngoài.

Vừa đi anh vừa cầm khăn lau đầu của mình.

Vừa nhìn thấy hành động này của Kiều Nhi, sắc mặt anh liền thay đổi.

Nét mặt giận dữ, cặp mắt anh hiện lên sát khí đặng đặng.

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt không thể nào tin nổi.

Anh bước nhanh về phía của Kiều Nhi, Mạnh Hùng vươn tay lên hắt hợp thuốc trên tay Kiều Nhi xuống đất.

Hợp thuốc bị rơi xuống đất, những viên thuốc mau hồng văng ra tứ tung, khắp nơi trên sàn nhà.

Kiều Nhi không hề kinh ngạc với phản ứng này của Mạnh Hùng.

Nếu đổi lại là cô, có thể cô còn phản ứng mãnh liệt hơn anh.

Kiều Nhi nâng khuôn mặt xinh đẹp của mình lên nhìn Mạnh Hùng.

Nét mặt kiêu ngạo cùng với vẻ mặt không sợ trời không sợ đất của Kiều Nhi càng khiến Mạnh Hùng thêm giận dữ.

Anh tức giận nắm chặt cổ tay của Kiều Nhi, Mạnh Hùng nhìn cô bằng ánh mắt sắc ben.

Giọng nói rung rung vì kèm nén lửa giận của Mạnh Hùng vang lên.

“Em đang làm cái gì?”

Kiều Nhi nhìn thẳng vào mắt anh, cô nở nụ cười thách thức.

“Anh đã biết, còn hỏi em để làm gì?”

Mạnh Hùng nghe Kiều Nhi nói như vậy, lửa giận trong lòng anh càng tăng thêm.

Anh siết chặt bàn tay của mình, làm cổ tay của Kiều Nhi đau đớn.

Kiều Nhi cau mày vì đau, nhưng cô vẫn bài ra khuôn mặt tự cao không khuất phục, cặp mắt ngang bướng của cô nhìn thẳng vào mặt của Mạnh Hùng.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 63: Chia Tay

Thấy Kiều Nhi không chút gì gọi là tự trách, Mạnh Hùng nộ khí xông thiên, anh nhìn Kiều Nhi hỏi.

“Mang thai con của Mạnh Hùng anh, là điều sỉ nhục đối với em sao?”

Có biết bao nhiêu phụ nữ, cầu xin để được mang thai con của Mạnh Hùng anh.”

Kiều Nhi nghe được lời nói đau lòng, cùng với giọng nói thất vọng của Mạnh Hùng, trái tim Kiều Nhi cảm giác đau đớn.

Kiều Nhi dùng tay để ở trước ngực, cố làm ổn định lại hơi thở của mình.

Kiều Nhi kiêu ngạo ngược mặt lên nhìn Mạnh Hùng nói.

“Đúng!”

Từ trước tới giờ, em chưa từng có ý định sinh con cho anh.”

Mạnh Hùng cau mày, đôi môi bạc mỏng của anh mím chặt lại thành đường thẳng.

Mạnh Hùng tức giận, cố nói ra một câu.

“Mỗi lần, em đều uống thuốc ngừa thai?”

Mạnh Hùng dùng giọng chất vấn hỏi Kiều Nhi.

Kiều Nhi không do dự liền lên tiếng.

“Phải!”

Nghe được lời nói kiên quyết không chút do dự gì của Kiều Nhi, Mạnh Hùng nổi cơn thịnh nộ.

Anh dùng sức ném Kiều Nhi lên giường.

Thân thể mảnh mai của Kiều Nhi bị ném mạnh xuống giường.

Toàn thân Kiều Nhi đau đớn, nhưng cô biết so với nỗi đau hiện tại trong lòng Mạnh Hùng, nỗi đau của cô không đáng là gì.

Kiều Nhi nghĩ nếu muốn Mạnh Hùng quên đi cô, bây giờ chính là lúc khiến anh chết lòng.

Kiều Nhi xoa xoa cổ tay bầm tím của mình, cô từ từ đứng lên nhìn Mạnh Hùng nở nụ cười chế giễu.

“Mạnh Hùng, mình điều là người lớn.

Anh có biết bao nhiêu là phụ nữ, em không muốn sinh con cho anh là chuyện thường tình.

Hôm nay anh còn hứng thú với em, thì nâng niu em trong lòng bàn tay.

Ngày mai một khi anh chán ghét em, thì em cũng sẽ giống như mấy người phụ nữ khác của anh, bị anh ném cho một tờ chi phiếu rồi đuổi đi.”

Mạnh Hùng càng nghe Kiều Nhi nói, trong lòng càng thêm phẫn nộ, anh nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt giết người.

“Kiều Nhi, em tự sĩ nhục bản thân của mình, đừng nên nghĩ anh cũng giống như em.

Mạnh Hùng anh một khi yêu, thì sẽ yêu đến chết cũng không hối hận.”

Giọng nói lạnh lùng của Mạnh Hùng làm trái tim Kiều Nhi tan nát.

Kiều Nhi cố kìm nén những giọt nước mắt của mình.

Cô nhìn anh cười kiêu kích nói.

“Yêu!

Em không tin Mạnh Hùng anh, có thể yêu ai ngoài bản thân của anh.

Nhưng nếu anh đã nói vậy, em thấy chúng ta không còn thích hợp ở cùng với nhau.

Chúng mình chia tay đi.”

Mạnh Hùng nghe Kiều Nhi thốt ra miệng lời chia tay dễ dàng như vậy.

Anh giận dữ bước nhanh về phía của Kiều Nhi, anh định hai vai của cô thật chặt.

Tay anh run run, cặp mắt giận dữ giờ đã hiện lên những tia máu đỏ nhìn Kiều Nhi.

“Em nói gì?

Nói lại một lần nữa xem.”

Giọng nói lạnh lẽo, hùng hồn của Mạnh Hùng vang lên.

Kiều Nhi chưa từng thấy, sắc mặt hung tợn này của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi bất giác rùng mình, cô cố giữ cho mình bình tĩnh.

Kiều Nhi nhìn anh cười.

“Em nói, em muốn chia tay.

Em không còn cảm giác với anh nữa.

Vả lại 2 tuần sau, em sẽ đính hôn với Mạnh Khang.”

Mạnh Hùng nghe Kiều Nhi nói vậy, khuôn mặt anh trở nên đỏ rục vì giận dữ.

Anh xô Kiều Nhi ra, lui về phía sau vài bước.

Mạnh Hùng biết với tính tình nóng nảy của mình, nếu anh không tránh xa Kiều Nhi một chút.

Anh sợ mình sẽ làm tổn thương đến cô.

Mạnh Hùng không nói gì, anh vươn tay dấm mạnh vào chiếc gương trên bàn trang điểm để trút giận.

Miếng kiến vỡ nát ghim sâu vào bàn tay to lớn mạnh mẽ của anh.

Máu đỏ tươi từng giọt từng giọt nhỏ xuống mặt đất.

Kiều Nhi hoảng hốt, với hành động nóng nảy này của Mạnh Hùng.

Cô đau lòng, chua xót, áy náy và tự trách.

Chân của Kiều Nhi muốn bước nhanh về phía Mạnh Hùng.

Nhưng lý trí đã ngăn lại hành động thiếu suy nghĩ này của cô.

Kiều Nhi đau đớn nắm chặt bàn tay của mình lại.

Kiều Nhi cắn mạnh vào đôi môi xin đẹp của mình.

Trong lòng Kiều Nhi thầm nghĩ.

“Mạnh Hùng, em xin lỗi.

Anh hãy tha thứ vì sự vô tình của em.

Chúc anh gặp người có thể đem đến hạnh phúc cho anh.”

Kiều Nhi lấy hết dũng khí đối mặt với Mạnh Hùng.

“Mạnh Hùng, anh đừng nghĩ làm tổn thương đến bản thân của mình, sẽ khiến em hồi tâm chuyển ý.

Dù anh có chết! em cũng sẽ không quan tâm.”

Lời nói tuyệt tình của Kiều Nhi làm tổn thương đến trái tim của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi nói xong, cô nhìn thấy vẻ thất vọng lộ rõ trên khuôn mặt của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi trong lòng đau đớn, nhưng ngoài mặt cô tỏ vẻ không quan tâm.

Kiều Nhi vội vã bước vào trong phòng tắm đóng cửa lại.

Cô không nhìn đến Mạnh Hùng, dù chỉ là một cái liếc mắt.

Vừa vào đến phòng tắm, Kiều Nhi không còn sức lực để chống chọi nữa.

Cô dựa người vào cánh cửa, tay đặt

lên trái tim của mình.

Một cảm giác đau đớn xé ruột xé gan từ trước tới giờ Kiều Nhi chưa từng có, làm trái tim cô tan nát.

Đôi chân Kiều Nhi mềm nhũn, thân thể của cô từ từ ngã quy xuống mặt đất.

Kiều Nhi dùng tay bịt miệng của mình lại, không để tiếng khóc nức nở thoát ra ngoài.

Cô sợ Mạnh Hùng nghe thấy, thì việc cô vừa làm, xem như là công dã tràng.

Ổn định lại tinh thần, cô dùng khăn lau đi nước mắt, Kiều Nhi mặc đồ chỉnh tề bước ra.

Lúc này Mạnh Hùng đã một thân âu phục màu đen, đứng trước cửa sổ sát mặt đất.

Ánh chiều tà rọi thẳng vào khuôn mặt cương nghị của anh.

Anh đứng quay lưng về phía cô, hai tay đút vào trong túi quần.

Mạnh Hùng đứng im lặng, cặp mắt trầm tư nhìn ra bầu trời bao la.

Kiều Nhi lên tiếng phá vỡ bầu không khí ngột ngạt trong phòng.

“Em có chuyện đi trước.

Đồ của em anh cứ bảo người giúp việc quăng hết đi.

Em không cần thứ gì.”

Mạnh Hùng không nói gì, tay đặt trong túi quần, bất giác xiết chặt lại.

Cho dù Mạnh Hùng đang mặc âu phục đen, nhưng dưới ánh sáng của mặt trời, Kiều Nhi có thể thấy một bên túi quần của anh đã bị máu từ bàn tay làm cho ướt đẫm.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 64: Tuyệt Tình

Kiều Nhi không nói gì, cô cầm túi xách trên bàn lên, lặng lẽ bước ra ngoài.

Kiều Nhi nôn nóng đi xuống lầu, cô tìm quản gia Nghiêm khắp nơi.

Vừa nhìn thấy ông ở trong phòng ăn, Kiều Nhi vui mừng chạy tới nói.

“Quản gia Nghiêm, bác lên lầu băng bó vết thương cho thiếu gia.

Tay cậu ấy đã bị thương rồi.”

Cặp mắt ưu tư của Kiều Nhi sụp xuống, cô do dự một chút rồi nói tiếp.

“Nhưng bác nhớ, đừng nói cho anh ấy biết, là cháu bảo bác làm như vậy.”

Quản gia Nghiêm nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt nghi ngờ.

“Tại sao?”

Hai chữ ngắn gọn làm Kiều Nhi không biết phải trả lời như thế nào.

“Bác đừng hỏi, cháu chỉ nghĩ tốt cho anh ấy mà thôi.”

Giọng nói buồn bã của Kiều Nhi, làm quản gia Nghiêm cảm thấy khó chịu khi hỏi như vậy.

Quản gia Nghiêm biết Kiều Nhi là một người tốt, và cũng biết tình yêu mà cô dành cho Mạnh Hùng là thật.

Nên không nói gì thêm, ông nhìn Kiều Nhi nói.

“Kiều tiểu thư, cô đi đâu để tôi gọi tài xế đưa cô đi.”

Ánh mắt ưu sầu của Kiều Nhi làm quản gia Nghiêm hơi bồi hồi xúc động.

Kiều Nhi nhẹ nhàng lắc đầu, giọng nói nhỏ nhẹ của cô vang lên.

“Không cần, tự cháu đi được rồi.”

Kiều Nhi nói xong, cô cúi thủi bước đi, rời khỏi biệt thự Mạnh Viên.

Kiều Nhi đi ra trước cổng biệt thự, cô lưu luyến định quay đầu lại, nhìn thêm một lần sau cuối.

Nhưng Kiều Nhi cảm giác được ánh mắt sắc bén của Mạnh Hùng, nhìn chăm chăm vào cô.

Kiều Nhi không muốn Mạnh Hùng, có thêm hy vọng gì với cô nữa.

Kiều Nhi đành tuyệt tình bước đi một cách dứt khoát, cô không quay đầu lại một lần.

Mạnh Hùng nhìn theo bóng dáng mảnh mai của Kiều Nhi, bước đi chậm rãi rời khỏi biệt thự Mạnh Viên.

Anh đau đớn siết chặt bàn tay của mình.

Anh không hiểu vì sao, Kiều Nhi đột nhiên thay đổi như vậy.

Anh không cam tâm, càng nghĩ Mạnh Hùng càng thêm nóng giận.

Tay anh rung rung cầm điếu cigar cuba lên.

Mạnh Hùng mời điếu thuốc, hít vào một hơi thật sâu.

Tâm trí của Mạnh Hùng trở nên tỉnh táo hơn, anh suy nghĩ mọi chuyện một cách rõ ràng.

Mạnh Hùng cảm giác trong chuyện này, có gì đó không đúng.

Cặp mắt thâm thúy của Mạnh Hùng nhìn xa xa ra bầu trời xa xôi.

Quản gia Nghiêm từ bên ngoài bước vào, ông nhìn thấy bóng dáng cô đơn của Mạnh Hùng, đứng bên cạnh cửa sổ sát mặt đất.

Ông đau buồn khi nhìn thấy dáng vẻ này của Mạnh Hùng, giọng nói già nua của ông vang lên.

“Thiếu gia, tay cậu bị thương để tôi băng bó vết thương cho cậu.”

Mạnh Hùng nghe quản gia Nghiêm nói vậy, cặp mắt anh đột nhiên bừng sáng.

Anh quay người lại, nhìn quản gia Nghiêm, bằng ánh mắt nghi ngờ.

“Sao bác biết, tôi bị thương?”

Lời nói chất vấn của Mạnh Hùng làm quản gia Nghiêm lo lắng.

Giọng nói băng khuâng của ông vang lên.

“Tôi nghe tiếng đồ đạc bị vỡ, nên mới biết.”

Mạnh Hùng cau mày, giọng nói uy nghiêm của anh, làm quản gia Nghiêm hốt hoảng.

“Quản_Gia_Nghiêm!”

Mạnh Hùng hét lên từng chữ một, làm quản gia Nghiêm sợ hãi.

Ông khom người toàn thân run rẩy, thành thật khai báo.

“Dạ, Kiều tiểu thư kêu tôi lên, chăm sóc cho cậu.”

Mạnh Hùng nghe ông nói vậy trong lòng hơi vui, nhưng trong phút chốc khuôn mặt của Mạnh Hùng trở nên lạnh lùng không cảm xúc.

Anh cau mày suy nghĩ, việc này anh cần phải điều tra.

Kiều Nhi đau lòng, cô mang đôi giày cao gót 10cm đi lang thang trên con đường dốc.

Kiều Nhi muốn suy nghĩ mọi chuyện cẩn kẽ hơn nên không gọi taxi, mà một mình đi bộ xuống núi.

Nhưng không ngờ, ông trời cũng muốn trừng phạt sự vô tình của cô.

Một cơn mưa thật lớn đột nhiên ụp xuống, làm Kiều Nhi lính quỳnh núp dưới một góc cây cổ thụ thật to.

Kiều Nhi chợt nghĩ đến điều gì, liền móc điện thoại di động ra, gọi cho Mạnh Khang.

Trong một căn phòng nơi chung cư sang trọng, ngay trung tâm thành phố S.

Mạnh Khang cùng Dương Mẫn hai người với thân thể trần truồng quần lấy lẫn nhau.

Trong căn phòng, khắp nơi được bao phủ bởi mùi hương của tình dục.

Tiếng đàn ông thở gấp, cùng với tiếng rên rỉ của phụ nữ, hoà lẫn thành một khúc nhạc tuyệt vời.

Vật nam tính của Mạnh Khang đang ra vào cơ thể tuyệt đẹp của Dương Mẫn theo thiết tấu, đột nhiên điện thoại di động của Mạnh Khang đặt trên đầu giường vang lên.

“Zigggggggggggggg”

Hai người đang trong lúc cao trào, không muốn bị bất cứ điều gì quấy nhiễu.

Nhưng khi Mạnh Khang nhìn thấy tên của Kiều Nhi nhấp nháy trên màn hình.

Anh liền dừng lại tất cả động tác, Mạnh Khang vươn tay cầm lấy điện thoại.

Từ trước tới giờ, Kiều Nhi chưa từng chủ động gọi điện thoại cho anh.

“Kiều Nhi, có chuyện gì?”

Giọng nói vui mừng, nhưng lại có vài phần lo lắng của Mạnh Khang vang lên.

Mạnh Khang chờ một chút, nhưng vẫn không nghe được câu trả lời của Kiều Nhi.

Anh chỉ nghe được âm thanh, khóc nức nở của cô.

Mạnh Khang liền lo lắng, anh rút vật nam tính của mình ra khỏi cơ thể của Dương Mẫn.

Dương Mẫn dùng tay định Mạnh Khang lại.

Cô lắc đầu nhìn anh bằng ánh mắt chờ mong.

“Mạnh Khang.....đừng.....”

Giọng nói nũng nịu của Dương Mẫn vang lên.

Trong lúc này tiếng khóc của Kiều Nhi càng lúc càng lớn, làm Mạnh Khang sốt cả ruột gan.

Mạnh Khang bực bội cau mày nhìn Dương Mẫn.

Dương Mẫn nhìn thấy ánh mắt giận dữ của Mạnh Khang nhìn mình, trong lòng cô bối rối.

Lần đầu tiên Mạnh Khang đối xử với cô như vậy.

Ánh mắt đau buồn cùng với vẻ mặt thất vọng của Dương Mẫn sụp xuống.

Tay cô từ từ buông Mạnh Khang ra.

Mạnh Khang không quan tâm đến cảm nhận của Dương Mẫn.

Anh ngôi thẳng người trên giường, lo lắng hỏi thăm Kiều Nhi.

“Kiều Nhi, em đừng khóc.

Có chuyện gì anh có thể giúp em?”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 65: Mục Đích

Lời nói ngọt ngào quan tâm của Mạnh Khang nói với Kiều Nhi, làm Dương Mẫn càng thêm chua xót.

Trái tim Dương Mẫn đau đớn, như bị ngàn mũi dao nhọn đâm vào.

Cô đã ở bên cạnh Mạnh Khang nhiều năm như vậy, nhưng chưa từng được anh quan tâm hay lo lắng, như bây giờ anh đối với Kiều Nhi.

Dương Mẫn ngồi dựa người vào đầu giường, kéo miếng chăn lên, che lại thân thể trần truồng của mình.

“Mạnh Khang, anh có thể đến đây với em được không?”

Vừa nói Kiều Nhi vừa khóc.

Mạnh Khang nghe Kiều Nhi nói vậy trong lòng vui mừng.

Anh đã đợi cái ngày này rất lâu.

“Được! em đang ở đâu?”

Anh sẽ tới ngay.”

“Em ở dưới chân núi, của biệt thự Mạnh Viên.”

“Em chờ anh, anh tới ngay.”

Cúp điện thoại Mạnh Khang lính quỳnh lấy quần áo của mình mặc vào.

Anh nhìn Dương Mẫn nói.

“Anh có chuyện nên đi trước, anh sẽ gọi cho em sau.”

Không đợi Dương Mẫn trả lời, bóng dáng vội vã của Mạnh Khang đã ra khỏi cửa.

“Bang.....”

Tiếng đóng cửa vang lên, làm trái tim Dương Mẫn đau nhói.

Tình yêu cô dành cho anh, không bằng một cuộc điện thoại của Kiều Nhi sao.

Mạnh Hùng đang đứng trước ban công trong phòng của mình, anh nhìn theo hướng Kiều Nhi vừa đi.

Đột nhiên ông trời lại đổ cơn mưa lớn, làm lòng anh càng thêm giá lạnh.

Mạnh Hùng không hề tránh né, những giọt mưa lần lượt thấm ướt cơ thể của anh.

Nhưng trong phút chốc, cặp mắt lơ đãng của anh liền tỏa sáng.

Anh vội vã chạy ra ngoài trong cơn mưa tầm tã, làm quản gia Nghiêm lo lắng.

Giọng nói khẩn trương của quản gia Nghiêm vang lên.

“Thiếu gia, ngoài trời đang mưa lớn.

Cậu muốn đi đâu?”

Quản gia Nghiêm vừa nói, ông vừa cầm cái ô chạy phía sau của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng gấp gáp, chạy một mạch xuống núi để tìm Kiều Nhi.

Trong lúc này Mạnh Khang thật khẩn trương, anh phóng xe thật nhanh đến nơi Kiều Nhi nói.

Ngồi trong xe Mạnh Khang nhìn ra cửa sổ, anh nhìn thấy bóng dáng mảnh mai, giờ đã ướt sũng của Kiều Nhi.

Cô ngồi nép sát người vào thân cây cổ thụ để tránh mưa.

Kiều Nhi hai tay choàng trước ngực mình vì lạnh.

Mạnh Khang vội vã xuống xe.

Tay cầm cái ô anh sải bước thật nhanh về phía của Kiều Nhi.

Mạnh Khang đau lòng, khi nhìn thấy dáng vẻ buồn bã giờ đã ướt đẫm của Kiều Nhi.

Trong lòng của Mạnh Khang, không hiểu cảm xúc này là gì.

Tại sao khi thấy Kiều Nhi bị tổn thương, anh lại đau lòng như vậy.

Dưới cơn mưa Mạnh Khang cầm cái ô thật lớn ngồi xuống bên cạnh Kiều Nhi.

Anh đau lòng nhìn Kiều Nhi nói.

“Em đừng khóc, có anh ở đây.”

Kiều Nhi ngược khuôn mặt xinh đẹp của mình lên.

Cặp mắt to tròn, giờ đã ngấn lệ của Kiều Nhi nhìn vào mắt của Mạnh Khang.

Giọng nói nức nở của cô vang lên.

“Tại sao em lại yêu, một người bạc tình như vậy.”

Nước mắt của cô vì cảm thấy có lỗi với Mạnh Hùng mà rơi xuống, hoà lẫn với những giọt mưa nhiu xuống mặt đất.

Mạnh Khang khom người ôm Kiều Nhi vào lòng, tay anh nhẹ nhàng vuốt ve lưng của Kiều Nhi để an ủi cô.

Quản gia Nghiêm đang chạy theo sau Mạnh Hùng, đột nhiên anh ngừng lại làm quản gia Nghiêm đụng vào lưng của anh.

Mạnh Hùng đứng im tại chỗ, trong chơn mưa xối xả, cả người anh giờ đã ướt đẫm.

Tay Mạnh Hùng nắm chặt thành nắm đấm.

Cặp mắt hung ác của anh nhìn chằm chằm vào hai người.

Quản gia Nghiêm cầm cái ô bước tới che cho Mạnh Hùng, ông không biết đã xảy ra chuyện gì, tại sao Mạnh Hùng lại nổi giận như vậy.

Mạnh Hùng buồn bực đẩy tay quản gia Nghiêm ra.

Giờ phút này anh chỉ muốn được những giọt nước mưa lạnh lẽo, làm cho thần trí của anh tỉnh táo lại hơn.

Ông nhìn theo ánh mắt bốc lửa của Mạnh Hùng.

Quản gia Nghiêm nhìn thấy Mạnh Khang đang ôm Kiều Nhi vào lòng.

Bàn tay ông bất giác siết chặt cái ô trên tay mình.

Trong lòng ông cảm giác căm phẫn, ông không ngờ Kiều Nhi lại là loại phụ nữ thay lòng đổi dạ.

Kiều Nhi đang tựa đầu vào lòng ngực rắn chắc của Mạnh Khang.

Cô chợt nhìn thấy Mạnh Hùng đứng trong mưa, cách hai người không xa.

Ánh mắt giận dữ, đau lòng cùng thất vọng của Mạnh Hùng làm trái tim cô tan nát.

Kiều Nhi nhìn thấy dáng vẻ đau lòng của Mạnh Hùng, cô khóc càng lúc càng lớn hơn.

Giống như Kiều Nhi dùng tiếng khóc để che đậy nỗi khổ trong lòng mình.

Mạnh Hùng nhìn thấy cử chỉ âu yếm của hai người, trong lòng anh càng thêm giận dữ.

Quản gia Nghiêm nhìn thấy dáng vẻ đau lòng của Mạnh Hùng.

Ông cũng đau lòng thay anh, quản gia Nghiêm đứng im không nói gì.

Đột nhiên Mạnh Hùng xoay người lại, anh buồn bã bước đi về phía trước.

Kiều Nhi nhìn thấy dáng vẻ đau lòng, cùng cô độc của Mạnh Hùng, bước đi càng lúc càng xa.

Trong lòng Kiều Nhi muốn đẩy Mạnh Khang ra, cô muốn chạy thật nhanh để lao vào lòng ngực ấm áp của Mạnh Hùng.

Nhưng lý trí đã ngăn hành động của cô lại.

Muốn đạt được mục đích thì phải hy sinh, điều Kiều Nhi hy sinh chính là tình yêu của Mạnh Hùng dành cho cô.

Trong lúc Kiều Nhi đau lòng nhất, thì đột nhiên cô ngất đi.

Mạnh Khang lo lắng anh quăng cái ô ra một bên, rồi bế Kiều Nhi lên xe.

Anh phóng xe thật nhanh về biệt thự Mạnh gia.

Trong một góc khuất Dương Mẫn đứng dưới cái ô, tay bầu vào một cây cổ thụ thật to.

Cặp mắt độc ác của cô, nhìn theo hình bóng của Mạnh Khang và Kiều Nhi.

Trong lòng Dương Mẫn hiện lên thù hận, ganh tỵ cùng với căm phẫn.

Người cô hận nhất chính là Kiều Nhi chứ không phải là Mạnh Khang.

Dương Mẫn nghĩ nếu Kiều Nhi không xuất hiện, thì người Mạnh Khang yêu thương nhất chính là cô.

“Kiều Nhi, đừng trách tôi độc ác.”

Dương Mẫn nghiến răng, cặp mắt hiện lên sát khí khi nói những lời này.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 66: Hai Thủ Lĩnh Gặp Mặt Nhau

Trong một căn phòng được phòng bị cẩn thận, ở nơi căn cứ bí mật của Bang Bạch Hổ.

Mạnh Hùng uy nghiêm, ngồi trên ghế đặt ngay chính giữa phòng.

Một nhóm bác sĩ, qua qua lại lại bận rộn trong căn phòng bí mật này.

Trần Siêu và Ngô Đức đứng quan sát cẩn thận chung quanh.

Tránh cho có việc ngoài ý muốn xảy ra.

“Hắn ra sao?”

Giọng nói lạnh lùng của Mạnh Hùng, làm mấy vị bác sĩ toàn thân toát mồ hôi lạnh.

Ngô Đức đã nói, nếu không cú được người nằm trên giường bệnh, thì mạng của bọn họ cũng không giữ được.

“Chủ nhân, hắn bị trúng rất nhiều đạn, toàn thân đều bị thương.

Hắn còn bị ngâm trong nước, một khoản thời gian dài nên hiện tại tính mạng của hắn trong tình trạng vô cùng nguy kịch.”

Mạnh Hùng tức giận, tay đập mạnh lên bàn.

“Bang.....”

“Cú không được người, thì các người hãy chuẩn bị mà chôn chung với hân.”

Mấy vị bác sĩ trong lòng hoảng hốt, tay rung rung tiến hành phẫu thuật.

“Tại sao chủ nhân phải cú James để làm gì?”

Ngô Đức thắc mắc hỏi Trần Siêu.

Trần Siêu nhìn Ngô Đức, giọng nói nghiêm túc của anh vang lên.

“Muốn hân chết là chuyện thật dễ dàng, nhưng hân còn giá trị lợi dụng nên chủ nhân muốn giữ lại cái mạng của hân.”

Nghe Trần Siêu nói vậy Ngô Đức mới hiểu tâm tư của Mạnh Hùng.

Ngô Đức cung kính đưa cho Mạnh Hùng một điếu cigar cuba.

Mạnh Hùng hít vào một hơi, anh phả ra một làn khói đen dày đặc.

“Chủ nhân, ngày mai chúng ta có hẹn với thủ lĩnh Bang Con Rồng Vàng, ở khô hàng phía Đông Thành Phố S.”

Mạnh Hùng không nói gì, anh chỉ gật đầu một cái.

Mạnh Hùng hút hết điếu cigar, anh đứng lên bước ra ngoài.

Trước khi đi Mạnh Hùng không quên để lại một câu.

“Nếu hân mà chết, thì hãy giết chết đám người vô dụng này cho ta.”

“Dạ, thuộc hạ nghe lệnh.”

Ngô Đức cung kính trả lời.

6 giờ tối một đoàn xe phóng thật nhanh như con báo, đang đi săn con mồi của mình trong màn đêm đen tối.

Đứng đầu là chiếc xe cadillac màu đen của Mạnh Hùng.

Xe dừng lại trước cửa kho hàng, bốn bề đều được bao phủ bởi bóng đêm mờ mịt.

Mạnh Hùng tao nhã bước xuống xe, anh dẫn đầu mười mấy tên thuộc hạ đi vào.

Hàn Mạc uy nghiêm ngồi trên ghế chính giữa kho hàng.

Cô nhìn thấy một người đàn ông,

tướng người cao quý thân hình vạm vỡ, toàn thân anh tỏa ra sự cao ngạo cùng tà khí.

Anh mặc trên người âu phục màu đen huyền bí, cùng với mái tóc màu rượu đỏ.

Ánh đèn rọi thẳng vào chiếc bông tai màu rượu đỏ của anh, làm nói phát ra những tia sáng lấp lánh.

Càng tôn thêm vẻ kiêu căng và bá đạo của anh.

Anh oai hùng bước đi dừng dàng phía trước, Trần Siêu và Ngô Đức hai người cung kính đi bên cạnh anh.

Phía sau là một đám thuộc hạ tinh anh, được huấn luyện nghiêm ngặt.

Hàn Mạc quan sát Mạnh Hùng từ trên xuống dưới.

Cặp mắt sắc bén của cô dừng lại ngay chiếc nhẫn màu bạc hình con hổ trên tay anh.

Chiếc nhẫn này tượng trưng cho thân phận và địa vị của người cầm đầu Bang Bạch Hồ.

Hàn Mạc liền cau mày, nhìn thẳng vào Mạnh Hùng.

“Không lẽ hẳn chính là thủ lĩnh của Bang Bạch Hồ.

Mạnh Hùng, người mà Kiều Nhi nói.”

Hàn Mạc nói nhỏ chỉ có Lãnh Dương mới nghe được.

Lãnh Dương nhìn vào người đàn ông dẫn đầu.

Anh đã điều tra Mạnh Hùng trước khi đến đây.

Cho nên Lãnh Dương biết về Mạnh Hùng.

Với khí thế bức người này, ngoài thủ lĩnh Bang Bạch Hồ, thì anh nghĩ không ai sẽ có được vẻ oai nghiêm như vậy.

Anh gật đầu nói.

“Đúng hẳn chính là Mạnh Hùng.”

Trong ánh mắt của Hàn Mạc liền hiện lên tia khinh thường.

Một người nắm trong tay quyền lực tối cao, mà lại ép bức một người phụ nữ chân yếu tay mềm.

Mạnh Hùng vừa bước vào cặp mắt chim ưng đầy sát khí, liền quan sát người phụ nữ ngồi trên ghế ngay chính giữa phòng.

Trước khi đến đây anh đã cho người điều tra Hàn Mạc.

Người phụ nữ đầu tiên, đảm nhiệm chức vụ thủ lĩnh của Bang Con Rồng Vàng.

Cô nắm trong tay toàn bộ thế lực ngầm của Đông Nam Á.

Nhưng Mạnh Hùng không tin, với năng lực của một người phụ nữ, lại có thể hô phong hoán vũ.

Với năng lực gì mà cô có thể thuần phục, tất cả bang phái lớn nhỏ của Đông Nam Á, làm họ phải cúi đầu khâm phục.

Nhưng khi anh nhìn thấy Hàn Mạc, nghi vấn trong lòng anh điều tiêu tan.

Khuôn mặt tuyệt đẹp lạnh lùng không cảm xúc, cùng với khí thế tỏa ra từ người cô, làm người ta nhìn vào cảm thấy rụt rè sợ hãi.

Hàn Mạc không cần làm gì, cũng có thể áp chế được khí thế của đối phương.

Cô giống y như một nữ vương oai phong ngồi đó, Lãnh Tuấn cùng với Lãnh Dương cung kính đứng bên cạnh cô.

Trần Siêu đi bên cạnh Mạnh Hùng, vừa nhìn thấy Lãnh Tuấn, anh dừng chân lại trong giây lát.

“Hắn không phải là người bắt đi Thiết Sang Sang sao?”

Thiết Sang Sang và người của Bang Con Rồng Vàng có quan hệ gì?

Tại sao họ phải bắt cô?”

Trong lòng Trần Siêu hiện lên hàng loạt nghi vấn.

Ngô Đức nhìn thấy Trần Siêu mất hồn đứng đó, liền khều anh một cái.

Trần Siêu lấy lại tinh thần, anh tiếp tục bước theo sau Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng tao nhã ngồi xuống ghế trước mặt Hàn Mạc.

Trần Siêu tay cầm cặp táp bằng da màu đen nhìn thẳng vào mắt của Hàn Mạc nói.

“Hàn gia, chúng tôi không muốn vòng vo.

Lô hàng kỳ này, cô có hứng thú không?”

Mạnh Hùng quan sát Hàn Mạc, anh không nói gì.

Với khuôn mặt tuấn tú lạnh lùng anh chỉ chờ đợi câu trả lời của cô.

“Chúng tôi muốn kiểm tra hàng trước.”

Giọng nói mạnh mẽ của Lãnh Dương vang lên, Hàn Mạc vẫn giữ nguyên thái độ lạnh lùng không cảm xúc.

Hai người cầm đầu tỏ ra thái độ không ai thua ai.

Giống như ai mà lên tiếng trước thì khí thế người đó liền bị đối phương đàn áp.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 67: Hà Chấn Đồng

Hàn Mặc cau mày nhìn Mạnh Hùng, quả thật người đàn ông này có dung mạo vô cùng tuấn tú.

Anh y như một làn cây anh túc, nhìn vào thật thu hút, trên người anh tỏa ra sức hút làm đối phương nhìn vào liền bị mê hoặc không thể nào dời tầm mắt.

Trần Siêu tay cầm cặp táp đen đặt lên bàn, anh nhập vào 4 con số mật mã.

“Tích.....”

Một tiếng tích vang lên, cái cặp bằng da được Trần Siêu mở ra.

Trong đó đựng một khẩu súng nhỏ chưa lắp ráp, một lọ thuốc giải và 6 viên đạn.

Cây súng này có quy lực vô cùng mạnh.

Tầm bắn xa có thể sánh bằng những cây súng băng tía, tốt nhất trên thị trường.

Đặc điểm của cây súng này là nó vô cùng nhẹ, và có thể bắn xa trong phạm vi 2km.

Hàn Mạc không phải vì những thứ nêu trên mà muốn đoạt được lô hàng kỳ này, mà là vì một chức năng khác của nó.

Cây súng này có thể tháo ra thành từng bộ phận nhỏ, nếu phân ra thì khi nhìn vào không biết nó là một khẩu súng.

Đặc biệt là viên đạn của nó được chế tạo vô cùng khéo léo, khi ghim vào da thịt thì đầu đạn sẽ bung ra như cánh hoa ghim sâu vào da.

Một loại độc tố sẽ được tiết ra từ đầu viên đạn, chỉ cần xẹt qua da thì cũng sẽ bị trúng độc ngay.

Loại độc này vô cùng mạnh, chỉ vón vện vài giây thì sẽ xâm nhập vào ngũ tạng lục phủ.

Nếu không có thuốc giải thì sẽ chết ngay lập tức.

Chỉ có Mạnh Hùng và người anh bán cho mới có thuốc giải độc.

Cây súng là tâm huyết của Mạnh Hùng, nó đã mất Mạnh Hùng thời gian là 10 năm để nghĩ ra ý niệm và chế tạo.

Khi làm xong cây súng đầu tiên, anh chuẩn bị tặng cho Kiều Nhi, nhưng chưa có dịp.

Tin tức Bang Bạch Hồ chế ra một loại vũ khí với lực sát thương mạnh, vừa được truyền ra ngoài, tất cả những thế lực trong hắc đạo đều muốn dành quyền mua lấy.

Nhưng Mạnh Hùng chỉ muốn tìm một người, anh cảm thấy thích hợp với lô hàng này mà thôi.

Không phải người nào ra giá cao nhất, thì Mạnh Hùng sẽ bán.

Anh phải xem đối phương có tư cách để dùng nó hay không.

Hàn Mạc nhìn vào những mảnh vụn của cây súng.

Cô đứng lên tay lưu loát lắp ráp từng bộ phận.

Tất cả ánh mắt đều dồn hết lên người phụ nữ, với dung mạo tuyệt đẹp này.

Nhưng trên người của Hàn Mạc luôn tỏa ra sát khí đặng đặng.

Làm người ta nhìn vào không rét mà run.

Trong tích tắc một khẩu súng hoàn chỉnh đã nằm gọn trong tay Hàn Mạc.

Cô vươn súng lên, nhắm về một tiêu phía trước.

“Xẹt.....”

Viên đạn bay xẹt qua những chướng ngại vật đâm vào một tiêu.

Trần Siêu và Ngô Đức bất ngờ nhìn nhau.

Họ không ngờ tài bắn súng của Hàn Mạc lại cao siêu như vậy.

Mục tiêu Hàn Mạc nhắm trúng cách họ gần 2 km.

“Bốp bốp bốp.....”

Mạnh Hùng vỗ tay một cách sảng khoái, anh từ từ đứng lên.

“Hàn gia, Mạnh Hùng tôi thật khâm phục cô.”

Hàn Mạc nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt thích thú.

Cô không ngờ anh lại tài giỏi như vậy, có thể chế tạo ra một loại vũ khí đặc biệt với lực sát thương mạnh.

Chưa tín tới những phát minh trước đây của Bang Bạch Hồ.

Chẳng hạn như những chiếc máy bay quân sự và những chiếc quân hàm với thiết bị tối tân nhất.

“Lô hàng này, tôi sẽ lấy hết.”

Giọng nói mạnh mẽ, quả quyết của Hàn Mạc vang lên.

Hàn Mạc vừa nói dứt câu, Lãnh Dương và Lãnh Tuấn liền đặt 5 cái cặp táp bằng da lên trên bàn.

Lãnh Dương mở nắp ra, anh xoay chiếc cặp táp lại hướng về Mạnh Hùng.

Trong mỗi cặp táp chứa đựng 50 triệu đô la.

Hàn Mạc cất giọng cao ngạo, đầy tự tin của mình lên.

“Đây là 250 triệu đô la, tiền cọc cho lô hàng kỳ này.”

Mạnh Hùng không ngờ, cô lại là một

người sáng khoái và dứt khoát như vậy.

Anh nhìn Hàn Mạc bằng ánh mắt thưởng thức.

Mạnh Hùng thưởng thức sự độc đoán cùng quả quyết của cô.

Không giống như những người đàn ông khác, làm ăn mà do dự và kè nèo này nọ.

Người ta thường nói.

“Người làm chuyện lớn, không câu nệ những chuyện nhỏ.”

Trong lúc hai bên tiến hành giao dịch.

Đột nhiên có những tiếng nổ mạnh, phát ra từ 4 phía chung quanh khô hàng.

Hai bên điều phòng thủ nghiêm ngặt, Lãnh Dương đứng chặn trước mặt Hàn Mạc để bảo vệ cô.

Lãnh Tuấn cùng thủ hạ, đẩy 5 cái cặp táp tiền lại cầm sang một bên.

Trần Siêu cầm lấy cặp táp chứa đựng vũ khí, anh và Ngô Đức đứng trước mặt bảo vệ cho Mạnh Hùng.

Trong tích tắc một đám người áo đen, phá tường xông vào, trên tay họ đều cầm những cây mã tấu vô cùng sắc bén.

Người dẫn đầu là một người đàn ông dáng người cao lớn, trên mặt anh ta hiện lên vẻ nham hiểm cùng độc ác.

Mạnh Hùng nhìn thấy liền cau mày, người đàn ông này là Hà Chấn Đồng.

Cậu của Mạnh Khang, người cầm quyền của những sòng bạc, cho vai nặng lãi và các dịch vụ mãi dâm ngầm.

Những thuộc hạ theo anh toàn là những kẻ trong giang hồ, sống đầu đường xó chợ được anh thu nạp.

Họ không được huấn luyện đặc biệt, như người của Mạnh Hùng và Hàn Mạc.

Nhưng đối lại họ là những kẻ liều lĩnh, không màng đến tính mạng.

Có thể vì Hà Chấn Đồng mà hy sinh.

“Mạnh Hùng, giao thứ đó cho ta.”

Giọng nói đặc ý của Hà Chấn Đồng vang lên.

Hà Chấn Đồng đã nhận tiền của Tần Gia, gia tộc mafia lớn nhất bên Italy.

Để cướp lấy cây súng trong tay Mạnh Hùng, họ nghe tin nó là một vũ khí với lực sát thương mạnh.

Ai mà chiếm được nó, cũng như hổ mọc thêm cánh.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 68: Vuốt râu Hùm

Mạnh Hùng nhìn Hà Chấn Đồng cười khinh miệt.

“Với bản lĩnh của người?”

Giọng nói chế giễu của Mạnh Hùng vang lên.

Hà Chấn Đồng nghe Mạnh Hùng nói vậy, anh không hề tức giận mà ngược lại còn bình tĩnh vô cùng.

Hà Chấn Đồng nhích mép môi cười gian tà, anh vươn tay lên ra lệnh cho thuộc hạ của mình bắt đầu tấn công.

Từ bốn phía không biết bao nhiêu người xông tới, bao vây chặt chẽ đám người của Mạnh Hùng và Hàn Mạc.

Mạnh Hùng quan sát sắc mặt Hàn Mạc, cô đứng ngay chính giữa đám thuộc hạ của mình.

Nét mặt bình tĩnh, cặp mắt sắc bén nhìn thẳng vào người của Hà Chấn Đồng.

Trong hoàn cảnh như thế này, mà Hàn Mạc không hề tỏ ra chút sợ sệt hay lo lắng.

Trong ánh mắt cô hiện lên tia thích thú.

Nếu so ra trong tất cả mọi người, thì Mạnh Hùng và Hàn Mạc là cùng chung một loại người.

Hai người điều là những kẻ luôn tỏ ra kiêu ngạo và đầy tự tin.

Họ vẫn bình tĩnh cho dù là đang ở trong hoàn cảnh, ngàn cân treo sợi tóc.

Hai người điều là những kẻ, ra tay tàn nhẫn, thà giết lầm còn hơn là bỏ sót.

Sự vô tình và lạnh lùng của họ, làm người ta nhìn vào phải lạnh cả sống lưng.

Hai người điều ngang ngược và bá đạo như nhau.

Trong lúc Mạnh Hùng quan sát Hàn Mạc, thì cô cũng quan sát anh.

Người đàn ông này, thật đáng để anh xưng Hùng xưng bá trong giới hắc đạo.

Khuôn mặt trầm tĩnh, cặp mắt quyết đoán không hề có sự do dự.

Trên người anh tỏa ra khí thế của một bậc đế vương.

Thuộc hạ của Hà Chấn Đồng tay cầm mã tấu xông tới, mười mấy tên nhắm vào người của Mạnh Hùng mà chém xuống.

Những người còn lại, thì tấn công thuộc hạ của Mạnh Hùng và Hàn Mạc.

Hà Chấn Đồng không chỉ muốn đoạt lấy khẩu súng kia, hẳn còn muốn lấy cả mạng của Mạnh Hùng.

Nếu trừ khử được Mạnh Hùng thì Mạnh Khang sẽ nắm chắc Mạnh Gia trong lòng bàn tay.

Tên nào vừa tới gần Mạnh Hùng điều bị Trần Siêu và Ngô Đức xử lý gọn gàng.

Hai bên đánh nhau kịch liệt, Mạnh Hùng và Hàn Mạc bình tĩnh đứng im tại chỗ để thuộc hạ của mình đối phó với họ.

Thuộc hạ của Hà Chấn Đồng chỉ được sự liều lĩnh cùng với sức mạnh.

Họ không phải là những kẻ, biết võ thuật hay được huấn luyện đàng hoàng, như thuộc hạ của Mạnh Hùng và Hàn Mạc.

Trong tích tắc hơn phân nửa, thuộc hạ của Hà Chấn Đồng đã bị đánh bại.

Hà Chấn Đồng tức giận, anh ra hiệu cho thuộc hạ của mình, lấy khăn che miệng và mũi của họ lại.

Từ trong túi họ lấy ra những quả bom khói quăng về phía của Mạnh Hùng và Hàn Mạc.

Tiếng nổ vang lên, khói bay mịt mù.

Tất cả mọi người đều dùng tay che miệng và mũi của mình lại.

Lần này Mạnh Hùng thật sự nổi giận, anh một tay che miệng một tay rút dây nịt trên thắt lưng ra.

Mạnh Hùng dùng một cái dây nịt trở thành một cây kiếm vô cùng sắc bén.

Cặp mắt chim ưng giờ vì tức giận, mà hiện lên những tia máu đỏ.

Nhìn vào y như ma quỷ đến từ địa ngục.

Anh vươn tay nhắm vào thuộc hạ của Hà Chấn Đồng mà chém xuống.

Nhát dao vừa chuẩn vừa độc ác, chém xuống làm người ta nhìn vào phải rùng mình vì sợ hãi.

Hàn Mạc nhìn Mạnh Hùng, cô gật đầu khen ngợi.

Anh quả thật không phải là người tầm thường.

Trong hỗn loạn hai bên đánh nhau kịch liệt, có một tên thuộc hạ của Hà Chấn Đồng, không biết trời cao đất rộng.

Hắn nhìn thấy Hàn Mạc đứng chính giữa không có phòng bị gì.

Trong lòng thầm nghĩ, chắc cô không phải là người tầm thường.

Nếu đã được người bảo vệ, chắc cô cũng là nhân vật quan trọng.

Dù sao cô là phụ nữ chân yếu tay mềm, nên sẽ dễ dàng đối phó hơn.

Hắn cầm mã tấu, đi xăm xăm tới định bắt Hàn Mạc làm con tin.

Hàn Mạc nhìn vẻ mặt đặc ý của hắn ta, cô cười khinh thường.

Lá gan của hắn thật lớn, dám đại dốt mà vượt râu hùm.

Cặp mắt sắc bén của Hàn Mạc nhìn chăm chăm vào hắn ta.

Tên thuộc hạ của Hà Chấn Đồng bị ánh mắt nguy hiểm của Hàn Mạc nhìn, làm hắn bất giác dừng các động tác của mình lại trong giây lát.

Trong lòng hắn hiện lên cảm giác bất an, nhưng hắn không biết là đó là vì lý do gì.

Trong lúc hoảng loạn một tiếng súng vang lên, lôi cuốn sự chú ý của mọi người.

Tên thuộc hạ của Hà Chấn Đồng thấy Hàn Mạc không để ý đến mình, liền nghĩ đây là thời cơ thích hợp để hắn bắt lấy Hàn Mạc.

Anh nhanh chân xông tới, tay phải cầm mã tấu muốn kề vào cổ của cô.

Hàn Mạc ung dung đứng đó, hai tay đúc vào túi quần, cô nhích môi cười nham hiểm.

Đôi chân thon dài, với đôi giày cao gót 10cm đế nhọn.

Hàn Mạc vươn chân lên, đá vào bàn tay phải đang cầm mã tấu của hần.

“Rắc.....”

Tiếng xương bị gãy vang lên.

Bàn tay hần bị đế giày nhọn liều của Hàn Mạc đá trúng làm gãy xương.

Cây mã tấu sắc bén bị đá vang ra thật xa, hần đau đớn tay trái túm lấy tay phải của mình.

Tên thuộc hạ của Hà Chấn Đồng, trong lòng sợ hãi khi đối diện với khuôn mặt lạnh lùng không cảm xúc của Hàn Mạc.

Từ người cô toả ra sát khí đặng đặng, làm hần lo sợ lùi về phía sau vài bước.

Cặp mắt đề phòng của hần dán lên người của Hàn Mạc.

Hàn Mạc khí thế oai nghiêm, tay vẫn đặt trong túi quần, cô bước đi vững vàng về phía hần.

Hàn Mạc vừa bước tới một bước, hần lại lùi về sau một bước.

Hai người cứ như vậy, đến khi lưng hần đụng phải bức tường lạnh lẽo ở phía sau.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 69: Nam Liệt Và Hàn Mạc Gặp Nhau

Tên thuộc hạ của Hà Chấn Đồng thấy mình không còn đường để thoát, đành liều mạng xông tới tấn công Hàn Mạc.

Hàn Mạc cau mày, cô vươn chân đá thẳng vào cổ họng của hắn.

Hàn Mạc ra tay vừa nhanh vừa mạnh vừa chính xác, tên thuộc hạ của Hà Chấn Đồng chưa kịp phản ứng, đã bị đế giày cáo cốt nhọn liểu của Hàn Mạc đá trúng yết hầu chết ngay lập tức.

Hàn Mạc dùng sức rút chân của mình lại, để lại vết thương vừa tròn vừa sâu trên cổ hắn.

Máu từ miệng vết thương văng ra tứ tung.

Những thuộc hạ còn lại của Hà Chấn Đồng, nhìn thấy điều thất kinh.

Họ không ngờ người phụ nữ này, lại ra tay độc ác như vậy.

Trong lúc Hàn Mạc không để ý, một tên thuộc hạ của Hà Chấn Đồng, đứng sau lưng Hàn Mạc dùng dao phóng thẳng vào đầu của cô.

“Đing.....”

Cây dao sắc bén bị một đôi chân với sức mạnh cường tráng, đá văng ra một bên.

Nam Liệt từ xa phóng tới đá văng cây dao.

Anh vững vàng, đứng vững xuống trên mặt đất.

Hàn Mạc quan sát người đàn ông trước mặt mình.

Anh sở hữu một gương mặt tuấn tú, lạnh lùng nhưng lại vô cùng thu hút.

Cặp mắt sau thâm màu xanh, đôi mày rậm với cái mũi cao thẳng, y như tượng điêu khắc hy lạp.

Nam Liệt cao 185cm, với đôi giày cao gót 10cm, Hàn Mạc vẫn thấp hơn anh 5cm.

Hàn Mạc không biết Nam Liệt là ai nhưng với sự oai nghiêm tỏa ra từ trên người anh.

Cô biết chắc anh không phải là người tầm thường.

Trong tích tắc một đám thuộc hạ của Nam Liệt từ bên ngoài xông vào.

Nam Liệt ra hiệu cho họ quăng một quả bom mini do Đường Tam đưa cho anh.

“Năm xuống.”

Nam Liệt kêu lên, trong lúc hỗn loạn Nam Liệt xông tới ôm Hàn Mạc, đè cô xuống mặt đất.

Nam Liệt dùng thân thể của mình che chở cho Hàn Mạc.

Hàn Mạc hơi kinh ngạc với hành động của Nam Liệt, tại sao anh phải bảo vệ cô.

Hàn Mạc muốn biết Nam Liệt có mục đích gì, nên cô không phản kháng mà nằm yên trong lòng ngực ấm áp của Nam Liệt.

Đây là lần đầu tiên, có người dám tiếp xuất thân mật như vậy với cô.

“Boom.....”

Tiếng nổ vang lên, khối bay mịt mù.

Thuộc hạ của Hà Chấn Đồng có người bị bom nổ chết, nằm la liệt trên mặt đất.

Có người thừa cơ hoảng loạn chạy thoát.

2 tên thuộc hạ thân cận của Hà Chấn Đồng, nhìn thấy mình bị thất thủ liền yểm trợ Hà Chấn Đồng rời khỏi kho hàng.

Nam Liệt nhìn thấy liền đứng dậy, lấy ra vũ khí tùy thân của mình là một cây *”bumơrang” làm bằng kim loại, một bên là lưỡi dao vô cùng sắc bén bên còn lại là tay cầm.

*vũ khí bumơrang làm bằng gỗ của thổ dân Úc, ném ra bay tới đích rồi quay về chỗ người ném.

(Nam Liệt đã cải tiến vũ khí bumơrang này, thành một loại vũ khí sắc bén tùy thân của anh).

Nam Liệt phóng về phía cửa nơi Hà Chấn Đồng và thuộc hạ của hắn đang chạy.

Cái bumơrang bay với tốc độ sét đánh, về phía Hà Chấn Đồng.

Hà Chấn Đồng nhìn thấy loại vũ khí, kỳ lạ bay tới trước mặt mình liền hoảng hốt.

Hà Chấn Đồng liền túm áo của tên thuộc hạ, kéo hắn qua chặn trước mặt mình để đỡ lấy loại vũ khí kỳ lạ này.

Cái bumơrang sắc bén khứa qua cổ của tên thuộc hạ.

Một đường cắt thật sâu từ bên phải cổ qua tới bên trái.

Máu tươi phun ra từ vết thương trên cổ của tên thuộc hạ của Hà Chấn Đồng, hấn chết ngay tại chỗ.

Hà Chấn Đồng sững sờ trong giây lát, hấn chưa từng thấy loại vũ khí kỳ lạ và nguy hiểm như vậy.

Tên thủ hạ còn lại của Hà Chấn Đồng,

kêu lên trong hốt hoảng.

“Chủ nhân, mau đi thôi.”

Hà Chấn Đồng bị tiếng kêu của thuộc hạ làm tỉnh táo lại, hấn liền chạy ra khỏi kho hàng.

Sau khi giết chết mục tiêu, cái bumơrang bay về hướng của chủ nhân mình.

Nam Liệt đưa tay lên đoán lấy cái bumơrang.

Cái bumơrang nằm gọn trong tay Nam Liệt, anh nhìn Hàn Mạc lúc này đang dùng ánh mắt sắc bén quan sát anh.

Nam Liệt cau mày, anh chán ghét nhất là loại phụ nữ, gặp đàn ông đẹp trai là nhìn chăm chăm.

Nam Liệt không thèm để ý đến Hàn Mạc nữa, anh đi thẳng đến trước mặt Mạnh Hùng

Mạnh Hùng nghi ngờ nhìn Nam Liệt nói.

“Sao cậu lại tới đây?”

“Tình cờ thuộc hạ của bang Lô Ưng bắt được tin, có người mai phục ở kho hàng muốn đánh lén người của cậu.

Nên tôi mới tới giúp một tay.”

Nói xong Nam Liệt thò tay vào túi quần lấy ra một viên thủy tin, bằng chiếc nút áo đưa cho Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng nhìn Nam Liệt bằng ánh mắt nghi vấn.

Nam Liệt bình thản, nhìn Mạnh Hùng nói.

“Đây là loại bom mini tối tân nhất, do Đường Tam người chị em tốt của Chị dâu phát minh ra.”

Mạnh Hùng nhìn Ngô Đức, Ngô Đức liền hiểu ý anh vươn tay nhận lấy chiếc bom mini Nam Liệt đưa.

Ngô Đức trầm nghĩ, uy lực của nó thật mạnh, khi về tổng bộ Bang Bạch Hồ, anh phải nghiên cứu nó kỹ hơn.

Nam Liệt nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt khó tin, trong lòng anh trầm nghĩ.

“Người này, không biết nói lời cảm ơn sao?”

Mạnh Hùng không hề tỏ ra cảm kích, anh chỉ hừ lạnh một tiếng, rồi bước đến trước mặt Hàn Mạc.

Mạnh Hùng nhìn Hàn Mạc nói.

“Hàn gia, người của cô không sao chứ?”

Thuộc hạ của Mạnh Hùng ngoài vài người bị thương nhẹ, thì các người khác không bị chút tổn thương nào.

“Không! Chỉ có vài người bị thương nhẹ thôi.”

Hàn Mạc thân nhiên nói, cô thanh nhã đứng ngay chính giữa đám đàn ông, phúi phúi bộ đồ vest trên người mình.

Nam Liệt quan sát Hàn Mạc, trong hoàn cảnh rối loạn vừa rồi nếu là những người phụ nữ khác thì họ sẽ cảm thấy hoảng hốt và sợ hãi.

Nhưng Hàn Mạc thì ngược lại, cô còn bình tĩnh hơn cả anh.

Trên người cô tỏa ra sự uy nghiêm của một thủ lĩnh.

Nam Liệt không biết thân phận thật sự của Hàn Mạc, anh chỉ nghĩ cô cũng xuất thân là người trong hắc đạo.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 70: Nam Liệt Để Ý Đến Hàn Mạc

Chắc cô là thuộc hạ của người, bàn cuộc giao dịch kỳ này với Mạnh Hùng.

Trong lúc Nam Liệt đứng ngây người quan sát Hàn Mạc.

Một tên thuộc hạ phụ trách canh cửa vội vã chạy vào.

Hắn khom người sợ hãi báo cáo với Hàn Mạc.

“Chủ nhân, họ đã trốn thoát.”

Sắc mặt Hàn Mạc liền trầm xuống, cặp mắt lạnh lùng của cô hiện lên tia phần nộ.

Đột nhiên Hàn Mạc rút ra một con dao sắc bén từ thắt lưng của mình, cô dùng sức đâm vào đùi của tên thuộc hạ.

Hàn Mạc ra tay không hề nhẹ, tên thuộc hạ bị Hàn Mạc đâm một nhát ngã quy xuống mặt đất.

Máu từ miệng vết thương, rỉ theo con dao sắc bén của Hàn Mạc xuống đất.

Hắn đau đớn không dám phát ra âm thanh gì.

“Đồ vô dụng, giữ lại cũng bằng thừa.”

Giọng nói lạnh lùng không cảm xúc của Hàn Mạc, làm tên thuộc hạ bất giác toát mồ hôi lạnh.

Mạnh Hùng, Nam Liệt và tất cả thuộc hạ của họ, điều kinh ngạc với hành động này của Hàn Mạc.

Tên thuộc hạ lồm cồm bò dậy quỳ xuống trước mặt Hàn Mạc, dập đầu xin tha thứ.

“Chủ nhân, thuộc hạ đã biết tội,

Xin người trừng phạt”

Hắn phụ trách không cho bất kỳ ai thoát khỏi kho hàng, nhưng hắn đã thất trách nên đáng bị trừng phạt.

Mạnh Hùng nhìn thấy thuộc hạ của Hàn Mạc, dù đang bị cô trừng phạt cũng không hề oán trách, mà còn cam tâm tình nguyện chịu phạt.

Anh gật đầu táng thương cách thống lĩnh của cô.

Lãnh Dương từ trong túi, lấy ra một chiếc khăn tay màu trắng.

Anh khom người cung kính đưa cho Hàn Mạc.

Hàn Mạc với khuôn mặt lạnh lùng không cảm xúc, đưa tay nhận lấy chiếc khăn tay.

Hàn Mạc dùng khăn lau đi những vết máu trên tay mình, rồi đưa khăn lại cho Lãnh Dương.

Trong lúc này cặp mắt sắc bén của Nam Liệt, nhìn thấy hình con rồng vàng được thêu trên chiếc khăn tay.

Cặp mắt anh liền tỏa sáng, hình con rồng vàng này là tượng trưng cho thủ lĩnh của bang hội lớn nhất Đông Nam Á, Bang Con Rồng Vàng.

Nam Liệt liền chuyển tầm mắt của mình về phía của Trần Siêu, Trần Siêu cũng nhìn thấy chiếc khăn tay đó.

Anh nhìn Nam Liệt cười cười rồi gật đầu.

Thật ra thì trước khi Trần Siêu gặp mặt Hàn Mạc.

Anh cũng giống như Nam Liệt, không thể tin một người phụ nữ chân yếu tay mềm, thì làm sao có thể cầm đầu mấy trăm ngàn thuộc hạ.

Nhưng khi anh chứng kiến thủ đoạn cùng với sự độc ác, khi Hàn Mạc ra tay với đối thủ của mình.

Trần Siêu mới thật sự báỉ phục cô, thủ đoạn của Hàn Mạc còn độc ác hơn cả đàn ông.

Lúc này Nam Liệt mới nhìn Hàn Mạc bằng ánh mắt khác.

Anh không thích những người phụ nữ chân yếu tay mềm.

Không biết gì ngoài làm nũng và mua sắm.

Anh thường thức nhất, chính là loại phụ nữ thật sự có bản lĩnh như Trình Lam và Hàn Mạc.

“Han Gia, cô như lần giao dịch kỳ này đã thành giao.

2 tháng sau chúng tôi sẽ đưa hàng qua Đông Nam Á cho cô.”

Vừa nói Mạnh Hùng vừa đưa tay ra, Trần Siêu liền hiểu ý.

Anh đem cặp táp da màu đen, đựng cây súng đưa cho Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng cầm cặp táp đưa trước mặt Hàn Mạc nói.

“Cô như đây là món quà gặp mặt,

Mạnh Hùng tôi tặng cho Hàn gia.”

Hàn Mạc gật đầu cảm ơn, Lãnh Tuấn liền bước tới đoán lấy món quà của Mạnh Hùng.

Lãnh Dương liền đưa cho Trần Siêu 5 cái cặp táp tiền.

Hàn Mạc nhìn Mạnh Hùng, cô cũng đã có cái nhìn khác với anh.

Theo như cô quan sát Mạnh Hùng không phải là loại người ức hiếp phụ nữ.

Trong lúc này điện thoại di động của Lãnh Dương vang lên.

“Được tôi biết.”

Cúp điện thoại, Lãnh Dương bước tới nói nhỏ vào tai của Hàn Mạc.

“Chủ nhân, Thiết tiểu thư không chịu ăn gì hết.”

Dù Lãnh Dương đã nói rất nhỏ vào tai Hàn Mạc.

Nhưng với đôi tai nhạy bén của Trần Siêu anh vẫn có thể nghe được.

Vừa nghe họ nhắc đến Thiết tiểu thư, Trần Siêu liền biết họ đang nói đến Thiết Sang Sang.

Hàn Mạc không nói gì, cô nhìn Mạnh Hùng nói.

“Chúng tôi còn có chuyện, nên đi trước.”

Nói xong cô và Mạnh Hùng bắt tay nhau.

Hàn Mạc oai phong cùng đám thuộc hạ rời khỏi kho hàng.

Nam Liệt vẫn nhìn theo bóng dáng của Hàn Mạc, đến khi Hàn Mạc biến mất sau cánh cửa.

Lúc này Mạnh Hùng mới hấn giọng, gọi lại sự chú ý của Nam Liệt.

“Ah um.....”

Nam Liệt quay đầu, nhướng mày nhìn Mạnh Hùng nói.

“Cô ta là Hàn Mạc, thủ lĩnh của Bang Con Rồng Vàng?”

Mạnh Hùng nhìn vẻ mặt thích thú của Nam Liệt liền bật cười.

Anh không ngờ Nam Liệt cũng biết chú ý đến phụ nữ.

Mạnh Hùng gật đầu rồi cùng Trần Siêu và Ngô Đức rời khỏi kho hàng.

Ngày hôm sau Trần Siêu và thuộc hạ của mình, giám sát đám người của Hàn Mạc.

Trần Siêu nhờ sự giúp đỡ của Trần Hạo nên được xem camera giám sát của khách sạn The Palm.

Trên tầng 56 phòng VIP 5615, Trần Siêu nhìn thấy hai tên thuộc hạ của Hàn Mạc đứng canh nghiêm ngặt trước cửa.

Hàn Mạc đi vào phòng, cô nhìn thấy Lãnh Dương đang đứng bên cạnh khuyen răn Thiết Sang Sang.

Thiết Sang Sang ngồi trên giường không muốn quay đầu nhìn Hàn Mạc.

Sắc mặt của Thiết Sang Sang trong nhợt nhạt vô cùng, cô đã không ăn uống suốt 2 ngày 2 đêm.

“Em muốn như thế nào?”

Giọng nói tức giận của Hàn Mạc vang lên.

“Em muốn chị đồng ý cho em và Trần Siêu ở bên cạnh nhau.”

“Không có khả năng!”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 71: Trần Siêu Cứu Thiết Sang Sang

Hàn Mạc quăng cho Thiết Sang Sang một câu vô cùng lạnh lẽo.

“Tại sao? “

Thiết Sang Sang tức giận quát lại.

“Trần Siêu không xứng với em.

Em là người thừa kế duy nhất của

tập đoàn Thiết Thị.

Người em lấy phải có thân phận và địa vị cao trong xã hội.”

Giọng nói của Hàn Mạc, càng lúc càng lạnh lùng hơn.

Giống như những lời cô vừa nói với Thiết Sang Sang, là đang nói với chính bản thân mình.

Thân phận của cô còn khắc nghiệt hơn cả Thiết Sang Sang nữa.

Gánh nặng trên vai cô, không bao giờ buông xuống được.

Người đàn ông mà cô yêu, phải có năng lực để giúp cô phát triển Bang Con Rồng Vàng.

Thiết Sang Sang càng nghe Hàn Mạc nói, cô càng tức giận.

“Em không cần biết!

Người em yêu chỉ có mình Trần Siêu mà thôi.

Dù chị là chị họ của em, chị cũng không có quyền để quản em.”

Lời nói của Thiết Sang Sang, làm sắc mặt của Hàn Mạc tối sầm lại.

Cô cầm chiếc ly thủy tinh trên bàn lên, quăng mạnh xuống đất dưới chân Thiết Sang Sang.

“Em có hai con đường để lựa chọn.

Một là quên đi Trần Siêu, hai là tự kết liễu mạng sống của mình đi.

Chị ghét nhất là bị người ta uy hiếp.”

Nói xong Hàn Mạc không thèm nhìn đến Thiết Sang Sang nữa, cô lạnh lùng cùng Lãnh Dương bước ra ngoài.

Hàn Mạc tức giận, trước khi đi còn dặn dò hai tên thuộc hạ.

“Không được cho bất cứ ai vào trong.”

Hai tên thuộc hạ cung kính khom người nói.

“Dạ, thuộc hạ đã rõ.”

Trần Siêu đợi đến khi Hàn Mạc và Lãnh Dương rời khỏi khách sạn, anh mới bắt đầu ra tay.

Trần Siêu mặc đồng phục của khách sạn giả dạng là nhân viên phục vụ, anh đẩy khay thức ăn đến phòng VIP 5615.

“Hàn tiểu thư, kêu tôi đem thức ăn lên.”

Hai tên thuộc hạ của Hàn Mạc nhìn nhau do dự một chút, mới chịu mở cửa.

Trần Siêu đẩy khay thức ăn vào trong phòng, vừa bước vào Trần Siêu liền quan sát chung quanh.

Hiện ra trước mặt anh là bóng dáng mảnh mai của Thiết Sang Sang.

Cô ủ rũ ngồi trên giường xoay lưng về phía cửa.

Thiết Sang Sang tức giận, quăng cái đèn ngủ xuống mặt đất, những mảnh vỡ thủy tinh văng ra tứ tung.

“Tôi đã nói là không ăn rồi.

Các người không có đầu óc hay sao, mà không hiểu chứ.”

Thiết Sang Sang hét lên vì giận dữ, cô đã tuyệt thực hai ngày rồi.

Cô muốn dùng cách này để Hàn Mạc thả cô ra, và đồng ý cho cô và Trần Siêu yêu nhau.

Dù Thiết Sang Sang biết đó là hành động vô cùng ngu xuẩn, với người lạnh lùng như Hàn Mạc thì làm sao có thể động lòng.

Trần Siêu đau lòng bước nhanh tới ôm Thiết Sang Sang vào lòng.

Thiết Sang Sang kinh ngạc với hành động của Trần Siêu.

Cô định xoay người lại cho hẳn một bạt tay, nhưng không ngờ cô lại nhìn thấy Trần Siêu.

Thiết Sang Sang ngỡ mình đang nằm

mơ, tay cô nhẹ nhàng sờ lên khuôn mặt quen thuộc của Trần Siêu.

Nước mắt như mưa cứ lần lượt rơi xuống khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Trần Siêu đau lòng, hôn lên những giọt nước mắt của Thiết Sang Sang.

“Đừng khóc, chúng ta mau rời khỏi đây.”

Giọng nói lo lắng của Trần Siêu vang lên, anh sợ Hàn Mạc sẽ trở về.

Thiết Sang Sang lấy lại tinh thần, cô dùng tay lau đi những giọt nước mắt trên mặt cô.

Thiết Sang Sang nói nhỏ vào tai của Trần Siêu, nghe xong anh cũng gật đầu đồng ý.

Theo kế hoạch, Trần Siêu vội vàng chạy ra mở cửa, anh khẩn trương nói với hai tên thuộc hạ của Hàn Mạc.

“Cô gái trong phòng, đã cắt cổ tay tự tử.

Hai anh mau vào trong xem.”

Hai tên thuộc hạ vừa nghe Trần Siêu nói Thiết Sang Sang tự tử.

Trong lòng họ liền cảm thấy hoảng hốt.

Hàn Mạc thương nhất là cô em họ này.

Nếu Thiết Sang Sang xảy ra chuyện gì, thì họ biết tính mạng của họ cũng không giữ được.

Hai tên thuộc hạ khẩn trương xông vào, vừa bước vào cửa họ nhìn thấy Thiết Sang Sang đang nằm bất động trên giường.

Hai người liền chạy tới kiểm tra Thiết Sang Sang.

Trong lúc hai người không đề phòng, Trần Siêu từ sau lưng dùng tay đánh mạnh vào gáy của họ.

Hai tên thuộc hạ của Hàn Mạc, bị Trần Siêu đánh bất tỉnh nhân sự.

Thiết Sang Sang liền ngồi dậy, Trần Siêu nắm chặt bàn tay nhỏ nhắn của cô chạy ra ngoài.

Ra đến trước cửa khách sạn, Ngô Đức đã đậu sẵn xe chờ hai người.

Trần Siêu và Thiết Sang Sang vừa ngồi vào trong xe, thì thấy người của Hàn Mạc đuổi theo ra đến cửa.

Ngô Đức chân nhấn mạnh ga, chiếc xe phóng như tên về phía trước.

“Chúng ta đi đâu?”

Thiết Sang Sang nhìn Trần Siêu hỏi.

Trần Siêu im lặng không nói gì, tay anh nắm chặt bàn tay nhỏ bé của Thiết Sang Sang.

Trong lòng anh đang suy nghĩ, nơi nào mới là nơi an toàn nhất.

Trong lúc hai người không biết phải đi đâu, thì Ngô Đức chợt lên tiếng.

“Hay là hai người qua Pháp, tổng bộ của Bang Bạch Hồ đang có chuyện cần người qua giải quyết.”

Trần Siêu cũng nghĩ giống như Ngô Đức, anh biết thế lực của Hàn Mạc rất mạnh.

Thuộc hạ của cô, có mặt khắp nơi trên toàn thế giới.

Nhưng Pháp là địa bàn của Bang Bạch Hồ, đánh chó thì cũng phải kiên chủ nhà.

“Quyết định vậy đi.

Ngô Đức cậ ở lại, bảo về cho chủ nhân.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 72: Kiều Nhi Tĩnh Lại

Lãnh Dương nghe thuộc hạ báo cáo, nói là Thiết Sang Sang đã tẩu thoát.

Lãnh Dương liền tức giận, mắng họ một trận.

“Đúng là một lũ vô dụng.

Cho người lật tung cái thành phố S, cũng phải tìm được Thiết tiểu thư.

Đừng cho Hàn gia biết, kéo dài được bao lâu thì hay bấy lâu.”

Lãnh Dương biết Hàn Mặc đang bận thanh lý môn hộ, đám người của Ngô gia.

Anh không muốn cô phải vì chuyện của Thiết Sang Sang mà phiền não.

Sau trận mưa đó Kiều Nhi bị sốt cao, cô nằm mê mang trên giường suốt 3 ngày, 3 đêm.

Mạnh Khang chu đáo chăm sóc cho Kiều Nhi.

Sáng sớm trước khi về công ty, Mạnh Khang điều đến thăm Kiều Nhi rồi mới đi.

Mạnh Khang ngồi trên ghế, kể bên giường của Kiều Nhi.

Anh nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt yêu thương.

Tay anh nhẹ nhàng vén những sợi tóc rũ xuống trước mặt cô sang một bên.

Mạnh Khang lưu luyến sờ vào khuôn mặt trắng bột của cô.

“Kiều Nhi, anh nhất định phải có được em.

Anh sẽ cho Mạnh Hùng ném, mùi vị của kẻ thua cuộc.

Anh sẽ đoạt lấy tất cả những gì thuộc về hẳn.”

Giọng nói thâm độc của Mạnh Khang vang lên trong căn phòng yên tĩnh.

“Cóc cóc cóc.”

Tiếng gõ cửa vang lên, Sam bước vào anh cung kính khom người trước mặt Mạnh Khang nói.

“Chủ nhân, chúng ta phải về công ty.

Hôm nay có một cuộc họp quan trọng, với người của Tần gia từ bên Italy bay qua.”

Mạnh Khang đứng lên, anh cẩn thận đắp chăn cho Kiều Nhi, rồi mới cùng Sam đi ra ngoài.

Tiếng xe chạy càng lúc càng xa, lúc này Kiều Nhi mới từ từ mở mắt.

Cô nhìn chung quanh căn phòng, không thấy ai.

Kiều Nhi mới nhẹ nhàng bước xuống giường.

Thật ra thì đêm hôm qua Kiều Nhi đã tỉnh lại, cô không muốn cho Mạnh Khang biết.

Kiều Nhi muốn thừa dịp Mạnh Khang không có ở nhà, đi tìm chứng cứ phạm tội của Mạnh Khang để giúp cho Mạnh Hùng.

Kiều Nhi lén lút đi vào thư phòng của Mạnh Khang, trên bàn làm việc đặt những phần văn kiện quan trọng của tập đoàn Mạnh Thị.

Những dự án sắp tới cùng với những cuộc giao dịch của tập đoàn đều ở trong đây.

Kiều Nhi tranh thủ thời gian đọc hết tất cả, vì là luật sư nên chỉ cần những gì cô đọc qua một lần, điều lưu lại rất rõ ràng trong trí nhớ của cô.

Đọc xong văn kiện Kiều Nhi mở laptop của Mạnh Khang ra, nhưng laptop đã được cài đặt mật mã.

Kiều Nhi nhập tên của Mạnh Khang nhưng không đúng.

Cô nhập vào ngày sinh của anh, nhưng vẫn sai.

Trong lúc cô định thử thêm lần nữa, Kiều Nhi nghe được tiếng bước chân càng lúc càng gần.

Cô lén quỳnh đẩy laptop lại, đặt lại chỗ cũ.

Kiều Nhi chạy ra mở cửa, cô thò đầu ra ngoài nhưng không thấy ai.

Cô bước ra kếp cửa thư phòng lại, làm bộ như mình bị lạc đường, cô đứng ngơ ngác trên hành lang.

2 cô giúp việc vừa mới đi qua hành lang, khi nhìn thấy Kiều Nhi ngơ ngác đứng đó họ vui mừng chạy tới nói.

“Kiều tiểu thư, cô đã tỉnh lại.”

Kiều Nhi nở một nụ cười dịu dàng rồi gật đầu.

Cô giúp việc vui mừng gọi cho Mạnh Khang hay.

Vừa kết thúc cuộc họp Mạnh Khang cho Sam hủy bỏ tất cả cuộc hẹn vào buổi chiều để về Mạnh Gia.

Mạnh Khang vui vẻ bước vào cửa chính, anh nhìn thấy Kiều Nhi đang ngồi trên sofa xem phim.

Cảm giác hạnh phúc và ám cúng hiện lên trong lòng anh.

Đúng đây chính là thứ mà anh muốn nhất.

Một người vợ hiền ở nhà chờ anh, khi tan sở về.

Anh mong sau này, ngày nào khi về đến nhà điều nhìn thấy Kiều Nhi.

Cảm giác thiếu thốn tình thương của mẹ, đã kiến trái tim Mạnh Khang trở nên lạnh lùng băng giá.

Nhưng bây giờ Kiều Nhi đã sưởi ấm lại trái tim của anh.

Mạnh Khang vui mừng đi đến ân cần hỏi thăm Kiều Nhi.

“Em vừa tỉnh lại, có thấy chỗ nào không khỏe không?”

Kiều Nhi nhìn Mạnh Khang, trong lòng cô cảm giác bất ngờ.

Không ngờ một người độc ác như Mạnh Khang, cũng có mặt dịu dàng như vậy.

Kiều Nhi cười lắc đầu, cặp mắt to tròn của Kiều Nhi nhìn chăm chăm vào Mạnh Khang.

Mạnh Khang cởi bỏ áo khoác đưa cho người giúp việc.

Anh thông thả ngồi xuống ghế sofa bên cạnh Kiều Nhi.

Mạnh Khang nhìn cô giúp việc, trong tích tắc cô giúp việc mang lên một ly trà gừng nóng hổi.

Mạnh Khang cẩn thận nhận lấy ly trà, anh dịu dàng thổi cho nguội rồi mới đưa cho Kiều Nhi.

Cử chỉ thân mật của Mạnh Khang, làm Kiều Nhi hơi ngỡ ngàng.

Trong lòng Kiều Nhi cảm giác bài xích vô cùng.

Chỉ cần Mạnh Khang đến gần cô một chút, là Kiều Nhi liền cảm thấy vô cùng khó chịu.

Kiều Nhi cười nhận lấy ly trà, từ trên tay của Mạnh Khang.

“Tuần sau là ngày đính hôn của chúng ta.

Nếu em còn cảm thấy không khỏe, thì anh sẽ dời ngày lại.”

Kiều Nhi nhìn anh, cô cười ngọt ngào nói.

“Không cần, sức khỏe của em không sao.”

Mạnh Khang nghe Kiều Nhi nói vậy trong lòng mở cờ.

Anh không ngờ Kiều Nhi thật sự muốn gã cho anh.

“Được! Vậy anh sẽ chuẩn bị lễ đính hôn.”

Mạnh Khang vừa nói vừa cười một cách sảng khoái.

Mỗi ngày sau khi Mạnh Khang đi làm, Kiều Nhi điều liến đi sung quanh biệt thự Mạnh Gia.

Trong lúc cô vô tình, đi ngang một cái hành lang ở cuối biệt thự.

Kiều Nhi nhìn thấy có 2 người nam giúp việc, đem thức ăn vào trong một căn phòng.

Kiều Nhi nghi ngờ đi theo họ, qua khe cửa Kiều Nhi nhìn thấy Mạnh Quốc, ông vừa được bác sĩ cho xuất viện về nhà dưỡng bệnh.

Kiều Nhi nhớ đến cuộc đối thoại của Mạnh Hùng và Mạnh Khang trong phòng bệnh.

“Không lẽ thuốc giải độc được bỏ trong những món ăn mà họ đang cho bác Mạnh ăn sao?”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 73: Cửa Hàng Áo Cưới Huyền Thoại

Kiều Nhi tự nghĩ trong lòng, cô nhất định phải tìm cách lấy được chút thức ăn đó đưa cho Du Tấn kiểm tra.

Kiều Nhi lấy lại tin thần, cô phải bình tĩnh mới giúp được cho Mạnh Hùng.

Kiều Nhi nhẹ nhàng gõ cửa phòng, không đợi họ trả lời Kiều Nhi đã đẩy cửa đi vào.

Mạnh Quốc vừa nhìn thấy Kiều Nhi liền vui mừng.

Ông rất yêu thương Kiều Nhi, nên mới muốn cô làm con dâu của ông.

“Chào Bác Mạnh, bác khỏe không?”

Kiều Nhi cười lịch sự hỏi thăm ông.

Mạnh Quốc cười vui vẻ nói.

“Bác rất khỏe, vừa nhìn thấy con là bệnh gì cũng hết.”

Ông vừa nói vừa vươn tay ra nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của Kiều Nhi.

Bay giờ sức khỏe của Mạnh Quốc rất yếu, đôi chân ông không còn sức để đi lại được nữa nên ông phải ngồi xe lăn.

Kiều Nhi rất tôn trọng ông, vì yêu Mạnh Hùng nên Kiều Nhi cũng xem ông giống như cha mình.

Thuộc hạ của Mạnh Khang lập tức gọi điện thoại cho anh hay, Kiều Nhi đã gặp mặt Mạnh Quốc.

Mạnh Khang không chút phòng bị với Kiều Nhi, nên cũng không quan tâm.

Chiều tan tầm Mạnh Khang vừa về đến nhà, liền tìm Kiều Nhi khắp nơi.

“Kiều tiểu thư đâu?”

Anh dùng giọng tức giận hỏi người giúp việc.

Không nhìn thấy Kiều Nhi, Mạnh Khang hơi bực bội trong lòng.

Trước khi về đến nhà, tâm trạng của Mạnh Khang vô cùng hứng hờ.

Anh nghĩ cô sẽ ở trong nhà chờ anh như mọi khi.

“Dạ, Kiều tiểu thư đang ở trong vườn hoa với lão gia.”

Mạnh Khang không nói gì sắc mặt hằm hằm bước ra vườn hoa.

Vừa bước ra Mạnh Khang nhìn thấy, Kiều Nhi trên người mặc cái đầm màu trắng dài đến gót chân.

Cô đang khom người cắt tỉa những cánh hoa hồng xinh đẹp trong vườn.

Kiều Nhi đứng quay lưng về phía Mạnh Khang, cô cười nói.

“Bác trai, bác xem nè.

Hoa hồng này thật xinh đẹp.”

Kiều Nhi vừa nói vừa xoay người lại, cho Mạnh Quốc xem nhánh hoa hồng cô vừa mới cắt xuống.

Mạnh Khang ngay ngất khi nhìn thấy, nét mặt hồn nhiên và nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt tuyệt đẹp của Kiều Nhi.

Kiều Nhi nhìn anh cười ngọt ngào, cô đi đến bàn rót cho Mạnh Khang một tách trà.

“Anh mới về.”

Vừa nói Kiều Nhi vừa đưa tách trà cho Mạnh Khang.

Giọng nói ngọt ngào của Kiều Nhi làm trái tim Mạnh Khang tràn ngập với hạnh phúc. Mạnh Khang nhìn Kiều Nhi cười ngọt ngào, anh nhận lấy tách trà Kiều Nhi đưa rồi tao nhã ngồi xuống ghế.

“Thưa Ba, con mới về.”

Mạnh Quốc gật đầu rồi lên tiếng.

“Lễ đính hôn, con đã chuẩn bị tới đâu?”

“Con đã chuẩn bị xong tất cả, chỉ còn chọn lễ phục là xong.”

Mạnh Khang nói trong sự hạnh phúc.

“Vậy sao còn không đi, chỉ còn vài ngày nữa là đến lễ đính hôn, sao con không sốt sắn chút nào?”

Giọng nói trách móc của Mạnh Quốc vang lên.

“Bác trai, Không phải lỗi của Mạnh Khang đâu, chỉ tại lúc trước sức khỏe của con không được tốt, nên chưa chọn lễ phục.”

“Đề tụi con đi ngay bây giờ, bác đừng giận không tốt cho sức khỏe của bác đâu.”

Mạnh Quốc nghe Kiều Nhi nói vậy trong lòng mới nguôi giận.

Mạnh Khang không ngờ Kiều Nhi lại nói giúp cho anh.

Trong lòng anh cảm giác sung sướng.

Anh đứng lên nắm lấy bàn tay mềm mại của Kiều Nhi.

Anh nhìn cô cười nói.

“Vậy chúng ta đi chọn lễ phục.”

Vừa nói anh vừa dắt tay Kiều Nhi đi, cô tươi cười bước đi theo Mạnh Khang.

Mạnh Quốc nhìn thấy dáng vẻ nôn nóng của con trai mình, ông cười lắc đầu trong lòng thầm nghĩ.

“Rốt cuộc Mạnh Khang cũng tìm được người mà nó yêu.”

Trên đường Mạnh Khang lái xe, đưa Kiều Nhi đến cửa hàng lễ phục Huyền Thoại.

Anh điện cho Sam, kêu Sam gọi cho Alex Smith, nhà thiết kế áo cưới nổi tiếng nhất ở thành phố S.

Anh muốn Alex Smith đích thân chọn lễ phục cho Kiều Nhi.

Kiều Nhi ngồi trong xe, ánh mắt ưu sầu nhìn ra cửa sổ.

Cô nghe hết những gì Mạnh Khang vừa nói với Sam.

Cô biết Mạnh Khang chỉ muốn cô được những thứ tốt nhất.

Nhưng trong lòng Kiều Nhi không vui chút nào.

Dù Mạnh Khang có đối xử tốt với cô đến đâu, trái tim cô cũng chỉ thuộc về riêng Mạnh Hùng mà thôi.

“Mạnh Hùng, em nhớ anh.”

Trong lòng Kiều Nhi thầm nghĩ, dù không được ở bên cạnh Mạnh Hùng.

Nhưng cô xin ông trời, ít nhất cũng cho cô được nhìn thấy anh, dù ở xa nhìn lên anh cô cũng mãn nguyện.

Xe dừng lại trước cửa hàng áo cưới Huyền Thoại.

Toà nhà 3 tầng sang trọng được trang trí theo phong cách huyền thoại và ảo mộng, một cỗ xe ngựa làm bằng thủy tinh được đặt ngay chính giữa.

Kiều Nhi sửng sốt với thiết kế mơ mộng này.

Đây là giấc mơ của tất cả cô gái, được hoàng tử bạch mã của mình rước về bằng cỗ xe ngựa lộng lẫy này.

Mạnh Khang nhìn thất vẻ ngỡ ngác của cô anh nở một nụ cười ngọt ngào.

Mạnh Khang dắt tay Kiều Nhi đi vào trong.

Hai cô nhân viên bán hàng nhìn thấy Mạnh Khang và Kiều Nhi liền mở cửa chào.

“Xin chào quý khách, mời hai vị vào trong.”

Mạnh Khang và Kiều Nhi đi đến nơi chọn lễ phục.

Kiều Nhi nhìn thấy một cái áo cưới thiết kế theo cái đầm của công chúa cinderella, y như cái mà cô tưởng tượng trong đầu.

Cặp mắt Kiều Nhi liền tỏa sáng, từ trước tới giờ Kiều Nhi chưa từng thấy áo cưới nào lại xinh đẹp như vậy.

Áo cưới từ trên xuống dưới được làm bằng ren trắng hình hoa Lan sang trọng.

Phần trên bó sát ngực và eo, trên eo được đính vào những đóa hoa Lan hồ điệp màu hồng bằng thủy tinh.

Phần dưới là váy xoè được đính vào những viên kim cương vô giá.

Khi ánh đèn chiếu xuống những hoa Lan thủy tinh cùng với những viên kim cương, tỏa ra ánh sáng lấp lánh như những vì sao trên bầu trời.

Kiều Nhi nhìn áo cưới không chớp mắt.

Ước mơ của Kiều Nhi là được mặc nó trong ngày đính hôn của cô và Mạnh Hùng.

Alex Smith từ trên lầu đi xuống, anh bước tới gần hai người chào hỏi.

“Xin chào Mạnh Tổng, Kiều tiểu thư.”

Kiều Nhi quan sát người đàn ông này.

Anh là người Pháp chính tông, nhưng lại nói tiếng mình vô cùng lưu loát.

Dáng người Alex Smith cao gầy, làn da trắng như tuyết mũi cao.

Đặc biệt là đôi mắt của anh, nó là màu xanh nước biển.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 74: Hai Người Gặp Lại

Kiều Nhi không thể nào tin nổi, sao Alex Smith lại có thể thiết kế ra một cái áo cưới y như cái mà cô thầm mơ ước.

Alex Smith nhìn thấu suy nghĩ của Kiều Nhi, anh cười nói một cách lịch sự.

“Kiều tiểu thư, bộ lễ phục này là của một vị khách quý, đích thân thiết kế cho vị hôn thê của mình.

Trên toà thế giới chỉ có một cái duy nhất mà thôi.”

Nghe Alex Smith nói vậy, trong lòng Kiều Nhi thật hâm mộ người phụ nữ

đó, được vị hôn phu của mình yêu thương như vậy.

Mạnh Khang thấy Kiều Nhi thích bộ lễ phục này liền lên tiếng.

“Vị hôn thê của tôi rất thích bộ lễ phục này.

Anh có thể giúp tôi, nhờ vị khách của anh nhường lại có được không?

Tiền không thành vấn đề.”

Alex Smith cười cười lắc đầu.

“Xin lỗi Mạnh Tổng.

Vị khách này của tôi rất yêu thương vị hôn thê của mình.

Nên sẽ không đồng ý đâu.

Vã lại, nếu cộng lại toàn bộ gia tài của Mạnh Tổng và tôi, cũng e là không bằng một phần gia tài của anh ta.”

Mạnh Hùng nghe Alex Smith nói những lời không nể mặt liền nổi nóng.

Kiều Nhi nhìn thấy sắc mặt nóng giận của Mạnh Khang, cô vươn tay kéo áo của anh nói.

“Mạnh Khang anh đừng như vậy.

Em chọn bộ khác là được rồi.”

Thật ra thì nếu không được gã cho Mạnh Hùng, thì mặc cái gì Kiều Nhi cũng không quan tâm.

Kiều Nhi chọn đại cho mình một bộ lễ phục, rồi cùng cô nhân viên bán hàng vào trong phòng thử đồ.

Mạnh Khang mặc âu phục màu đen chỉnh tề đứng trước cửa phòng thay đồ, với vẻ mặt đầy hạnh phúc chờ Kiều Nhi ra.

Mạnh Hùng cùng Mộng Dung từ bên ngoài bước vào.

Mạnh Hùng nhận được thiệp mờ của Mạnh Khang nên cũng đi chọn lễ phục.

Mạnh Hùng sẽ đi cùng Mộng Dung đến dự lễ đính hôn của hai người.

Vừa bước vào cửa Mạnh Hùng liền nhìn thấy Mạnh Khang.

Mạnh Khang nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt khiêu khích.

Khi Mạnh Hùng nhìn thấy, vẻ mặt đặc ý và phách lối của Mạnh Khang.

Thù mới cùng nợ cũ lần lượt hiện lên trong lòng anh.

Tay Mạnh Hùng bất giác siết chặt lại, nhưng ngoài mặt anh vẫn giữ nét mặt lạnh lùng thản nhiên.

“Đúng thật không hổ danh là Mạnh Tổng, thay phụ nữ như thay áo.”

Giọng nói mỉa mai của Mạnh Khang vang lên.

Mạnh Hùng ung dung ngồi xuống sofa, anh ra hiệu cho Mộng Dung đi thử lễ phục.

Mạnh Hùng oai nghiêm ngồi chân này vắt chéo chân kia, anh ngược khuôn mặt cương nghị của mình lên nhìn Mạnh Khang nói.

“Mạnh Hùng tôi thiếu gì phụ nữ.

Thêm một người hay thiếu một người, cũng không quan trọng.”

Kiều Nhi vừa thay xong bộ lễ phục, cô chuẩn bị bước ra ngoài thì nghe giọng nói vô tình của Mạnh Hùng vang lên.

Những gì anh vừa nói là ám chỉ đến cô ư, trong lòng Kiều Nhi đau đớn.

Một giọt nước mắt nóng hổi rơi xuống khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Kiều Nhi cảm thấy tim mình đập mạnh, hơi thở của cô trở nên bất định.

Kiều Nhi ngồi xuống ghế bên cạnh, lấy trong túi sách ra một hộp thuốc.

Uống thuốc xong Kiều Nhi ổn định lại tâm trạng của mình.

Cô tự nói với bản rằng.

“Kiều Nhi, mày là người buông tay trước.

Thì có tư cách gì mà oán trách người ta.”

Trước sự kinh ngạc của mọi người cánh cửa bằng kính được mở ra.

Kiều Nhi mặc trên người lễ phục màu hồng phấn quyến rũ.

Áo dạ hội là kiểu mới nhất mà Alex Smith vừa mới thiết kế.

Phía trên là áo không dây để lộ hai vai trắng nõn của Kiều Nhi.

Cổ trái tim bó sát cặp ngực căn tròn của cô, phía dưới dài đến gót chân được xẻ thật cao một bên đùi.

Khi Kiều Nhi bước đi, thì một bên đùi trắng như tuyết của cô lộ ra ngoài.

Không chỉ Mạnh Hùng và Mạnh Khang nhìn Kiều Nhi đến mất hồn.

Ngay cả Alex Smith và mấy cô nhân viên bán hàng cũng đều kinh ngạc.

Họ đã gặp qua nhiều người đẹp trong giới thượng lưu và showbiz.

Nhưng không ai lại có thân hình cùng vẻ đẹp hút hồn như Kiều Nhi.

Trên người cô thoát ra sự sang trọng cùng khí thế kiêu ngạo, làm người ta nhìn vào chỉ biết hít hà và chắc lưỡi với sự quyến rũ của cô.

Kiều Nhi đứng im tại chỗ, cặp mắt u tư của cô không dám nhìn vào Mạnh Hùng.

Mạnh Khang nhìn thấy thân hình gợi cảm của Kiều Nhi, dưới bộ lễ phục hết sức quyến rũ này.

Mạnh Khang đã không kiềm chế được sự ham muốn được chinh phục cô.

Hai người đã ở bên nhau một thời gian, nhưng chỉ dừng lại với việc nắm tay mà thôi.

Một cái hôn đơn giản, vậy mà Kiều Nhi vẫn luôn né tránh.

Mạnh Khang quyết định, tối nay dù phải dùng đến bất cứ thủ đoạn gì, anh cũng nhất định phải chiếm được Kiều Nhi.

Mộng Dung từ cánh cửa bên cạnh bước ra, cô luôn tự hào về vẻ đẹp quyến rũ cùng thân hình gợi cảm của mình.

Nhưng khi đứng trước mặt Kiều Nhi, sự tự tin và kiêu hãnh của Mộng Dung, liền bị sắc đẹp nghiêng nước nghiêng thành của Kiều Nhi đánh tan thành mây khói.

Trong lòng Mộng Dung vừa tức vừa giận vừa đố kỵ, khi nhìn thấy tất cả ánh mắt đều tập trung vào người của Kiều Nhi.

Nhất là Mạnh Hùng, cặp mắt chứa đựng sự dịu dàng và yêu thương nhìn Kiều Nhi không chớp mắt.

Mộng Dung nở nụ cười giả dối đi đến nắm tay Mạnh Hùng.

Cô mỉm cười nói với giọng nũng nịu.

“Mạnh Hùng, anh thấy em mặc như thế này có đẹp không?”

Lúc này Mạnh Hùng mới chuyển tầm mắt sang Mộng Dung.

Mộng Dung mặc lễ phục giống y như Kiều Nhi, chỉ là của Kiều Nhi là màu hồng phấn còn của Mộng Dung là màu đen.

Hai người với nét đẹp khác nhau, sắc đẹp Mộng Dung là sắc sảo, lãng lơ còn sắc đẹp của Kiều Nhi thì là vẻ đẹp kiều diễm, cao quý và sang trọng.

Mạnh Hùng không nói gì, anh chỉ gật đầu một cái.

Mộng Dung nhìn hai cô nhân viên bán hàng nói.

“Tôi lấy bộ này, các người mang đến biệt thự Mạnh Viên cho tôi.”

Khi Mộng Dung nói những lời này, cặp mắt không vui của Mạnh Hùng liền nhìn Mộng Dung.

Nhưng trong giây lát đã biến mất, thay vào đó là ánh mắt thờ ơ không quan tâm.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 75: Mạnh Khang Bỏ Thuốc Vào Rượu Của Kiều Nhi

Kiều Nhi đứng bên cạnh Mạnh Khang, cặp mắt biểu lộ nỗi buồn bã, luôn để ý đến Mạnh Hùng và Mộng Dung.

Khi Kiều Nhi nghe Mộng Dung nói, mang đồ đến biệt thự Mạnh Viên.

Trong lòng cô đau nhối, một cảm giác như bị vật gì đó nặng trĩu nghiền nát trái tim yếu ớt của cô.

“Không lẽ Mộng Dung đang sống chung với Mạnh Hùng, tại biệt thự Mạnh Viên sao?”

Không phải anh đã từng nói, ngoài cô ra thì anh sẽ không bao giờ đem phụ nữ khác về đó sao?”

Sắc mặt Kiều Nhi trở nên tái xanh, trái tim cô cảm giác đau đến không thể tả được.

Kiều Nhi đột nhiên bật cười, một nụ cười tự giễu bản thân của mình.

“Kiều Nhi à Kiều Nhi, mày muốn như thế nào.

Mày đối với Mạnh Hùng như vậy,

chẳng lẽ mày nghĩ Mạnh Hùng sẽ vì mày mà không yêu ai nữa sao.

Mày tự xem trọng bản thân của mày quá rồi.”

Khi Alex Smith nhìn thấy sắc mặt nhợt nhạt buồn buồn của Kiều Nhi, anh cúi mày nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt khó hiểu.

Thật ra thì anh đã nghe Trần Hạo nói về chuyện tình của Mạnh Hùng và Kiều Nhi.

Nên khi nghe Sam gọi điện nói Mạnh Khang và Kiều Nhi đến đây thử lễ phục.

Alex Smith lập tức gọi cho Mạnh Hùng hay.

Alex Smith không biết hai người này muốn giở trò gì.

Nhìn một cái là anh biết ngay, hai người còn rất yêu đối phương.

Nhưng anh không hiểu vì sao, hai người lại ở bên cạnh của người khác.

Alex Smith lắc đầu trong sự nuối tiếc, Mạnh Hùng và Kiều Nhi quả thật là trời sinh một cặp.

Một người thì lạnh lùng bá đạo, một người thì ương ngạnh kiêu ngạo.

Alex Smith nghĩ mình không nên xen vào chuyện của người khác.

Nói cho đúng, là không nên xen vào chuyện của Mạnh Hùng.

Người đàn ông này tính tình thật ngạo mạn và bá đạo, chỉ làm việc theo suy nghĩ của mình mà thôi.

Alex Smith thở dài với đầy vẻ bất lực, anh dứt tay vào túi quần, qua đầu lại bước đi lên lầu.

Nụ cười chua chát hiện lên khuôn mặt kiêu diễm của Kiều Nhi, làm Mạnh Hùng nộ khí xung Thiên.

Anh cố tình đưa Mộng Dung đến đây là vì Alex Smith cho anh hay Mạnh Khang và Kiều Nhi sẽ tới.

Anh không ngờ khi cô nhìn thấy anh cùng người phụ nữ khác, cũng không ghen.

Thật ra thì khi Kiều Nhi rời khỏi anh, Mạnh Hùng tự nói với bản thân mình.

“Không có cô bên cạnh, anh vẫn là anh.

Là một Mạnh Hùng phong lưu, phóng khoáng.

Bên cạnh anh có thiếu gì phụ nữ, thiếu đi cô thì cũng chẳng sao.”

Nhưng anh đã lầm, khi đối diện với những người phụ nữ khác.

Chẳng hạn như Mộng Dung, Mạnh Hùng chỉ dừng lại ở cử chỉ ôm eo.

Khi ở cùng với những người phụ nữ khác, Mạnh Hùng cảm giác chán ghét vô cùng.

Sờ vào người của họ anh cũng cảm giác khó chịu, huống hồ chi là nghĩ đến việc làm tình.

Khi Mạnh Hùng nhìn thấy Mạnh Khang tỏ vẻ thách thức, cố tình đi đến chòang tay qua eo của Kiều Nhi, ôm cô vào lòng.

Trong lòng Mạnh Hùng vô cùng phẫn nộ, anh muốn xông tới đâm một đâm vào khuôn mặt tự đắc của Mạnh Khang.

Mộng Dung nhìn ra tâm tư của Mạnh Hùng, cô kéo nhẹ bàn tay to lớn của anh nói.

“Anh Hùng, chúng ta có hẹn với công ty đá quý. Đã trễ giờ rồi.”

Nói xong Mộng Dung đi vào phòng thay đồ.

Khi nghe Mộng Dung nói vậy, Mạnh Hùng mới kèm chế lửa giận trong lòng mình.

Mạnh Hùng không nói gì, anh cùng Mộng Dung rời khỏi cửa hàng áo cưới Huyền Thoại.

“Các người đem lễ phục đến Mạnh Gia cho tôi.

Chúng tôi còn có việc nên đi trước.”

Mạnh Khang nói xong, anh chờ Kiều Nhi thay đồ xong, rồi đưa cô đến khách sạn The Palm dùng cơm tối.

Trong lúc Kiều Nhi đi nhà vệ sinh, Mạnh Khang gọi cho Sam.

“Mở cho tôi một phòng tổng thống, và cho người bỏ thuốc kích thích vào ly rượu của Kiều Nhi.”

Nói xong không đợi Sam trả lời, Mạnh Khang liền cúp máy.

Trong ánh mắt sâu thẳm của anh hiện lên tia thâm độc.

Trong nhà vệ sinh Kiều Nhi cảm thấy bất an, một nỗi lo lắng lang hiện lên trong lòng cô.

Kiều Nhi gọi điện thoại cho Nam Liệt, Nam Liệt và cô là bạn rất thân.

Trước khi ra quyết định tiếp cận với Mạnh Khang, Kiều Nhi đã bàn bạc với Nam Liệt trước.

Cô nhờ anh theo dõi nhất cử nhất động của Mạnh Khang.

Nếu không có sự giúp đỡ của Nam Liệt, Kiều Nhi nghĩ cô sẽ không có lá gan, đưa mình vào hang hùm để bắt cợp.

Nghe xong những gì Nam Liệt nói, trong lòng cô hiện lên sự chén ghét chưa từng có.

Trong mắt của Kiều Nhi, Mạnh Khang đúng thật là đồ cầm thú.

Giọng nói cảm kích của Kiều Nhi vang lên.

“Cảm ơn anh.”

Cúp điện thoại Kiều Nhi bình thần đi ra ngoài.

Cô ngồi xuống đối diện với Mạnh Khang.

Mạnh Khang vui vẻ đưa cho Kiều Nhi một ly rượu đỏ, người nhân viên phục vụ vừa mới đem đến.

Kiều Nhi tao nhã nâng ly lên hớp từng ngụm một, cho đến khi trong ly thủy tinh chứa đựng chất lỏng màu đỏ trở nên trống rỗng.

Kiều Nhi mới nhẹ nhàng đặt ly xuống mặt bàn.

Hai người vừa ăn vừa trò chuyện vui vẻ, đến khi thuốc có tác dụng Kiều Nhi nhìn thấy trong ánh mắt của Mạnh Khang hiện lên sự bất thường.

Kiều Nhi cảm thấy khó chịu, đầu óc choáng váng.

Cô dùng ngón tay thon của mình, xoa xoa huyết thái dương.

Đầu óc của Mạnh Khang lúc này cũng hơi mơ hồ, cảm giác ham muốn của dục vọng đã chiếm lấy toàn bộ lý trí của anh.

Mạnh Khang đứng lên anh bước đến bên cạnh Kiều Nhi.

Tay Mạnh Khang choàng qua eo của Kiều Nhi, đưa cô lên phòng tổng thống.

Kiều Nhi với bước đi lảo đảo, dựa vào thân thể to lớn của Mạnh Khang, để mặc cho anh dìu cô lên phòng.

Bước vào cửa Kiều Nhi nhìn thấy một căn phòng sang trọng được thiết kế thật lãng mạn.

Cặp mắt Kiều Nhi dán lên chiếc giường to lớn đặt ngay chính giữa.

Cảm giác khó chịu làm Kiều Nhi bất giác cau mày.

Kiều Nhi đẩy Mạnh Khang ra, cô loạng choạng đi vào trong phòng tắm.

Mạnh Khang trong lòng sáng khoái, anh cởi bỏ quần áo của mình ngồi trên giường chờ Kiều Nhi ra.

Cửa phòng tắm được mở ra, Mạnh Khang nhìn thấy Kiều Nhi trên người chỉ quấn duy nhất một cái khăn tắm màu trắng.

Cô éo lá bước đi khêu gợi đến bên cạnh Mạnh Khang.

Mạnh Khang chờ đợi giờ phút này đã ba năm.

Từ lúc hai gia đình có hôn ước với nhau, thì Mạnh Khang đã muốn chiếm cả tâm hồn lẫn thể xác của Kiều Nhi.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 76: Gậy Ông Đập Lưng Ông

Kiều Nhi quỵến rũ cởi bỏ khăn tắm trên người mình.

Thân thể tuyệt đẹp của cô hiện ra trước mặt Mạnh Khang.

Vật nam tín của Mạnh Khang đã bắt đầu cương cứng.

Anh gấp gáp kéo cô vào lòng, trong mắt Mạnh Khang bây giờ chỉ có duy nhất một mình Kiều Nhi mà thôi.

Mạnh Khang khom người ngậm lấy nụ hoa, hồng phiếm của Kiều Nhi.

Hơi thở của Mạnh Khang trở nên nặng nề, con người sâu thẳm, giờ đã được một màng sương mù dày đặc của dục vọng che lấp.

Tay anh bắt đầu sờ vào khắp nơi trên cơ thể quỵến rũ của cô.

Mạnh Khang chưa từng có cảm hương phấn như bây giờ, Kiều Nhi là người duy nhất chạm vào trái tim anh.

Khi Mạnh Khang tiếng vào cơ thể tuyệt mỹ của Kiều Nhi, cảm giác sung sướng và tê dại lan tỏa ra khắp nơi trong cơ thể của anh.

Tiếng thở nặng nề của đàn ông cùng với tiếng rên rỉ lẳng lơ của phụ nữ, trong căn phòng được bao phủ bởi mùi hương của tình dục, làm Kiều Nhi đứng trong phòng tắm nổi cả da gà.

Kiều Nhi chợt nhớ lại những gì Nam Liệt đã nói với cô trong phòng vệ sinh.

“Kiều Nhi, anh vừa nghe Mạnh Khang nói với thuộc hạ của hắn.

Họ sẽ bỏ thuốc vào rượu của em, nhưng em an tâm, anh sẽ cho người đổi ly rượu của em với ly rượu của Mạnh Khang.

Anh sẽ sắp xếp một cô gái làm thế thân cho em.”

Nam Liệt dùng kế gậy ông đập lưng ông, để cho Mạnh Khang một bài học.

Chỉ cần nghĩ đến, người phụ nữ bên ngoài có thể là cô, thì Kiều Nhi đã muốn nôn ra.

May mà Nam Liệt đã nghe được kế hoạch của Mạnh Khang, bằng không Kiều Nhi không biết mình sẽ ra sao.

Sáng sớm khi tỉnh giấc, Mạnh Khang trong lòng tràn ngập hạnh phúc.

Anh thấy Kiều Nhi mặc đồ ngủ ngồi trước bàn trang điểm.

Mạnh Khang đứng lên vươn tay lấy áo ngủ, khoát lên thân thể trần truồng của mình.

Anh yêu thương đi đến ôm Kiều Nhi vào lòng.

Mùi hương thoang thoảng của Kiều Nhi xông thẳng vào mũi của anh.

Một mùi hương thật dễ chịu làm Mạnh Khang lưu luyến không muốn buông cô ra.

Kiều Nhi trong lòng cảm giác bài xích vô cùng, cô cười dịu dàng đẩy anh ra.

“Tối hôm qua, tại sao chúng ta lại phát sinh quan hệ?

Sao em không nhớ gì hết?”

Giọng nói nhỏ nhẹ của Kiều Nhi, làm Mạnh Khang không biết phải trả lời như thế nào.

Anh cười vui vẻ, xoa đầu cô trong sự yêu thương.

“Có lẽ hai chúng ta đều uống say.

Em là vợ sắp cưới của anh, chuyện xảy ra tối hôm qua giữa hai chúng ta là chuyện bình thường.”

Nói xong Mạnh Khang lại ôm Kiều Nhi vào lòng.

Khi hai người trở về biệt thự Mạnh gia, Mạnh Khang đã ra lệnh cho thuộc hạ của mình không cần giám sát Kiều Nhi nữa.

Trải qua chuyện tối qua, Mạnh Khang đã tình thương Kiều Nhi, anh không còn để phòng cô như lúc trước. Khi Mạnh Khang về công ty, Kiều Nhi lén vào thư phòng của Mạnh Khang.

Lần này cô có chuẩn bị trước, trương trình giải mã của Trình Lam đưa cho cô.

Mở máy laptop lên Kiều Nhi đút vào cái USB của Trình Lam.

Một màn hình đen hiện lên với những hàng chữ trắng, liên tục nhấp nháy trên màn hình.

Trong tích tắc mật mã đã được giải, Kiều Nhi nhìn thấy hình nền trên laptop là hình của cô.

Trong lòng Kiều Nhi hơi kinh ngạc, cô không ngờ mình lại quan trọng như vậy ở trong lòng Mạnh Khang.

Kiều Nhi lấy lại tinh thần, cô mở từng File ra xem.

Trong File là tài liệu chuyển tiền đen, cùng với tư liệu Mạnh Khang thật kết công ty Mạnh Thị.

Còn có chứng cứ Mạnh Khang cấu kết với Hà gia và James để hãm hại Mạnh Hùng.

Kiều Nhi copy toàn bộ File vào trong usb của mình.

Lúc Kiều Nhi chuẩn bị tắt máy, cô nhìn thấy có người gửi email cho Mạnh Khang.

Kiều Nhi lập tức mở nó ra xem, email là do một người tên là Tần Gia Uy gửi cho Mạnh Khang.

Trong thư Tần Gia Uy nói hẩn và thuộc hạ sẽ đến thành phố S vào cuối tuần này.

Hẩn muốn bàn về việc, thu tóm Bang Bạch Hồ của Mạnh Hùng.

Trong lúc Kiều Nhi đang chuyên tâm đọc email, thì có người đột nhiên xông vào.

Trên gương mặt hẩn hiện lên vẻ khẩn trương và hồi hộp.

Giọng nói gấp gáp của hẩn làm Kiều Nhi kinh ngạc.

“Kiều tiểu thư, Mạnh Tổng đã trở về.”

Vừa nói xong hẩn đã vội vã chạy ra ngoài, Kiều Nhi không biết hẩn là ai, nhưng cô biết hẩn đến là để giúp cô.

Kiều Nhi lỉnh quynh tắt laptop rồi đặt lại chỗ cũ, cô vội vã đem USB giấu trong phòng mình.

Mạnh Khang bước vào phòng ngủ của Kiều Nhi, anh nhìn thấy Kiều Nhi với

thân hình mỏng mai, mái tóc dài đen óng ánh được cô buột lên cao.

Kiều Nhi đang ngồi thoải mái dựa lưng vào sofa tao nhã đọc sách.

Mạnh Khang đi đến bên cạnh của Kiều Nhi, ôm cô vào lòng.

Kiều Nhi chán ghét sự đụng chạm của Mạnh Khang, liền đẩy anh ra.

“Để em pha nước cho anh tắm.”

Vừa nói xong Kiều Nhi đã chạy vọt vào trong phòng tắm.

Mạnh Khang nhìn thấy dáng vẻ thẹn thùng sấu hổ của Kiều Nhi, anh tươi cười đi theo sau cô.

Thời gian trôi qua thật nhanh, tối hôm nay là lễ đính hôn của Kiều Nhi và Mạnh Khang.

Sáng sớm Mạnh Khang đã về công ty, có một hợp đồng cần anh ký.

Và anh phải tiếp đãi Tần Gia Uy, người cầm đầu của gia tộc Tần gia.

Tần gia là một trong 3 băng đảng mafia lớn nhất của Italy.

Dù Mạnh Khang không muốn trong ngày quan trọng này mà để Kiều Nhi ở nhà một mình.

Nhưng vì là chuyện quan trọng, nên Mạnh Khang không thể nào không đi.

Ký hợp đồng thì anh có thể dời lại ngày khác, nhưng gặp mặt Tần Gia Uy thì tuyệt đối không thể thất hẹn.

Cuộc gặp mặt kỳ này là để hai bên bàn bạc về kế hoạch, hạ gục Mạnh Hùng và chiếm đoạt Bang Bạch Hồ.

Kiều Nhi bận rộn lo cho lễ đính hôn của cô và Mạnh Khang.

Tiếng chuông cửa vang lên, cô giúp việc vội vã chạy ra mở cửa.

“Xin lỗi Dương tiểu thư, thiếu gia không có ở nhà.”

Cô giúp việc lo lắng nói, vừa nói cô giúp việc vừa lén nhìn sang Kiều Nhi.

Dương Mẫn không quan tâm tới lời nói của cô giúp việc.

Dương Mẫn nghênh ngang đi vào trong, như đây là nhà của cô.

Khuôn mặt phách lối không xem ai ra gì.

Dù lúc trước Mạnh Khang đã từng đưa Dương Mẫn về biệt thự Mánh gia.

Nhưng mấy cô giúp việc, không ai thích tính tình hống hách của Dương Mẫn cả.

Cô giúp việc đứng chặn trước mặt của Dương Mẫn nói.

“Dương tiểu thư, thiếu gia thật sự không có ở nhà.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 77: Dương Mẫn Gây Sự

Dương Mẫn cau mày nhìn cô giúp việc, giọng nói chảnh chệ của cô vang lên.

“Tôi không phải đến tìm anh Khang, tôi đến để tìm cô ta.”

Vừa nói Dương Mẫn vừa dùng ngón tay trỏ chỉ vào người của Kiều Nhi.

Kiều Nhi ngạc nhiên khi Dương Mẫn đến tìm mình.

Cặp mắt chán ghét của Kiều Nhi nhìn chằm chằm vào Dương Mẫn.

Kiều Nhi nhận ra Dương Mẫn, Nam Liệt đã điều tra về những tấm ảnh của Mạnh Hùng và người phụ nữ khác bên New York.

Người chủ mưu đứng phía sau chính là người phụ nữ này.

Dương Mẫn thản nhiên ngồi xuống ghế sofa trong phòng khách.

Cô giúp việc lịch sự rót cho Dương Mẫn một ly trà hoa nhài mà Kiều Nhi thích uống nhất.

Dương Mẫn tao nhã cầm ly trà lên uống một ngụm.

Kiều Nhi nheo đôi mày thanh tú của mình lại, nhìn Dương Mẫn bằng ánh mắt nghi ngờ.

Kiều Nhi không biết ý đồ của Dương Mẫn đến đây để làm gì, nhưng cô tình chắc Dương Mẫn không có ý tốt.

Kiều Nhi tay cầm tách trà hoa nhài nóng hổi, cô dùng miệng thổi vào tách trà trước khi nâng tách lên hớp một ngụm.

Khói bốc lên càng lộ rõ đường nét xinh đẹp trên khuôn mặt của Kiều Nhi.

Dương Mẫn hơi ngơ ngác trước cảnh trước mặt mình, cô không ngờ Kiều Nhi lại là một người tao nhã và quý phái như vậy.

Từng cử chỉ nhắc tay nâng ly của Kiều Nhi, điều tỏa ra sự sang trọng bẩm sinh, chứng không phải muốn học theo là được.

“Cô đến tìm tôi, có chuyện gì?”

Giọng nói nhẹ nhàng của Kiều Nhi vang lên.

“Tôi và anh Khang đã ở bên nhau sáu năm rồi.

Tôi rất yêu anh ấy và anh ấy cũng yêu tôi.

Vì sự xuất hiện của cô nên tất cả đều thay đổi, cô đã có Mạnh Hùng rồi tại sao còn phải dành anh Khang với tôi?”

Nghe được lời nói của Dương Mẫn, Kiều Nhi bất giác cau mày.

Nếu không muốn cô ở cùng với Mạnh Khang thì tại sao còn phải giở trò sau lưng, để gièm pha mối quan hệ giữa cô và Mạnh Hùng.

“Bây giờ người tôi yêu là Mạnh Khang, nên cô hãy chết tâm với anh ta đi.”

Lời nói khêu khích của Kiều Nhi làm sắc mặt của Dương Mẫn trở nên tái xanh.

Cô không ngờ Kiều Nhi lại nói như vậy, theo cô biết người mà Kiều Nhi yêu nhất chính là Mạnh Hùng.

Dương Mẫn tức giận đặt mạnh ly trà xuống bàn.

Làm nước trà trong tách văng ra tứ tung, vài giọt nước còn văng lên trên bàn tay trắng nõn của Dương Mẫn.

Hai cô giúp việc đang cung kính đứng bên cạnh, bị hành động này của Dương Mẫn làm cho hoảng sợ.

Trong lòng họ thầm nghĩ, Kiều tiểu thư là một người rất lương thiện và hiền lành, chỉ sợ sẽ bị Dương tiểu thư bắt nạt.

Dương Mẫn cầm lấy khăn giấy trên bàn trà, lau đi những giọt nước trên tay mình.

Dương Mẫn dùng giọng điệu mỉa mai nói với Kiều Nhi.

“Yêu! Cô biết yêu là gì không?”

Sao lại nói yêu Mạnh Khang một cách dễ dàng như vậy.

Yêu là như tôi vì Mạnh Khang mà bất chấp tất cả.

Chỉ cần những gì anh ấy thích thì tôi đều làm, vì Mạnh Khang tôi có thể hy sinh cả tính mạng.”

Kiều Nhi nở một nụ cười chua chát, không ai hiểu chữ yêu hơn cô.

Nếu không vì yêu Mạnh Hùng thì dù chỉ ở bên cạnh Mạnh Khang một phút, một giây cô cũng cảm thấy ghê tởm.

Nếu không yêu Mạnh Hùng, cô không cần đóng kịch giả vờ lo lắng cho Mạnh Khang, trước mặt những người trong Mạnh Gia kể cả Dương Mẫn.

Kiều Nhi nhìn nét mặt hống hách của

Dương Mẫn trong lòng cô thầm nghĩ.

“Mình phải cho Dương Mẫn một bài học, về việc lần trước cô ta hãm hại Mạnh Hùng.”

Cô nhìn Dương Mẫn khêu khích nói.

“Đúng! tôi không biết yêu là gì vậy thì sao?

Nhưng phải làm sao đây Mạnh Khang lại si mê tôi như vậy.

Dù tôi có từ chối anh ấy như thế nào, anh ấy vẫn một lòng một dạ yêu tôi.”

Dương Mẫn càng nghe Kiều Nhi nói trong lòng càng thêm phần nộ.

Cô chưa từng thấy loại phụ nữ hạ tiện như Kiều Nhi.

Dương Mẫn nóng nảy đứng lên, dùng tay chỉ vào người của Kiều Nhi nói.

“Cô đúng là loại phụ nữ lẳng lơ, hết quyền rũ người em, rồi đến quyền rũ người anh.

Cô không biết sáu hồ là gì sao?”

“Sáu hồ.”

Kiều Nhi nhướn đôi mày thanh thú của mình lên, nhìn Dương Mẫn cười kinh thường rồi nói tiếp.

“Tôi không biết sáu hồi là gì vậy còn cô?

Cô có tư cách gì mà đến Mạnh Gia, làm rùm beng.

Dù sao tôi cũng là thiếu phu nhân tương lai của Mạnh gia.

Còn cô là gì mà lại ở đây la lối um sùm như vậy?

Cô cũng chỉ là một người phụ nữ vô giáo dục, đến để giành giật chồng của người khác.”

Lời nói sắc bén của Kiều Nhi làm mấy cô giúp việc nghe mà kinh ngạc.

Thường ngày Kiều Nhi rất hiền lành và ôn hoà.

Cô không bao giờ, tỏ vẻ chủ tớ trước mặt bọn họ.

Nhưng không ngờ hôm nay những lời nói chanh chua của Kiều Nhi làm Dương Mẫn tức muốn điên đầu.

Lúc đầu họ còn lo sợ Kiều Nhi sẽ bị Dương Mẫn hiếp đáp.

Nhưng bây giờ người bị hiếp đáp lại chính là Dương Mẫn.

Lời nói của sắc bén của Kiều Nhi làm Dương Mẫn không tài nào mà biện bác lại được.

Giận quá mất khôn, Dương Mẫn bước tới cho Kiều Nhi một bạt tay.

Thật ra thì Kiều Nhi có thể tránh được một cách dễ dàng, nhưng trong lúc này Kiều Nhi nhìn thấy Mạnh Khang bước vào cửa.

Kiều Nhi cười đắc ý nói với Dương Mẫn.

“Tôi sẽ cho cô thua một cách tâm phục khẩu phục.”

Nói xong Kiều Nhi để mặc cho Dương Mẫn tát mình, cô bị tát một cái thật mạnh toàn thân ngã về phía sau trên ghế sofa.

Mạnh Khang nhìn thấy liền xông tới, xô Dương Mẫn sang một bên.

Anh khom người ôm Kiều Nhi vào lòng.

Dương Mẫn thất thần trong lòng hốt hoảng, cô không ngờ Mạnh Khang đã về.

Dương Mẫn chợt nhớ đến lời nói vừa rồi của Kiều Nhi.

Trong lòng Dương Mẫn không phục, cô tức giận hai tay siết chặt thành nắm đấm.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 78: Kiều Nhi Chinh Dương Mẫn

Kiều Nhi ôm một bên má sưng đỏ của mình, làm ra bộ mặt sợ sệt ở trong lòng ngực to lớn của Mạnh Khang nói với Dương Mẫn.

“Cô muốn tôi từ hôn thì tôi sẽ nói với anh Khang.

Cô đâu cần thiết phải đánh tôi.”

Vừa nói Kiều Nhi vừa khóc tức tưởi, toàn thân cô run rẩy trong lòng Mạnh Khang.

Mạnh Khang đau lòng dùng tay vỗ vỗ lưng của Kiều Nhi để trấn an cô.

Dương Mẫn không ngờ, tài diễn xuất của Kiều Nhi còn hơn cả diễn viên chuyên nghiệp là cô.

Cô định bước tới hỏi Kiều Nhi muốn giở trò gì, đột nhiên giọng nói lạnh lùng của Mạnh Khang vang lên.

“Cô còn dám bước thêm một bước, thì đừng trách tôi vô tình.”

Lời nói tuyệt tình của Mạnh Khang làm cho Dương Mẫn thất kinh.

Cô không ngờ với tình cảm bao lâu của hai người, vậy mà anh có thể nói với cô những lời lạnh lùng như vậy.

Dương Mẫn đứng bất động, cô trơ mắt nhìn thẳng vào khuôn mặt đặc ý của Kiều Nhi trong lòng Mạnh Khang.

Mạnh Khang yêu thương sờ lên gò má sưng đỏ của Kiều Nhi hỏi.

“Em còn đau không?”

Kiều Nhi nhìn anh bằng ánh mắt bất lực, cô lấy tay Mạnh Khang xuống nói.

“Mạnh Khang, em không muốn đính hôn nữa.”

Vừa nói nước mắt lăn lượt rơi xuống khuôn mặt xinh đẹp của Kiều Nhi.

Mạnh Khang vừa đau lòng vừa tức giận, anh nhìn Kiều Nhi nói.

“Em nghĩ cũng đừng nghĩ.”

Lời nói bá đạo của Mạnh Khang, làm trái tim Dương Mẫn tan nát.

“Mạnh Khang, em không muốn cách vài ngày sẽ có người đến làm náo loạn nơi này.

Nếu anh không yêu em, thì chúng ta không cần phải gì gia đình mà đính hôn đâu.

Em sẽ nói với ba là em muốn từ hôn tránh để anh khó xử.”

Vừa nói Kiều Nhi vừa xoay người muốn rời đi.

Mạnh Khang nghe Kiều Nhi nói từ hôn trong lòng anh lo lắng.

Anh không thể không có Kiều Nhi.

Mạnh Khang vươn tay giữ chặt cổ tay của Kiều Nhi lại.

Giọng nói thâm tình của Mạnh Khang vang lên.

“Kiều Nhi, em là người phụ nữ duy nhất chạm vào trái tim của anh.

Dù xảy ra chuyện gì em cũng sẽ là vợ của Mạnh Khang anh.”

Dương Mẫn trong lòng thất vọng tràn trề, cô không ngờ ở trước mặt cô Mạnh Khang lại có thể nói ra những lời này.

Toàn thân Dương Mẫn không còn sức lực, cô chống tay lên thành ghế sofa để tránh cho thân thể của mình ngã xuống.

Dương Mẫn định quay người bỏ đi, thì cô bất gặp nụ cười chiến thắng trên khuôn mặt gian trá của Kiều Nhi.

Dương Mẫn không cam tâm, cô chạy tới kéo cánh tay của Mạnh Khang nói.”Anh Khang, anh đừng tin những lời cô ta nói.

Cô ta ở lại bên cạnh anh là có mục đích.”

Dương Mẫn dùng hết tấm lòng của mình, để khuyên can Mạnh Khang.

Nhưng không ngờ Mạnh Khang không nghe lọt vào tai.

Mạnh Khang nổi giận, anh vươn tay tát vào mặt của Dương Mẫn.

Dương Mẫn bị Mạnh Khang tát té xuống sàn nhà đá hoa cương lạnh lẽo.

Dương Mẫn ngược đôi mắt đau lòng ngấn lệ của mình lên nhìn Mạnh Khang.

“Cô im miệng cho tôi.

Tôi không muốn nhìn thấy cô trong biệt thự Mạnh gia nữa.

Người đâu tiễn khách.”

Lời nói không khách khí của Mạnh Khang, làm Dương Mẫn không còn chút hy vọng.

Cô đã theo anh nhiều năm như vậy, nhưng không bằng Kiều Nhi ở bên cạnh anh chỉ vòn vẹn một tháng mà thôi.

“Dương Mẫn cô đừng trách tôi, bất cứ ai làm hại đến Mạnh Hùng thì Kiều Nhi tôi sẽ không tha cho người đó.”

Kiều Nhi thầm nói trong lòng, cô chuyển tầm mắt vào người đàn ông trước mặt mình.

Chỉ cần cô tìm ra loại độc mà Mạnh Khang cho Mạnh Quốc uống, thì cô cũng sẽ kiến Mạnh Khang phải hối hận vì đã yêu cô.

Sau khi Dương Mẫn rời khỏi biệt thự, Kiều Nhi mệt mỏi đi lên phòng nghỉ ngơi.

Không biết vì sao dạo này sức khỏe của Kiều Nhi càng lúc càng tệ hơn.

Cô luôn cảm thấy trong người khó chịu, dạ dày không được khỏe.

Kiều Nhi thường xuyên buồn ngủ, không ngủ thì thôi, nhưng khi đã ngủ thì không muốn thức dậy.

Kiều Nhi nghĩ chắc có lẽ vì uống thuốc của Du Tấn đưa, nên thân thể cô mới có phản ứng như vậy.

Mạnh Khang cùng với Sam bận rộn lo bố trí cho buổi lễ đính hôn, diễn ra vào lúc 8 giờ tối hôm nay.

Tất cả người có địa vị trong hắc đạo lẫn bạch đạo ở thành phố S, đều được Mạnh Khang mời kể cả Hà gia.

Kiều Nhi lén lén đi ra ngoài, cô nhìn chung quanh muốn tìm người báo tin cho cô ngày hôm qua.

Vừa nhìn thấy hấn trong vườn hoa, Kiều Nhi vội vã chạy tới hỏi hấn.

“Tại sao cậu phải giúp tôi.”

Kiều Nhi nói thẳng vào vấn đề, không cho hấn cơ hội để trốn tránh.

“Cậu là nội ứng của Mạnh Hùng phái tới đây, có phải không?”

Lời nói chắc chắn của Kiều Nhi, làm hấn không biết phải trả lời như thế nào.

Hấn đảo cặp mắt lạnh lợi của mình sung quanh một vòng, để chắc chắn không có tai mắt của Mạnh Khang rồi mới nói.

“Chủ nhân có dặn dò tôi phải theo bảo vệ Kiều tiểu thư.”

Kiều Nhi kinh ngạc khi nghe hấn nói vậy.

“Tại sao Mạnh Hùng còn lo lắng cho cô?”

Chẳng lẽ anh biết kế hoạch của cô?”

Suy nghĩ một chút Kiều Nhi lắc đầu nói với bản thân mình.

“Không!

Không thể nào, nếu Mạnh Hùng biết cô còn yêu anh thì nhất định không cho phép cô mạo hiểm.”

Trong lúc Kiều Nhi suy nghĩ linh tinh, cô chợt nhớ đến điều rất quan trọng.

Kiều Nhi lấy trong người ra một cái hộp đựng thuốc.

Cái hộp chia ra 7 khuôn nhỏ cho 7 ngày trong tuần.

Mỗi một khuôn Kiều Nhi đặt một chút thức ăn của Mạnh Quốc vào trong.

“Cậu đem thứ này đến bệnh viện Thân Ái, đưa cho viện trưởng Du Tấn.”

“Dạ, tôi sẽ đi ngay.”

Nói xong hần vội vã rời đi.

Kiều Nhi đi trở lại phòng của mình, cô vừa tắm xong, trong người uể oải bước ra ngoài.

Kiều Nhi nhìn thấy Mạnh Khang ngồi trên giường.

Vẻ mặt hạnh phúc của Mạnh Khang làm Kiều Nhi ghét cay ghét đắng.

Một người có tâm địa độc ác, vì tham vọng của mình có thể hại cả cha ruột và em trai, thì không đáng để hưởng được hạnh phúc.

Kiều Nhi nở nụ cười duyên dáng ngồi xuống bên cạnh Mạnh Khang.

Anh yêu thương vuốt ve mái tóc dài đen óng ánh của Kiều Nhi.

Thân thể Kiều Nhi chột cứng đờ, nhưng trong tích tắc đã thả lỏng lại.

Cử chỉ yêu thương vừa rồi của Mạnh Khang làm Kiều Nhi nhớ đến Mạnh Hùng.

Anh thích nhất là vuốt ve mái tóc dài của cô.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 79: Lễ Đính Hôn Của Kiều Nhi Và Mạnh Khang

Chương này chị tặng cho các em Numuro, ThoTrang, VyTng8708, Aeri_Seoyeong, DuynHiMin, BacMuoi, MTn634, eoly_chan và hannhixinhdep. Cảm ơn các em ủng hộ.**

Mạnh Khang đột nhiên vươn tay kéo Kiều Nhi vào lòng.

Mùi trầm hương trên người Mạnh Khang làm Kiều Nhi bất giác nhũn mày khó chịu.

Mạnh Khang vùi khuôn mặt tuần tú của mình vào cổ của Kiều Nhi.

Anh hưởng thụ tư thể thân mật này với cô.

Kiều Nhi cảm giác thật ghê tởm, cô tự nói với bản thân mình.

“Kiều Nhi, mày phải ráng chịu đựng.

Bây giờ là điểm mấu chốt trong kế hoạch, nếu mày không chịu nổi thì sẽ uổng công phí sức của mày.”

Kiều Nhi hít vào một hơi thật sâu, cô ổn định lại hơi thở của chính mình.

“Cóc cóc cóc.”

Tiếng gõ cửa vang lên, làm Kiều Nhi cảm thấy bất ổn.

“Vào đi.”

Mạnh Khang lên tiếng.

Sam cùng một đám người đi vào, họ cung kính khom người chào hỏi Mạnh Khang và Kiều Nhi.

“Chào Mạnh Tổng, chào Kiều tiểu thư.”

Họ là những thợ trang điểm cùng nhà tạo mẫu nổi tiếng nhất tại thành phố S, được Mạnh Khang mời về để chuẩn bị cho Kiều Nhi.

Kiều Nhi mệt mỏi ngồi cả tiếng đồng hồ trước bàn trang điểm, để mặc cho bọn họ quơ tay múa chân trước mặt cô.

“Kêu tiểu thư cô xem như thế nào?”

Cuối cùng họ cũng đã trang điểm xong cho cô, một thợ trang điểm tươi cười nhìn Kiều Nhi hỏi.

Kiều Nhi nhìn vào gương một cô gái cặp mắt to tròn, vô cùng xinh đẹp và sắc sảo hiện ra trước mặt cô.

Kiều Nhi không quan tâm, nét mặt lạnh lùng thờ ơ của cô làm bọn họ lo lắng trong lòng.

Họ không biết mình trang điểm như vậy có vừa lòng Kiều Nhi không.

Mạnh Khang một thân âu phục chỉnh tề, từ bên ngoài bước vào.

Anh nhìn thấy Kiều Nhi xinh đẹp và quyến rũ trong bộ lễ phục màu hồng phấn, trong lòng anh cảm giác ngọt ngào khó tả.

Trong lòng Mạnh Khang thầm nghĩ.

Ruột cuộc sau đêm nay cô cũng thuộc về riêng Mạnh Khang anh.

Nét mặt tươi cười hạnh phúc của Mạnh Khang, làm cho các nhân viên trang điểm bất giác thả lỏng tinh thần.

Nhìn thấy vẻ mặt hài lòng của Mạnh Khang trong lòng họ mới bớt đi sự lo lắng.

08.00 giờ tối ngoài trời tối đen như mực, có những vì sao lấp lánh trên bầu trời và ánh trăng sáng gọi thẳng vào biệt thự Mạnh gia.

Những chiếc xe sang trọng cùng mấy vị khách quý lần lượt tiến vào Mạnh Gia.

Sam cùng đám thuộc hạ đứng trước cổng cung kính chào đón mấy vị khách quý. Không khí trong biệt thự Mạnh gia vô cùng náo nhiệt.

Biệt thự được đích thân Mạnh Khang trang trí.

Trang trí trong biệt thự thật xa hoa và lộng lẫy, Mạnh Khang dùng màu hồng phấn làm chủ đạo.

Cùng với hàng trăm chậu hoa hồng được đặt khắp nơi trong biệt thự.

Mạnh Khang nghĩ Kiều Nhi thích nhất là hoa hồng, nên cố tình cho người chuyển những chậu hoa hồng này bằng máy bay từ Hà Lan về.

Anh muốn Kiều Nhi có được một lễ đính hôn xa hoa nhất.

Mạnh Khang trên người mặc âu phục màu đen, đứng ngay chính giữa đại sảnh chào đón những vị khách mời.

Trên mặt anh luôn hiện lên ý cười hạnh phúc.

“Chúc mừng Mạnh Tổng.”

Giang Tổng một đối tác làm ăn của Mạnh Khang, vui vẻ đi đến chúc mừng anh.

“Cảm ơn Giang tổng, đã để mặt đến tham gia bữa tiệc đính hôn của tôi.”

Giang tổng cười sáng khoái, ông gật đầu nói.

“Mạnh Tổng, cậu quá khách khí.

Đây là vinh hạnh của tôi.”

Trò chuyện với Giang tổng một chút, Mạnh Khang đi đến chào hỏi những vị khách mời khác.

Kiều Nhi từ trên lầu đi xuống, tất cả

ánh mắt của những vị quan khách đều dồn hết lên người phụ nữ với khuôn mặt xinh đẹp như thiên thần.

Họ không ngờ Kiều tiểu thư, con gái của Thị Trưởng Kiều Nhất Phàm, lại có dung mạo xinh đẹp và quyến rũ như vậy.

Kiều Nhi không quan tâm đến những ánh mắt tò mò của bọn họ, cô đi thẳng đến bên cạnh Mạnh Quốc, đang ngồi trên xe lăn cách Mạnh Khang không xa.

Mạnh Quốc đang cùng đám bạn già trò chuyện, thì Kiều Nhi đi đến.

Ông vui vẻ nắm tay cô, giới thiệu với bạn mình.

“Đây là Kiều Nhi, con dâu tương lai của tôi.”

Mạnh Quốc cười vui vẻ nói.

Kiều Nhi lịch sự gật đầu chào hỏi họ, cô mỉm cười chuyển tầm mắt của mình vào Mạnh Quốc.

Kiều Nhi thấy sắc mặt của ông không được tốt, cô lo lắng chất độc trong người ông đã nặng hơn.

“Bác trai, bác thấy trong người có khỏe không?”

Giọng nói quan tâm của Kiều Nhi làm Mạnh Quốc hết sức hài lòng, ông không ngờ Kiều Nhi lại lo lắng cho mình như vậy.

“Không sao hôm nay là ngày quan trọng của hai đứa con, bác rất khỏe.”

Kiều Nhi nghe ông nói vậy trong lòng cô cảm thấy đau lòng thay ông.

Người con trai mà ông yêu thương, lại nhẫn tâm làm hại đến cha mình.

Mạnh Khang từ phía sau đi đến ôm Kiều Nhi vào lòng, anh yêu thương đặt lên má cô một nụ hôn triều mến.

Thân thể Kiều Nhi cứng lại trong giây lát, một cảm giác buồn nôn muốn xông thẳng lên cổ cô.

Kiều Nhi cố giữ nét mặt tươi cười đẩy Mạnh Khang ra.

“Anh đừng như vậy, ở đây đông người lắm.”

Kiều Nhi nói với giọng nũng nịu, làm tâm tình của Mạnh Khang càng thêm phấn chấn.

Mạnh Khang choàng tay qua eo Kiều Nhi, kéo cô sát vào người mình.

“Em ngại gì, hôm nay là ngày đính hôn của chúng ta, tối nay chúng ta sẽ.....”

Mạnh Khang nói với giọng đầy ám muội vào tai Kiều Nhi.

Mạnh Quốc nhìn thấy hành động trẻ con này của Mạnh Khang, ông bất giác lắc đầu.

Tiếng bàn tán xôn xao của mấy vị khách mời, đã thành công thu hút được sự chú ý của Kiều Nhi.

Cô nhìn theo ánh mắt của bọn họ, Mạnh Hùng từ bên ngoài tưởng người uy nghiêm bước vào cửa chính.

Ngô Đức và thuộc hạ cung kính đi phía sau anh.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 80: Mạnh Hùng Sánh Đôi Cùng Mộng Dung

Trên người anh mặc âu phục màu trắng khác với âu phục màu đen thường ngày.

Khuôn mặt đẹp trai với ánh mắt lạnh lùng của Mạnh Hùng, làm mấy cô thiên kim tiểu thư có mặt trong buổi tiệc điều sững sốt.

Họ chưa từng thấy một người đàn ông đẹp trai và phong độ như Mạnh Hùng.

Nhưng trên khuôn mặt anh tuấn của anh, lại hiện lên sự bá đạo và độc đoán.

Làm người ta nhìn vào vừa sợ hãi lại vừa hiếu kỳ muốn tìm tòi về anh thêm.

Mạnh Hùng y như một chàng hoàng tử bạch mã, từ trong truyện cổ tích bước ra ngoài.

Khi nhìn thấy Mạnh Hùng trong lòng Kiều Nhi cảm thấy đau đớn vô cùng.

Nàng công chúa xinh đẹp, sánh đôi cùng hoàng tử bạch mã không phải là Kiều Nhi cô, mà là cô diễn viên xinh đẹp Mộng Dung.

Mộng Dung với nét đẹp gợi cảm, trên người mặc lễ phục màu đen hở vai.

Hai người một trắng một đen làm người ta nhìn vào thấy họ thật sững lữa vừa đôi.

Tay Mộng Dung choàng qua tay Mạnh Hùng, hai người ung dung bước đi về phía Mạnh Khang và Kiều Nhi.

“Mạnh Tổng, Kiều tiểu thư.

Chúc mừng hai người.”

Mộng Dung tươi cười nói, thân thể quyến rũ của Mộng Dung dựa sát hơn vào người của Mạnh Hùng.

Cô muốn cho Kiều Nhi biết, Mạnh Hùng bây giờ thuộc về Mộng Dung cô.

Cặp mắt Kiều Nhi chột hiện lên sự thất vọng cùng với phiền muộn.

Chỉ trong tích tắc cặp mắt chim Ưng sắc bén của Mạnh Hùng, đã thu hết những cử chỉ cùng với thần sắc buồn phiền của Kiều Nhi vào lòng.

“Cuối cùng em cũng chịu đến.

Anh rất vui khi em tham gia lễ đính hôn của anh và Kiều Nhi.”

Giọng nói ân cần của Mạnh Khang làm Mạnh Hùng cau mày chán ghét.

Đúng là một ngụy quân tử, giả nhân giả nghĩa.

Mạnh Hùng nhích môi cười khinh thường, anh liếc mắt nhìn Mạnh Quốc đang ngồi trên xe lăn.

Chỉ liếc ông một cái rồi Mạnh Hùng quay sang nói với Mạnh Khang.

“Cậu quá khách khí rồi.”

Nói xong Mạnh Hùng cùng Mộng Dung đi về phía Kiều Nhất Phàm.

Mạnh Quốc trên mặt hiện lên sự thất vọng rõ ràng.

Ông còn nghĩ ít nhất Mạnh Hùng cũng phải chào ông một tiếng.

“Đúng thật là khó đại.”

Mạnh Quốc tự nói với bản thân mình.

Kiều Nhất Phàm và vợ vừa mới bước vào cửa đã nhìn thấy cuộc diện căng thẳng giữa hai anh em nhà họ Mạnh.

Ông không muốn đến tìm phiền phức nên đứng trò chuyện với Bùi Cảnh Trường.

Thật ra thì khi ông biết Kiều Nhi đồng ý với cuộc hôn nhân này, không biết vì sao trong lòng ông luôn cảm thấy bất an.

Nhất là khi vợ ông một mực phản đối, bà đã nghe rất nhiều người bạn nói về Mạnh Khang.

Họ nói tuy rằng Mạnh Khang là con trai trưởng của Mạnh gia.

Nhưng vì tính tình nham hiểm độc ác, nên chỉ là hữu danh vô thực.

Còn về phần chuyện tình cảm thì thật lộn xộn.

Không biết vì sao khi bà nhìn thấy vẻ mặt tươi cười của Mạnh Khang, bà cảm thấy không có thiện cảm chút nào.

“Kiều Thị Trường, chúc mừng ngài.”

Vừa nói Mạnh Hùng vừa đưa tay ra bắt tay Kiều Nhất Phàm.

Kiều Nhất Phàm đã từng gặp qua Mạnh Hùng, ông cũng thích cậu thanh niên này.

Ông nghe nói Mạnh Hùng không hợp với anh trai mình nên một mình ra ngoài phát triển sự nghiệp.

Mạnh Hùng là một người tuổi trẻ tài cao, chỉ vòn vẹn mấy năm ngắn ngủi mà sự nghiệp cùng với quyền lực của Mạnh Hùng đã đứng nhất nhì trong nước lẫn ngoài nước.

Mẹ của Kiều Nhi bà Phạm Tuyết vừa nhìn thấy Mạnh Hùng liền cảm thấy người thanh niên này mới xứng với con gái bà.

Mạnh Hùng tướng người cao lớn, khí thế thì khỏi cần phải nói.

Đi đến đâu Mạnh Hùng cũng là tâm điểm của mọi người.

Nhưng khi bà nhìn thấy Mộng Dung đứng sát vào người của Mạnh Hùng, nét mặt tươi cười của bà liền trầm xuống.

Mạnh Hùng và Mộng Dung đều nhìn ra tâm tư của Phạm Tuyết.

“À, thì ra đã có người trung ý rồi.”

Vẻ mặt hệt hăng của bà làm Kiều Nhất Phàm bật cười thành tiếng.

“Bà nhìn người ta, đến chảy nước miếng luôn rồi.”

Kiều Nhất Phàm cười sáng khoái nói.

Phạm Tuyết đánh vào tay ông nói.

“Nói bậy cái gì vậy, người ta mà nghe được thì thật là mất mặt.”

Kiều Nhất Phàm và Mạnh Hùng đều cười thật to khi nghe bà nói vậy.

Mộng Dung đứng một bên trong lòng thầm mẫn.

“Đúng là không ra gì, ở buổi tiệc đính hôn của con mình, mà không quan tâm đến con rể tương lai, lại ở đây quan tâm đến người khác.”

Kiều Nhi quan sát Mạnh Hùng và Mộng Dung.

Nhìn thấy hai người trò chuyện tươi cười với nhau trong lòng Kiều Nhi cảm thấy khó thở.

Trái tim cô co rút dữ dội, sắc mặt Kiều Nhi tái xanh.

Cô vội vàng viện cớ mệt mỏi đi ra ngoài hít thở không khí.

Kiều Nhi đi đến một khu vắng người trong vườn hoa.

Cô ngồi xuống lấy thuốc ra uống, dạo này Kiều Nhi phải gia tăng liều lượng thuốc của mình.

Vì tâm trạng phiền muộn của cô nên bệnh tình đã trở nên nặng hơn.

“Kiều Nhi, em nên thả lỏng tinh thần.

Em còn căng thẳng như vậy, sẽ không tốt cho bệnh tình của em đâu.”

Du Tấn đã khuyên Kiều Nhi rất nhiều lần.

Nhưng ở cạnh Mạnh Khang làm sao Kiều Nhi có thể không căng thẳng.

Ở cạnh Mạnh Khang, Kiều Nhi cảm giác mình giống như một con mồi không biết lúc nào sẽ bị con hổ vồ lấy.

Nghỉ ngơi một chút Kiều Nhi cảm thấy dễ chịu hơn, cô đi dạo chung quanh vườn hoa.

Kiều Nhi nhìn thấy một căn nhà nhỏ nằm ở phía Tây của biệt thự.

Cô tò mò đi đến muốn xem bên trong có người không.

Kiều Nhi nhẹ nhàng mở cửa ra, bên trong tối đen như mực.

Không gian tĩnh mịch, im lặng đến nỗi Kiều Nhi có thể nghe thấy những tiếng ve kêu từ bên ngoài vườn hoa.

Kiều Nhi cẩn thận quan sát một vòng, cô vươn tay bật cái đèn nhỏ trên bàn lên.

Chỉ với ánh sáng yếu ớt của ngọn đèn, Kiều Nhi có thể nhìn thấy cách trang trí của ngôi nhà.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 81: Dục Vọng

****CHÚ Ý: Cảnh 18+++++++++**

Kiêu Nhi kinh ngạc với thiết kế của ngôi nhà, ngôi nhà được thiết kế một cách đơn giản nhưng lại không kém phần sang trọng.

Những thứ trong ngôi nhà này đều là vô giá.

Kiêu Nhi nhìn thấy trên bức tường, chính giữa phòng khách treo rất nhiều khuôn hình.

Trong hình là một nhà 4 người của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng, Mạnh Quốc, Mạnh Tử Quỳnh và Mã Tử Thanh mẹ của Mạnh Hùng.

Tất cả mọi người trong hình đều cười một cách tự nhiên và vui vẻ.

Kiêu Nhi nghĩ đến nỗi đau mất đi người thân của Mạnh Hùng, trong lòng cô chợt cảm giác đau đớn.

Đột nhiên từ phía sau có một bàn tay ấm áp ôm Kiêu Nhi vào lòng.

Thân thể Kiêu Nhi cứng đờ, lưng cô chạm vào lòng ngực rắn chắc của đàn ông.

Kiêu Nhi hoảng hốt vùng vẫy muốn thoát ra khỏi vòng tay của hắn.

Mùi hương bạc hà pha lẫn mùi cigar cuba, xông thẳng vào mũi của Kiều Nhi.

Mùi hương quen thuộc của Mạnh Hùng, làm Kiều Nhi chợt dừng lại động tác đẩy dựa của mình.

Kiều Nhi nghĩ chắc mình vì quá nhớ Mạnh Hùng nên mới có ảo giác.

Kiều Nhi chợt đứng im tại chỗ không nhúc nhích.

“Kiều Nhi.”

Giọng nói quen thuộc của Mạnh Hùng trong màn đêm yên tĩnh, làm trái tim của Kiều Nhi chợt hé lên tia sáng.

Mạnh Hùng yêu thương vùi khuôn mặt anh tuấn của mình vào cổ của Kiều Nhi.

Anh tham lam hít vào hương thơm thuộc về riêng cô.

Mùi hương này thân thể quen thuộc này, làm Mạnh Hùng nổi lên dục vọng.

Tay đang ôm Kiều Nhi bắt giắc siết chặt hơn.

Kiều Nhi có thể cảm giác được vật nam tính của Mạnh Hùng cương cứng cạ vào hông cô.

Lý trí của Kiều Nhi cho cô biết, cô không thể làm như vậy, nhưng thân thể của cô không nghe lời cô.

Kiều Nhi nhắm mắt lại hưởng thụ sự ôm áp của mạnh hùng.

Cảm giác như thực như hư, làm tâm trí của Kiều Nhi mê loạn.

Mạnh Hùng yêu thương xoay người Kiều Nhi lại đối diện với mình.

Tay anh nhẹ nhàng, sờ vào khuôn mặt kiều diễm của Kiều Nhi.

Kiều Nhi nhìn thẳng vào cặp mắt thâm thúy của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng khom người hôn lên đôi môi mềm mại của cô.

Cảm giác gần nhau mà không được ở bên nhau, đã ăn mòn trái tim băng giá của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng muốn dùng nụ hôn này để thể hiện nỗi căm phẫn, đau đớn, nhớ nhung cùng với ganh tị của anh.

Đúng anh ganh tị, ganh tị với Mạnh Khang.

Ganh tị khi Kiều Nhi cười với Mạnh Khang, nụ cười của cô chỉ thuộc về riêng Mạnh Hùng anh mà thôi.

Hai bờ môi chạm vào nhau, cảm giác mềm mại cùng ẩm ướt làm đục vọng trong lòng hai người dâng trào.

Mạnh Hùng thô bạo dùng lưỡi tách môi Kiều Nhi ra, anh đưa đầu lưỡi của mình thâm dò bên trong khoang miệng của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng tham lam mút lấy mật ngọt của cô.

Cảm giác sung sướng làm toàn thân Mạnh Hùng tê tê.

Tay anh bắt đầu sờ soạng khắp nơi trên cơ thể của Kiều Nhi.

Hai tay Mạnh Hùng bóp nhẹ vào ngực của cô, dù là bên ngoài lớp vải nhưng thân thể của Mạnh Hùng vẫn phản ứng kịch liệt với sự đụng chạm này.

Hai người hôn nhau đến khi Kiều Nhi không còn dưỡng khí nữa, Mạnh Hùng mới chịu từ từ buông đôi môi sưng đỏ của Kiều Nhi ra.

Mạnh Hùng đặt trán mình lên trán của Kiều Nhi, hơi thở nặng nề gấp gáp nóng hổi của anh, phà thẳng vào khuôn mặt hồng hào của Kiều Nhi.

Cặp mắt mông lung chứa đựng tình yêu sâu sắc của Mạnh Hùng, nhìn thẳng vào cặp mắt lung linh của Kiều Nhi.

“Kiều Nhi, anh rất nhớ em.”

Giọng nói dịu dàng chứa đựng sự nhớ nhung của Mạnh Hùng, vang lên trong không gian yên tĩnh làm toàn thân Kiều Nhi mềm nhũn.

Cô cũng rất nhớ anh, nhưng làm sao cô có thể nói ra những lời này.

Không biết vì sao, từ khoé mi Kiều Nhi chọt chảy xuống hai hàng lệ nóng bỏng.

Kiều Nhi không muốn phải giả vờ nữa, cô không muốn phải mất đi anh.

Nói cô ích kỷ cũng được, nói cô vô dụng cũng được.

Bây giờ Kiều Nhi không muốn gì nữa, điều duy nhất cô muốn chính là được ở bên cạnh anh.

Kiều Nhi chủ động hôn lên môi của Mạnh Hùng, vì sự chủ động của Kiều Nhi khiến Mạnh Hùng càng muốn được cô hơn.

Mạnh Hùng vươn tay kéo nhẹ lễ phục của Kiều Nhi xuống, vì là áo không dây nên cặp ngực căng tròn của Kiều Nhi liền hiện ra trước mặt anh.

Hơi thở của Mạnh Hùng trở nên bất ổn, anh hít vào một hơi thật sâu để ổn định lại tinh thần của mình.

Dưới ánh đèn mờ, trong không gian được bảo phủ bởi hơi thở chứa đựng tình dục, thân thể của Kiều Nhi nhìn càng thêm quyến rũ và kêu gọi.

Mạnh Hùng khom xuống ngậm lấy nụ hoa xin đẹp của Kiều Nhi đã vì anh mà nở rộ.

Anh dùng đầu lưỡi trêu chọc đỉnh hồng của cô.

Cảm giác ấm áp cùng ẩm ướt trước ngực mình làm Kiều Nhi say đắm.

Kiều Nhi luồn tay vào mái tóc màu rượu đỏ của Mạnh Hùng.

Cặp mắt Kiều Nhi trở nên mơ màng, cô bất giác cắn nhẹ môi của mình.

Động tác quyến rũ mê người này của Kiều Nhi, làm vật nam tín của Mạnh Hùng muốn nổ tung ra lớp vải quần tây.

Anh gấp gáp cởi bỏ âu phục trên người mình.

Hiện ra trước mặt Kiều Nhi là thân thể cường tráng và vật kiêu ngạo nhất của đàn ông.

Mạnh Hùng bế Kiều Nhi lên đi thẳng vào phòng ngủ.

Tay anh lưu loát cởi bỏ lễ phục trên người Kiều Nhi quăng sang một bên.

Nhìn thấy thân thể trần truồng mê người của Kiều Nhi, đồng tử của Mạnh Hùng co rút dữ dội.

Anh nằm trên người Kiều Nhi, hai tay đang vào hai tay cô.

Mạnh Hùng khom xuống hôn lên trán Kiều Nhi rồi, từ từ di chuyển xuống dưới.

Từng nơi môi anh chạm vào làm Kiều Nhi cảm giác tê dại, hai mắt cô mở thật to nhìn vào người đàn ông trước mặt mình.

Mạnh Hùng dùng chân tách hai chân của Kiều Nhi ra.

Anh dùng vật nam tín của mình thâm dò vùng đất bí mật của Kiều Nhi.

Anh nhẹ nhàng đưa vào rồi nghịch ngợm rút ra.

Cảm giác sung sướng làm toàn thân Kiều Nhi mềm nhũn, hai chân Kiều Nhi bắt giác co lại.

Mạnh Hùng yêu thương nhìn vào cặp mắt mông đờ của Kiều Nhi.

Anh đột nhiên tiến vào cơ thể của cô nhanh và sâu hơn.

Mỗi lần anh đưa vào rồi rút ra, Kiều Nhi cảm giác như được lên thiên đường, sự khát khao được anh lấp đầy làm toàn thân Kiều Nhi đê mê.

Cảm giác sung sướng không thể tả bằng lời.

Cặp mắt sắc bén của Mạnh Hùng đã bị đục vọng làm mơ hồ.

Mạnh Hùng nâng mong của Kiều Nhi lên cao hơn, tư thế này làm cho thân thể của hai người càng khít lại hơn.

Hai thân thể và tâm hồn hoà lẫn với nhau thành một.

Mạnh Hùng bắt đầu chảy nước rút, hơi thở của anh trở nên gấp gáp và nặng nề.

Anh ra vào cơ thể của Kiều Nhi càng lúc càng nhanh lẹ hơn.

Kiều Nhi chịu không nổi nữa, tiếng rên rĩ vì sung sướng của Kiều Nhi vang lên làm kích thích đục vọng của Mạnh Hùng lên đến tột đỉnh.

Anh gầm nhẹ một tiếng toàn thân anh cứng đờ, rồi phóng thích bản thân mình vào trong cơ thể của Kiều Nhi.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 82: Sinh Cho Anh Một Đứa Con Được Không?

Mạnh Hùng rút ra khỏi cơ thể của Kiều Nhi, anh vươn tay kéo cô vào lòng.

Cảm giác thoải mái cùng thỏa mãn làm Mạnh Hùng vui vẻ hẳn lên.

Anh đặt cằm mình lên đỉnh đầu của Kiều Nhi yêu thương nói.

“Kiều Nhi, sinh cho anh một đứa con được không?”

Lần đầu tiên trong đời, Mạnh Hùng thốt ra những lời thỉnh cầu.

Từ trước tới giờ chỉ cần điều anh muốn, thì dù đối phương có phản đối cũng vô dụng.

Khi Mạnh Hùng nói ra những lời này, anh cũng giật mình và kinh ngạc không khác gì Kiều Nhi.

Từ trước tới giờ Mạnh Hùng chưa từng muốn có con, nhưng không biết vì sao sau khi anh có quan hệ với Kiều Nhi.

Mạnh Hùng lại rất chờ mong cô sinh cho anh một đứa bé gái giống y như cô.

Giọng nói trầm ngâm chứa đựng biết bao hạnh phúc của Mạnh Hùng, làm trái tim Kiều Nhi đau đớn.

Kiều Nhi sững sờ trong giây lát, trong lòng cô cảm giác bối rối.

“Tại sao Mạnh Hùng lại có thái độ, như hai người chưa từng xảy ra chuyện gì?”

Tại sao anh không hỏi cô về chuyện của Mạnh Khang?

Tại sao anh lại bình tĩnh như vậy?”

Trong lòng Kiều Nhi hiện lên rất nhiều nghi vấn.

“Được không em?”

Không nghe được câu trả lời của Kiều Nhi, Mạnh Hùng hỏi thêm một lần nữa.

Không biết vì sao trong lòng Mạnh Hùng, lại cảm giác thấp thỏm khi chờ đợi câu trả lời của Kiều Nhi.

Giọng nói chờ mong của Mạnh Hùng cắt ngang dòng suy nghĩ của Kiều Nhi.

Cuối cùng Kiều Nhi tự nói với bản thân mình.

“Mặc kệ Mạnh Hùng đang suy nghĩ gì.

Điều quan trọng nhất, chính là anh vẫn yêu cô.

Cô cũng muốn có con với anh.

Nhưng được sao?

Bệnh tình của cô có cho phép cô có con hay không?”

Suy nghĩ một lúc Kiều Nhi quyết định, dù có xảy ra chuyện gì cô cũng muốn có một đứa con, là kết tinh tình yêu của cô và Mạnh Hùng.

Kiều Nhi ngược khuôn mặt kiêu hãnh của mình lên, nhìn vào khuôn mặt cương nghị của Mạnh Hùng.

Cô nở một nụ người động lòng người.

“Được! Em sẽ sinh cho anh một đứa bé thật dễ thương.”

Cánh tay Mạnh Hùng đang ôm Kiều Nhi chặt siết chắc hơn, anh sững sốt trong giây lát.

Mạnh Hùng không ngờ Kiều Nhi lại đồng ý.

Mạnh Hùng với nét mặt hứng hờ, anh tươi cười ngời bật dạy hôn tả lả lên trên khuôn mặt tràn đầy hạnh phúc của Kiều Nhi.

Kiều Nhi bật cười thành tiếng, khi nhìn thấy bộ mặt trẻ con này của Mạnh Hùng.

“Ha ha ha, anh buông em ra nhột quá nè.”

Tiếng cười hạnh phúc của Kiều Nhi, làm Mạnh Hùng cảm giác sung sướng vô cùng.

Những ngày không có Kiều Nhi bên cạnh, cuộc sống của Mạnh Hùng vô cùng chán chường không có mục tiêu.Điện thoại di động trong túi sách của Kiều Nhi vang lên.

Mạnh Hùng cau mày, vào giờ phút này anh không muốn bị ai quấy rầy.

Đã hơn 1 tháng anh không được gần gũi với Kiều Nhi.

Anh muốn tận hưởng từng phút từng giây bên cạnh cô.

Kiều Nhi cũng có suy nghĩ như anh, cô nghĩ người gọi cho mình chắc là Mạnh Khang.

Nhưng Kiều Nhi không ngờ, Du Tấn lại gọi cho cô.

Kiều Nhi đẩy tay Mạnh Hùng đang ôm chặt cô, không cho cô nghe điện thoại ra.

“Đợi em một chút, em nghe điện thoại đã.”

Mạnh Hùng trưng ra bộ mặt thất vọng nhìn Kiều Nhi thật đáng thương.

Kiều Nhi nhìn dáng vẻ đáng yêu này của Mạnh Hùng mà cười đến híp mắt.

Trong lòng thầm nghĩ,

“Có phải anh là Mạnh Hùng mà người ngoài thường ví là, một người vô tình và lãnh khốc hay không.”

“Đợi em một chút, ngoan.”

Nói xong Kiều Nhi cười vui vẻ nghe điện thoại.

“Hello, anh tìm em có chuyện gì?”

Mạnh Hùng nghe Kiều Nhi gọi người trong điện thoại bằng anh, khuôn mặt tuần tú của Mạnh Hùng liền hiện lên vẻ không vui.

Anh khom người ôm Kiều Nhi vào lòng, đặt đầu mình lên vai cô, tai thì để sát vào điện thoại.

Anh muốn biết người gọi cho cô là ai.

Mạnh Hùng không ngờ mình lại làm ra hành động trẻ con này, thật hết thuốc chữa.

Du Tấn hơi sững sốt khi nghe được giọng nói vui vẻ đầy sức sống của Kiều Nhi.

Anh im lặng trong giây lát, rồi mới lấy lại tinh thần nói vào chuyện chính.

“Kiều Nhi, sao em có được những mẫu thức ăn đó?”

Khi nghe được giọng nói của Du Tấn, trong lòng Mạnh Hùng hơi kinh ngạc.

“Tạo sao Kiều Nhi lại có quan hệ thân mật như vậy với Du Tấn.”

Kiều Nhi không ngờ Du Tấn lại làm việc mau lẹ như vậy.

Cô còn tưởng ngày mai anh mới gọi cho cô.

“Mẫu thức ăn đó là của bác Mạnh.”

Du Tấn nghe Kiều Nhi nói vậy, anh im lặng một chút rồi nói tiếp.

“Kiều Nhi em nghe rõ những gì anh nói sau đây.

Có người đã bỏ một lượng nhỏ thuốc Thạch Tín vào thức ăn của bác Mạnh.

Nếu chỉ dùng liều lượng nhỏ Thạch Tín thì Bác Mạnh sẽ bị viêm dạ dày, viêm ruột, đau mắt, đau tai, thân thể không còn sức lực, đi đứng loạng choạng.

Nếu dùng trong một thời gian dài thì bác sẽ bị kiệt sức rồi tử vong.”

“Sao anh lại biết về loại độc này rõ như vậy?”

Kiều Nhi thắc mắc hỏi, không thể trong thời gian ngắn như vậy mà Du Tấn đã biết cặn kẽ về chất độc này.

“Thật trùng hợp, thời gian trước Trình Lam cũng bị người ta hạ loại độc Thạch Tín này.

Nên anh đã bắt đầu nghiên cứu về nó.”

Du Tấn nói một cách nghiêm túc.

“Vậy anh có thuốc giải không?”

“Anh đang nghiên cứu thuốc giải, nhưng vẫn còn trong giai đoạn thử thuốc.

Nhưng theo nhà nghiên cứu Mỹ, thì nếu em cho bác Mạnh uống *Axit folic mỗi ngày nói sẽ giúp cơ thể của bác Mạnh tải ra chất độc Thạch Tín bằng đường tiểu.

Nhưng cách này cần một thời gian dài mới tải được hết Thạch Tín ra khỏi cơ thể.”

*(Axit folic là chất Vitamin B)

“Dạ, em biết rồi chỉ cần giải được độc thì thời gian bao lâu không quan trọng.

Cảm ơn anh.”

Kiều Nhi vui vẻ cảm ơn Du Tấn.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 83: Mộng Dung Chán Nản

Cúp điện thoại Kiều Nhi nhìn Mạnh Hùng, lúc này đang ngồi dựa lưng vào đầu giường nghiêm túc suy nghĩ.

“Anh đang nghĩ gì?”

Kiều Nhi lên tiếng cắt ngang suy nghĩ của Mạnh Hùng.

“Anh đang nghĩ, không ngờ Mạnh Khang lại nghĩ ra dùng Thạch Tín để hại ba.

Dùng một lượng nhỏ Thạch Tín thì sẽ không bị ảnh hưởng gì, cũng không làm cho ba nghi ngờ.

Nhưng nếu hấn cho ba dùng nó trong một thời gian dài thì ba nhất định sẽ chết.”

Kiều Nhi biết Mạnh Hùng ngoài mặt thì không để ý và luôn chống đối Mạnh Quốc.

Nhưng thật sự trong lòng anh rất yêu thương ba mình.

Kiều Nhi lắc đầu bất lực với hai cha con nhà họ Mạnh này.

Cả hai điều là những người miệng cứng lòng mềm.

“Người như Mạnh Khang làm việc gì cũng bất chấp thủ đoạn.

Hắn đối xử với bác Mạnh như vậy, đâu có gì phải làm anh ngạc nhiên.”

Mạnh Hùng nhướn mày nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt trêu chọc.

“Em cũng biết?”

Vậy tại sao còn muốn đính hôn với hắn?”

Mạnh Hùng hỏi Kiều Nhi làm cô không biết phải trả lời như thế nào.

Cô trốn tránh câu hỏi của anh, liền nói sang chuyện khác.

“Không được em phải đi bây giờ, chắc Mạnh Khang đang tìm em khắp nơi.”

Vừa nói Kiều Nhi vừa xuống giường lượm lên y phục của mình, đã bị Mạnh Hùng quăng sang một bên.

Mạnh Hùng vươn tay kéo thân thể mảnh mai của Kiều Nhi vào lòng mình.

Anh đặt cằm trên vai cô hít vào mùi thơm mà anh đã nhung nhớ bấy lâu nay.

Ngửi được mùi hương của Kiều Nhi làm tinh thần Mạnh Hùng tỉnh táo hẳn lên.

Chợt nghĩ đến điều gì Mạnh Hùng dùng giọng cà rỡn hỏi Kiều Nhi.

“Em nhìn thấy anh cùng Mộng Dung không tức giận sao?”

Kiều Nhi nghe anh gọi tên Mộng Dung một cách thân mật như vậy, trong lòng cô nổi cơn ghen.

“Mộng Dung, Mộng Dung gọi sao nghe ngọt ngào quá nhỉ.

Nếu đã vui vẻ bên cạnh người đẹp, vậy còn nghĩ đến em để làm gì?”

Giọng nói trách móc cùng với hờn dỗi của Kiều Nhi, làm trái tim Mạnh Hùng cảm giác ngọt ngào đến khó tả.

Mạnh Hùng tay nâng cằm của Kiều Nhi lên, anh nhìn thẳng vào mắt của cô nói.

“Kiều Nhi, anh yêu em.”

Vừa nói anh vừa đặt lên môi Kiều Nhi một nụ hôn nóng bỏng.

Hai tay Kiều Nhi siết chặt eo anh, trong lòng cô thầm nghĩ.

“Kiều Nhi mà hết thuốc chữa rồi.

Tại sao mà lại yêu người đàn ông này như vậy.”Mộng Dung bị Mạnh Hùng bỏ lại một mình, rồi không thấy bóng dáng anh đâu.

Trong lòng Mộng Dung buồn bực, cô đi khắp nơi tìm Mạnh Hùng nhưng không thấy.

Trong đại sảnh rộng lớn này khắp nơi đều là tiếng cười nói vui vẻ, nhưng không biết vì sao trong lòng Mộng Dung lại trống vắng vô cùng.

Mộng Dung buồn bã ngồi xuống ghế sofa trong một góc khuất.

Mạnh Khang nhìn thấy Mộng Dung ngồi một mình.

Anh đi đến khẽ khích nói.

“Mạnh Hùng thật không biết yêu quý phụ nữ chút nào.

Sao lại để một người xinh đẹp như Mộng tiểu thư, ngồi ở đây một mình.”

Giọng nói chế nhạo của Mạnh Khang làm tâm tình của Mộng Dung trở nên phiền muộn.

Mộng Dung vươn tay kêu tên phục vụ, mang đến cho cô một ly rượu mạnh.

Trong tích tắc tên phục vụ đem cho Mộng Dung một ly Brandy.

“Chuyện của tôi không cần anh quan tâm.”

Vừa nói Mộng Dung vừa nâng ly rượu lên, uống một hơi cạn.

“Tôi chỉ thấy bất bình cho Mộng tiêu thư.

Cô đã theo Mạnh Hùng một thời gian dài mà chẳng được gì cả.”

Nói xong Mạnh Khang xoay người bỏ đi, trên mặt anh hiện lên nụ cười đắc ý.

Mộng Dung càng nghe những lời khiêu khích của Mạnh Khang, tâm tình cô càng trở nên chán nản.

Cô vì Mạnh Hùng mà làm rất nhiều chuyện, nhưng ngoài lần đầu tiên của cô thì Mạnh Hùng chưa từng đụng vào cô lần nữa.

Cô biết anh muốn lợi dụng cô để chọc tức Kiều Nhi, nhưng cô vẫn phối hợp với anh.

Sau khi rời khỏi cửa hàng áo cưới Huyền Thoại.

Tâm tình của Mạnh Hùng vô cùng bức bối, anh tức giận ngồi vào phía sau ghế xe do Ngô Đức lái.

Mộng Dung chưa kịp lên xe thì giọng nói lạnh lùng chứa đựng sự nguy hiểm của Mạnh Hùng vang lên.

“Đừng tự nghĩ mình thông minh.

Ai cho phép cô nói như vậy.”

Mộng Dung nghe ra trong lời nói của Mạnh Hùng, không chỉ đơn giản là lời trách móc mà nó là một lời cảnh cáo.

Cảnh cáo cô phải biết thân phận của mình, không nên tự cho mình là thông minh.

Mộng Dung chợt nhớ đến vừa rồi ở trước mặt Kiều Nhi, cô cố tình kêu bọn họ đem lễ phục tới biệt thự Mạnh Viên.

Thì ra anh là vì chuyện đó mà tức giận.

Nói xong Mạnh Hùng không đợi Mộng Dung lên xe, chiếc xe cadillac sang trọng đã biến mất khỏi tầm mắt của cô.

Mộng Dung càng nghĩ thì trong lòng càng phiền muộn.

Cô kêu tên phục vụ đem cho cô thêm vài ly Brandy.

Giờ phút này chỉ có rượu mạnh mới có thể làm trái tim cô tê dại, không còn cảm giác đau đớn nữa.

Mộng Dung uống hết ly này đến ly khác.

Cô tự nói với bản thân mình.

“Tạo sao mình lại yêu Mạnh Hùng, một người mà suốt cả đời cô cũng không với tới.”

Mộng Dung uống đến khi cô mất đi ý thức, nằm gục trên bàn.

Trở lại đại sảnh Kiều Nhi nhìn một vòng tìm kiếm Mạnh Khang.

Mạnh Khang đang trò chuyện với mấy vị chủ tịch của các công ty lớn.

Anh nhìn thấy Kiều Nhi đang ngơ ngác đứng một mình, Mạnh Khang liền lịch sự nói.

“Mời các vị cứ tự nhiên.”

Nói xong anh sai bước về phía Kiều Nhi.

Mạnh Khang đi đến nắm tay Kiều Nhi nói.

“Em đi đâu anh tìm em khắp nơi, đã đến giờ hành lễ.”

Kiều Nhi cười ngọt ngào trong lòng đang nghĩ đến lúc cô rời khỏi Mạnh Hùng, anh còn lu manh nói với cô.

“Tối nay..... anh còn muốn ăn em thêm một lần nữa.”

Vừa nói môi anh vừa nhích lên cười gian trá.

Mạnh Khang nhìn thấy dáng vẻ chìm đắm trong hạnh phúc của Kiều Nhi, anh còn tưởng vì anh mà cô cảm thấy hạnh phúc.

Mạnh Khang yêu thương dùng tay vuốt ve mái tóc dài đen óng ánh của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng vừa từ bên ngoài bước vào, nhìn thấy cử chỉ thân mật của Mạnh Khang đối với Kiều Nhi, sắc mặt anh tối xăm lại trong lòng tức giận.

Nhưng trong tích tắc nét mặt giận dữ của Mạnh Hùng, đã được thay thế bằng nụ cười nguy hiểm.

Lúc này Sam và thuộc hạ của mình, gấp gáp từ bên ngoài chạy vào.

Sam cung kính đứng trước mặt Mạnh Khang nói.

“Chủ nhân, Lôi tông, Trần tông và Nam tông cũng đến.”

Mạnh Khang hơi kinh ngạc.

“Anh đâu có mời bọn họ, tại sao họ lại đến đây?

Không lẽ Kiều Nhi mời họ?”

Trong lòng Mạnh Khang thầm nghĩ, anh quay sang nhìn Kiều Nhi muốn hỏi cô.

Nhưng khi nhìn thấy nét mặt kinh ngạc của Kiều Nhi không kém gì với anh, Mạnh Khang cũng không hỏi cô.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 84: Tứ Đại Tài Phiệt Điều Có Mặt

Đột nhiên Mạnh Khang và Kiều Nhi

nghe được tiếng bàn tán xôn xao của tất cả mọi người trong đại sảnh.

Kiều Nhi nhìn ra cửa chính, cô nhìn thấy Mạnh Hùng phong độ đi đến bắt tay Lôi Lạc Thiên, Trần Hạo và Nam Liệt.

Lôi Lạc Thiên trên người mặc âu phục màu đen của thương hiệu Amarni, tay anh thoải mái đặt ở eo Trình Lam.

Trình Lam mặc trên người bộ lễ phục màu tím kiểu mới nhất của Channel.

Cho dù Trình Lam vừa mới sinh con không được bao lâu, nhưng thân hình Trình Lam đã mau chóng khôi phục lại dáng vẻ xinh đẹp và quyến rũ.

Bây giờ Kiều Nhi cảm thấy Trình Lam còn đẹp hơn lúc trước.

Nét đẹp bây giờ của Trình Lam phải gọi là nét đẹp chững chạc mặn mà cùng hấp dẫn, của người phụ nữ đã có gia đình.

Lôi Lạc Thiên hạnh phúc ôm vợ của mình vào lòng, bây giờ nhìn Lôi Lạc Thiên, Kiều Nhi mới biết.

Sự thành tựu lớn nhất của người đàn ông, không phải là sự nghiệp mà là tìm được người phụ nữ đáng để anh yêu thương.

Trần Hạo và Nam Liệt hai chàng trai độc thân hoàng kim này, vừa bước vào cửa đã lôi cuốn hết sự chú ý của mấy cô thiên kim tiểu.

Sự hấp dẫn của họ từ ngoại hình cho tới thân phận và địa vị trong xã hội, đã kiến mấy vị thiên kim tiểu thư thêm thường đến danh nghĩa Trần phu nhân và Nam phu nhân.

Trần Hạo nhìn thấy nét mặt khêu gợi và thẹn thùng của họ, anh bất giác nở nụ cười tà mị.

Nam Liệt thì khác với Trần Hạo, nhìn thấy ánh mắt câu dẫn cùng với thèm khát được sự chú ý của anh.

Nam Liệt cau mày trong lòng cảm giác khó chịu, anh ghét nhất là loại phụ nữ đầu óc không phát triển này.

5 người thong thả bước tới trước mặt Kiều Nhất Phàm và Phạm Tuyết, lúc này đang đứng trò chuyện vui vẻ với Mạnh Quốc.

“Xin chào bác trai, bác gái, bác Mạnh.”

Lôi Lạc Thiên lên tiếng chào hỏi, Kiều Nhất Phàm hơi kinh ngạc.

Ông và Lôi Lạc Thiên đã quen biết với nhau từ trước, nhưng Nam Liệt và Trần Hạo thì Kiều Nhất Phàm chỉ nghe tên mà thôi.

Ông không ngờ tứ đại tài phiệt của thành phố S, điều có mặt đầy đủ tại buổi lễ đính hôn của con gái ông.

Mạnh Quốc thì không thể nào tin nổi, ông đã nghe qua về bọn họ từ lâu.

Nhưng chưa từng gặp mặt.

Mạnh Quốc biết họ là bạn thân của Mạnh Hùng, nhưng ông không biết vì lý do gì mà họ lại xuất hiện ở đây.

Tất cả ánh mắt của mọi người đều dồn hết lên 4 chàng trai ưu tú này.

Mọi người bọn họ đều nắm trong tay quyền lực tối cao.

Trần Hạo thì được người ta gọi là ông vua của làng giải trí.

Anh sở hữu một khối gia tài đồ sộ, một tay che trời trong ngành giải trí.

Lôi Lạc Thiên là bá chủ của giới hắc đạo lẫn bạch đạo.

Nhưng không biết vì lý do gì, mà Lôi Lạc Thiên vừa tiên bố ra ngoài anh sẽ rút lui khỏi hắc đạo và giao bang Lôi Ưng lại cho Nam Liệt toàn quyền phụ trách.

Bây giờ tất cả mọi người trong hắc đạo, gọi Nam Liệt là đế vương của thế giới ngầm.

Sau khi tiếp nhận chức vụ thủ lĩnh của bang Lôi Ưng, Nam Liệt đã hợp nhất bang Lôi Ưng, tổ chức Kim Xà và tổ chức sát thủ Thần Long.

3 nhập thành một dưới sự thống lĩnh của Nam Liệt, anh đổi tên thành bang Phi Long.

Đột nhiên trên khán đài một giọng nam trầm ổn, cất lên phá vỡ bầu không khí ồn ào phía dưới.

Tiếng bàn tán cùng nghị luận của tất cả mọi người chợt im bật.

Tất cả ánh mắt đều tập trung vào người đàn ông, mặc trên người bộ âu phục màu trắng, với dáng người uy nghiêm.

Mạnh Hùng y như một vị lãnh tụ chuẩn bị công bố một chuyện vô cùng quan trọng.

Vẻ mặt lạnh lùng nghiêm túc của anh làm tất cả mọi người cảm thấy hồi hộp.

“Cảm ơn tất cả mọi người đã nể mặt.”

Nói xong câu này Mạnh Hùng dừng lại trong giây lát.

Anh chuyển ánh mắt của mình vào Kiều Nhi, lúc này cô đang ngơ ngác nhìn anh với nét mặt khó hiểu.

Khi Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi, ánh mắt lạnh lùng của anh liền được thay thế bằng ánh mắt dịu dàng yêu thương, làm mấy vị khách mời hơi sửng sốt trong giây lát.

Họ không thể tin vào mắt của mình, một người lạnh lùng và tàn nhẫn như Mạnh Hùng lại có mặt dịu dàng như vừa rồi.

“Cảm ơn mọi người đến dự lễ đính hôn của tôi và Kiều Nhi.

Con gái duy nhất của Thị Trưởng Kiều Nhất Phàm.”

Sau khi nghe Mạnh Hùng nói vậy tất cả mọi người đều kinh ngạc, ngoại trừ Lôi Lạc Thiên, Trình Lam, Trần Hạo, Nam Liệt và Ngô Đức.

“Sao kỳ vậy?”

“Không phải lễ đính hôn của Mạnh Khang và Kiều Nhi sao?”

“Sao lại như vậy.”

Tiếng bàn tán xôn xao của tất cả mọi người, làm cho không khí trong đại sảnh chợt trở nên ngột ngạt.

Sắc mặt của Mạnh Khang khi nghe Mạnh Hùng nói những lời này liền trở nên xám xịt.

Hai tay nắm chặt thành nắm đấm, cặp mắt Mạnh Khang hiện lên tia chết chóc.

Mạnh Khang nhìn Sam ra hiệu cho anh, đưa người vào chế phục Mạnh Hùng.

Nhưng không ngờ Sam chưa kịp ra lệnh cho thủ hạ của mình.

Người của Mạnh Hùng và Nam Liệt đã thành công chế ngự tất cả thuộc hạ của Mạnh Khang.

Luôn cả những người của Hà Chấn Đồng phái tới, để âm thầm yểm trợ cho Mạnh Khang cũng bị chinh phục.

Bây giờ Mạnh Khang như cá nằm trên thớt không còn đường lui.

Mạnh Khang và Sam bị người của Nam Liệt chia súng ở phía sau lưng đành đứng im tại chỗ.

Mạnh Hùng vươn tay ra về hướng của Kiều Nhi, ý bảo cô lên khán đài.

Kiều Nhi cười cười lắc đầu, trong lòng thầm khâm phục người đàn ông này.

Kiều Nhi vui vẻ đi lên đứng bên cạnh Mạnh Hùng, anh vươn tay ôm eo Kiều Nhi, kéo cô sát vào lòng.

Mạnh Hùng với khí thế oai hùng nâng ly rượu lên, cạn ly với tất cả mọi người.

Mấy vị khách mời trong lòng còn chưa hết kinh ngạc, họ không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Nhưng vì người đứng trên khán đài là Mạnh Hùng, nên ai nấy điều bày ra bộ mặt vui vẻ nâng ly lên chúc mừng.

Mặt kệ hôm nay là lễ đính hôn của ai, người nào họ cũng không thể đắc tội được.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 85: Mạnh Khang Lòì Đuôi Cáo

Trần Hạo nhìn Mạnh Hùng và Kiêu Nhi cười hạnh phúc trên khán đài, anh nhìn Nam Liệt và Lôi Lạc Thiên lắc đầu nói.

“Tôi chưa từng thấy người nào lại bá đạo như Mạnh Hùng vậy.

Dám ban ngày ban mặt, mà hiên ngang cướp cô dâu của người ta.”

“Ngoài Mạnh Hùng ra, tôi nghĩ không ai lại ngang tàng như vậy.”

Vừa nói Lôi Lạc Thiên vừa lấy một ly nước trái cây, trên tay tên phục vụ đưa cho Trình Lam.

Trình Lam vươn tay nhận ly nước trái cây của Lôi Lạc Thiên đưa cho cô.

Trình Lam nhìn Lôi Lạc Thiên cười ngọt ngào.

Trong lúc này Mạnh Khang đã bấm điện thoại cầu cứu với Hà Chấn Đồng.

Trong vòng 5 phút Hà Chấn Đồng cùng với đám người của Tần gia bên Italy phá cửa xông vào.

Tất cả mọi người đều hết hoảng khi nhìn thấy, một đám người trên tay cầm súng với sát khí đằng đằng xông vào.

Có người thì sợ hãi không dám lưu lại Mạnh gia thêm một phút nào, họ sợ mình vô duyên vô cớ bị liên lụy.

Có người thì hoảng sợ lui về phía sau đám người của Mạnh Hùng.

Mạnh Khang vừa nhìn thấy cứu binh của mình, khuôn mặt phách lối của anh liền hiện lên vẻ đắc ý.

Giọng nói hùng hổ của Mạnh Khang vang lên.

“Mạnh Hùng, hôm nay tao sẽ đoạt lấy tất cả những gì thuộc về mày.

Tao sẽ kiến mày chết không có chỗ chôn thân.”

Mạnh Quốc nghe Mạnh Khang nói vậy trong lòng liền tức giận, cặp mắt hiện lên tia phẫn nộ.

“Ruốt cuộc mày cũng chịu lời đui cáo của mày ra rồi sao?.”

Mạnh Quốc vừa nói vừa đứng lên đi đến trước mặt của Mạnh Khang.

Ông tức giận cho Mạnh Khang một bạt tay trước mặt tất cả mọi người.

Mạnh Khang trong lòng hết kinh ngạc rồi đến hoang mang, cặp mắt mở thật to nhìn Mạnh Quốc.

“Không thể nào, tại..... tại sao ông..... Lại đi được.”

Mạnh Khang lăm lăm một mình, anh không thể nào tin được.

Rõ ràng mỗi ngày anh điều cho người cho Mạnh Quốc dùng Thạch Tín, lúc trước sức khỏe của ông còn suy yếu đến nỗi phải nhập viện.

Nhưng sao bây giờ nhìn ông không giống người bị trúng độc mãng tính.

Kiều Nhi cũng giống như Mạnh Khang, cô không thể nào tinh nổi.

Cô đã chăm sóc cho Mạnh Quốc một thời gian, không phải ông bị trúng độc không thể đi lại được sao?

Kiều Nhi ngược mặt lên nhìn vào khuôn mặt không cảm xúc của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng vô cùng bình tĩnh, anh không hề tỏ ra kinh ngạc chút nào.

Hình như Mạnh Hùng đã biết trước việc Mạnh Quốc không bị trúng độc.

Mạnh Hùng nhìn nét mặt hoảng loạn của Mạnh Khang, liền bật cười thành tiếng.

“Ha ha ha ha.

Còn rất nhiều chuyện mày không thể nào ngờ được đâu.” Mạnh Hùng vừa nói dứt câu, anh buông Kiều Nhi ra đi đến trước mặt của Tần Gia Uy.

Dưới những ánh mắt hiếu kỳ của tất cả mọi người muốn biết việc gì sắp tiếp diễn, Mạnh Hùng vươn tay ra ôm Tần Gia Uy chào hỏi.

Hai người thân thiết chào nhau theo kiểu Tay Phương.

Tần Gia Uy vỗ vỗ tay mình lên lưng của Mạnh Hùng.

Mạnh Khang và Hà Chấn Đồng đứng bất động tại chỗ, họ không biết đây là tình huống gì.

Mạnh Hùng buông Tần Gia Uy ra, anh quay người nhìn thẳng vào hai cậu cháu của Mạnh Khang nói.

“Để tôi giới thiệu với các người, đây là bạn tốt của tôi Tần Gia Uy.”

Tất cả mọi người đều kinh ngạc, Mạnh Khang và Hà Chấn Đồng

không thể tin nổi, những gì mình mới vừa nghe được từ miệng của Mạnh Hùng.

Tần Gia Uy không nói gì anh chỉ cười cười gật đầu.

Lúc này Mạnh Khang mới biết, mình đã rơi vào cái bẫy do Mạnh Hùng giăng sẵn chờ anh lọt vào.

Mạnh Khang toàn thân không còn sức lực, anh bất giác lui về phía sau vài bước.

Mạnh Khang với thân thể loạn chạng, anh chống tay lên mặt bàn.

Ánh mắt gian ác của Mạnh Khang lúc này nhìn chăm chăm vào Kiều Nhi.

Anh không ngờ cô lại giống như họ phản bội anh, cô là người duy nhất mà anh yêu và không đề phòng đến.

Thật ra thì với thế lực của Mạnh Hùng, anh có thể giải quyết Mạnh Khang bất cứ lúc nào, nhưng anh không muốn làm như vậy.

Anh muốn trừng phạt Mạnh Khang, muốn Mạnh Khang nghĩ mình đã nắm chắc phần thắng trong tay.

Rồi từ trên Thiên đường Mạnh Hùng sẽ đập thật mạnh, Mạnh Khang xuống địa ngục.

Anh muốn Mạnh Khang phải ném đủ mùi vị ngọt ngào đắng cay mà Mạnh Hùng anh đã từng ném qua.

“Mạnh Khang, mày đừng tưởng kế hoạch của mình thật là hoàn mỹ.

Thật ra thì tao đã biết được âm mưu của mày và Hà Chấn Đồng.

Nên tao đã cho người lén vào Mạnh gia làm nội ứng.

Đổi hết tức ăn mà mày cho người chuẩn bị cho ba.

Mày nghĩ lấy ba ra để uy hiếp tao, thì tao phải sợ mày sao?

Ha ha ha.”

Mạnh Hùng cười một cách sáng khoái, cười với giọng đầy chế nhạo.

“Mày lầm rồi, từ trước tới giờ tất cả việc mày làm ba điều biết, ông không nói ra là vì ông muốn để cho tao tự tay trừng phạt mày để trả thù cho Tử Quỳnh.

Ba không chỉ muốn tao đối phó với mày, mà ba còn muốn nhà họ Hà nợ máu phải trả bằng máu.”

Khi Mạnh Quốc biết được Mạnh Khang và Hà Chấn Đồng ra tay giết hại Mạnh Tử Quỳnh, đứa con gái mà ông yêu thương nhất, thì tình cảm cha con ông dành cho Mạnh Khang đã tan thành mây khói.

“Mày đừng trách tao, tại Mạnh Tử Quỳnh quá xấu số.

Ai biểu nó nghe được toàn bộ kế hoạch của tao và Hà Chấn Đồng muốn đoạt lấy Mạnh Thị.”

Lúc Mạnh Khang và Hà Chấn Đồng ở trong thư phòng của biệt thự Mạnh gia bàn chuyện, Mạnh Tử Quỳnh tình cờ đi ngang qua.

Mạnh Tử Quỳnh nghe được giọng nói của Mạnh Khang truyền ra từ trong thư phòng.

Mạnh Tử Quỳnh hiếu kỳ, cô muốn biết Mạnh Khang đang nói chuyện với ai.

Nhưng không ngờ cô đã nghe được toàn bộ kế hoạch của Mạnh Khang và Hà Chấn Đồng, muốn đoạt hết gia sản của Mạnh gia.

Cô muốn nói cho Mạnh Hùng biết kế hoạch của Mạnh Khang.

Nhưng không ngờ Mạnh Khang và Hà Chấn Đồng biết được, liền đuổi theo Mạnh Tử Quỳnh đến cầu thang.

Hai người không thể nào để Mạnh Tử Quỳnh gặp mặt Mạnh Hùng được.

Lúc này Mạnh Khang hiểu ý của Hà Chấn Đồng, chỉ có người chết mới giữ được bí mật.

Nhưng dù sao Mạnh Tử Quỳnh cũng là em gái của anh, Hà Chấn Đồng nhìn thấy được sự do dự trong ánh mắt của Mạnh Khang.

Hà Chấn Đồng không nói gì, anh xông tới xô Mạnh Tử Quỳnh xuống cầu thang.

Vì là lầu 2 nên khi Mạnh Tử Quỳnh té xuống, cổ cô đập mạnh vào những bậc thang bằng gỗ cứng ngắc, chết ngay lập tức.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 86: Mạnh Khang Rơi Vào Bẫy

Nam Liệt từ phía sau của Mạnh Hùng bước tới.

Anh cầm 2 cái USB, một cái là của Kiều Nhi đưa cho anh, cái còn lại là của James.

Khi James được người của Mạnh Hùng cứu tỉnh lại, vì muốn trả ơn cho Mạnh Hùng, James đã đưa cho Mạnh Hùng cái USB tội chứng của Mạnh Khang.

“Trong đây là tất cả chứng cứ phạm tội của mày, và nhà họ Hà.

Mày đừng hồng mà thoát được tội.

Mày hãy phui sẵn mông để ngồi tù chung thân, với tội giết người giá họa, thực kết công ty, ăn hối lộ và rửa tiền đen.”

Nam Liệt nói ra một tràn tội danh của Mạnh Khang, anh không quên nói với

Hà Chấn Đồng.

“Hà Chấn Đồng, tất cả mối làm ăn của Hà gia, đều được bang Phi Long của tao tiếp quản rồi.

Hà gia của mày xem như không còn gì hết.”

Cặp mắt thâm độc của Nam Liệt nhìn

Hà Chấn Đồng, làm hấn tay chân mềm nhũn, hấn không ngờ chỉ trong vòng mấy ngày ngắn ngủi vậy mà bang Phi Long đã thành công chiếm lấy tất cả sòng bạc, quán bar, và mười mấy chi nhánh cho vai nặng lãi của Hà gia.

Lúc này Mạnh Khang mới nhớ đến điều gì, anh nhìn Tần Gia Uy nói.

“Tần gia các người, cố tình tiếp cận với tao để chiếm lấy Mạnh Thị có phản không?”

Lời nói chất vấn của Mạnh Khang thốt ra bằng giọng đầy căm phẫn.

Tần Gia Uy đã có hiệp ước với Mạnh Khang, chỉ cần Mạnh Khang chịu đưa cho anh 20% cổ phần của Mạnh Thị mà Mạnh Quốc đưa cho anh.

Thì Tần Gia Uy sẽ kiến cho Mạnh Hùng biến mất trên thế gian này.

Lúc đầu Mạnh Khang có vài phần do dự nhưng Hà Chấn Đồng nói.

“Mạnh Khang, cháu chỉ bỏ đi một con tép mà bắt lấy con tôm, thì tội gì cháu không làm.”

Nếu chỉ bỏ ra 20% mà lấy lại được 80% cổ phần nằm trong tay Mạnh Hùng, thì quả thật mỗi làm ăn này Mạnh Khang thật có lợi.

Nghe Hà Chấn Đồng nói vậy, với tính tình đa nghi của Mạnh Khang anh vẫn chưa đồng ý.

Mạnh Khang hơi do dự nên đã cho Sam điều tra về Tần Gia Uy.

Sam cho Mạnh Khang biết, Tần Gia Uy là người đứng đầu gia tộc họ Tần bên Italy.

Họ là gia tộc mafia lớn nhất, thế lực của họ có mặt khắp nơi trên toàn thế giới.

Và Sam cũng điều tra được, Tần Gia Uy và Mạnh Hùng có mối thù không đội trời chung, nên mới muốn hợp tác với Mạnh Khang đối phó với Mạnh Hùng.

Nghe được lai lịch đồ sộ của Tần Gia Uy và mối thù giữa hai bên, Mạnh Khang mới chịu hợp tác.

Trong lúc này Trần Hạo bước tới, giọng nói đùa bỡn cà rồn của anh vang lên.

“Oh... Nói đến đây phải cảm ơn Trần Hạo tôi.

Không phải nhờ tôi cho người đưa tin ra ngoài, nói Mạnh Hùng và Tần Gia Uy có thù, thì làm sao dụ được Mạnh Khang mà xa vào lưới.”

Cặp mắt như cười như không của Mạnh Hùng làm Mạnh Khang nổi cơn thịnh nộ.

Mạnh Khang không tin mình đã ra kế hoạch, chu toàn như vậy mà vẫn thua cho Mạnh Hùng.

Mạnh Khang chợt nhìn vào Kiều Nhi, anh nở một nụ cười đắc ý.

“Mạnh Hùng, mà đừng có vội mà lên mặt.

Mày nghĩ mày có thể thắng tao sao?

Ha ha ha ha.”

Giọng cười ma quỷ của Mạnh Khang vang lên làm tất cả khách mời đều nổi da gà.

“Mày nghĩ mày thắng tao rồi sao hả Mạnh Hùng?”

Hừ.....cuối cùng thì người phụ nữ mày yêu thương nhất cũng nằm rên rỉ dưới thân tao.”

Lời nói nhục mạ Kiều Nhi thốt ra từ miệng của Mạnh Khang, làm Mạnh Hùng nổi trận lôi đình.

Mạnh Hùng hung hãn xông tới, đâm thật mạnh vào mặt của Mạnh Khang.

Thân thể của Mạnh Khang vì cú đâm của Mạnh Hùng mà ngã nhào xuống mặt đất.

Mạnh Khang không ngờ ở trước mặt bao nhiêu người, Mạnh Hùng lại dám ra tay với anh.

Mạnh Hùng không hề để ý đến bất kỳ ai, anh bước đi mạnh mẽ về phía của Mạnh Khang.

Mạnh Hùng thò tay vào túi quần rút ra một cây súng.

Mạnh Hùng nhìn thấy nét mặt bất ngờ của Mạnh Khang, anh bất giác nở một nụ cười thách thức.

Mạnh Hùng cầm súng đặt ngay huyết thái dương của Mạnh Khang nói.

“Mày nghĩ nơi chốn đông người, tao không dám giết mày có phải không?”

Mạnh Hùng tao một khi muốn giết ai, thì dù trời có sập xuống cũng không cản nổi.”

Vừa dứt lời Mạnh Hùng cầm cây súng nhắm vào bắp đùi bên phải của Mạnh Khang mà bắn.

“Pằng..”

Một viên đạn bạc kim ghim sâu vào da thịt của Mạnh Khang.

“Ahhhhhhhhh.. Mày.”

Mạnh Khang đau đớn kêu lên, anh dùng tay bịt lại miệng vết thương trên đùi mình, không để cho máu chảy ra.

“Ahhhhh....”

Tiếng thét lên vì hoảng sợ của mấy cô thiên kim tiểu thư, làm không khí trong đại sảnh trở nên nghiêm trọng hăng lên.

Mấy vị khách mờ điều kinh hãi, họ không ngờ Mạnh Hùng lại ra tay trắng trợn như vậy, trước mặt Thị Trưởng và Cảnh Trưởng của thành phố S.

Mạnh Hùng quả thật không xem ai ra gì.

Bùi Lăng, cũng chính là Bùi cảnh Trưởng đứng bên cạnh không nói gì.

Ông biết trong hoàng cảnh này, dù ông có đứng ra ngang cản cũng không được.

Huống chi bây giờ người mà Mạnh Khang đụng chạm không chỉ riêng là Mạnh Hùng mà còn cả Kiều Nhi con gái duy nhất của Kiều Thị Trưởng.

Tiếng thét vang dội vì kinh hãi của mấy cô thiên kim tiểu thư, không làm dao động tâm tình của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng nhướn mày khiêu khích hỏi Mạnh Khang.

“Đau không?”

Mạnh Khang trong lòng căm hận Mạnh Hùng, anh bịt gan chọc tức Mạnh Hùng.

“Mày có biết khi Kiều Nhi nằm dưới thân tao, cô ấy sung sướng đến chừng nào không?”

Ha ha ha.”

Trong lúc Mạnh Khang đang cười đắc ý, Nam Liệt và Kiều Nhi bước đến trước mặt Mạnh Khang.

Kiều Nhi nhìn Mạnh Khang bằng ánh mắt khinh bỉ, cô không ngờ Mạnh Khang lại là một người đê tiện như vậy.

Miệng của Mạnh Khang toàn thốt ra những lời bất nhã, thô tục làm người nghe phải rùng mình.

Nam Liệt dùng cặp mắt hung ác của mình nhìn vào nét mặt biến sắc của Mạnh Khang nói.

“Mạnh Khang tao quên nói với mày, đêm ở khách sạn tao đã cho người trao đổi ly rượu của mày với Kiều Nhi.

Oh, Tao còn tặng riêng cho mày một cô gái thật là quyến rũ.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 87: Nam Liệt Máu Lạnh

Nam Liệt chậm rãi nói ra sự thật của đêm hôm đó.

Mạnh Khang càng nghe Nam Liệt nói, sắc mặt anh càng tái xanh.

Anh sững sờ một chút rồi nhìn Nam Liệt nói.

“Mày muốn gạt ai, rõ ràng....rõ ràng người phụ nữ đêm hôm đó là... là Kiều Nhi.”

Mạnh Khang nói năng lấp bắp, anh cố kiềm chế cảm xúc của mình.

Nam Liệt không thêm biệt bạch cho lời nói của mình, anh ngang tàng quăng cái USB màu đen xuống mặt đất bên cạnh Mạnh Khang.

“Toàn bộ cảnh Mạnh Khang mày đắm chìm trong khoái lạc, điều được thuộc hạ của tao quay lại.

Mày muốn tao mở nó lên cho tất cả mọi người có mặt ở đây, thưởng thức một chút tài diễn xuất của mày không?”

Mạnh Khang vừa nghe Nam Liệt nói vậy, trong lòng nổi điên lên.

Cặp mắt hung tợn giờ đã hiện lên những tia máu màu đỏ, làm Kiều Nhi nhìn vào cảm thấy run sợ.

Từ trước tới giờ Kiều Nhi chưa từng thấy Mạnh Khang với nét mặt ma quỷ này.

Cặp mắt Mạnh Khang nhìn chung quanh, anh thấy thuộc hạ của mình và Hà Chấn Đồng đều bị thuộc hạ của Mạnh Hùng và Nam Liệt chế ngự.

Mạnh Khang biết hôm nay một là anh giết chết Mạnh Hùng, còn không thì anh sẽ chết.

Mạnh Khang xông tới cầm lấy con dao cắt bánh, đặt trên bàn cách anh không xa.

Mạnh Khang bổ nhào vào người của Kiều Nhi, lúc này đang đứng trước mặt anh.

Bàn tay to lớn của Mạnh Khang dùng hết sức, cầm con dao đến nỗi những cọng gân xanh đều nổi lên thật đáng sợ.

Hành động đột ngột của Mạnh Khang, làm cho tất cả mọi người đều không kịp phải ứng.

Con dao sắc bén đâm mạnh xuống không chút lưu tình.

Kiều Nhi nhìn thấy đầu mũi dao chuẩn bị ghim sâu vào trong trái tim cô.

Thì đột nhiên có người xoay Kiều Nhi một cái, thân thể to lớn vạm vỡ của Mạnh Hùng chặn trước mặt của Kiều Nhi.

Cây dao sắc bén ghim sâu vào vai của Mạnh Hùng, máu chảy theo con dao thấm ướt cả phần sau âu phục màu trắng như tuyết của anh.

Mạnh Khang cố dùng hết sức lực của mình để rút lại con dao, anh định liều mạng đâm thêm một nhát.

Trong lúc hoảng loạn tiếng hét vì khiếp sợ của tất cả mọi người làm cho cả đại sảnh trở nên ồn ào đến khó tả.

“Pằng.....”

Một tiếng súng vang lên, làm thất cả mọi người điều im bật.

“Ahhhhhhhhhhhh.”

Mạnh Khang đau đớn rên lên, cây dao nằm trong tay phải của Mạnh Khang lập tức rơi xuống mặt đất.

Tay trái của Mạnh Khang định lấy tay phải của anh.

Mạnh Khang ngược cặp mắt thâm độc của mình lên nhìn vào khuôn mặt lạnh lùng của Nam Liệt.

Nam Liệt chậm rãi bước tới bên cạnh Mạnh Khang, khuôn mặt không cảm xúc lạnh lùng như ma quỷ với ánh mắt độc ác của Nam Liệt nhìn chăm chăm vào Mạnh Khang.

Toàn thân Mạnh Khang run rẩy, tay anh bất giác toát mồ hôi lạnh.

Anh sợ sệt lui về phía sau vài bước, cặp mắt lo lắng nhìn theo bàn tay đang cầm khẩu súng lục của Nam Liệt.

Kiều Nhi đau đớn ôm Mạnh Hùng vào lòng, cảm giác đau đến chết đi sống lại càn quét trái tim nhỏ bé của Kiều Nhi.

Bàn tay trắng như tuyết của Kiều Nhi, giờ đã bị máu tươi của Mạnh Hùng nhuộm thành màu đỏ.

Những giọt nước mắt cứ không nghe lời, lần lượt chảy xuống khuôn mặt không còn huyết sắc của Kiều Nhi.

Chỉ cần Mạnh Hùng bị chút tổn thương gì, thì lòng của Kiều Nhi bị đau như dao cắt.

Mạnh Hùng dựa đầu vào lòng ngực của Kiều Nhi, lúc này đang phập phồng lên xuống, vì sự hít thở nặng nề của cô.

Anh mỉm cười vươn bàn tay to lớn ấm áp của mình lên, lau đi những giọt nước mắt của Kiều Nhi vì anh mà rơi xuống.

“Anh không sao, em không cần lo.”

Nói xong anh nhìn Nam Liệt, Nam Liệt liền hiểu ý.

Nam Liệt nhích môi cười gian tà, ngón tay anh nhẹ nhàng lướt qua khẩu súng trên tay.

Nam Liệt nhìn Ngô Đức nói,

“Đưa cho tôi khẩu súng Truy Hồn.”

Giọng nói âm lãnh của Nam Liệt, làm cho tất cả mọi người điều lạnh cả sống lưng.

Mạnh Khang nghe Nam Liệt nói vậy, liền lùi mình sát vào bức tường phía sau.

Ngô Đức đưa cho Nam Liệt khẩu súng mới mà họ vừa mới tiến hành giao dịch với Hàn Mạc.

Khẩu súng được Mạnh Hùng đặt tên là Truy Hồn.

Vì nó y như ma quỷ, một khi được bắn ra thì sẽ đoạt lấy tính mạng của đối phương.

Lúc này nét mặt của Nam Liệt nhìn vào còn tàn khốc hơn cả Mạnh Hùng và Lôi Lạc Thiên.

Trong mắt Nam Liệt không có sự lưu tình hay ái nấy.

Chỉ có duy nhất là sự thâm độc của một kẻ máu lạnh.

Nam Liệt vươn súng lên nhắm vào đầu trái của Mạnh Khang mà bắn.

“Pằng.....”

“Ahhhhhhhhhh..”

Mạnh Khang đau đớn kêu lên.

Nam Liệt nhìn Mạnh Khang đau đớn nằm dưới mặt đất, anh đột nhiên cười một cách vô tâm.

“Mày cảm thấy mùi vị này ra sao?”

Giọng nói lãnh khốc của Nam Liệt làm toàn thân Mạnh Khang run sợ.

Cặp mắt chứa đựng sự cầu xin và tha thứ của Mạnh Khang, liền nhìn vào khuôn mặt già nua của Mạnh Quốc.

“Bây giờ mày mới biết hối hận, thì đã muộn rồi.”

Mạnh Quốc nói xong, ông kêu người giúp việc đưa ông lên lầu.

Ông không muốn nhìn tiếp sự trả thù của Mạnh Hùng nữa.

Ông đã già, không thể xem một màn trả thù đầy kịch tính này, trái tim của ông sẽ không chịu nổi.

Mạnh Khang thất vọng ngã quỵ xuống mặt đất, hy vọng duy nhất của anh cũng tan thành mây khói.

Lúc này Mạnh Hùng mới từ từ đứng lên, anh để Kiều Nhi dìu mình đi đến trước mặt của Mạnh Khang.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134
dtv-ebook.com

Chương 88: Mạnh Hùng Đau Lòng

Mạnh Hùng nhìn Ngô Đức nói.

“Mang Hà Chấn Đồng ra đây!”

Mạnh Hùng gầm lên tên của Hà Chấn Đồng.

Thuộc hạ của Ngô Đức kéo Hà Chấn Đồng ra, lúc này hai tay Hà Chấn Đồng đã bị trói lại ở đằng sau lưng.

Hà Chấn Đồng bị Ngô Đức đá mạnh vào đầu gối, Hà Chấn Đồng lập tức quỳ xuống mặt đất trước mặt của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng nheo cặp mắt chim ưng đầy sát khí của mình lại, anh vươn khẩu súng Truy Hồn lên, nhắm vào ngực của Hà Chấn Đồng mà bắn.

“Pằng....”

Mạnh Hùng nhắm vô cùng chính sát, anh không muốn Hà Chấn Đồng chết một cách dễ dàng như vậy.

Anh phải hành hạ Hà Chấn Đồng, đến sống không bằng chết.

Viên đạn được bắn cách trái tim của Hà Chấn Đồng 1cm, nên không lấy mạng của Hà Chấn Đồng ngay lập tức.

“Viên đạn này tao là vì Tử Quỳnh mà bắn.”

Vừa dứt lời Mạnh Hùng lại bắn thêm một phát vào bụng của Hà Chấn Đồng.

“Pằng.....”

“Viên đạn này là vì Mạnh gia mà bắn.”

Hà Chấn Đồng đau đớn nằm dưới mặt đất, hai chân hằn co lại vì không thể dùng tay để bịt vào miệng vết thương của mình.

Hà Chấn Đồng cố dẩy dựa tay mình nhưng vẫn không thể thoát khỏi sợi dây đang trói lại tay của hắn.

Xử lý xong Hà Chấn Đồng, Mạnh Hùng với nét mặt hung tợn quay sang nhìn Mạnh Khang.

Mạnh Khang nhìn thấy một cơn lửa thù hận, đang bùng bùng bốc cháy trong ánh mắt khủng khiếp của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng đã không còn ly trí nữa, trong mắt anh chỉ có khi giết chết Mạnh Khang, mới làm nguôi đi nỗi hận trong lòng anh.

Mạnh Hùng vươn súng lên nhắm vào đầu của Mạnh Khang, ngón tay anh từ từ ấn vào cò súng.

Đột nhiên Kiều Nhi vươn tay, chụp lấy khẩu súng trên tay Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng xoay người lại, yêu thương nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn của Kiều Nhi.

Cặp mắt dịu dàng chứa đựng tình yêu sâu sắc của Kiều Nhi, nhìn thẳng vào mắt của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi lắc đầu nói.

“Anh đừng vì những người không đáng mà làm bẩn tay của mình.

Giết chết hẳn là anh bang cho hẳn sự giải thoát, em muốn hẳn sống không bằng chết.

Trong tay em đã có đầy đủ chứng cứ, em cam đoan với anh em sẽ khiến hẳn ngồi tù chung thân.”

Mạnh Hùng nghe lời nói cam đoan mạnh mẽ của Kiều Nhi, anh mới từ từ hạ súng xuống.

Mạnh Hùng biết cho dù anh không lấy mạng của Hà Chấn Đồng và Mạnh Khang ngay lập tức, nhưng chất độc của Truy Hồn cũng sẽ lấy mạng của bọn họ.

Lúc này trong ánh mắt của Mạnh Khang hiện lên tia thâm độc.

Anh không thể nào thua cho Mạnh Hùng, anh không muốn phải ngồi tù chung thân.

Dù có liều cả mạng sống này, Mạnh Khang cũng muốn kéo Mạnh Hùng xuống địa ngục cùng anh.

Trong lúc không ai để ý Mạnh Khang đột nhiên xông tới, trong lòng bàn tay của Mạnh Khang không biết từ lúc nào đã cầm sẵn một cây nĩa để xiên thức ăn.

Kiều Nhi nhìn thấy Mạnh Khang đột nhiên xông tới từ phía sau của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi vội vàng đẩy Mạnh Hùng sang một bên.

Cây nĩa nhọn liễu đâm thẳng vào vai của Kiều Nhi, cô đau đớn ngã xuống mặt đất.

“Pằng.....”

Lúc này một tiếng súng vang lên.

Tất cả mọi người chưa hết sự kinh ngạc này đến kinh ngạc khác.

Trước mắt của bọn họ, thân thể to lớn của Mạnh Khang ngã quỵ xuống mặt đất.

Lôi Lạc Thiên đút súng lại vào thắt lưng của mình.

Anh yêu thương ôm eo Trình Lam, như việc vừa nổ súng không liên quan gì đến anh.

Lôi Lạc Thiên tàn nhẫn bắn thẳng vào đầu của Mạnh Khang, không hề cho anh một con đường sống.

Thân thể của Mạnh Khang nằm dưới mặt đất, máu từ miệng của Mạnh Khang lần lượt trào ra.

Cặp mắt độc ác của Mạnh Khang không hề có sự áy náy hay tội lỗi.

Mạnh Hùng nhìn thấy sắc mặt tái mét không còn chút huyết sắc của Kiều Nhi, trong lòng anh hoảng sợ.

Anh ôm Kiều Nhi vào lòng, tay dè lên vết thương trên vào cô.

“Sao em khờ như vậy.

Anh là đàn ông bị đâm một nhát có sao đâu.”

Mạnh Hùng thì thầm vào tai của Kiều Nhi, anh đặt mặt của mình sát vào khuôn mặt nhợt nhạt của cô.

“Em không sao, anh đừng lo.”

Kiều Nhi nói rất nhỏ, cô không còn sức lực nữa.

Mạnh Hùng nghe được lời nói của Kiều Nhi, trong lòng anh cảm giác đau đến không gì có thể sánh bằng.

Một cảm giác như ai đó đang giẫm nát trái tim anh.

Mạnh Hùng lén quỳnh ôm Kiều Nhi chạy lên xe, mà Ngô Đức đã chuẩn bị sẵn.

Chiếc xe cadillac màu đen, phóng đi như tên trong màn đêm đen tối.

Xe vừa dừng lại trước cửa bệnh viện Thân Ái, Du Tấn đã chờ sẵn.

Mấy cô y tá không ai dám đến gần Mạnh Hùng và Kiều Nhi.

Lúc này sắc mặt của Mạnh Hùng vô cùng hung tợn, cặp mắt anh phóng ra những tia lửa có thể thiêu cháy họ bất cứ lúc nào.

Mạnh Hùng vội vã ôm Kiều Nhi vào trong phòng phẫu thuật mà Du Tấn đã chuẩn bị.

Du Tấn đã rút tia kinh nghiệm từ lần trước với Lôi Lạc Thiên và Trình Lam.

Nên anh nhất quyết không cho Mạnh Hùng vào trong phòng phẫu thuật.

Mạnh Hùng nôn nóng đứng chờ ngoài cửa, lúc này Lôi Lạc Thiên, Trình Lam, Nam Liệt, Trần Hạo, Kiều Nhất Phàm và Phạm Tuyết đều có mặt đầy đủ.

Lôi Lạc Thiên buông Trình Lam ra, anh đi đến vỗ vai của Mạnh Hùng nói.

“Hùng cậu yên tâm, Du Tấn là bác sĩ giỏi nhất ở Thành phố S, Kiều Nhi sẽ không sao đâu.

Chỉ là vết thương nhỏ mà thôi.”

Lôi Lạc Thiên vừa nói xong những lời trấn an Mạnh Hùng, anh xoay người lại đi đến ôm Trình Lam vào lòng.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 89: Mạnh Hùng Mất Đi Lý Trí

Nghe Lôi Lạc Thiên nói vậy trong lòng Mạnh Hùng không biết vì sao lại có dự cảm bất lành.

Anh cũng biết vết thương của Kiều Nhi không nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng khi nhìn thấy sắc mặt của cô,

trong lòng anh cảm giác bồn chồn không yên.

Đúng! anh lo sợ.

Mạnh Hùng anh chưa từng sợ điều gì.

Dù đứng trong hoàn cảnh mưa bom bão đạn, sắc mặt của Mạnh Hùng cũng không thay đổi.

Sự trầm tĩnh quả quyết cùng với sự sáng suốt của anh không hề lay động.

Nhưng hôm nay, khi đối diện với sắc mặt nhợt nhạt không sức sống của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng thật sự sợ, anh sợ anh sẽ mất đi cô.

Mạnh Hùng đứng ngồi không yên, ánh mắt thâm sâu của anh dán lên ngọn đèn màu đỏ trước cửa phòng.

Mạnh Hùng ưu sầu ngồi xuống ghế, tay anh bất lực luồn vào mái tóc màu rượu đỏ của mình.

Phạm Tuyết lo lắng nép vào lòng ngực của Kiều Nhất Phàm mà khóc.

Bà chỉ có một đứa con gái này thôi, Kiều Nhi là tín mạng của bà và Kiều Nhất Phàm.

Bà tuyệt đối không để Kiều Nhi xảy ra chuyện được.

Lúc này Kiều Nhất Phàm và Phạm Tuyết điều nhìn vào người thanh niên, mà con gái họ đã không tiết dùng mạng sống của mình để bảo vệ.

Mạnh Hùng không còn dáng vẻ của một thủ lĩnh tàn khốc lạnh lùng, hay một người tự tin và bá đạo.

Trước mặt họ là một người thanh niên, đang ngồi chán nản với tâm trạng buồn phiền lo lắng.

Trên gương mặt anh hiện lên sự đau sót cùng với tự trách.

Đột nhiên cửa phòng phẫu thuật bật mở ra, Du Tấn với nét mặt lo lắng vội vã bước ra ngoài.

Mạnh Hùng hoảng hốt nắm chặt cánh tay của Du Tấn, giọng nói run run của Mạnh Hùng vang lên.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Không thấy Du Tấn trả lời, Mạnh Hùng nôn nóng quát lên.

“Mau nói!”

Giọng nói tức giận của Mạnh Hùng làm Du Tấn phân vân.

“Vết thương trên vai của Kiều Nhi tôi đã xử lý xong, nhưng vì sức khỏe của Kiều Nhi rất yếu và bị mất máu qua nhiều nên sẽ hôn mê một thời gian, nhưng mà.....”

Nói đến đây sắc mặt Du Tấn đột nhiên trầm xuống không nói gì nữa.

Nghe Du Tấn nói vậy trong lòng của tất cả mọi người mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng Mạnh Hùng cảm giác có chuyện gì đó không ổn.

Anh nhìn Du Tấn với ánh mắt muốn giết người.

“Có chuyện gì, cậu nói mau.”

Mạnh Hùng giận đến xanh cả mặt, có chuyện gì mà Du Tấn lại khó mở miệng như vậy.

“Tại sao cậu lại, để Kiều Nhi mang thai?”

Mạnh Hùng nghe Du Tấn nói vậy, trong lòng không khỏi vui mừng.

Nụ cười rạng rỡ chứa đựng biết bao hạnh phúc hiện trên mặt của anh.

Trong lòng Mạnh Hùng cảm giác hạnh phúc vô cùng.

“Đã bao lâu rồi?”

Giọng nói tràn ngập hạnh phúc của Mạnh Hùng vang lên.

Du Tấn nhìn thấy Mạnh Hùng vui vẻ như vậy, trong ánh mắt anh hiện lên tia u ám.

“Đã được 5 tuần rồi.”

Du Tấn dùng giọng đầy khó xử nói.

Trình Lam đứng bên cạnh quan sát Mạnh Hùng và Du Tấn.

Cô nghe được sự khó xử trong lời nói của Du Tấn.

Mạnh Hùng vì quá vui mừng nên không phát hiện ra sự khác thường này.

Du Tấn lấy hết dũng khí của mình để chất vấn Mạnh Hùng.

“Tại sao cậu lại để Kiều Nhi mang thai, với tình trạng sức khỏe của Kiều Nhi hiện giờ.

Tôi đã bảo em ấy không được mang thai rồi.”

Nghe Du Tấn nói vậy trong lòng Mạnh Hùng chợt lạnh như băng.

Cặp mắt chứa đựng trùng trùng nguy hiểm của Mạnh Hùng nhìn thẳng vào Du Tấn nói.

“Ý của cậu là gì?”

Mạnh Hùng dùng giọng băng lãnh hỏi Du Tấn.

Du Tấn nhìn thấy phản ứng của Mạnh Hùng, liền biết Kiều Nhi chưa nói với anh về căn bệnh của mình.

Du Tấn tay đang để bên hông của mình chợt nắm chặt lại.

“Kiều Nhi em hại chết anh rồi.”

Trong lòng Du Tấn thầm nghĩ, chết thì chết dù sao chuyện này cũng không thể giấu Mạnh Hùng được nữa.

“Kiều Nhi bị bệnh hẹp hở van tim 2 lá, tôi đã nói với Kiều Nhi là bệnh tình của em ấy rất nguy hiểm.

Không nên để mình mang thai nếu không, sẽ nguy hiểm đến tính mạng của em ấy và tính mạng của đứa bé.”

Lúc này sắc mặt của Mạnh Hùng còn khủng khiếp hơn cả quỷ Satan, cặp mắt vì phẫn nộ mà hiện lên những tia máu đỏ nhìn vào thật đáng sợ.

Mạnh Hùng tức đến ngiêng răng ren kết, trong lòng tất cả mọi người đều có dự cảm một trận mưa to bão táp sắp ụp xuống lên người của Du Tấn.

Quả thật những gì họ nghĩ chẳng sai chút nào, Mạnh Hùng đột nhiên xông tới đâm vào mặt của Du Tấn một cái.

Du Tấn là bác sĩ, thể lực không bì được với Mạnh Hùng.

Bị anh đánh một cái, toàn thân Du Tấn té nhào xuống mặt đất.

Nam Liệt xông tới chế ngự thân thể của Mạnh Hùng, lúc này anh đã không còn lý trí, như một con báo dữ hung hăng xông tới cắn xé con mồi của mình ra thành từng mảnh.

Đây là lần đầu tiên họ nhìn thấy một người lạnh lùng trầm tĩnh sáng suốt như Mạnh Hùng, lại mất đi lý trí như vậy.

Lôi Lạc Thiên ôm Trình Lam đứng một bên, anh hiểu Mạnh Hùng đang trải qua những gì.

Khi Trình Lam xảy ra chuyện, Lôi Lạc Thiên cũng giống như Mạnh Hùng.

Mất đi lý trí không còn tỉnh táo, cái gì là độc ác lạnh lùng, cái gì là anh minh sáng suốt.

Đối diện với sự sống chết của người phụ nữ mình yêu thương nhất, những thứ đó đều không tồn tại.

Trần Hạo chạy tới đỡ Du Tấn lên.

Miệng Du Tấn bị Mạnh Hùng đánh tét một đường, máu chảy ra từ miệng vết thương thấm ướt một mảnh áo blouse màu trắng của Du Tấn.

“Hai người đừng ầm ĩ nữa, bây giờ điều quan trọng nhất chính là Kiều Nhi và đứa bé.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 90: Không Thể

Giọng nói tức giận trầm ồm của Trình Lam vang lên, cô không thể nào hiểu nổi hai người đàn ông này.

Trong tình hình như bây giờ nổi cẩu thì sẽ giúp được gì.

Mạnh Hùng nghe Trình Lam nhắc tới Kiều Nhi và em bé.

Mạnh Hùng mới tỉnh táo lại, anh nhìn Du Tấn nói.

“Nếu Kiều Nhi xảy ra chuyện, tôi sẽ biến cái bệnh viện này thành bình địa.”

Lời nói bá đạo của Mạnh Hùng vang lên, làm cho Du Tấn vô cùng khó xử.

Du Tấn không hiểu mấy người này, lần nào cũng lấy bệnh viện ra mà uy hiếp anh.

Hết Lôi Lạc Thiên rồi bây giờ lại đến Mạnh Hùng.

Nói xong Mạnh Hùng không thèm để ý đến ai, anh hiên ngang đá văng cửa phòng phẫu thuật rồi bước vào trong.

Mạnh Hùng vừa bước vào nhìn thấy Kiều Nhi thần sắc mệt mỏi.

Kiều Nhi nằm trên giường bệnh khuôn mặt xinh đẹp kiêu ngạo giờ như đoán hoa lan trắng, thật bình thản thật yên tĩnh nằm đó.

Mạnh Hùng yêu thương với ánh mắt dịu dàng nhìn Kiều Nhi.

Anh đi tới nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn lạnh lẽo của cô.

Kiều Nhi hình như cảm giác được, bàn tay to lớn ấm áp của Mạnh Hùng đang sưởi ấm tay cô.

Đôi mày thanh tú đang chau lại của Kiều Nhi bất giác thả lỏng ra.

Mạnh Hùng nhìn thấy nhé mặt ôn hoà của Kiều Nhi, đang lặng lẽ chìm trong giấc ngủ.

Anh yêu thương hôn lên trán cô, giọng nói run run của Mạnh Hùng vang lên trong không gian yên tĩnh.

“Kiều Nhi, Em nghe rõ cho anh.

Cả đời này em chỉ được sống bên cạnh Mạnh Hùng anh mà thôi.”

Mạnh Hùng thốt ra lời nói bá đạo, vừa là lời nói cũng vừa là mệnh lệnh.

Nước mắt đột nhiên chảy ra từ khóe mi của Kiều Nhi.

Chảy xuống gò má xinh đẹp tái mét của cô.

Mạnh Hùng nhìn thấy cảm giác như trái tim mình, bị ai đó cầm dao khứa ra từng mảnh.

Một cảm giác đau đến tê tâm phá liệt.

Tại sao khi Kiều Nhi trải qua những nỗi đau này, anh không hề hay biết gì cả.

Tại sao trong lúc ở bên cạnh Kiều Nhi, bản năng nhạy bén cùng với sự quan sát tỉ mỉ của anh, lại không cảm giác được sự khác thường của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng buồn rầu gục đầu xuống, hai tay luồn vào mái tóc màu rượu đỏ của mình.

Khi Du Tấn bước vào phòng, nhìn thấy nét mặt chán chường ủ rũ của Mạnh Hùng, Du Tấn thật kinh ngạc.

Anh không ngờ một người đàn ông một tay che trời trong hắc đạo, một người cao cao tại thượng như Mạnh Hùng, lại có bộ mặt yếu ớt và bất lực như bây giờ.

Sau khi Du Tấn kiểm tra xong cho Kiều Nhi, anh cho người chuyển Kiều Nhi vào phòng VIP.

Du Tấn nói với Mạnh Hùng vì sức khỏe của Kiều Nhi rất yếu, nên cần phải ở lại bệnh viện một thời gian để anh quan sát một cách cận kề.

Anh muốn chắc chắn đứa bé trong bụng Kiều Nhi không sao, rồi mới cho cô về biệt thự Mạnh Viên để dưỡng thai.

Trong phòng bệnh VIP, một tốp người đi đi lại lại trong sự im lặng.

Không ai dám phát ra âm thanh gì, sợ làm ồn đến người phụ nữ đang nằm trên giường bệnh.

Họ là những thợ sửa sang mà Ngô Đức gọi tới.

Mạnh Hùng không muốn khi Kiều Nhi tỉnh lại, thì đối diện với một căn phòng trắng toát làm người ta cảm giác căng thẳng và bất an.

Anh cho người sửa sang lại căn phòng, để tâm tình Kiều Nhi thoải mái hơn.

Mạnh Hùng với tâm trạng phiền não ngồi trên sofa cách giường bệnh của Kiều Nhi không xa.

Lúc này Kiều Nhất Phàm và Phạm Tuyết đã được Mạnh Hùng cho người đưa về nhà.

Họ đã lo lắng cho Kiều Nhi suốt cả đêm, Mạnh Hùng phải khuyên Phạm Tuyết rất lâu bà mới chịu cùng Kiều Nhất Phàm về nhà.

Còn về phần của Trình Lam đã được Tề Phú đưa về biệt thự Lôi Viên, để chăm sóc cho Lôi Lạc Thần.

Nam Liệt, Lôi Lạc Thiên, Trần Hạo và Du Tấn đều ngồi trên sofa với nét mặt vô cùng nghiêm túc nhìn vào Mạnh Hùng.

Ngô Đức cung kính rót cho mỗi người một ly rượu vang.

Mạnh Hùng tao nhã ngồi dựa người vào ghế sofa đối diện với bốn người đàn ông u tú này, tay anh nhẹ nhàng mân mê miệng ly rượu trước mặt mình.

Ánh đèn trong phòng rọi thẳng xuống người của Mạnh Hùng, phản chiếu lại màu đỏ của rượu vang lên khuôn mặt trầm ngâm của anh.

Càng tôn lên sự nguy hiểm và lãnh khốc trên khuôn mặt anh tuấn của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng dùng cặp mắt phản nộ nhìn thẳng vào mặt của Du Tấn.

Du Tấn biết Mạnh Hùng muốn biết tất cả, nên đã dùng giọng nói khó xử kể cho Mạnh Hùng nghe.

“Từ lần đầu tiên tôi gặp Kiều Nhi, tôi đã nghi ngờ sức khỏe của em ấy không được bình thường.”

Mạnh Hùng nhớ tới lần đầu tiên Kiều Nhi gặp mặt Du Tấn, cũng đã là chuyện của mấy tháng trước.

Lúc đó Du Tấn vì chữa trị vết thương cho anh, mới gặp mặt Kiều Nhi tại biệt thự Mạnh Viên.

Mạnh Hùng không nói gì, anh tao nhã nâng ly lên uống một miếng rồi chờ Du Tấn nói tiếp.

“Mấy ngày sau tôi gặp lại em ấy trong bệnh viện.

À lúc đó là khi cậu và em ấy tới bệnh viện để thăm bác Mạnh.

Khi tôi gặp Kiều Nhi ở hành lang của bệnh viện, bệnh của em ấy đã trở nên nghiêm trọng hơn.

Lúc tôi gặp Kiều Nhi thì sắc mặt em ấy rất nhợt nhạt, em ấy đau đớn ngã quỵ trên mặt đất.

Lúc đó chúng tôi đã làm kiểm tra tường tận cho Kiều Nhi.

Phát hiện em ấy bị bệnh hẹp hở van tim 2 lá.

Tôi đã cho Kiều Nhi uống thuốc và cũng đã khuyên em ấy nên nói cho cậu biết.

Kiều Nhi cũng đã hứa với tôi sẽ nói với cậu, nhưng không ngờ.....”

Du Tấn nói tới đây thì không dám nhìn vào mặt của Mạnh Hùng nữa.

Mạnh Hùng chuyển tầm mắt của mình, vào người của Kiều Nhi.

Lúc này Kiều Nhi ngủ một cách thoải mái, trên khuôn mặt xinh đẹp của cô hiện lên sự ôn hoà và bình lặng.

Trong ánh mắt Mạnh Hùng chứa đựng tình yêu sâu sắc cùng với nỗi đau không một ai có thể hiểu nổi.

Trong lòng anh hiện lên sự bất lực chưa từng có.

Trong thế giới của Mạnh Hùng không có hai từ không thể, chỉ cần những gì Mạnh Hùng anh muốn thì điều có thể làm được.

Nhưng đứng trước căn bệnh tim của Kiều Nhi, Mạnh Hùng không thể làm gì được hết.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 91: Nợ Ân Tình

“Kiều Nhi muốn có con nên em ấy có hỏi qua ý kiến của tôi.

Tôi cũng đã nói với Kiều Nhi rằng tình trạng sức khỏe hiện giờ của em ấy, không thích hợp để mang thai.

Trước khi Kiều Nhi đi tôi còn đưa cho em ấy một hợp thuốc ngừa thai.”

Mạnh Hùng nghe Du Tấn nói vậy anh chợt nhớ đến cái hôm từ bệnh viện về.

Anh và Kiều Nhi gây một trận dữ dội, khi đó anh nhìn thấy Kiều Nhi lén anh uống thuốc ngừa thai.

Lúc đó anh còn nổi trận lôi đình với cô, anh tưởng rằng Kiều Nhi không muốn có con với anh.

Mạnh Hùng nghĩ chắc lúc đó tâm trạng của Kiều Nhi vô cùng tồi tệ.

Khi biết mình không thể sinh con, trong lòng Kiều Nhi chắc đau lắm.

Mạnh Hùng nóng giận, anh giận bản thân của mình.

Lúc Kiều Nhi cần anh nhất, anh lại không có bên cạnh chăm sóc và bảo vệ cô, vậy mà anh còn làm tổn thương đến Kiều Nhi nữa.

Càng nghĩ trái tim Mạnh Hùng càng đau đớn.

Mạnh Hùng dùng hết sức bóp nát chiếc ly rượu thủy tin anh đang cầm trong tay.

Mạnh Hùng muốn trút hết cơn giận trong lòng mình vào chiếc ly.

Mạnh Hùng mặc kệ cho những mảnh vỡ thủy tin ghim sâu vào lòng bàn tay của mình.

Hiện giờ không có cảm giác đau đớn nào, có thể sánh bằng nỗi đau trong trái tim anh.

Mạnh Hùng buông lỏng bàn tay đang chảy máu của mình xuống.

Anh nhìn Du Tấn với ánh mắt hoang mang nói.

“Vậy nếu tôi kiên trì giữ cả hai thì sao?”

Lời nói của Mạnh Hùng làm cho Du Tấn thật khó xử, anh đối diện với khuôn mặt nguy hiểm của Mạnh Hùng.

Du Tấn chợt cảm giác lạnh cả sống lưng.

Giống như nếu anh mà nói không thể, thì Mạnh Hùng sẽ ngay lập tức, tặng cho anh một viên đạn châu diêm vương.

“Tôi chỉ có thể nói đó là 50/50.

Chỉ cần Kiều Nhi kiên cường vượt qua 3 tháng đầu của thai kỳ thì sẽ không sao.”

Dừng một chút Du Tấn nói tiếp, trong ánh mắt anh hiện lên nỗi chua xót.

“Nhưng 3 tháng đầu rất quan trọng.

Kiều Nhi phải trải qua nỗi đau xé ruột cé gan, vì không thể dùng thuốc giảm đau.”

Nghe Du Tấn nói vậy trong lòng Mạnh Hùng chột hiện lên nỗi đau đến tột cùng.

Hy vọng của anh đã bị lời nói của Du Tấn làm sụp đổ.

Chỉ cần biết Kiều Nhi phải chịu chút ít đau đớn, thì Mạnh Hùng cũng cảm thấy đau thấu tâm can, huống hồ gì Kiều Nhi phải trải qua sự giày vò vô hạn.

5 chàng trai quyền lực nhất Thành Phố S, ngồi trong phòng bệnh yên tĩnh này, mỗi người đều có tâm trạng khác nhau.

Mạnh Hùng cảm giác phiền muộn lo âu, anh phiền muộn vì không biết có nên giữ lại đứa bé hay không, anh lo âu vì Kiều Nhi phải chịu nỗi đau tra tấn tâm hồn lẫn thể xác.

Du Tấn cảm thấy khó xử và bâng khuâng, anh khó xử vì không biết phải đối diện với Mạnh Hùng như thế nào, anh bâng khuâng vì không nắm chắc Kiều Nhi và em bé sẽ không xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Nam Liệt cảm thấy buồn bực và phiền toái, anh buồn bực vì không thể giúp Mạnh Hùng xử lý Mạnh Khang sớm hơn, anh phiền toái khi nghĩ đến những nỗi lo âu của đàn ông điều là phụ nữ.

Lôi Lạc Thiên vừa cảm thông vừa tức giận, anh cảm thông cho tâm trạng của Mạnh Hùng, vì khi Trình Lam xảy ra chuyện cả thế giới của Lôi Lạc Thiên hầu như sụp đổ, anh tức giận vì mình không thể làm gì để giúp cho Mạnh Hùng, ngoài đứng một bên ủng hộ tin thần cho anh.

Còn về phần của Trần Hạo, anh cảm thấy thương tiếc và chán nản.

Anh thương tiếc cho hai người yêu nhau mà phải trải qua trăm đắng ngàn cay mới được ở bên cạnh đối phương.

Anh chán nản vì sao họ những người đã có tất cả trong lòng bàn tay, nhưng lại khó tìm được một người có thể sánh vai cùng mình đến đầu bạc răng long.

Cũng giống như Trần Hạo anh, chung quanh đều là phụ nữ, nhưng chưa có người nào xứng đáng để anh trao tặng trái tim.

Kiều Nhi đã hôn mê suốt 5 ngày, Mạnh Hùng không rời khỏi cô nửa bước.

Anh yêu thương chăm sóc Kiều Nhi thật cẩn thận.

Mạnh Hùng không cho bất cứ ai đụng vào thân thể của Kiều Nhi.

Anh tự tay làm vệ sinh cá nhân cho Kiều Nhi, thay quần áo cho cô.

Có nhiều lần mấy cô y tá nhìn thấy dáng vẻ mệt mỏi của Mạnh Hùng.

Họ muốn giúp anh một tay, nhưng đổi lại từ Mạnh Hùng là ánh mắt giết người của anh.

Mấy cô y tá nhìn thấy điều hoảng sợ, họ không dám nói gì thêm.

Mạnh Hùng trên người mặt bộ độ ở nhà thoải mái, anh tao nhã cầm ly rượu vang trên tay, đứng bên cạnh cửa sổ sát mặt đất.

Cặp mắt sâu thăm thẳm chứa đựng biết bao phiền muộn, nhìn ra ngoài cửa sổ.

Lúc này ngoài trời được bao phủ bởi màn đêm đen tối, trong không gian yên tĩnh Mạnh Hùng có thể nghe được tiếng tích tắc từ trong những dụng cụ y tế phát ra, làm lòng anh càng thêm lạnh giá.

Mạnh Hùng nâng ly rượu trong tay lên uống một ngụm.

Những lời của Du Tấn và Nam Liệt nói, lần lượt hiện lên trong đầu anh.

Câu cuối cùng Nam Liệt nói trước khi rời khỏi phòng bệnh cùng Lôi Lạc Thiên, Trần Hạo và Du Tấn là.

“Có một lần tôi theo dõi nghe được kế hoạch của Mạnh Khang.

Hắn dặn dò thuộc hạ bỏ thuốc kích thích vào rượu của Kiều Nhi.

Nhưng tôi đã cho hắn một bài học.”

Một cảm giác lạnh thấu xương hiện lên trong lòng Mạnh Hùng.

Anh thật cảm kích Nam Liệt, vì đã âm thầm theo bên cạnh bảo vệ cho Kiều Nhi.

Món nợ ân tình anh thiếu Nam Liệt, dù Mạnh Hùng anh phải lên núi đao hay xuống chảo dầu anh cũng không khước từ.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 92: Kiều Nhi Tĩnh Lại

Mạnh Hùng cho Ngô Đức chuyển văn phòng làm việc của mình vào phòng bệnh của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng ngồi trên ghế sofa mệt mỏi xem một chồng văn kiện.

Nếu là lúc trước thì Mạnh Hùng sẽ quăng tất cả cho Trần Siêu xử lý, nhưng bây giờ không có Trần Siêu bên cạnh, việc của Tân Mạnh Thị Mạnh Hùng phải đích thân giải quyết.

Lúc này Ngô Đức cũng bận bù đầu bù cổ vì Mạnh Hùng đã giao toàn bộ Bang Bạch Hồ cho Ngô Đức tạm thời cai quản.

Mạnh Hùng xem văn kiện tới 2 giờ khuya, anh ngã người về sau dựa lưng vào ghế sofa dưỡng thần.

Hai tay Mạnh Hùng mệt mỏi ấn ấn vào huyệt thái dương của mình.

Công việc dù có bận đến đâu cũng không thể ảnh hưởng đến tâm tình của anh được.

Chỉ khi anh nghĩ đến Kiều Nhi và em bé, Mạnh Hùng mới cảm giác mệt mỏi tinh thần sập đổ.

Anh không biết Kiều Nhi sẽ hôn mê bao lâu, Du Tấn nói sức khỏe của Kiều Nhi đã không tốt còn bị mất máu quá nhiều nên bây giờ phải truyền dịch cho cô.

Kiều Nhi nằm yên lặng trên giường, đôi mi thanh tú của cô chợt run nhẹ, như con bướm vừa mới run cặp cánh của mình vào lần đầu tiên.

Tay Kiều Nhi cử động nhẹ nhàng nhưng cô bất giác cau mày vì đau.

Những cây kim ghim trên người cô vì động tác của Kiều Nhi mà ghim vào sâu hơn.

Kiều Nhi mở cặp mắt to tròn của mình ra, phải ứng đầu tiên của cô là.

“Không biết Mạnh Hùng có sao không?”

Không biết anh có bị Mạnh Khang làm bị thương không?

Không biết anh có biết về căn bệnh của mình không?”

Kiều Nhi có rất nhiều điều không biết, cô đảo cặp mắt xinh đẹp của mình một vòng, trên khuôn mặt kiều diễm của Kiều Nhi hiện lên vẻ nghi ngờ.

Đây là đâu? tại sao không giống như phòng bệnh, nhưng rõ ràng những vụng cụng y thể này nói cho cô biết đây chính là bệnh viện.

Bức tường trong phòng không phải là màu trắng, làm cho người ta nhìn vào cảm giác căng thẳng và không thoải mái.

Mà là màu hồng phấn thật ôn nhu dễ chịu.

Trên bàn ăn bên trái đặt một chậu hoa địa lan màu vàng thật xinh đẹp.

Kiều Nhi nhìn thẳng trước mặt mình, cô nhìn thấy Mạnh Hùng, một người phong lưu phổng khoáng, trên người luôn tỏa ra sự tự tin và bá đạo.

Nhưng bây giờ trên sắc mặt anh, Kiều Nhi chỉ nhìn thấy sự lo âu cùng với phiền muộn.

Một người như Mạnh Hùng luôn tự hào về vẻ ngoài phong độ của mình, vậy mà bây giờ lại để những cọng râu mọc lưa thưa trên khuôn mặt anh tuấn của mình.

Kiều Nhi đau lòng khi nhìn thấy Mạnh Hùng như vậy, cô yêu anh không muốn anh vì bất cứ chuyện gì mà ưu sầu như bây giờ.

Kiều Nhi dùng sức ngồi dậy, ngón tay thon dài của Kiều Nhi tháo những cây kim ghim vào tay mình ra.

Kiều Nhi bước nhẹ nhàng xuống giường, đôi chân mềm mại của cô chạm vào nền nhà lạnh lẽo làm Kiều Nhi bất giác rùng mình.

Kiều Nhi cầm lên cái chăn mỏng trên giường đi chậm rãi đến bên cạnh Mạnh Hùng.

Cô dịu dàng đắp chăn cho anh, đứng gần Mạnh Hùng trong gang tấc, Kiều Nhi mới thấy được những quần thằn hiện lên rõ ràng dưới cặp mắt sắc bén của Mạnh Hùng.

Khuôn mặt tiêu tụy của Mạnh Hùng làm trái tim Kiều Nhi đau đớn, cô dùng tay sờ nhẹ nhàng vào khuôn mặt đang chìm đắm trong giấc ngủ say của anh.

Bàn tay ấm áp của Kiều Nhi đặt vào Mạnh Hùng, làm anh chợt tỉnh giấc.

Mạnh Hùng đột nhiên mở mắt ra.

Hiện lên trước mặt anh là khuôn mặt kiều diễm nhưng lại vô cùng nhợt nhạt của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng vui mừng ngồi bật dậy, anh vươn tay kéo Kiều Nhi vào lòng ngực rắn chắc của mình.

Hơi ấm từ trên người của Mạnh Hùng truyền vào tận trái tim của Kiều Nhi.

Chưa bao giờ Kiều Nhi lại cảm giác an tâm như bây giờ, chỉ cần Mạnh Hùng bình an vô sự thì dù xảy ra chuyện gì Kiều Nhi cũng không quan tâm.

Mạnh Hùng tay choàng qua eo Kiều Nhi kéo cô chặt hơn vào lòng anh.

Mạnh Hùng nhắm mắt hít vào hương thơm thuộc về riêng Kiều Nhi.

Một cảm giác thoải mái, như đã trút đi gánh nặng trong lòng của anh.

Mạnh Hùng buông Kiều Nhi ra, anh nhìn sâu vào mắt Kiều Nhi nói.

“Kiều Nhi em vĩnh viễn không được rời xa anh, dù chỉ là nửa bước.”

Nói xong Mạnh Hùng đặt lên môi Kiều Nhi một nụ hôn nồng nàn.

Mạnh Hùng lưu luyến không muốn rời khỏi đôi môi mềm mại của Kiều Nhi.

Anh nhẹ nhàng đưa đầu lưỡi của mình vào trong miệng của Kiều Nhi.

Tay Mạnh Hùng bóp nhẹ cặp ngực mê người của cô, lúc này vì đang dưỡng bệnh nên Mạnh Hùng không mặc nội y cho cô.

Chỉ cần chạm vào Kiều Nhi, là thân thể của Mạnh Hùng liền có phản ứng.

Anh đột nhiên đẩy Kiều Nhi ra, cặp mắt hiện lên tia dục vọng của Mạnh Hùng nhìn sâu vào ánh mắt mơ màng của Kiều Nhi nói.

“Sức khỏe của em không được tốt, không nên ngồi quá lâu.”

Mạnh Hùng yêu thương bế Kiều Nhi trở lại giường.

Anh nhẹ nhàng đặt Kiều Nhi xuống rồi gấp gáp bước vào phòng tắm.

Kiều Nhi nhìn theo bóng lưng vội vã của Mạnh Hùng, không lâu sau trong phòng truyền ra tiếng nước chảy.

Kiều Nhi bất giác nở một nụ cười ngọt ngào.

10 phút sau Mạnh Hùng bước ra từ phòng tắm, anh mặc trên người bộ đồ ngủ cotton, khuôn mặt tiều tụy của anh đã trở lại vẻ sáng sủa và anh tuấn của thường ngày.

Kiều Nhi nhìn vào cái cằm của anh, lúc này đã được cạo sạch sẽ nhìn vào thật hấp dẫn vô cùng.

Mạnh Hùng nhìn thấy nét mặt say đắm của Kiều Nhi nhìn mình liền cười nói.

“Em đừng thách thức sự nhẫn nại của anh.”

Kiều Nhi nhìn Mạnh Hùng cười ngọt ngào, cô dùng tay vỗ vỗ vào chỗ trống trên chiếc giường bên cạnh cô.

Mạnh Hùng liền hiểu ý, anh đi tới vén chăn nằm xuống bên cạnh Kiều Nhi.

Mạnh Hùng yêu thương kéo Kiều Nhi vào lòng của mình.

Kiều Nhi nằm lên trên tay anh, dựa đầu sát vào lồng ngực ấm áp của Mạnh Hùng.

Vì sức khỏe Kiều Nhi còn yếu, chỉ trong giây lát Kiều Nhi đã thiếp đi trong lòng anh.

Mạnh Hùng cũng không khác vì với Kiều Nhi, mấy đêm liên tục anh không có một giấc ngủ ngon.

Nên chỉ năm một chút Mạnh Hùng cũng đã chìm vào giấc ngủ.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 93: Kiều Nhi Mang Thai

Sáng sớm ánh sáng mặt trời rọi thẳng qua khuôn cửa sổ, lên hai thân thể đang quấn quít bên nhau trên giường bệnh.

Mạnh Hùng tay chòang qua eo của Kiều Nhi, chìm sâu vào trong giấc mộng đẹp.

Kiều Nhi đã thức dậy từ sớm nhưng cô không dám động đậy, sợ sẽ đánh thức người đàn ông đang thoải mái ôm cô vào lòng.

Kiều Nhi biết rõ, đã rất lâu Mạnh Hùng chưa được một giấc ngủ ngon và an tâm như bây giờ.

Đột nhiên cửa phòng bệnh được mở ra, Thiết Sang Sang với nét mặt lo lắng đứng yên tại chỗ, sắc mặt kinh ngạc khi nhìn thấy cảnh này.

Mạnh Hùng bị tiếng ồn đánh thức, anh mở mắt ra nhìn thấy Kiều Nhi với cặp mắt sáng long lanh nhìn anh.

Mạnh Hùng bất giác nở nụ cười ngọt ngào.

Anh khom người định hôn Kiều Nhi, nhưng bị cô dùng tay chặn lại.

Kiều Nhi nhìn Mạnh Hùng rồi nhìn ra cửa.

Lúc này Mạnh Hùng mới ý thức được, có người đang ở trong phòng.

Anh cau mày trong sự bức bối nhìn ra cửa.

Mạnh Hùng nhìn thấy Thiết Sang Sang, Trần Siêu và Ngô Đức đứng bất động tại cửa.

Họ bị ánh mắt bất mãn của Mạnh Hùng làm cho khựng lại.

Thiết Sang Sang biết mình đã quấy rầy chuyện tốt của Mạnh Hùng và Kiều Nhi, cô ngại ngùng vuốt vuốt mái tóc dài của mình cười miễn cưỡng nói.

“Em nghe Ngô Đức nói, chị bị thương phải nhập viện nên em lo lắng không gõ cửa đã xông vào.”

Thiết Sang Sang vừa cười vừa nói một cách vô tội.

Cô và Trần Siêu vì trốn tránh Hàn Mạc nên mới đi qua Pháp.

Khi Ngô Đức cho họ hay Kiều Nhi bị thương phải nhập viện, trong lòng Thiết Sang Sang vô cùng lo lắng.

Cô mặc kệ đám người của Hàn Mạc có tìm được cô và Trần Siêu không.

Thiết Sang Sang một mực đòi về để gặp Kiều Nhi cho bằng được.

“Không sao? em khỏe không?”

“Em khỏe lắm cảm ơn chị.”

Thiết Sang Sang đi đến bên cạnh của Kiều Nhi, cô vui vẻ đưa bàn tay của mình lên cho Kiều Nhi xem rồi nói.

“Chị xem nè có đẹp không?”

Đây là nhẵn cưỡi của em và Trần Siêu.”

Mạnh Hùng và Kiều Nhi đều kinh ngạc, họ không ngờ hai người lại làm đám cưới nhanh như vậy.

Thiết Sang Sang nhìn thấy vẻ mặt bất ngờ của hai người đành giải thích.

“Tại Trần Siêu không à.

Em đâu muốn làm đám cưới sớm như vậy, nhưng bây giờ đã có bảo bối.

Không làm đám cưới cũng không được.”

Vừa nói Thiết Sang Sang vừa dùng tay sờ vào bụng của mình.

Kiều Nhi nghe Thiết Sang Sang nói vậy, trong lòng cô chợt hiện lên nỗi chua xót.

Cô cũng muốn sinh cho Mạnh Hùng một đứa con, nhưng không biết có được không.

Thiết Sang Sang thấy sắc mặt không vui của Kiều Nhi, nghĩ rằng Mạnh Hùng không chịu cưới cô, Thiết Sang Sang liền lên tiếng.

“Mạnh Tổng chị Kiều cũng đã có em bé, chừng nào anh mới cưới chị ấy.”

Trần Siêu nghe Thiết Sang Sang nói vậy, liền xông tới muốn chặn miệng Thiết Sang Sang lại nhưng không kịp.

Ngô Đức đứng một bên nhìn thấy nét mặt hung tợn của Mạnh Hùng, anh bất giác hít vào một hơi thật sâu để chuẩn bị đoán lấy cơn thịnh nộ của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi kinh ngạc với lời nói của Thiết Sang Sang, cô nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt khó tinh.

“Thật vậy sao anh?”

Mạnh Hùng nghe được từ trong lời nói của Kiều Nhi, chứa đựng sự mong chờ và hy vọng.

Anh không biết phải trả lời như thế nào.

Mạnh Hùng yêu thương nhìn thật sâu vào cặp mắt sáng ngời của Kiều Nhi, anh miễn cưỡng gật đầu.

Mạnh Hùng không muốn cho Kiều Nhi biết, anh muốn đợi sau khi Du Tấn làm kiểm tường tận sức khỏe của Kiều Nhi.

Nếu! Nếu chỉ có 1% Kiều Nhi bị nguy hiểm, Mạnh Hùng cũng không muốn liều lĩnh.

Cho dù anh cũng rất mong chờ đứa con của hai người, nhưng đối với Mạnh Hùng không có gì quan trọng hơn Kiều Nhi cả.

Kiều Nhi nhìn thấy Mạnh Hùng gật đầu, trong lòng cô vui mừng đến khó tả.

Một cảm giác tràn ngập với hạnh phúc và niềm vui hiện lên trong lòng của cô.

Kiều Nhi dùng tay sờ lên bụng bằng phẳng của mình, môi cô bất giác nở một nụ cười ngọt ngào.

Trần Siêu nhìn thấy vậy liền kéo Thiết Sang Sang và Ngô Đức rời khỏi phòng bệnh.

Thiết Sang Sang bực bội cô không biết tại sao Trần Siêu lại vội vã kéo cô ra ngoài.

Thiết Sang Sang vẫy tay khỏi tay của Trần Siêu.

“Trần Siêu!

Anh làm gì vậy, em còn chưa nói xong với chị Kiều, tại sao anh lại kéo em ra đây?.”

Giọng nói trách móc của cô làm Trần Siêu không biết nên nói như thế nào.

Sau khi Thiết Sang Sang nghe Trần Siêu kể tường tận câu chuyện của Kiều Nhi, cô mới biết mình thật là bông bột.

Không hiểu chuyện gì lại ăn nói bậy bạ như vậy.

“Thật tội cho Mạnh Tổng và chị Kiều, tại sao hai người yêu nhau mà ông trời lại khiến họ phải trải qua đau khổ như vậy.

Chỉ cần nghĩ đến thôi em cũng cảm thấy đau lòng.”

Thiết Sang Sang vừa nói vừa khóc nước nở trong lòng của Trần Siêu.

“Em đừng khóc, sẽ không tốt cho bảo bối đâu.”

Lúc đầu Trần Siêu cũng bực mình Thiết Sang Sang, nhưng bây giờ nhìn thấy cô khóc như vậy trong lòng anh cảm thấy xót xa.

Thiết Sang Sang nghĩ chuyện tình ngang trái của cô và Trần Siêu, phải trốn trách Hàn Mạc đã là đau khổ rồi.

Nhưng bây giờ cô mới biết sự hy sinh của cô và Trần Siêu, so với Mạnh Hùng và Kiều Nhi thật không đáng là gì.

Đúng thật chỉ có khi một người toàn tâm toàn ý yêu thương một người, mới thấy những gì họ hy sinh cho đối phương thật sự không đáng là gì.

Trong khi Kiều Nhi vui vẻ hưởng thụ tin mừng có bảo bối, thì trong lòng Mạnh Hùng lại buồn ảo não.

Anh không biết Kiều Nhi có chịu nổi nếu Du Tấn nói sức khỏe của cô không thích hợp để giữ lại đứa bé không.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 94: Quyết Định Tàn Nhẫn

Du Tấn cùng Du Trinh Trinh bước vào phòng bệnh, họ nhìn thấy một người thì tươi cười rạng rỡ, một người thì khó xử trầm ngâm.

Trong ánh mắt của Mạnh Hùng, Du Trinh Trinh có thể nhìn thấy sự bất lực và phân vân của một người cha một người chồng.

Giờ phút này trên người Mạnh Hùng không còn dáng vẻ của một tổng giám đốc ngang tàng bá đạo, hay một thủ lĩnh tàn nhẫn vô tình.

Mà là một người chồng một người cha, yêu thương và lo lắng cho gia đình của mình.

Cô và Du Tấn đi đến làm kiểm tra cho Kiều Nhi.

Trong lúc Du Tấn và Du Trinh Trinh làm kiểm tra, Mạnh Hùng luôn ở bên cạnh.

Anh muốn biết rõ ràng từng chi tiết, về tình trạng của Kiều Nhi.

Làm kiểm tra xong Du Trinh Trinh định nói gì, liền bị Mạnh Hùng chặn lại.

“Chúng ta ra ngoài nói chuyện.”

Mạnh Hùng nói với Du Trinh Trinh rồi quay sang Kiều Nhi nói.

“Kiều Nhi, em cũng mệt rồi hãy nghỉ ngơi một chút.

Anh ra ngoài nói chuyện với họ rồi quay trở lại ngay.”

Kiều Nhi là một luật sư chuyên nghiệp, nên chỉ cần nhìn thấy cử chỉ khác thường và sự thận trọng trong lời nói của Mạnh Hùng, cô liền biết anh có chuyện giấu cô.

Kiều Nhi không nói gì, cô chỉ gật đầu với Mạnh Hùng rồi nằm xuống giường bệnh nghỉ ngơi.

Trước khi rời khỏi Mạnh Hùng không quên, đặt lên trán Kiều Nhi một nụ hôn mặn nồng.

Ba người với tâm trạng buồn phiền đi vào phòng làm việc của Du Tấn, cách phòng bệnh của Kiều Nhi không xa.

Trong phòng được trang trí một cách giản dị, chính giữa là một cái bàn làm việc lớn bằng gỗ, sau bàn là một cái ghế bằng da.

Trước mặt là 2 cái ghế văn phòng cho bệnh nhân ngồi, bên trái là một cái kệ sách được đặt toàn những quyển sách y khoa.

Du Tấn ngồi vào ghế sau bàn làm việc của mình, đối diện với Mạnh Hùng và Du Trinh Trinh lúc này đang ngồi quay lưng về phía cửa.

Du Tấn nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt hết sức thận trọng.

“Hùng, chúng tôi vừa làm xong xét nghiệm cho Kiều Nhi.

Chúng tôi phát hiện sau khi Kiều Nhi mang thai, thì tim của em ấy đã suy yếu hơn.

Hơn nữa mấy ngày gần đây huyết áp của Kiều Nhi cũng đã tăng vọt lên.”

Mạnh Hùng ngẫm nghĩ từng câu từng chữ mà Du Tấn vừa nói ra.

Trong lòng anh rất bâng khuâng, một cảm giác bất lực làm Mạnh Hùng giận dữ.

Tay anh đang đặt trên bàn, bất giác nắm chặt thành nắm đấm.

Du Trinh Trinh nhìn thấy phản ứng của Mạnh Hùng, cô cũng biết anh đang kèm chế sự đau đớn trong lòng mình.

Du Trinh Trinh biết những gì cô sắp nói ra sẽ làm Mạnh Hùng nổi trận lôi đình, nhưng cô vẫn phải nói.

“Mạnh Hùng, bây giờ thai nhi chỉ được 6 tuần, tôi nghĩ anh nên quyết định sớm.

Với ý kiến chuyên nghiệp của tôi, tôi khuyên anh nên bỏ đứa bé.”

Kiều Nhi đứng ngoài cửa, cô nghe được lời Du Trinh Trinh vừa nói với Mạnh Hùng, trong lòng cô hoảng hốt.

Kiều Nhi dùng tay che miệng của mình lại, không để tiếng khóc nức nở của mình thoát ra ngoài.

Những giọt nước mắt nóng hổi rơi xuống khuôn mặt kiêu ngạo của cô.

Tay Kiều Nhi bất giác sờ lên bụng của mình.

Mạnh Hùng vừa nghe Du Trinh Trinh nói vậy, trong lòng thật sự phẫn nộ.

Anh quơ tay một cái, tất cả đồ trên bàn làm việc của Du Tấn đều rơi xuống mặt đất.

Du Tấn biết tâm trạng hiện tại của Mạnh Hùng nên cũng không chấp nhất gì với anh.

Du Tấn đứng lên đi đến bên cạnh của Mạnh Hùng, anh dùng tay vỗ lên vai của Mạnh Hùng nói.

“Hùng, tôi hiểu tâm trạng của cậu.

Chúng tôi cũng chỉ vì Kiều Nhi nên mới đưa ra ý kiến này.”

Mạnh Hùng không trả lời Du Tấn, giọng nói ảm đạm của anh vang lên.

“Bao nhiêu phần trăm?.”

Mạnh Hùng nói rất ngắn gọn nhưng Du Tấn liền hiểu ý.

“Chúng tôi chỉ năm 40% mà thôi.

Nếu cậu còn chần chừ, đến khi thai nhi lớn lên mới bỏ thì sẽ rất nguy hiểm.”

Du Tấn nói với giọng bất đả dĩ, anh biết kêu Mạnh Hùng bỏ đứa con của mình là điều vô cùng tàn nhẫn.

Tàn nhẫn với Mạnh Hùng và cả Kiều Nhi.

Giọng nói thương tâm của Mạnh Hùng vang lên.

“Bỏ đi.”

Anh nói trong sự đau khổ, để ra quyết định này Mạnh Hùng phải đấu tranh mãnh liệt với lòng mình.

Anh rất muốn có con với Kiều Nhi,

anh rất hâm mộ Lô Lạc Thiên.

Đối với nhiều người sinh một đứa con là chuyện vô cùng đơn giản.

Tại sao Mạnh Hùng anh, muốn có một đứa con lại phải trải qua sự thống khổ như bây giờ.

Ước mơ của anh là có một đứa con với Kiều Nhi, có được một gia đình hoàng chính.

Nhưng anh không thể để Kiều Nhi mạo hiểm.

Dù chỉ có 1% Kiều Nhi xảy ra chuyện anh không không cho phép, hưởng hồ chi là 60%.

Kiều Nhi đứng ngoài cửa vừa nghe Mạnh Hùng nói vậy, cô gấp gáp đẩy cửa xông vào.

Kiều Nhi chạy tới nắm tay Mạnh Hùng nói với giọng khẩn cầu.

“Mạnh Hùng, anh đừng bỏ con của chúng ta.”

Kiều Nhi vừa nói vừa khóc nghẹn ngào.

Từng chữ Kiều Nhi nói ra như mũi tên đâm thẳng vào trái tim anh, làm cho nó đau đến nỗi không còn cảm giác.

Nét mặt lo lắng và sự thất vọng trong ánh mắt của Kiều Nhi, làm cho Mạnh Hùng tan nát cõi lòng.

Anh không nói gì chỉ lặng lẽ ôm Kiều Nhi vào lòng.

Du Tấn và Du Trinh Trinh nhìn thấy vậy, hai người đứng lên đi ra khỏi phòng.

Họ muốn để lại cho Mạnh Hùng và Kiều Nhi không gian riêng tư để nói chuyện.

“Kiều Nhi ngoan, sức khỏe của em không tốt.

Chỉ cần em hết bệnh, sau này em muốn sinh mấy đứa con cũng được. “

Kiều Nhi biết khi Mạnh Hùng ra quyết định này, anh còn đau lòng hơi cả cô.

Ngoài mặt anh giữ thái độ bình thản không có gì, nhưng thật sự trong lòng anh cảm giác đau đớn vô cùng.

Kiều Nhi không chịu nghe những gì Mạnh Hùng nói.

Cô khóc nức nở trong lòng ngực của Mạnh Hùng.

“Mạnh Hùng, anh cho em giữ lại bảo bối.

Bây giờ sức khỏe của em đã tốt hơn rồi.”

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 95: Niềm Hạnh Phúc

Giọng nói van xin của Kiều Nhi làm Mạnh Hùng đau cả ruột gan.

“Kiều Nhi!

Em đừng bướng bỉnh như vậy, em cũng biết sức khỏe của em không thích hợp để mang thai.”

Mạnh Hùng tỏ ra thái độ cứng rắn, anh không thể để Kiều Nhi xảy ra bất cứ rủi ro gì.

Kiều Nhi cố hết sức năn nỉ Mạnh Hùng nhưng không được, cô tức giận đẩy Mạnh Hùng ra.

Tính tình ương ngạnh của Kiều Nhi liền nổi lên, cô dùng tay lau đi những giọt nước mắt trên khuôn mặt xanh xao của mình.

Kiều Nhi nâng khuôn mặt kiêu ngạo của cô lên, nhìn thẳng vào cặp mắt nghiêm túc của Mạnh Hùng bằng ánh mắt không khuất phục.

“Con là của em, muốn giữ hay bỏ là quyền của em.

Anh không có tư cách mà thay em quyết định.”

Cô biết nói ra những lời này sẽ khiến Mạnh Hùng đau lòng.

Giờ phút này Kiều Nhi không còn quan tâm đến bất cứ điều gì nữa.

Điều quan trọng nhất bây giờ chính là giữ được bảo bối.

Mạnh Hùng nghe Kiều Nhi nói vậy trong lòng tức giận.

Anh vươn tay nắm lấy cánh tay Kiều Nhi nói.

“Em nói gì, anh không có tư cách.”

Mạnh Hùng giận dữ nói từng chữ một, một câu nói của Kiều Nhi đã chạm vào lòng tự ái của Mạnh Hùng.

Anh yêu cô như vậy mà cô lại nói anh không có tư cách.

Mạnh Hùng không biết trong lòng của Kiều Nhi anh xếp ở vị trí nào.

Kiều Nhi cố tình tỏ ra bình tĩnh cô nhìn vào nét mặt bừng bừng giận dữ của Mạnh Hùng, lúc này vì giận quá nên đỏ cả mặt.

“Đúng vậy, anh và em không có quan hệ gì, nên chuyện của em không đến phiên anh quyết định.”

Mạnh Hùng buông tay của Kiều Nhi ra, anh lui về phía sau một bước.

Từng câu từng chữ của Kiều Nhi làm tổn thương đến trái tim lạnh lẽo của anh.

Mạnh Hùng biết Kiều Nhi cố tình nói những lời tuyệt tình này, nhưng không biết vì sao khi anh nghe được những lời này từ miệng của cô.

Nó cũng làm trái tim anh vô cùng khó chịu.

Anh buồn bã lướt qua người của Kiều Nhi để đi ra cửa.

Kiều Nhi nhìn thấy nét mặt đau lòng cùng với thất vọng của Mạnh Hùng, trái tim cô chợt cảm thấy khó chịu, hô hấp của cô trở nên nặng nề.

Kiều Nhi dùng hết sức vươn tay lên nắm lấy bàn tay lạnh lẽo của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng cảm giác được bàn tay mềm mại của Kiều Nhi, đang ướm đầm bởi mồ hôi lạnh.

Anh quay lại nhìn cô, lúc này sắc mặt của Kiều Nhi tái mét, thân thể của cô không còn sức lực.

Mạnh Hùng bước nhanh tới bế Kiều Nhi lên, đi thẳng về phòng bệnh.

Kiều Nhi mệt mỏi dựa đầu mình vào lòng ngực ấm áp của Mạnh Hùng.

“Mạnh Hùng, anh hứa với em.

Hãy giữ lại con của chúng ta có được không anh?”

Kiều Nhi nói với giọng yếu ớt, cô sợ nếu cô ngắt đi Mạnh Hùng sẽ tự ra quyết định bỏ em bé.

Mạnh Hùng đang bước đi nhẹ nhàng, anh không nói gì trong lòng anh đang hoang mang, anh không muốn hứa mà không giữ được.

Kiều Nhi nhìn thấy sự do dự trong ánh mắt của anh.

Mạnh Hùng là một người luôn giữ chữ tín.

Một khi anh đã hứa thì dù chết anh cũng sẽ tuân theo.

Cô nhất định phải nhận được lời hứa từ miệng của anh.

“Mạnh Hùng, nếu không có em bé thì thà em chết còn tốt hơn.”

Đôi chân đang bước đi đều đều của Mạnh Hùng chợt khựng lại, anh không ngờ đứa bé lại quan trọng như vậy đối với Kiều Nhi.

“Sinh em bé là điều duy nhất mà em có thể vì Mạnh gia cũng vì anh mà làm.”

Bảo bối là niềm hạnh phúc của cô và Mạnh Hùng, cô nhất định phải bảo vệ con cho bằng được.

Lúc này Mạnh Hùng mới biết Kiều Nhi yêu anh đến cỡ nào.

Tình yêu Kiều Nhi dành cho anh, còn sâu sắc hơn là tình yêu anh dành cho cô.

Mạnh Hùng nhìn vào khuôn mặt người phụ nữ vì mình mà không tiếc cả tính mạng.

Trong ánh mắt của anh chứa đựng sự dịu dàng yêu thương trân trọng và nâng niu, anh nhìn Kiều Nhi gật đầu nói.

“Được. Anh sẽ tìm bác sĩ giỏi nhất để giúp Du Tấn một tay chữa bệnh cho em, và bảo đảm hai mẹ con em bình an vô sự.”

Kiều Nhi nghe xong lời hứa quả quyết của Mạnh Hùng, trong lòng cô mới buông xuống được gánh nặng.

Kiều Nhi không còn sức lực để chống chọi nữa.

Cô ngất đi trong lòng của Mạnh Hùng.

Thời gian thấm thoát trôi qua Kiều Nhi đã mang thai được 5 tháng mấy.

Ba tháng đầu Kiều Nhi phải chịu không ít đau khổ, nhưng vì có sự ủng hộ của Mạnh Hùng, ông bà Kiều Nhất Phàm và các người bạn luôn quan tâm và chăm sóc cho cô, nên Kiều Nhi mới có thể vượt qua khỏi mấy tháng tối tăm nhất trong cuộc đời cô.

Nhờ vào bác sĩ Paul William mà Trần Hạo giới thiệu, ông là bác sĩ chuyên khoa về bệnh tim mạch giỏi nhất thế giới cùng hợp tác với Du Tấn chữa bệnh cho Kiều Nhi.

Bây giờ sức khoẻ của cô đã khôi phục được 80%.

Nhưng trước khi cho Kiều Nhi xuất viện, bác sĩ Paul William dặn đi dặn lại Mạnh Hùng nhiều lần, phải chăm sóc cho Kiều Nhi thật cẩn thận.

Không nên để Kiều Nhi phải căng thẳng hay lo lắng.

Kiều Nhi biết sức khoẻ của mình, cô có thể cảm giác được căn bệnh của cô đã gần như hết.

Chắc có lẽ vì sức mạnh của bảo bối nên đã cho cô dũng khí để chống chọi lại căn bệnh này.

Mặc kệ Kiều Nhi nói như thế nào Mạnh Hùng vẫn rất khẩn trương.

Anh không cho Kiều Nhi rời khỏi anh nửa bước.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 96: Xuất Viện

Từ lúc Kiều Nhi xuất viện Mạnh Hùng luôn ở bên cạnh cô.

Mạnh Hùng đã sửa sang lại tầng cao nhất của Tập Đoàn Tân Mạnh Thị, thành nhà riêng kiêm văn phòng Tổng tài của mình để tiện cho Kiều Nhi ở cạnh anh trong lúc anh làm việc.

Bây giờ vì hợp nhất Mạnh Thị và Tân Mạnh Thị thành một, nên công ty có rất nhiều chuyện cần đích thân Mạnh Hùng xử lý.

Hầu như tất cả thời gian của Mạnh Hùng điều dồn vào công việc và Kiều Nhi.

Mấy tháng này là mấy tháng quan trọng nhất của tập đoàn.

Mạnh Hùng vì mới tiếp nhận Mạnh Thị nên có rất nhiều bản hợp đồng quan trọng cần đích thân anh xem kỹ lại.

Sổ sách của Mạnh Thị đã bị Mạnh Khang làm cho rối tung.

Những bản báo cáo tài chính của mấy năm gần đây, điều do Mạnh Khang cho người làm giả.

Nhìn bề ngoài Mạnh Thị là một tập đoàn hùng mạnh, như trên thực tế Mạnh Thị chỉ có cái vỏ bề ngoài.

Tất cả tiền vốn của công ty đều bị Mạnh Khang lấy đi mua cổ phiếu và bị thua lỗ hết toàn bộ.

Vì Mạnh Thị là tâm huyết cả đời của ba anh, nên Mạnh Hùng và Trần Siêu cùng một tập nhân viên tin anh nhất của Tân Mạnh Thị dùng hết khả năng của mình để cứu vãn.

Tất cả nhân viên trong tập đoàn Tân Mạnh Thị đều thừa biết về năng lực làm việc, sự bá đạo và độc đoán của Mạnh Hùng.

Nhưng họ chưa từng biết ông chủ lớn của mình, lại có thể yêu thương và trân trọng một người phụ nữ đến như vậy.

Mạnh Hùng lo lắng cho Kiều Nhi thật tỉ mỉ, ngoài thời gian bận bịu với công việc, tất cả thời gian còn lại Mạnh Hùng đều đặc hết trên người của Kiều Nhi.

Kiều Nhi thản nhiên ngồi dựa lưng vào ghế sofa, trước bàn làm việc của Mạnh Hùng đọc sách.

Vì đã mang thai 5 tháng mấy nên Kiều Nhi cảm giác mệt mỏi và lười.

Kiều Nhi thích nhất là ngồi trên ghế sofa này để đọc sách, vì chỉ cần ngược mắt lên là cô có thể nhìn thấy Mạnh Hùng ngay.

Hôm nay anh thật phong độ với âu phục màu đen áo sơ mi trắng, trên tay anh cầm cây viết Montblanc sang trọng.

Anh ngồi bện rộn phê duyệt những văn kiện trên bàn.

Kiều Nhi lén lén nhìn anh, dáng vẻ nghiêm túc khi làm việc của Mạnh Hùng nhìn vào thật hấp dẫn.

Kiều Nhi bất giác nở một nụ cười ngọt ngào.

Mạnh Hùng đang làm việc lâu lâu lại ngước mắt lên nhìn Kiều Nhi, lúc này cô nhìn thật xinh đẹp và quyến rũ, trên khuôn mặt cô luôn hiện lên nụ cười vui vẻ và hạnh phúc.

Theo thói quen lâu lâu Kiều Nhi sẽ sờ vào bụng của mình.

Mạnh Hùng nhìn hấy hành động đáng yêu này của Kiều Nhi, anh yêu thương nở nụ cười sung sướng.

Bây giờ vì công ty phát triển lớn hơn, Thiết Sang Sang và Minh Nguyệt điều trở thành luật sư chính của tập đoàn Tân Mạnh Thị.

Nhưng vì Thiết Sang Sang đã mang thai được 7 tháng, nên Trần Siêu bắt buộc Thiết Sang Sang phải ở nhà tĩnh dưỡng nhiều hơn.

Đôi khi Minh Nguyệt sẽ tới tìm Kiều Nhi tư vấn về một số chuyện, Kiều Nhi thì vui vẻ giúp cho Minh Nguyệt.

Cô bây giờ chẳng làm gì cả ngoài nghỉ ngơi cũng chỉ là nghỉ ngơi.

Mạnh Hùng thì khác anh sợ Kiều Nhi phải vất vả nên không cho Minh Nguyệt đến làm phiền cô nữa.

Kiều Nhi nghe Thiết Sang Sang nói, Mạnh Khang đã chết ngay tại buổi tiệc đính hôn ở Mạnh gia.

Sau khi cô nhập viện thì Hà Chấn Đồng cũng chết trong phòng thẩm vấn.

Nghe nói là vì chất độc của Truy Hồn phát tán, không có thuốc giải nên Hà Chấn Đồng chết mà không biết nguyên nhân.

Còn về phần Hà gia thì bị Nam Liệt đánh cho tan tành, trong vòng 1 ngày trong giang hồ không còn ai biết đến cái tên Hà gia hay Hà Chấn Đồng nữa.

Kiều Nhi nghe vậy mà trong lòng cảm thương tiếc, những kẻ có tâm địa độc ác sớm muộn gì ông trời cũng trừng phạt họ.

Kiều Nhi suy nghĩ một hồi, không biết từ lúc nào cô đã ngủ thiếp đi.

Mạnh Hùng đang đọc một bản hợp đồng quan trọng, khi anh ngược mặt lên nhìn Kiều Nhi.

Mạnh Hùng nhìn thấy cô đã ngủ say, trên tay vẫn còn cầm cuốn sách dạy cách chăm sóc trẻ sơ sinh.

Mạnh Hùng đặt vôn kiện trong tay mình xuống bàn làm việc, anh nhẹ nhàng bước tới sofa.

Mạnh Hùng vươn tay lấy cái chăn mỏng bên cạnh đắp lên người của Kiều Nhi.

Không ngờ hành động nhẹ nhàng của anh vẫn đánh thức Kiều Nhi.

Kiều Nhi mở cặp mắt to tròn của mình ra, nhìn người đàn ông đang cẩn thận đắp chăn cho mình.

Trên mặt cô nở một nụ cười rạng rỡ tràn ngập bởi hạnh phúc.

Mạnh Hùng nhìn thấy Kiều Nhi dùng cặp mắt sáng long lanh của mình nhìn anh, anh yêu thương đặc lên môi của cô một nụ hôn triều mến.

“Anh đánh thức em?.”

Mạnh Hùng ngồi xuống bên cạnh Kiều Nhi nhỏ nhẹ nói.

Kiều Nhi lắc đầu cô dịu dàng tựa đầu của mình vào lòng ngực to lớn của anh.

Mùi hương bạc hà làm Kiều Nhi cảm giác thoải mái hơn.

Từ lúc Mạnh Hùng biết Kiều Nhi mang thai, anh đã bỏ thói quen hút cigar, chỉ khi nào anh cảm thấy căng thẳng thì mới châm một điếu nhưng ngay sau đó Mạnh Hùng liền tắm rửa thật kỹ.

Anh không muốn Kiều Nhi phải ngửi những mùi không tốt cho bảo bối.

Nhưng phải nói thật Kiều Nhi rất nhớ mùi cigar cuba trên người của Mạnh Hùng.

Nó đã in sâu vào trái tim cô.

“Hôm nay anh đưa em tới một nơi.”

Mạnh Hùng đang ôm Kiều Nhi trong lòng, tay anh nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc dài đen óng ánh của cô.

Nghe Mạnh Hùng nói đưa cô đến một nơi, trong lòng Kiều Nhi rất vui mừng.

Từ lúc cô xuất viện tới nay Mạnh Hùng không cho cô đi đâu cả.

Ngoài biệt thự Mạnh Viên và Tân Mạnh Thị thì cô không được đi đâu.

Kiều Nhi vui mừng ngồi bật dậy nhìn Mạnh Hùng bằng cặp mắt chờ mong.

“Mình đi đâu vậy anh?”

Mạnh Hùng nhìn thấy dáng vẻ vui mừng của Kiều Nhi, trong lòng anh chợt hiện lên cảm giác ngọt ngào.

Anh yêu thương khều vào chóp mũi của Kiều Nhi một cái, giọng nói vui vẻ của anh vang lên.

“Bí mật.”

Nói xong Mạnh Hùng đứng lên, anh cầm áo khoác của Kiều Nhi cẩn thận mặc lên cho cô.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 97: Thiên Trường Địa Cửu

Mạnh Hùng dịu dàng dắt tay Kiều Nhi rời khỏi tập đoàn Tân Mạnh Thị.

Đi ngang qua đại sảnh của công ty, không biết có bao nhiêu người nhìn họ bằng ánh mắt tò mò, ganh tỵ cùng với hâm mộ.

Mạnh Hùng dáng người uy nghiêm lịch lãm, ôm eo Kiều Nhi đi thật cẩn thận.

Người ngoài nhìn vào cảm thấy Mạnh Hùng hơi khẩn trương, từng cử chỉ hạnh động của anh giống như đang bảo vệ một thứ gì đó rất quan trọng, chỉ cần đụng vào thì nó sẽ bể nát ngay.

Mạnh Hùng không quan tâm đến những ánh mắt thâm dò của bọn họ.

Trong lòng anh điều quan trọng nhất không phải là cách nhìn của người ngoài đối với anh, mà là sự an toàn của Kiều Nhi và bảo bối.

Xe dừng lại trước cửa hàng áo cưới Huyền Thoại, Kiều Nhi nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt ngạc nhiên.

“Anh đưa em đến đây làm gì?”

Kiều Nhi không biết Mạnh Hùng đang suy nghĩ gì.

Mạnh Hùng nhìn nét mặt bất ngờ của Kiều Nhi, anh không nói gì chỉ cười với vẻ bí mật.

Vừa bước vào cửa Kiều Nhi nhìn thấy mấy cô nhân viên phục vụ, đứng thẳng thớm thành hai đường thẳng cung kính chào đón Mạnh Hùng và cô.

Mạnh Hùng kiêu căng không hề để ý đến ai, anh cẩn thận đưa Kiều Nhi vào trong.

Lúc này Alex Smith đang tao nhã đứng ngay chính giữa cửa hàng chờ bọn họ.

Mạnh Hùng tao nhã bước tới bắt tay chào hỏi Alex Smith.

Hai người tỏ ra rất thân thiện, thì ra Mạnh Hùng và Alex Smith là bạn đã lâu.

Alex Smith không chỉ là bạn thân của Mạnh Hùng mà còn là bạn thân của Lôi Lạc Thiên, Nam Liệt và Trần Hạo.

“Tôi đã chuẩn bị xong, mời Mạnh phu nhân vào trong.”

Alex Smith nói với giọng vui vẻ, trong ánh mắt anh Kiều Nhi có thể nhìn thấy sự thần bí cùng với xảo quyệt.

Trong lòng Alex Smith thật vui, cuối cùng cô công chúa xinh đẹp cũng trở về với hoàng tử bạch mã.

Anh cảm thấy hai người này quả thật là một đôi trai tài gái sắc.

Kiều Nhi không biết Mạnh Hùng và Alex Smith đang gọi trò gì.

Cô được mấy cô nhân viên phục vụ đưa vào trong phòng thử đồ.

Bước vào cửa Kiều Nhi liền sững sờ tại chỗ, trước mặt cô là cái áo cưới cinderella mà lần trước khi cô và Mạnh Khang tới nhìn thấy.

Kiều Nhi nhìn cái áo cưới đến ngậy người, một cô nhân viên phục vụ nhìn thấy phản ứng của Kiều Nhi.

Cô tươi cười nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt hâm mộ nói.

“Kiều tiểu thư, cô thật là hạnh phúc được Mạnh Tổng yêu thương như vậy.

Mạnh Tổng đã đích thân thiết kế và giúp Alex làm ra áo cưới này.

Khi đó chúng tôi còn cười nói.

Cô gái được Mạnh Tổng yêu thương thật là hạnh phúc.”

“Nhưng cô biết Mạnh Tổng nói gì với chúng tôi không?”

Cô phục vụ hỏi Kiều Nhi, Kiều Nhi suy nghĩ một chút rồi lắc đầu.

Tính tình của Mạnh Hùng thật khó đoán, cô quả thật không biết Mạnh Hùng sẽ nói gì.

Mạnh Tổng nói với giọng tràn ngập hạnh phúc.

“Người hạnh phúc mới chính là tôi.”

“Một lời ngắn gọn của Mạnh Tổng bao gồm tất cả tình yêu thương anh ta dành cho cô.

Chúng tôi nghe Mạnh Tổng nói vậy mà trong lòng hâm mộ vô cùng.”

Cô nhân viên phục vụ thành thật kể lại cho Kiều Nhi nghe.

Kiều Nhi nghe cô nhân viên nói vậy, trong lòng cảm giác ngọt ngào đến khó tả.

Cô không ngờ Mạnh Hùng bề ngoài là một người vô cùng nghiêm túc suy nghĩ sâu xa, nhưng anh lại là một người có tâm tư như vậy.

Vừa nghĩ đến dáng vẻ trẻ con của Mạnh Hùng, trong căn nhà gỗ tại biệt thự Mạnh gia.

Kiều Nhi bất giác nở một nụ người ngọt ngào và vui sướng.

Trong lúc Kiều Nhi thay áo cưới, Mạnh Hùng ngồi trên ghế sofa bên ngoài phòng thử đồ chờ cô.

Trong lúc này Mộng Dung từ bên ngoài bước vào, trên người cô mặc một cái đầm màu đỏ thật ngắn để lộ bộ ngực đồ sộ và cặp đùi trắng như tuyết của mình.

Mộng Dung cho người điều tra, biết được Mạnh Hùng đến đây cho nên cô lập tức tới.

Mộng Dung không cam tâm, cô không muốn bị Mạnh Hùng bỏ rơi như vậy.

Mộng Dung bước đi ẻo lả đến ngồi sát vào người của Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng nhìn Mộng Dung bằng ánh mắt chán ghét, anh bực bội xô Mộng Dung ra.

Anh không muốn trên người của mình có mùi hương của người phụ nữ khác, sẽ làm Kiều Nhi không vui.

Mộng Dung không phục cô nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt yêu thương, giọng nói nhõng nhẽo của Mộng Dung vang lên.

“Hùng anh đừng như vậy, em rất nhớ anh.”

Từ ngày ở biệt thự Mạnh gia tới nay, Mộng Dung không gặp Mạnh Hùng nữa.

Hôm nay có cơ hội Mộng Dung phải tận dụng thân hình gợi cảm của mình làm cho Mạnh Hùng dao động.

Mộng Dung ngồi bất chéo chân,

để lộ thêm cặp đùi trắng nõn của mình ra trước mặt Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng liếc, cũng không thèm liếc mắt nhìn Mộng Dung một lần.

Anh cảm giác khó chịu khi Mộng Dung xuất hiện ở đây.

Mạnh Hùng lấy từ trong túi áo ra một tờ chi phiếu quăng cho Mộng Dung.

“Từ nay về sau tôi không muốn nhìn thấy cô nữa.”

Giọng nói lạnh lùng của Mạnh Hùng làm trái tim Mộng Dung đau nhối.

Trong lòng Mộng Dung thầm nghĩ, không phải vì Kiều Nhi thì Mạnh Hùng sẽ không đối xử với cô như vậy.

Mạnh Hùng nhìn thấy sự thù hận cùng đố kỵ trong ánh mắt của Mộng Dung, anh dùng giọng nói đầy sát khí và nguy hiểm để cảnh cáo cô.

“Cô nghĩ cũng đừng nên nghĩ tới.

Ngàn lần vạn lần đừng bao giờ đụng vào Kiều Nhi.”

“Cút.”

Mạnh Hùng giận quá quát lên, anh không muốn khi Kiều Nhi bước ra lại nhìn thấy anh và Mộng Dung.

Thay xong áo cưới Kiều Nhi bước ra ngoài, cô nhìn thấy Mạnh Hùng tao nhã ngồi trên sofa đọc tạp chí kinh tế.

Mạnh Hùng nghe được động tĩnh, liền đặt tạp chí trong tay xuống bàn.

Anh đứng lên bước tới bên cạnh của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng nhìn cô lúc này y như một nàng công chúa bước ra từ truyện cổ tích, thật xinh đẹp thật lộng lẫy đứng trước mặt anh.

Kiều Nhi nhìn dáng vẻ hạnh phúc của Mạnh Hùng, trong lòng cô cũng tràn ngập bởi hạnh phúc.

Kiều Nhi không biết phải nói gì thêm.

Hai người âu yếm đứng nhìn nhau bằng ánh mắt chứa đựng sự yêu thương, quan tâm và trân trọng.

Họ không nói với nhau những lời yêu thương ngọt ngào hay những lời thề non hẹn ước.

Họ chỉ nhìn vào ánh mắt của đối phương, liền hiểu được tình yêu của bọn họ là tình yêu khắc cốt ghi tâm, thiên trường địa cửu.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 98: Kết Cuộc (Đám Cưới.)

Tại khách sạn The Palm không khí hôm nay thật náo nhiệt.

Mạnh Hùng bao cả khách sạn để tổ chức một hôn lễ, xa hoa và long lẫy nhất tại Thành Phố S.

Tất cả khách mời đều là những người có thân phận và địa vị trong hắc đạo lẫn bạch đạo.

Người nào nhận được thiệp mời của Mạnh Hùng, đều cảm thấy vinh hạnh và đặc ý.

Nó nói lên thân phận và địa vị của họ trong giới hắc đạo và bạch đạo.

Mạnh Hùng đã chuẩn bị những căn phòng phía trên, cho mấy vị khách mời từ xa bay tới nghỉ ngơi.

Tất cả chi phí đều do Mạnh Hùng phụ trách, từ phương tiện đi lại như máy bay tư nhân, ăn uống cho đến chỗ ở.

Tuy nên những người có mặt tham gia tiệc cưới của anh, lai lịch của bọn họ không phải tầm thường.

Tiền đối với họ không quan trọng, thân phận và địa vị mới là nhất.

Mạnh Hùng cho người trang trí cả khách sạn, theo phong cách truyện cổ tích cinderella.

Tại đại sảnh nơi cử hành hôn lễ tất cả thiết kế đều theo màu chủ đạo trắng và xanh lam.

Bên trái và bên phải đại sảnh được đặt rất nhiều bàn ghế.

Bàn được phủ bởi một lớp trải bàn màu trắng, chính giữa bàn đặt một chậu hoa địa Lan cùng màu.

Những chiếc ghế được bọc bởi những mảnh vải màu xanh lam, cột thêm một cái nơ màu trắng nhìn vào thật lộng lẫy và sang trọng.

Ngay chính giữa là một con đường trống, hai bên đặt rất nhiều chậu hoa địa Lan.

Mạnh Hùng với bộ âu phục màu trắng của thương hiệu Armani, anh phong độ đứng ngay chính giữa đại sảnh chào đón khách mời lần lượt tiến vào.

Mạnh Hùng nhìn thấy Lôi Lạc Thiên và Trình Lam.

Lôi Lạc Thiên trên tay bế Lôi Lạc Thần lúc này đã hơn hai tuổi.

Hai vợ chồng ân ái tay trong tay bước vào trong.

Mạnh Hùng vui vẻ bước tới bắt tay Lôi Lạc Thiên và chào hỏi Trình Lam.

Trình Lam xinh đẹp với cái đầm dài đuôi cá kiểu mới nhất của Chanel, phía sau làm bằng ren vừa kín vừa hở.

Phía trước được miếng vải đen che toàn bộ phần ngực lên đến cổ, tuy kính đáo nhưng lại không làm giảm đi sự sang trọng và vẻ quý phái của Trình Lam.

Lúc này từ sau lưng Lôi Lạc Thiên,

Nam Liệt, Việt Vũ, Tề Phong, Tề Phú và Đường Tam bước vào.

Tất cả mọi người điều lịch sự chào hỏi Mạnh Hùng.

Trên tay Đường Tam cầm một hộp quà thật đẹp.

Cô nhìn Mạnh Hùng cười cười nói.

“Mạnh Tổng, hôm nay là ngày tốt của anh, em vừa phát minh ra một thứ rất tốt.

Em đem đến tặng cho anh, xem như là quà cưới.”

Vừa nói Đường Tam vừa đưa cho Ngô Đức cái hộp quà.

Đường Tam còn nhớ lần trước lúc sinh nhật của cô, Mạnh Hùng đã tặng cho cô dụng cụ dịch dung.

Cô rất thích nó, nên lần này Đường Tam cố tình tặng cho Mạnh Hùng thứ này.

Mạnh Hùng nhìn Đường Tam nghi ngờ mở hộp ra xem.

Bên trong đựng một sợi dây chuyền hình trái tim màu đỏ sẫm.

Mạnh Hùng cau mày nhìn Đường Tam, trong lòng anh thầm nghĩ nữ trang Kiều Nhi có thiếu gì.

Đường Tam nhìn thấy ánh mắt nghi ngờ của Mạnh Hùng liền cười nói.

“Sợi dây chuyền này không phải tầm thường, trên mặt dây chuyền em đã gắn thiết bị theo dõi cùng mấy quay lén.

Chỉ cần anh mở lên trường trình trên laptop hoặc điện thoại.

Anh có thể biết ngay chị dâu đang ở đâu, cùng với ai bất cứ lúc nào.”

Vừa nói Đường Tam vừa nhìn Mạnh Hùng cười gian xảo.

Cô biết dạo này Mạnh Hùng thật khấn trương đến Kiều Nhi, nên mới tặng cho anh thứ này.

Mạnh Hùng nghe Đường Tam nói vậy liền vui vẻ cảm ơn cô, rồi kêu Ngô Đức đem đi qua một bên.

Đúng 7 giờ tối hầu như tất cả khách mời đều có mặt đầy đủ.

Kiều Nhất Phàm chuẩn bị lên khán đài khai mạc buổi hôn lễ, đột nhiên từ bên ngoài một đám người áo đen đi vào.

Trên người họ mặc âu phục màu đen nhìn rất nghiêm trang.

Nam Liệt, Lô Lạc Thiên và Trần Hạo bị khí thế bức người của bọn họ làm cho chú ý.

Trình Lam thì không quan tâm, cô dịu dàng cầm khăn giấy lau đi những thức ăn dính trên môi của Lạc Thần.

Bước ra từ phía sau đám người áo đen, là một cô gái thật xinh đẹp và sang trọng.

Cô mặc trên người một cái đầm dài màu đen phủ xuống gót chân, bó sát thân hình gợi cảm của mình.

Mái tóc dài được búi lên cao để lộ xương quai xanh xinh đẹp ra ngoài.

Tất cả ánh mắt của mọi người đều dồn hết trên người cô gái xinh đẹp này.

Nhưng trên khuôn mặt mỹ miều của cô lại hiện lên sự lạnh lùng và tà khí.

Nam Liệt nhìn Hàn Mạc đến không chớp mắt, anh đã gặp Hàn Mạc qua một lần tại kho hàng.

Nhưng dáng vẻ bây giờ của cô so với lúc đó, khác nhau một trời một vực.

Nếu ai gặp Hàn Mạc bây giờ, không thể nào tưởng tượng được cô là người đứng đầu của Bang Con Rồng Vàng.

Một thủ lĩnh lạnh lùng tàn nhẫn.

Thiết Sang Sang và Trần Siêu ngồi bên cạnh Tề Phong và Đường Tam.

Thiết Sang Sang vừa nhìn thấy Hàn Mạc, trong lòng cảm thấy sợ hãi và lo lắng.

Thiết Sang Sang không biết Hàn Mạc vì lý do gì mà đến đây.

Tay của cô chợt nắm chặt bàn tay to lớn của Trần Siêu đang đặt dưới bàn.

Mạnh Hùng nhìn thấy Hàn Mạc, anh cũng kinh ngạc.

Mạnh Hùng không có mời cô, anh không biết vì lý do gì Hàn Mạc lại xuất hiện tại hôn lễ của mình.

Trong lúc này Kiều Nhi từ trong phòng cô dâu bước ra, cô nghe Ngô Đức nói Hàn Mạc đã tới.

Kiều Nhi vui vẻ trên người mặc áo cưới trắng toát, nhìn vào thật xinh đẹp và quyến rũ.

Kiều Nhi mỉm cười vui vẻ khi nhìn thấy Hàn Mạc, cô bước đi nhẹ nhàng tới ôm Hàn Mạc vào lòng.

Hai người thân thiết chào hỏi đối phương.

Mấy tên thuộc hạ của Hàn Mạc nhìn thấy cảnh này, đều đứng sững sờ tại chỗ.

Họ biết rất rõ tính tình của Hàn Mạc, từ trước tới giờ cô ghét nhất là tiếp xúc với người khác.

Đừng nói chi là tiếp xúc thân thể, chỉ cần người nào đó vô ý đụng vào người cô, cô cũng nổi trận lôi đình.

Tất cả ánh mắt của mọi người không thể rời khỏi, hai người phụ nữ xinh đẹp này.

Một người sở hữu vẻ đẹp sang trọng và kiêu diễm với khí chất kiêu ngạo.

Một người thì đẹp một cách lạnh lùng nguy hiểm, trên khuôn mặt không cảm xúc của Hàn Mạc hiện lên sự ngạo mạn độc đoán cùng bá đạo.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 99: Kết Cuộc 2

Lúc này Mạnh Hùng mới biết người mời Hàn Mạc là Kiều Nhi.

Anh không biết từ lúc nào Kiều Nhi và

Hàn Mạc lại thân thiết như vậy.

“Chúc mừng Kiều Nhi và Mạnh Tổng.”

Hàn Mạc vừa nói xong, Lãnh Tuấn liền bước tới đưa cho Kiều Nhi một hộp quà nhỏ thật tinh tế.

Mạnh Hùng vui vẻ bắt tay với Hàn Mạc nói.

“Cảm ơn Hàn gia, đã nể mặt đến dự hôn lễ của chúng tôi.”

Tất cả mọi người đều kinh ngạc, khi nghe Mạnh Hùng gọi người phụ nữ này là Hàn gia.

Mọi người có mặt đều là những người có máu mặt trong hắc đạo lẫn bạch đạo.

Nên vừa nghe đến hai từ Hàn gia liền biết Hàn Mạc là ai.

Họ nhìn Hàn Mạc với ánh mắt vừa kính trọng vừa sợ sệt.

Kiều Nhi vui vẻ mở hộp quà ra xem, trong đó đựng một miếng Ngọc bội hình con rồng làm bằng cẩm thạch màu xanh.

Kiều Nhi vui vẻ nhận quà rồi cảm ơn Hàn Mạc.

Lãnh Tuấn nhìn thấy nét mặt của Kiều Nhi, liền biết cô không biết giá trị thật sự của miếng Ngọc này.

Lãnh Tuấn liền giải thích.

“Hàn gia không biết phải tặng Kiều tiểu thư cái gì.

Vì Hàn gia tin chắc những gì Kiều tiểu thư thích, thì Mạnh Tổng điều đã mua cho cô.

Nên Hàn gia mới tặng miếng Ngọc này, miếng Ngọc này là tượng trưng cho Hàn gia.

Chỉ cần là người của Bang Con Rồng Vàng, khi nhìn thấy miếng Ngọc này điều sẽ nghe theo mệnh lệnh của Kiều tiểu thư.”

Nghe Lãnh Tuấn nói vậy, không chỉ có Kiều Nhi mà tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Họ không biết phu nhân của Mạnh Tổng và Hàn gia của Bang Con Rồng Vàng có quan hệ gì, sao có thể khiến Hàn Mạc tặng một món quà vô giá như vậy.

Kiều Nhi biết miếng Ngọc đáng giá liên thành này, dù có bao nhiêu tiền cũng không thể mua được.

Kiều Nhi cười ngọt ngào cảm ơn Hàn Mạc.

Trần Hạo ngồi bên cạnh Nam Liệt, nhìn Hàn Mạc một hồi rồi xoay qua nhìn Nam Liệt nói.

“Cô gái này thật xinh đẹp.”

“Chắc chắc.....”

Trần Hạo chắc lưỡi đáng tiếc nói tiếp.

“Nhưng thật tiếc khuôn mặt lại lạnh lùng như vậy, không có chút gì gọi là dịu dàng của phái nữ.”

Trần Hạo không phải là người trong hắc đạo nên dù có nghe Mạnh Hùng gọi Hàn Mạc là Hàn gia.

Anh cũng không biết thân phận thật sự của Hàn Mạc.

Nam Liệt nghe Trần Hạo nói vậy, anh không trả lời chỉ im lặng uống rượu của mình.

Trong lòng thầm nghĩ.

“Đẹp thì sao dù sao cũng là phụ nữ không nên đến gần.”

Anh nhìn thấy biết bao nhiêu anh Hùng điều không thể qua khỏi ả của mỹ nhân, họ điều bị phụ nữ đánh gục.

Điển hình như Lôi Lạc Thiên và Mạnh Hùng.

Anh không muốn làm Lôi Lạc Thiên hay Mạnh Hùng thứ hai.Lôi Lạc Thiên đang ôm Lôi Lạc Thần trong lòng, nghe Trần Hạo nói vậy anh nhìn Trần Hạo cười cười nói.

“Cậu hãy thận trọng lời nói của mình, Hàn Mạc là thủ lĩnh của Bang Con Rồng Vàng không phải là người cậu có thể trêu chọc.”

Trần Hạo nghe vậy liền kinh ngạc, anh không biết Hàn Mạc, nhưng danh tiếng của bang phái lớn nhất Đông Nam Á, Bang Con Rồng Vàng thì Trần Hạo đã nghe qua.

Trình Lam vừa nghe Lô Lạc Thiên nói vậy, liền xoay người lại nhìn Hàn Mạc.

Trình Lam nhìn thấy trên người Hàn Mạc tỏa ra khí thế làm người ta nhìn vào cảm giác không rét mà run.

Trần Hạo dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn Hàn Mạc.

Anh tiếp xúc rất nhiều phụ nữ, nhưng chưa từng thử mùi vị của một người lạnh lùng như Hàn Mạc.

Nam Liệt nhìn thấy ánh mắt tìm tòi hiếu kỳ này của Trần Hạo, không biết vì sao trong lòng lại cảm giác khó chịu.

Việt Vũ ngồi bên cạnh, nhìn thấy Nam Liệt có gì đó bất thường nhưng không biết đó là gì.

Sâu khi đưa Hàn Mạc vào chỗ ngồi, Kiều Nhất Phàm bước lên khán đài khai mạc buổi hôn lễ.

Ông tao nhã kính chào tất cả mọi người.

“Cảm ơn tất cả mọi người hiện diện ngày hôm nay, tại hôn lễ của Mạnh Hùng và con gái của tôi Kiều Nhi.”

Vừa nói xong một tràng pháo tay vang lên.

“Bóp bóp bóp.....”

Tiếng nhạc Because you love me, của Celine Dion vang lên làm cho không khí trong đại sảnh trở nên lãng mạn và mơ mộng hơn.

“For all those times you stood by me.

Cho những thời gian mà em ở bên cạnh anh.

For all the truth that you made me see.

Cho những gì sự thật mà em cho anh nhìn thấy.

For all the joy you brought to my life.

Cho những niềm vui mà em đem đến trong cuộc đời anh.

For all the wrong that you made right.

Cho những gì sai trái mà em làm thành đúng.

For every dream you made come true.

Cho tất cả giấc mơ mà em biến thành thật.

For all the love I found in you.

Cho những tình yêu mà anh tìm được ở em.

I'll be forever thankful baby.

Anh sẽ suốt đời cảm ơn em.

You're the one who held me up.

Em là người đã giúp giữ chặt anh.

Never let me fall.

Không bao giờ để anh té ngã.

You're the one who saw me through.

Em là người đã nhìn thấu tim anh.

through it all”

Thấu tất cả.”

Mạnh Hùng phong độ ngồi trên con bạch mã kéo cỗ xe được làm bằng thủy tinh vào.

Kiều Nhi ngồi trong cỗ xe ngựa được Mạnh Hùng tao nhã kéo chậm chậm tiếng vào đại sảnh hai bên đặt những chậu hoa địa Lan đang rực rỡ nở rộ nhìn thật đẹp.

Xe ngựa dừng lại ngay chính giữa đại sảnh, Mạnh Hùng tao nhã xuống ngựa anh thân nhiên đi tới trước cửa cỗ xe.

Mạnh Hùng phong độ làm động tác khom người mời Kiều Nhi ra ngoài.

Kiều Nhi thật xinh đẹp trong bộ áo cưới trắng như tuyết, được kết lên những đóa hoa lan bằng thủy tinh chiếu lấp lánh dưới ánh đèn màu trong đại sảnh.

Kiều Nhi y như nàng cinderella được Mạnh Hùng, hoàng tử bạch mã rước về toà lâu đài chứa đựng hạnh phúc của riêng mình.

Kiều Nhi tươi cười rạng rỡ nắm bàn tay to lớn ấm áp của Mạnh Hùng. Mạnh Hùng dắt tay Kiều Nhi từ từ bước lên khán đài.

Trong buổi lễ thành hôn này Mạnh Hùng không tuân theo bất cứ nghi lễ gì cả.

Anh nhìn Kiều Nhi lúc này thật vui vẻ sáng lạng.

Trước mặt tất cả quan khách, Mạnh Hùng và Kiều Nhi trao đổi nhẫn cưới.

“Chúng ta cho một tràng pháo tay cho Mạnh Tổng và Mạnh phu nhân.”

Trần Siêu trân trọng tuyên bố.

Tiếng vỗ tay và tiếng cười vui vẻ của mọi người vang vọng cả đại sảnh.

Mạnh Hùng yêu thương ôm Kiều Nhi vào lòng.

Anh đặt lên đôi môi mềm mại của Kiều Nhi một nụ hôn say đắm.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 100: Ngoại Truyện Thiết Sang Sang Và Trần Siêu

Mạnh Hùng tin thần sáng khoái vui vẻ cùng Kiều Nhi đi tiếp đãi mấy vị tổng giám đốc của các ngân hàng nổi tiếng nhất trên toàn thế giới.

Người nào cũng cười rạng rỡ nâng ly cùng Mạnh Hùng.

Từ lượng của Mạnh Hùng vô cùng tốt, dù bị nhiều người cố tình phục rượu cho say.

Nhưng Mạnh Hùng vẫn còn tỉnh táo,

Kiều Nhi nhìn chồng mình lúc này đang tươi cười nhận lấy lời chúc phúc của mọi người.

Kiều Nhi cảm thấy khi có rượu vào người, Mạnh Hùng còn uy nghi hơn. Về ngoài phong độ lịch lãm, cử chỉ thận trọng trên người anh tỏa ra khí chất đích thực của một người đàn ông thành đạt.

Đứng trong đám doanh nhân đầy bản lĩnh này, Mạnh Hùng vẫn nổi bật hơn bất kỳ ai.

Từ cử chỉ cho đến phong thái điều thoát lên sự sang trọng và quyết đoán của một kẻ nắm trong tay quyền lực tối cao.

Chỉ cần anh hô lên một tiếng, thì cả nề kinh tế của Thành Phố S phải lay động.

Tiếp khách một hồi Mạnh Hùng nhìn thấy sắc mặt của Kiều Nhi không được tốt, anh kêu Trần Siêu và Thiết Sang Sang đưa Kiều Nhi lên phòng VIP 5600 của anh.

Mạnh Hùng cẩn thận dặn dò bốn tên thuộc hạ của mình, phải đứng ngoài cửa phòng bảo vệ sự an toàn cho Kiều Nhi.

Trần Siêu và Thiết Sang Sang vừa đưa Kiều Nhi vào phòng, khi hai người chuẩn bị quay lại đại sảnh, đột nhiên một đám người áo đen vây quanh lấy họ.

Lãnh Tuấn trên người mặc âu phục màu đen, nhìn thật oai phong cùng một đám thủ hạ đứng cung kính trước mặt của Thiết Sang Sang và Trần Siêu.

Lãnh Tuấn nói với hai người bằng giọng nghiêm túc.

“Hàn gia muốn gặp mặt hai vị.”

Trong lời nói của Lãnh Tuấn, Trần Siêu nghe ra không phải là lời mời, mà là mệnh lệnh của Hàn Mạc.

Nói xong Lãnh Tuấn không cho Thiết Sang Sang và Trần Siêu cơ hội để từ chối, liền hộ tống hai người vào một phòng hội nghị ngay trên tầng 2 của khách sạn.

Cánh cửa lớn của phòng hội nghị được mở ra, Thiết Sang Sang và Trần Siêu nhìn thấy Hàn Mạc uy nghiêm ngồi trên ghế ngay chính giữa phòng.

Cô tao nhã lắc lắc ly rượu đang cầm trong tay.

Vừa nhìn thấy Hàn Mạc, trong lòng Thiết Sang Sang chợt hiện lên cảm giác bất an.

Với tính tình của Hàn Mạc, Thiết Sang Sang sợ cô sẽ ra tay đối phó với Trần Siêu.

Thiết Sang Sang và Trần Siêu bị thuộc hạ của Hàn Mạc thúc đẩy đi vào.

Hai người tay trong tay bước đi chậm rãi đến trước mặt của Hàn Mạc.

“Chị họ, chị tha cho bọn em đi.

Em và Trần Siêu đã kết hôn rồi con cũng đã có.

Chị không thể chia rẽ bọn em.”

Vừa nói Thiết Sang Sang vừa đưa chiếc nhẫn trên tay mình cho Hàn Mạc xem.

Hàn Mạc không hề để ý đến Thiết Sang Sang, cô vẫn tao nhã từ từ hớp một ngụm rượu trong ly.

Cặp mắt lạnh lùng của Hàn Mạc đột nhiên ngược lên, nhìn thẳng vào mặt của Trần Siêu.

Trần Siêu bị ánh mắt lạnh như băng của Hàn Mạc nhìn, làm trong lòng anh cảm giác thấp thỏm không yên.

Anh đã đi theo Mạnh Hùng nhiều năm, nên cũng đã gặp không ít người có quyền có thế trong hắc đạo.

Từ những ông trùm xã hội đen cho đến thủ lĩnh của những bang phái lớn.

Trần Siêu chưa từng có cảm giác bất an như bây giờ.

Sát khí tỏa ra từ trên người của Hàn Mạc lại khiến Trần Siêu lo sợ.

Hàn Mạc đặt ly xuống mặt bàn, cô nhìn Trần Siêu nói với giọng lạnh như băng.

“Người của Hàn gia ta, mà người cũng dám đụng vào.”

Lời nói mạnh mẽ của Hàn Mạc làm Thiết Sang Sang hoảng hốt, cô vội vã xông tới bên cạnh Hàn Mạc nói.

“Chị họ, em cầu xin chi tha cho bọn em đi.”

Hàn Mạc bực bội, cô chau đôi mày thanh tú của mình lại.

Lãnh Dương nhìn thấy liền ra hiệu cho thuộc hạ giữ chặt Thiết Sang Sang lại.

Trần Siêu nhìn thấy thuộc hạ của Hàn Mạc, m đụng đến Thiết Sang Sang trong lòng anh tức giận.

“Hàn gia, cô muốn như thế nào cứ nói thẳng ra.”

Hàn Mạc nghe Trần Siêu nói vậy cô liền có cái nhìn khác đối với anh.

Trong lúc này, Lãnh Dương cho thuộc hạ đem lên một ly rượu.

“Ly rượu này chứa đựng chất kịch độc, nếu cậu chịu uống hết tôi sẽ tha cho đứa bé trong bụng của Sang Sang.”

Dừng một chút Hàn Mạc nheo cặp mắt sắc bén của mình lại rồi nói tiếp.

“Nếu không thì tôi sẽ cho người giết đứa bé ngay lập tức.

Nhưng cậu yên tâm, Sang Sang là em họ của tôi, nên tôi sẽ không làm hại đến em ấy.”

Nghe Hàn Mạc nói vậy trong lòng Thiết Sang Sang cảm giác kinh hãi.

Cô quá rõ sự tàn nhẫn của Hàn Mạc, nếu Hàn Mạc nói ra được thì nhất định sẽ làm được.

Trần Siêu nghe Hàn Mạc nói vậy liền không suy nghĩ hay do dự gì.

Anh vươn tay cầm lấy cái ly rượu độc, uống một hơi cạn hết.

Anh tuyệt đối không để Thiết Sang Sang và bảo bối bị chút tổn thương gì.

Hàn Mạc nhìn cử chỉ gan dạ của Trần Siêu, trong ánh mắt cô hiện lên tia khen ngợi.

Cô thật thương thức sự can đảm của Trần Siêu.

Cô đã nghe qua rất nhiều người nói về cánh tay phải của Mạnh Hùng.

Anh là một người suy nghĩ sâu xa, tính tình trầm tĩnh.

Bây giờ nhìn thấy Trần Siêu, Hàn Mạc mới tin vào những lời nói đó của bọn họ.

Thiết Sang Sang thấy Trần Siêu uống hết ly rượu độc, liền đẩy ra khỏi đám thuộc hạ của Hàn Mạc.

Thiết Sang Sang chạy tới nhào vào lồng ngực rắn chắc của Trần Siêu.

“Sao anh lại làm như vậy?.”

Thiết Sang Sang vừa nói vừa khóc sụt sướt trong lòng anh.

Hàn Mạc nhìn thấy hai người như vậy cũng không nói gì.

Cô đứng lên cùng đám thuộc hạ uy nghiêm bước ra khỏi phòng hội nghị.

Lãnh Tuấn đi tới nói với Thiết Sang Sang và Trần Siêu.

“Đây là quà cưới, Hàn gia tặng cho hai người.”

Nói xong Lãnh Tuấn đưa cho Thiết Sang Sang một hộp nữ trang giá trị liên thành.

Lúc này Thiết Sang Sang mới hiểu ý của Hàn Mạc.

Hàn Mạc muốn thử tình yêu mà Trần Siêu dành cho cô.

Lúc này Thiết Sang Sang mới nhìn Trần Siêu nở một nụ cười hạnh phúc.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 101: Động Phòng Hoa Chúc

CHÚ Ý CẢNH: 18+++++++++.

*Bạn nào không thích đọc có thể nhảy chương.

Kiều Nhi mệt mỏi đi vào phòng tắm,

trước mặt cô là một cái bồn tắm được thiết kế theo kiểu Âu Châu màu trắng nhìn vào thật sang trọng.

Kiều Nhi khom người bật vòi nước trong bồn tắm lên, cô thuận tay đặt những cánh hoa hồng, mà nhân viên phục vụ đã để sẵn bên cạnh vào trong nước.

Kiều Nhi vươn tay kéo khoá áo cưới phía sau của mình xuống, áo cưới màu trắng tinh khiết rơi xuống thân thể quyến rũ của cô.

Chân Kiều Nhi chậm rãi dẫm lên áo cưới bước vào trong bồn tắm.

Ngâm người trong nước ấm làm toàn thân Kiều Nhi thoải mái hơn nhiều.

Đã lâu rồi Kiều Nhi không phải mệt mỏi như ngày hôm nay.

Từ trưa tới giờ cô không có thời gian để nghỉ ngơi.

Kiều Nhi mệt mỏi ngã đầu về phía sau dựa vào thành bồn tắm.

Cô định nhắm mắt lại một chút để định thần.

Không ngại vì quá mệt mỏi Kiều Nhi đã ngủ thiếp đi.

Sau khi Mạnh Hùng viện cớ rời khỏi buổi tiệc, anh giao cho Ngô Đức tiếp đãi những vị khách mời.

Mạnh Hùng nôn nóng đi lên phòng để gặp mặt Kiều Nhi.

Mạnh Hùng đi lên phòng, nhìn thấy bốn tên thuộc hạ nghiêm túc đứng canh chừng ở cửa.

Họ nhìn thấy Mạnh Hùng liền cung kính khom người chào hỏi, rồi mở cửa phòng cho anh vào.

Bước vào trong phòng Mạnh Hùng

không thấy bóng dáng của Kiều Nhi đâu, anh nhìn vào phòng tắm thấy có ánh đèn sáng rọi ra ngoài Mạnh Hùng vui vẻ đi vào trong.

Đứng trước cửa phòng tắm một bức tranh kiều diễm hiện ra trước mặt của anh.

Kiều Nhi với thân thể trắng như tuyết, ngâm mình trong bồn nước ấm được những cánh hoa hồng nằm rải rác trên mặt nước, làm tôn lên sự sống động của bức tranh này.

Cô thoải mái nằm đó, cặp mắt to tròn xinh xắn giờ đã nhắm nghiền lại, hơi thở đều đều làm cho cặp ngực to lớn của cô lúc ẩn lúc hiện trên mặt nước.

Hơi nước bốc lên làm cho cả căn phòng càng thêm ám muội một cách lạ thường.

Mạnh Hùng nhìn thấy cảnh quyến rũ này, yết hầu anh bất giác lên xuống.

Mạnh Hùng thành thạo cởi bỏ âu phục trên người mình.

Anh với thân hình hấp dẫn cường tráng cơ bắp vạm vỡ, bước nhẹ nhàng vào trong bồn tắm.

Hành động này của anh đã khiến mặt nước trong bồn tắm dao động mạnh, làm thân thể gợi cảm của Kiều Nhi hiện ra ngoài.

Mạnh Hùng hít thở nặng nề, anh có thể cảm giác đục vọng trong người mình đã trở dậy.

Mạnh Hùng yêu thương kéo Kiều Nhi vào lòng mình.

Lưng của Kiều Nhi đụng vào lồng ngực ấm áp của Mạnh Hùng, anh thoải mái choàng tay qua eo của cô.

Hai thân thể trần truồng áp sát vào nhau.

Kiều Nhi cảm nhận được sự hiện diện của Mạnh Hùng, cô không mở mắt chỉ nhỏ nhẹ nói với anh.

“Anh về rồi.”

Mạnh Hùng mỉm cười vui vẻ, anh khom người hôn lên cổ trắng nõn của cô.

Nụ hôn của Mạnh Hùng từ từ di chuyển xuống xương quai xanh xinh đẹp của Kiều Nhi.

Kiều Nhi có thể cảm giác được, vật nam tính của Mạnh Hùng đã cương cứng cọ vào hông cô.

Kiều Nhi mở mắt ra, tay cô chụp lấy bàn tay đang nghịch ngợm, xoa nắn bầu ngực căng tròn của cô.”Anh không mệt sao?”

Kiều Nhi cười ngọt ngào nói.

“Đêm nay là đêm động phòng hoa chúc của chúng ta, dù có mệt chết anh cũng muốn em.”

Mạnh Hùng nói một cách nghiêm túc, không có gì có thể ngăn cản anh ăn cô.

Kiều Nhi nghe Mạnh Hùng nói vậy, cô cười cười nhìn anh gian trá nói.

“Vậy hôm nay để em phục vụ anh.”

Trong ánh mắt của Kiều Nhi, Mạnh Hùng có thể nhìn thấy ý cười gian xảo.

“Không cần anh thích mình chủ động hơn.”

Nói xong Mạnh Hùng không cho thời gian Kiều Nhi suy nghĩ liền bế cô ra ngoài.

Anh nhẹ nhàng đặt Kiều Nhi xuống giường, Mạnh Hùng cẩn thận dùng khăn tắm màu trắng lau đi những giọt nước đọng lại trên người của cô.

Anh thật tỉ mỉ sợ cô bị cảm lạnh nên bật điều hoà trong phòng lên.

Kiều Nhi nhìn thấy cử chỉ chu đáo của Mạnh Hùng, trong lòng cô cảm thấy ngọt ngào vô cùng.

Kiều Nhi vươn tay choàng qua cổ của Mạnh Hùng kéo anh về phía mình.

“Mạnh Hùng, cảm ơn anh vì đã yêu em.”

Kiều Nhi thì thầm vào tai của Mạnh Hùng.

Nghe được những lời nói thâm tình này của Kiều Nhi, Mạnh Hùng vui sướng vô cùng.

Anh dùng sức đẩy Kiều Nhi về phía sau, thân thể trần truồng của hai người nằm xuống giường.

Mạnh Hùng nằm phía trên, hai tay anh chống xuống giường ở bên hông của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng không để sức nặng của mình lên người cô, vì sợ làm tổn thương đến bảo bối.

“Mạnh Hùng anh, từ trước tới giờ chưa từng yêu bất kỳ ai.

Kiều Nhi em đã dạy anh cách để yêu thương và tôn trọng một người.

Anh không thích nói ra những lời thề non hẹn ước hay những lời nói trót lưỡi đầu môi.

Anh chỉ biết tình yêu mà Mạnh Hùng anh dành cho Kiều Nhi em là bất hủ.”

Mạnh Hùng nói xong những lời từ đáy lòng mình, anh khom xuống đặt lên môi Kiều Nhi một nụ hôn nồng nàn.

Mạnh Hùng lưu loát đưa đầu lưỡi của mình vào trong khoang miệng của Kiều Nhi.

Anh nhẹ nhàng uyển chuyển thăm dò đầu lưỡi của cô.

Mạnh Hùng yêu thương mút lấy mật ngọt thuộc về riêng của Kiều Nhi.

Anh từ từ buông đôi môi mềm mại của cô ra, Kiều Nhi nhìn vào ánh mắt sắc bén qua quyết của Mạnh Hùng, bây giờ đã được thay thế bởi sự lu mờ của dục vọng.

Mạnh Hùng yêu thương hôn lên làn da trắng nõn của Kiều Nhi,

Tay anh dịu dàng thăm dò vùng đất bí mật của cô.

Cử chỉ nâng niu của anh làm toàn thân Kiều Nhi tê dại, Mạnh Hùng không dám quá mạnh bạo vì sợ làm tổn thương tới bảo bối.

Tay anh nhẹ nhàng lướt qua những nơi mẫn cảm nhất trên thân thể của cô.

Những nơi môi anh chạm vào để lại những dấu ấn màu đỏ thẫm, nhìn vào y như những đóa hoa anh đào nằm trên tuyết trắng.

Mạnh Hùng dùng cách này để thể hiện bản năng chiếm hữu mãnh liệt của anh.

Anh muốn Kiều Nhi chỉ thuộc về riêng anh mà thôi.

Mạnh Hùng đứng lên đưa vật nam tính lúc này đã cương cứng, vào trong cơ thể kích chặt của Kiều Nhi.

Cảm giác khít chặt ẩm ướt làm toàn thân Mạnh Hùng mê mẩn.

Anh nhẹ nhàng đưa vào rồi rút ra khỏi cơ thể của Kiều Nhi theo tiết tấu.

Hành động dịu dàng này của Mạnh Hùng làm Kiều Nhi cảm giác sung sướng lâng lâng như đi trên mây.

Tay cô bất giác siết chặt tấm ra trải giường màu đỏ.

Cô ngã đầu về phía sau ưỡn ngực ra trước mặt Mạnh Hùng, Kiều Nhi đạt đến khoái cực, những tiếng ngâm nga tuyệt vời nhất thốt ra từ miệng của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng thích nhất là nghe được những tiếng rên rỉ vì sung sướng này của Kiều Nhi, vì anh mà kèm chế không được.

Nhìn thấy dáng vẻ đắm chìm trong khoái lạc của Kiều Nhi, Mạnh Hùng cảm thấy hài lòng.

Từ khi Kiều Nhi mang thai thân thể của cô trở nên rất nhạy cảm, chỉ cần Mạnh Hùng đụng vào người cô, Kiều Nhi liền cảm giác lên đến đỉnh cao nhất của dục vọng.

Cảm nhận được thân thể của Kiều Nhi càng trở nên chặt chẽ hơn, bao lấy vật kiêu ngạo nhất của anh.

Tay anh đặt vào eo của Kiều Nhi dùng sức ra vào cơ thể của cô nhanh hơn.

Kiều Nhi rướn người lên phối hợp nhịp nhàng với động tác ra vào của anh.

Kiều Nhi có thể cảm nhận được Mạnh Hùng đã đạt đến điểm cực khoái.

Anh bắt đầu chạy nước rút, hơi thở của anh trở nên nặng nề bất ổn.

Toàn thân Mạnh Hùng toát mồ hôi lạnh, yết hầu anh bất giác di chuyển lên xuống.

Mạnh Hùng bắt đầu di chuyển hạ thân của mình càng lúc càng nhanh và càng sâu hơn.

Ánh mắt mơ màng đê mê của Kiều Nhi nhìn thẳng vào cặp mắt chứa đựng sự sung sướng và thỏa mãn của Mạnh Hùng.

Trong lúc hai người lên đến đỉnh, tiếng rên rỉ tuyệt vời cùng tiếng gầm nhẹ của đàn ông vang lên.

Mạnh Hùng phóng thích bản thân của mình vào trong cơ thể của Kiều Nhi.

Hai chân Kiều Nhi vì sung sướng bất giác quấn chặt thân thể của Mạnh Hùng.

Trong phòng chợt trở nên yên tĩnh, chỉ còn nghe được tiếng hít thở nặng nề của hai người.

Mạnh Hùng yêu thương kéo Kiều Nhi vào lòng.

Mạnh Hùng với tinh thần sáng khoái, anh thoải mái đặt lên trán lấm tấm mồ hôi của Kiều Nhi, một nụ hôn ngọt ngào.

Kiều Nhi lúc này mệt mỏi nhắm mắt tựa vào lồng anh.

“Bà xã.”

Mạnh Hùng gọi lên hai từ mà anh rất muốn gọi từ lâu.

“Ông xã.”

Kiều Nhi tươi cười nói rồi ngồi dậy đặt lên môi Mạnh Hùng một nụ hôn hạnh phúc.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 102: Ngoại Truyện Trùng Phạt Mộng Dung

Chiều hôm nay Mạnh Hùng có hẹn với Lôi Lạc Thiên và Trình Lam dùng cơm tại nhà hàng Thái, tại trung tâm mua sắm lớn nhất Thành Phố S.

Bây giờ Kiều Nhi và Trình Lam là chị em tốt, Trình Lam thường xuyên đến thăm Kiều Nhi và dạy cho cô nhiều điều liên quan trong lúc mang thai và sinh con.

Hôm nay Trình Lam muốn sau khi dùng cơm sẽ đưa Kiều Nhi đi mua chút ít đồ phụ nữ.

Mạnh Hùng không muốn Kiều Nhi phải vất vả, nên cố tình chọn một nhà hàng ngay trong trung tâm bách hoá của tập đoàn Lôi Thị.

Dùng cơm xong Mạnh Hùng định đưa Kiều Nhi và Trình Lam đi mua sắm liền bị Trình Lam ngăn cản.

“Mạnh Hùng, để tôi đưa Kiều Nhi đi một mình là được.

Anh ở lại trò chuyện với Lạc Thiên, chừng nào chúng tôi mua xong tôi sẽ đưa Kiều Nhi trở lại đây, không thiếu một sợi tóc.”

Trình Lam nhìn Mạnh Hùng bằng ánh mắt kiên quyết, cô biết Mạnh Hùng rất khẩn trương đến Kiều Nhi,

cô muốn cho anh thời gian thư giãn cùng với Lôi Lạc Thiên.

Mạnh Hùng không nói gì trong ánh mắt anh hiện lên vẻ do dự và không vui.

“Hùng cậu đừng khẩn trương, có Lam Lam bên cạnh Kiều Nhi sẽ rất an toàn.”

Lôi Lạc Thiên nói làm cho Mạnh Hùng muốn đi theo cũng không được, cuối cùng Mạnh Hùng cũng bất đắc dĩ đồng ý.

Kiều Nhi tươi cười đứng lên, cô khom người hôn lên má của Mạnh Hùng để trấn an anh.

“Anh yên tâm, em sẽ cẩn thận.”

Nói xong cô và Trình Lam đi ra khỏi nhà hàng.

Mạnh Hùng nhìn theo bóng lưng tròn trịa của Kiều Nhi, không biết vì sao trong lòng anh luôn cảm giác thấp thỏm không yên.

Lôi Lạc Thiên ngồi tao nhã dựa lưng vào ghế, anh nâng ly rượu trong tay lên uống một ngụm nhìn Mạnh Hùng cười nói.

“Hùng tôi thấy cậu thật sự, đã bại trong tay Kiều Nhi rồi.”

Mạnh Hùng cầm ly rượu lên nhấp nhám một chút, nhìn Lôi Lạc Thiên cười trong hạnh phúc nói.

“Cậu cũng không khác gì với tôi, bây giờ tôi mới hiểu trên thế gian này không có gì quan trọng hơn, vợ và con của mình.”

Lôi Lạc Thiên nghe Mạnh Hùng nói vậy liền gật đầu đồng ý.

Cặp mắt vô thức nhìn theo hướng Trình Lam và Kiều Nhi đi.

“Đúng! không có gì quan trọng hơn Lam Lam và Lạc Thần.”

Kiều Nhi và Trình Lam đi hết cửa hàng này đến cửa hàng khác, tất cả đồ dùng cần thiết cho em bé thì Mạnh Hùng đã mua rồi.

Bây giờ Kiều Nhi chỉ mua thêm vài món đồ dùng cá nhân mà thôi.

Trình Lam và Kiều Nhi đi ngang qua cửa hàng Prada, Trình Lam nhìn thấy một cái đầm thật đẹp thích hợp với Kiều Nhi liền kéo Kiều Nhi vào trong thử.

Vừa bước vào cửa mấy cô nhân viên bán hàng lập tức nhận ra Trình Lam.

Họ biết cô là bà chủ lớn nên rất cung kính và khép nép trước mặt Trình Lam.

Mấy cô nhân viên bán hàng đều quan sát người phụ nữ đi chung với bà chủ lớn của mình.

Cho dù là đang mang thai, nhưng thần thái của cô thật cao quý và sang trọng.

Trên người Kiều Nhi tỏa ra sức hút không chỉ có đàn ông mà ngay cả phụ nữ cũng không dời được tầm mắt.

“Cho tôi xem bộ váy này.”

Trình Lam nói với cô bán hàng rồi cùng Kiều Nhi ngồi xuống sofa trước phòng thử quần áo.

Hai người trong lúc chờ đợi thì Trình Lam lấy từ trong túi xách Chanel màu đen mà Lô Lạc Thiên vừa mới đặt từ bên Paris về để tặng cô, một lọ thuốc đưa cho Kiều Nhi xem.

Kiều Nhi với nét mặt nghi ngờ nhìn Trình Lam nói.

“Chị dâu, lọ thuốc này đựng gì vậy?”

Lọ thuốc nhìn thật đẹp và tinh xảo, Kiều Nhi không biết bên trong đựng những gì.

Trình Lam nhìn Kiều Nhi cười nham hiểm, cô bày ra bộ mặt thần bí nép sát vào Kiều Nhi nói.

“Thứ này là thuốc dị ứng da Đường Tam mới vừa phát minh ra.

Em ấy nói chỉ cần người nào mà tiếp xúc một chút với bột phấn này, thì trên người họ sẽ nổi lên những ban đỏ nhìn vào thật ghê tởm.”

Trình Lam nó thật thản nhiên làm Kiều Nhi không biết phải nói thêm gì.

“Đường Tam đưa cho chị thứ này để làm gì?.”

Trình Lam nhún nhún vai của mình, cô cũng không biết tại sao Đường Tam lại đưa cho mình cái thứ vô dụng này.

Nếu ai mà dám đắc tội với cô, thì cứ trực tiếp bẽ tay bẽ chân hay giết chết đối phương là xong, cần gì phải phiền phức như thế này.

Cô nhân viên phục vụ đem cái đầm dài màu hồng phấn, màu mà Kiều Nhi thích nhất đưa cho Trình Lam.

Trình Lam cầm lên để sát vào người của Kiều Nhi nói.

“Chị thấy cái này thích hợp với em, hay là em thử nó lên xem sao.”

Không đợi Kiều Nhi nói gì Trình Lam nhìn cô nhân viên bán hàng nói.

“Lấy size của cô này.”

Cô nhân viên nghe Trình Lam nói vậy trong lòng hơi khó xử, vì đây không phải là đầm bầu.

“Lôi phu nhân, cái này.... Cái này e là không hợp với vị phu nhân này.

Hay Lôi phu nhân đưa vị phu nhân này, đến cửa hàng chuyên bán quần áo cho sản phụ.”

Cô nhân viên sợ sệt nói, vừa nói thì cặp mắt vừa quan sát Trình Lam.

Trình Lam nghe cô nhân viên bán hàng nói như vậy, trong lòng liền tức giận.

Khuôn mặt xinh đẹp hoạt bát vừa rồi đột nhiên trở nên lạnh lùng đáng sợ.

Cô nhân viên nhìn thấy ánh mắt giết người của Trình Lam, liền hoảng hốt lập tức đi lấy một cái đầm lớn hơn.

Nhìn thấy cô nhân viên bán hàng sợ hãi đi một nước Kiều Nhi chột bặt cười.

“Chị làm người ta sợ hãi như vậy kìa.”

Kiều Nhi thật khâm phục Trình Lam,

Trình Lam không cần làm gì cả chỉ với ánh mắt lạnh lùng chứa đựng tà khí, cũng có thể làm người ta sợ đến ngay cả người.

Trình Lam lắc đầu nói trong giọng tức giận.

“Không làm dữ thì họ không xem ai ra gì.”

Lúc này cánh cửa phòng thử đồ đột nhiên mở ra.

Mộng Dung bước ra với bộ đầm mà vừa rồi Trình Lam chọn cho Kiều Nhi.

Dáng người Mộng Dung thật xinh đẹp mặc trên người cái đầm phía trên bó sát phần ngực, phía dưới xòe ra càng tôn lên vòng eo thon thả của cô.

Mộng Dung nghe được cuộc đối thoại vừa rồi của Trình Lam và cô bán hàng.

Khi Mộng Dung bước ra nhìn thấy Kiều Nhi, trong ánh mắt cô chợt hiện lên tia khinh bỉ.

Nét mặt chán ghét cùng với phách lối của Mộng Dung làm Kiều Nhi cảm thấy khó chịu.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 103: Ngoại Truyện Trùng Phạt Mộng Dung 2

Mộng Dung cùng cậu ấm của tập đoàn Nhật Thị, Nhật Chung Hoa đi mua sắm, bây giờ cô là bạn gái mới của anh ta.

Nhật Thị là công ty bất động sản của ba anh, đã từng hợp tác qua với Lôi Thị.

Nhật Chung Hoa bây giờ là phó chủ tịch của tập đoàn, anh là một công tử ăn chơi lão luyện có tiếng ở thành phố S.

Nhật Chung Hoa vừa nhìn thấy Trình Lam liền đi tới ân cần chào hỏi.

“Lôi phu nhân, xin chào cô.”

Nhìn thấy cử chỉ nịnh nọt của Nhật Chung Hoa, Trình Lam khinh thường trong lòng.

Những người như Nhật Chung Hoa cô đã gặp nhiều, lúc nào cũng tỏ ra ân cần để lôi kéo quan hệ với Lôi Lạc Thiên.

Trình Lam không thèm để ý đến hãnh ta, cô quay qua nói với Kiều Nhi.

“Em vào thử đi.”

Mộng Dung nghe Trình Lam nói vậy liền cười mỉa mai.

“Ha ha ha.

Kiều tiểu thư, tôi nghĩ cái đầm này không thích hợp với thân hình của cô đâu.”

Mộng Dung vừa nói vừa dùng cặp mắt chán ghét nhìn vào cái bụng to tròn của Kiều Nhi.

Kiều Nhi nhìn cô ta nở một nụ cười duyên dáng nói.

Kiều Nhi từ trước tới giờ không quan tâm đến ánh mắt của người ngoài nhìn cô.

“Để tôi thử trước đã.”

Nhật Chung Hoa nhìn thấy nụ cười của Kiều Nhi, anh chột sừng sờ trong giây lát.

Anh chưa từng gặp qua người phụ nữ nào với nụ cười tươi sáng và quyến rũ như Kiều Nhi.

Cho dù là đang mang thai nhưng nét đẹp của Kiều Nhi không thua gì với Mộng Dung, còn có thể quyến rũ hơn cả Mộng Dung nữa.

Trong lúc Kiều Nhi vào phòng thử đồ, Trình Lam nhìn Mộng Dung cười cười nói.

“Mộng tiểu thư, cô nên đổi cách xưng hô với Kiều Nhi.

Bây giờ cô nên gọi cô ấy là Mạnh phu nhân mới đúng.”

Trình Lam ghét nhất là hạng tiểu tam không biết xấu hổ bám theo chồng của người khác.

Mộng Dung nghe Trình Lam nói vậy trong lòng chua xót, không lẽ đứa con trong bụng của Kiều Nhi là của Mạnh Hùng sao.

Sự căm phẫn cùng không cam tâm hiện rõ trên khuôn mặt xinh đẹp của Mộng Dung.

Kiều Nhi có thứ gì mà Mộng Dung cô không có, tại sao Mạnh Hùng lại yêu thương Kiều Nhi như vậy.

Người ta thường có câu,

“Ăn không được thì đập đổ.”

Trong lòng Mộng Dung càng nghĩ thì càng tức giận, nếu cô không có được Mạnh Hùng thì Kiều Nhi cũng đừng hòng mà sống hạnh phúc bên cạnh anh.

Trước sự kinh ngạc của tất cả mọi người, Kiều Nhi với sắc đẹp lộng lẫy yêu kiều bước ra từ phòng thử đồ.

Cho dù đang mang thai nhưng vì mang thai bụng dưới nên eo của Kiều Nhi vẫn thon gọn như xưa.

Cái đằm ôm sát vào phần eo thon gọn và cặp ngực to tròn của cô.

Phía dưới là cái đằm xoè nên nó thật thoải mái phủ trên cái bụng to tròn của Kiều Nhi.

Mấy cô nhan viên bán hàng điều sừng sờ tại chỗ, họ làm việc tại cửa hàng Prada rất nhiều năm, nhưng chưa từng thấy một người phụ nữ mang thai, lại có thể nhìn xinh đẹp và quyến rũ như vậy.

Kiều Nhi với nét mặt tươi như hoa, cộng thêm vì đang mang thai nên hai gò má của cô luôn luôn ửng hồng, nhìn vào thật xinh đẹp và kêu gọi.

Không những Mộng Dung kinh ngạc ngay cả Nhật Chung Hoa cũng hoá đá trước nét đẹp kiều diễm của Kiều Nhi.

Mộng Dung nhìn thấy ánh mắt thèm thường của Nhật Chung Hoa nhìn Kiều Nhi, trong lòng cô càng thêm oán hận.

“Tôi không biết Mạnh Tổng suy nghĩ gì, một người phụ nữ lẳng lơ như cô có hôn ước cùng anh trai của Mạnh Tổng rồi còn dụ dỗ anh ta.....”

Nói đến đây Mộng Dung cười khinh thường.

Mộng Dung cố tình nói thật lớn để tất cả mọi người trong cửa hàng đều nghe được.

Trình Lam nhìn thấy nét mặt đắc ý của Mộng Dung, trong lòng cảm giác khó chịu.

Trình Lam chợt nhớ đến lọ thuốc Đường Tam đưa cho cô.

Trình Lam lấy ra làm bộ như mình bị trượt chân ngã nhào vào người của Mộng Dung.

Trong lúc Trình Lam tiếp xúc với Mộng Dung, cô cố tình đổ một ít thuốc lên người của Mộng Dung.

Mộng Dung giận dữ đẩy Trình Lam ra, nét mặt chán ghét nhìn Trình Lam nói.

“Cô Không có mắt sao, lại ngã vào người tôi.”

Kiều Nhi thấy Trình Lam bị ngã, liền xông tới muốn đỡ lấy Trình Lam.

Nhưng không ngờ Mộng Dung nhìn thấy vậy, liền bắt lấy thời cơ.

Mộng Dung dùng sức hất mạnh tay của Kiều Nhi một cái.

Tất cả mọi người đều nhìn thấy Mộng Dung ra tay với Kiều Nhi.

Họ không ngờ Mộng Dung là một người nổi tiếng trong làng giải trí, lại dám ở một nơi công cộng mà ra tay với một người phụ nữ đang mang thai.

Trình Lam nhìn thất nét mặt đặc ý của

Mộng Dung, trong lòng tức giận cô dùng sức bẻ mạnh cánh tay phải mà Mộng Dung dùng để hất tay Kiều Nhi.

“Rắc.....”

“Ahhhhhhhhh.”

Tiếng xương bị gãy và tiếng thét vì đau đớn của Mộng Dung vang lên, làm cho mọi người trong cửa hàng điều sợ hãi.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIỀU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 104: Ngoại Truyện Trừng Phạt Mộng Dung 3

Thân thể của Kiều Nhi mất thăng bằng ngã về phía sau.

Trong lúc Kiều Nhi cảm giác hoảng sợ nhất, toàn thân cô đột nhiên ngã vào lòng ngực to lớn rắn chắc của đàn ông.

Mùi hương bạc hà quen thuộc làm Kiều Nhi cảm giác an tâm.

Mạnh Hùng yêu thương ôm Kiều Nhi vào lòng.

Với cặp mắt sắc bén của Trình Lam, cô đã nhìn thấy Mạnh Hùng và Lôi Lạc Thiên đi tới, nên mới không quan tâm đến Kiều Nhi.

Trình Lam nghĩ, trừng phạt Mộng Dung trước rồi mới tìn sau.

Trong lúc Mạnh Hùng và Lôi Lạc Thiên đang trò chuyện trong nhà hàng, đột nhiên trong lòng anh hiện lên dự cảm bất an.

Anh liền cùng với Lôi Lạc Thiên đi tìm Kiều Nhi và Trình Lam.

Vừa bước vào cửa hàng Mạnh Hùng nhìn thấy một màn làm anh khiếp sợ, trong lòng anh thật lo lắng.

Mạnh Hùng xông tới đỡ lấy thân thể sắp ngã xuống mặt đất của Kiều Nhi.

Trong lòng anh cảm giác thật may mắn, nếu anh và Lôi Lạc Thiên đến trễ một chút không biết chuyện gì sẽ xảy ra.

Lôi Lạc Thiên nhìn thấy Trình Lam bị bắt nạt liền sải bước thật nhanh về phía Trình Lam, anh yêu thương ôm Trình Lam vào lòng.

Nhật Chung Hoa thấy Mộng Dung bị Trình Lam bẽ tay cũng không dám làm gì hơn.

Nhật Chung Hoa ôm lấy thân thể run lẩy bẩy của Mộng Dung vào lòng.

Lôi Lạc Thiên nhìn Nhật Chung Hoa bằng ánh mắt đầy phẫn nộ.

“Nhật thiếu gia, cậu không quản được người phụ nữ của mình, tôi nghĩ cậu cũng không thể quản được tập đoàn Nhật Thị.”

Nhật Chung Hoa vừa nghe được lời cảnh cáo của Lôi Lạc Thiên, liền kinh hãi anh buông Mộng Dung ra nói với giọng rụt rè.

“Cô ta không phải là người phụ nữ của tôi, chuyện của cô ấy không liên quan gì đến tôi.”

Nói xong Nhật Chung Hoa vội vã rời khỏi cửa hàng Prada.

Mấy cô nhân viên nghe Nhật Chung Hoa nói vậy, trong lòng liền hiện lên sự khinh thường.

Phụ nữ của mình mà cũng không thể che chở, còn rụt rè trốn tránh đúng thật không ra gì.

Mạnh Hùng lúc này mới ôm Kiều Nhi thong thả bước tới.

Lúc này mấy cô bán hàng mới biết thân phận thật sự của Kiều Nhi.

Tiếng tâm của Mạnh Hùng ai nấy đều biết, nhưng họ không ngờ Kiều Nhi lại là vợ của anh.

“Mộng Dung, tôi đã cảnh cáo cô rồi, đừng đụng vào Kiều Nhi.”

Mạnh Hùng nhấn mạnh từng chữ, vừa nói xong anh lấy điện thoại trong túi áo ra gọi cho Trần Siêu.

“Từ giờ này trở đi tôi không muốn nghe cái tên Mộng Dung xuất hiện trong làng giải trí.”

Một câu ngắn gọn của Mạnh Hùng làm toàn thân Mộng Dung thất kinh.

Cô là ảnh hậu, vinh hoa cùng địa vị của cô là ở trong làng giải trí.

Mạnh Hùng làm như vậy coi như đã giết chết cô rồi.

Tất cả mọi người trong cửa hàng đều biết, ảnh hậu Mộng Dung đang nổi như điều gặp gió.

Không ngờ chỉ vì đụng chạm đến vợ của Mạnh Tổng mà thân bại danh liệt.

Mộng Dung hoảng hốt chạy đến trước mặt của Mạnh Hùng cầu xin.

“Mạnh Hùng em xin anh, nể tình quan hệ lúc trước của chúng ta anh hãy bỏ qua cho em lần này.”

Mộng Dung vừa van xin, vừa khóc nước nỡ.

Mạnh Hùng phẫn nộ xô Mộng Dung sang một bên, anh nói với giọng đầy chán ghét.

“Mạnh Hùng tôi, chỉ cần một cú điện thoại thì có thể đưa cô lên tới địa vị ngày hôm nay trong làng giải trí, thì cũng có thể chỉ một cú điện thoại là

hủy diệt Mộng Dung cô.

Tôi đã từng cảnh cáo cô, ngàn lần vạn lần đừng đụng đến vợ của tôi.”

Giọng nói tuyệt tình không cảm xúc của Mạnh Hùng, làm Mộng Dung hết hy vọng.

Cô biết tính tình của Mạnh Hùng, anh không nói thì thôi một khi đã nói ra thì dù trời có sập xuống cũng không thay đổi.

Trong lúc Mộng Dung đang ảo não trong lòng, đột nhiên toàn thân Mộng Dung cảm thấy ngứa ngáy.

Mộng Dung dùng tay gãi trên da mình, nhưng không biết vì sao càng gãi thì những bang đỏ càng nổi lên rõ hơn.

Kiều Nhi nhìn thấy liền nhìn Trình Lam, lúc này đang ngoan ngoãn nằm trong lòng ngực vạm vỡ của Lôi Lạc Thiên.

Trình Lam nhìn Kiều Nhi cười gian trá, Kiều Nhi hết cách với Trình Lam.

Trình Lam là một người có thù sẽ trả, nước sông không phạm nước giếng.

Nhưng nếu có người dám chọc đến cô thì Trình Lam tuyệt đối không nường tay.

Lôi Lạc Thiên nhìn dáng vẻ đau khổ của Mộng Dung, liền biết thủ phạm là ai, anh yêu thương dùng giọng dịu dàng nói với Trình Lam.

“Lam Lam, chơi đủ chưa chúng ta về nhà.”

Mấy cô nhân viên bán hàng nghe Lôi Lạc Thiên nói vậy liền nhìn Mộng Dung.

Họ chợt hiểu ra hàm ý trong lời nói của ông chủ lớn của mình.

TỔNG TÀI BÁ ĐẠO VÀ CÔ VỢ LUẬT SƯ KIÊU NGẠO CỦA MÌNH

Lan Hồ Điệp 134

dtv-ebook.com

Chương 105: Ngoại Truyện Kiều Nhi Sinh Em Bé

Trước căn phòng phẫu thuật của bệnh viện Thân Ái, một tốp người nam thì khôi ngô tuấn tú, nữ thì xinh đẹp thông minh.

Họ đang nôn nóng mất đi kiên nhẫn đứng chờ ngoài cửa.

Trong đám người ưu tú này có một người đàn ông, trên người mặc âu phục màu đen áo sơ mi trắng được xắn lên đến khuỷu tay.

Mạnh Hùng dáng người cao lớn, khuôn mặt anh tuấn cương nghị với mái tóc màu rượu đỏ và chiếc bông tai màu đỏ thắm chiếu lấp lánh dưới ánh đèn trên trần nhà.

Trên khuôn mặt lạnh lùng anh tuấn của anh, dù trải qua thời gian bao lâu đi chăng nữa cũng không hề thay đổi.

Vẫn khuôn mặt đó vẫn thần thái đó, điều khác biệt duy nhất trên khuôn mặt anh, là sự chững chạc và điềm tĩnh.

Lúc này Mạnh Hùng đang lo lắng đi đi lại lại trước phòng phẫu thuật.

Kiều Nhi đã vào 2 tiếng nhưng vẫn chưa sinh được bảo bối.

Càng nghĩ trong lòng Mạnh Hùng càng nôn nóng.

Lôi Lạc Thiên bế Lôi Lạc Thần lúc này đã được hơn 3 tuổi đứng một bên nhìn Mạnh Hùng đang đứng ngồi không yên.

“Hùng, cậu đừng căng thẳng.

Sinh con thì phải từ từ Kiều Nhi và em bé sẽ không sao đâu.”

Lôi Lạc Thiên nói với Mạnh Hùng những lời trấn an.

Dù Lôi Lạc Thiên biết khi Trình Lam

sinh Lạc Thần, anh còn nôn nóng hơn cả Mạnh Hùng nữa.

“Ừ tôi biết rồi.”

Mạnh Hùng dùng giọng lo âu nói.

Trình Lam nhìn thấy Mạnh Hùng như vậy liền bật cười.

Một người luôn tự hào về sự trầm tĩnh nghiêm trang của mình, mà bây giờ lại bần khoản như vậy không có chút gì gọi là nhẫn nại.

Mạnh Hùng không quan tâm đến Trình Lam, việc anh quan tâm nhất bây giờ chính là Kiều Nhi và bảo bối.

Mạnh Hùng nôn nóng trong lòng, anh càng khẩn trương thì thời gian trôi qua càng chậm.

Mạnh Hùng lo sợ, anh sợ sức khỏe của Kiều Nhi sẽ chịu không nổi.

Anh sợ Kiều Nhi và bảo bối có chuyện ngoài ý muốn.

Mạnh Hùng ngồi xuống ghế trước cửa phòng phẫu thuật, tay anh run run cầm điếu cigar và cái bật lửa.

Mạnh Hùng cầm cái bật lửa, vì hồi hộp nên không mời được điếu cigar.

Nam Liệt nhìn thấy liền đi tới châm lửa cho Mạnh Hùng.

Một cô y tá vừa đi ngang qua, nhìn thấy Mạnh Hùng cầm điếu cigar liền đi tới nói với giọng bất mãn.

“Đây là bệnh viện, anh không được hút thuốc.”

Mạnh Hùng nghe cô y tá nói vậy trong lòng phần nộ.

Anh ngược khuôn mặt anh tuấn của mình lên, nhìn thẳng vào mặt của cô y tá.

Việc đầu tiên hiện lên trong lòng cô y tá là người đàn ông này vô cùng đẹp trai.

Từng ngũ quan trên khuôn mặt anh hầu như là hoàn mỹ, nhưng khi cô nhìn vào ánh mắt lạnh như băng của Mạnh Hùng.

Cô y tá bất giác lui về phía sau vài bước.

Tuy Mạnh Hùng không nói gì, nhưng chỉ với ánh mắt giết người của anh cũng đủ làm cô y tá hoảng sợ vội vã đi một mạch.

Mạnh Hùng cầm điếu cigar hít vào một hơi thật sâu, rồi nhả ra một ngụm khói đen dày đặc.

Từ lúc Kiều Nhi xuất viện tới nay, đây là lần đầu tiên Mạnh Hùng hút cigar.

Hút hết điếu cigar tâm trạng của Mạnh Hùng đã trấn tĩnh lại hơn.

Đường Tam đứng bên cạnh Tề Phong nhin không được lên tiếng.”Mạnh Tổng, để kẻ thù của anh mà thấy dáng vẻ bây giờ của anh.

Họ sẽ không ngờ một thủ lĩnh lừng danh trong hắc đạo cũng có ngày đứng ngồi không yên.”

Mạnh Hùng không nói gì, bây giờ anh không còn tâm trí để nói đùa với Đường Tam.

Lúc này đột nhiên cửa phòng phẫu thuật được mở ra.

Du Trinh Trinh bế em bé trong tay cùng mấy cô y tá bước ra ngoài.

Mạnh Hùng nhìn thấy liền bước tới hỏi Du Trinh Trinh.

“Kiều Nhi và em bé thế nào?”

Mạnh Hùng rất sợ, anh không biết Kiều Nhi có thuận lợi sinh bảo bối không.

Du Trinh Trinh đưa đứa bé đang được bọc trong tấm chăn màu hồng cho Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng bỡ ngỡ bế em bé vào lòng.

“Chúc mừng anh Mạnh Hùng, Kiều Nhi sinh được một tiểu công chúa thật đáng yêu.”

Du Trinh Trinh nhìn Mạnh Hùng nói với giọng vui vẻ.

“Kiều Nhi ra sao?”

Mạnh Hùng lo lắng hỏi Du Trinh Trinh thêm lần nữa.

“Không sao anh không cần lo lắng.

Vì sức khỏe của Kiều Nhi không tốt, nên chúng tôi quyết định để Kiều Nhi sinh mổ.

Bây giờ Du Tấn đang ở trong phòng phẫu thuật khâu lại vết mổ của Kiều Nhi.”

Mạnh Hùng nghe Du Trinh Trinh nói vậy, trong lòng anh mới vơi đi nỗi lo.

Lúc này anh mới nhìn xuống đứa bé trong lòng mình.

Em bé thật dễ thương, với nước da trắng nõn, sống mũi cao, cặp mắt to tròn y như là Kiều Nhi.

Trong lòng Mạnh Hùng vui đến không thể tả.

Mạnh Hùng không quan tâm đến bất kỳ ai, anh vội vã bế bảo bối vào trong phòng phẫu thuật.

Bước vào cửa Mạnh Hùng nhìn thấy Kiều Nhi đang nằm trên giường bệnh.

Du Tấn vừa khâu xong vết mổ của Kiều Nhi.

Mạnh Hùng bước nhanh tới bên cạnh của cô, tay anh nhẹ nhàng sờ vào khuôn mặt xinh đẹp của Kiều Nhi.

Cô không nói gì chỉ mỉm cười yếu ớt với Mạnh Hùng.

Mạnh Hùng yêu thương, anh khom người đặt lên môi của Kiều Nhi một nụ hôn cảm kích.

Anh cảm thấy cuối cùng ông trời cũng không phụ lòng Mạnh Hùng anh.

Đã ban cho anh Kiều Nhi và đứa con gái yêu quý này.

Sau khi Kiều Nhi được đưa vào phòng bệnh VIP để dưỡng sức, Mạnh Hùng cảm thấy vô cùng bực bội.

Tất cả mọi người đều quay quanh Kiều Nhi và em bé, anh thì bị đẩy sang một bên.

Kiều Nhất Phàm và Mạnh Quốc hai người dành nhau bế cháu gái của mình.

Bà Phạm Tuyết thì yêu thương ngồi bên cạnh Kiều Nhi.

“Chị Trương, phu nhân đã mệt chị bế tiểu thư về phòng ngủ trước đi.”

Chị Trương là bà vú mà Mạnh Hùng thuê đến để chăm sóc cho Kiều Nhi và

em bé.

Mạnh Hùng bực bội nói một cách cộc lốc.

Anh lên tiếng đuổi khách một cách trắng trợn.

Mấy vị khách ra về trong âm ức, Đường Tam bực bội trong lòng.

“Em còn chưa được bế em bé nữa.”

Đường Tam nhìn Tề Phong nói với giọng không vui.

Tề Phong nhìn Đường Tam cười ngọt ngào, anh khom người nép sát vào tai Đường Tam nói nhỏ.

“Hay là... Tối nay chúng ta cũng tạo ra bảo bối.”

Đường Tam nghe Tề Phong nói vậy liền đẩy Tề Phong ra.

Khuôn mặt cô đột nhiên ửng hồng, Đường Tam nói với giọng tức giận.

“Ai mà thèm sinh con với anh.”

Nói xong Đường Tam vội vã rời khỏi để lại Tề Phong một mình đứng trước phòng bệnh.

Tề Phong nhìn theo bóng lưng mảnh mai của cô, trong lòng chợt hiện lên cảm giác ngọt ngào.

Căn phòng trở lại yên tĩnh, Mạnh Hùng mệt mỏi cởi áo khoác trên người mình quăng xuống sofa.

Anh yêu thương đi đến ngồi xuống trên giường bên cạnh của Kiều Nhi.

Anh tựa đầu vào đầu giường thoải mái để Kiều Nhi dựa đầu vào lồng ngực rắn chắc của mình.

Tay Mạnh Hùng dịu dàng vuốt ve mái tóc dài đen óng ánh của Kiều Nhi.

Kiều Nhi thoải mái nằm trong lồng ngực anh, cô ngược mắt lên nhìn vào khuôn mặt tiêu tụy của Mạnh Hùng lúc này nhìn thật vui vẻ và hạnh phúc.

“Có phải vừa rồi anh thật khẩn trương không?”

Kiều Nhi nhỏ nhẹ nói, tay thì nghịch nhộm thăm dò lồng ngực vạm vỡ của Mạnh Hùng.

Kiều Nhi có thể ngửi được mùi cigar cuba nồng nặc trên người của anh.

Mạnh Hùng nhìn Kiều Nhi bằng ánh mắt dịu dàng.

“Phải, anh rất khẩn trương.

Anh sợ.... Sợ sẽ mất em và con.”

Nói xong Mạnh Hùng hôn lên đôi môi gợi cảm của Kiều Nhi.

Chợt nhớ đến điều gì Kiều Nhi đẩy Mạnh Hùng ra, cô ngồi bật dậy nhìn Mạnh Hùng nghiêm túc nói.

“Mạnh Hùng, anh còn chưa đặt tên cho bảo bối.”

Nghe Kiều Nhi nói vậy anh mới nhớ ra, việc quan trọng như vậy sao anh lại quên mất chứ.

Mạnh Hùng chau mày nghiêm túc suy nghĩ.

Tay anh đặt dưới cằm ngón tay trỏ làm động tác gõ gõ lên môi mình.

Kiều Nhi ngồi ngây ngốc nhìn vào Mạnh Hùng, lúc này anh nhìn thật hấp dẫn.

“ Mạnh An Nhi.”

Kiều Nhi nghe Mạnh Hùng nói ra tên này cô cũng vừa ý, cái tên này nghe rất hay.

An của bình an may mắn, Mạnh Hùng muốn con gái của mình luôn sống trong sự bình an.

HẾT

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Chương 1: Paris](#)

[Chương 2: Kiều Nhi](#)

[Chương 3: Mạnh Hùng Nổi Giận](#)

[Chương 4: Trần Hạo](#)

[Chương 5: Kiều Đại Luật Sư](#)

[Chương 6: Mộng Dung](#)

[Chương 7: Lucas Martin](#)

[Chương 8: Gặp Mặt](#)

[Chương 9: Người Phụ Nữ Của Mạnh Hùng Tôi](#)

[Chương 10: Kẻ Thù Gặp Mặt](#)

[Chương 11: Mạnh Khang Và Dương Mẫn](#)

[Chương 12: Uy Hiếp](#)

[Chương 13: Lucas Martin Van Xin](#)

[Chương 14: Ông Chủ Thần Bí](#)

[Chương 15: Dự Vọng Chiếm Hữu](#)

[Chương 16: Mạnh Hùng Lưu Manh](#)

[Chương 17: Người Đàn Ông Đầu Tiên](#)

[Chương 18: Âm Sát](#)

[Chương 19: Về Biệt Thự Mạnh Viên](#)

[Chương 20: Mạnh Hùng Tỏ Tình](#)

[Chương 21: Kiều Nhi Mở Lòng](#)

[Chương 22: Nội Gián](#)

[Chương 23: Thân Bất Vô Kỳ](#)

[Chương 24: Nhà Mình](#)

[Chương 25: Mạnh Hùng Tỉ Mi](#)

[Chương 26: Vợ Sắp Cưới Thâm Gia Quyên](#)

[Chương 27: Kiều Nhi Ghen](#)

[Chương 28: Oan Gia](#)
[Chương 29: Trần Siêu Và Thiết Sang Sang](#)
[Chương 30: Kim Chấn Huy](#)
[Chương 31: Lôi Lạc Thiên Và Trình Lam Gặp Mặt](#)
[Chương 32: Mạnh Hùng Nổi Cơn Ghen](#)
[Chương 33: Thuốc Kích Thích](#)
[Chương 34: Tình Yêu Khắc Cốt Ghi Tâm](#)
[Chương 35: Trần Siêu Và Thiết Sang Sang](#)
[Chương 36: Mạnh Hùng Chu Đáo](#)
[Chương 37: Xoay Chuyển Lại Tình Hình](#)
[Chương 38: Kiều Nhi Kiều Ngạo](#)
[Chương 39: Kiều Nhi, Anh Muốn Em](#)
[Chương 40: Mạnh Hùng Bá Đạo](#)
[Chương 41: Bức Ảnh](#)
[Chương 42: Mạnh Hùng Thất Vọng](#)
[Chương 43: Hàn Mạc](#)
[Chương 44: Mạnh Hùng Nổi Trận Lôi Đình](#)
[Chương 45: Mạnh Hùng Trở Về Thành Phố S](#)
[Chương 46: Thâm Gia Quyên Giở Trò](#)
[Chương 47: Từ Hôn](#)
[Chương 48: Kiều Nhi Gặp Lại Hàn Mạc](#)
[Chương 49: Không Hối Hận](#)
[Chương 50: Mạnh Hùng Ghen](#)
[Chương 51: Mạnh Hùng Bị Tấn Công](#)
[Chương 52: Kiều Nhi Lo Lắng](#)
[Chương 53: An Ủi](#)
[Chương 54: Kiều Nhi Lo Âu](#)
[Chương 55: Mặn Nồng](#)
[Chương 56: Mạnh Khang Ra Tay](#)
[Chương 57: Thiết Sang Sang Trở Về](#)
[Chương 58: Bệnh Viện Thân Ái](#)
[Chương 59: Bệnh Tim](#)

[Chương 60: Quyết Định Buông Tay](#)
[Chương 61: Phóng Túng](#)
[Chương 62: Uống Thuốc](#)
[Chương 63: Chia Tay](#)
[Chương 64: Tuyệt Tình](#)
[Chương 65: Mục Đích](#)
[Chương 66: Hai Thủ Lĩnh Gặp Mặt Nhau](#)
[Chương 67: Hà Chấn Đồng](#)
[Chương 68: Vuốt râu Hùm](#)
[Chương 69: Nam Liệt Và Hàn Mạc Gặp Nhau](#)
[Chương 70: Nam Liệt Để Ý Đến Hàn Mạc](#)
[Chương 71: Trần Siêu Cứu Thiết Sang Sang](#)
[Chương 72: Kiều Nhi Tĩnh Lại](#)
[Chương 73: Cửa Hàng Áo Cưới Huyền Thoại](#)
[Chương 74: Hai Người Gặp Lại](#)
[Chương 75: Mạnh Khang Bỏ Thuốc Vào Rượu Của Kiều Nhi](#)
[Chương 76: Gậy Ông Đập Lưng Ông](#)
[Chương 77: Dương Mẫn Gây Sự](#)
[Chương 78: Kiều Nhi Chinh Dương Mẫn](#)
[Chương 79: Lễ Đính Hôn Của Kiều Nhi Và Mạnh Khang](#)
[Chương 80: Mạnh Hùng Sánh Đôi Cùng Mộng Dung](#)
[Chương 81: Dục Vọng](#)
[Chương 82: Sinh Cho Anh Một Đứa Con Được Không?](#)
[Chương 83: Mộng Dung Chán Nản](#)
[Chương 84: Tứ Đại Tài Phiệt Điều Có Mặt](#)
[Chương 85: Mạnh Khang Lòì Đuôi Cáo](#)
[Chương 86: Mạnh Khang Rơi Vào Bẫy](#)
[Chương 87: Nam Liệt Máu Lạnh](#)
[Chương 88: Mạnh Hùng Đau Lòng](#)
[Chương 89: Mạnh Hùng Mất Đi Lý Trí](#)
[Chương 90: Không Thế](#)
[Chương 91: Nợ Ân Tình](#)

[Chương 92: Kiều Nhi Tĩnh Lại](#)

[Chương 93: Kiều Nhi Mang Thai](#)

[Chương 94: Quyết Định Tàn Nhẫn](#)

[Chương 95: Niềm Hạnh Phúc](#)

[Chương 96: Xuất Viện](#)

[Chương 97: Thiên Trường Địa Cửu](#)

[Chương 98: Kết Cuộc \(Đám Cưới.\)](#)

[Chương 99: Kết Cuộc 2](#)

[Chương 100: Ngoại Truyện Thiết Sang Sang Và Trần Siêu](#)

[Chương 101: Động Phòng Hoa Chúc](#)

[Chương 102: Ngoại Truyện Trùng Phạt Mộng Dung](#)

[Chương 103: Ngoại Truyện Trùng Phạt Mộng Dung 2](#)

[Chương 104: Ngoại Truyện Trùng Phạt Mộng Dung 3](#)

[Chương 105: Ngoại Truyện Kiều Nhi Sinh Em Bé](#)